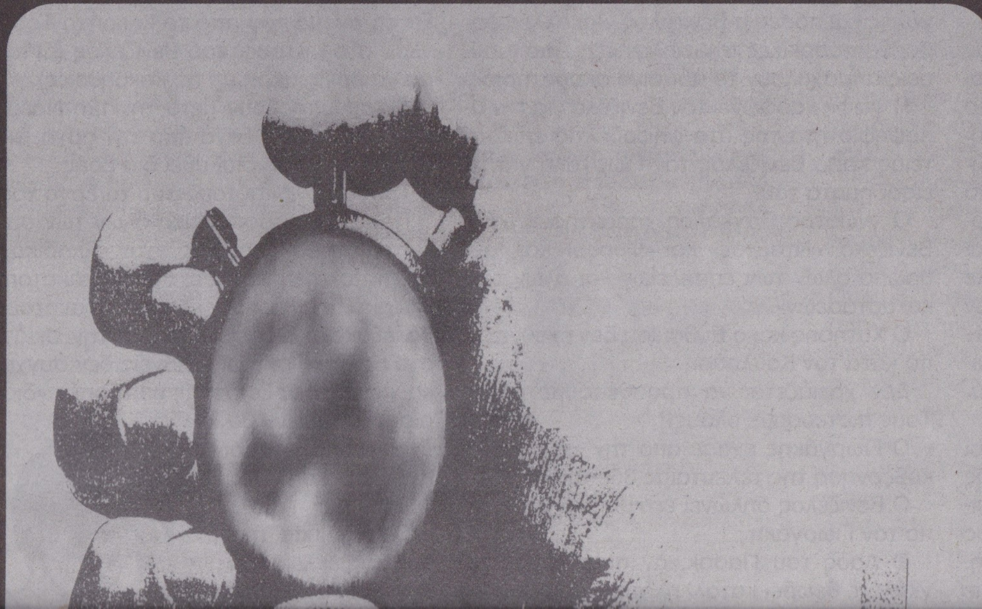
Σ' ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ, Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ, Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΥΤΟΠΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
Αρ.Φύλλου 66
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2007
1,5 ΕΥΡΩ

ΔΙΑΔΡΟΜΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Προορισμός της εξουσίας η καταστροφή του πλανητη
ΣΚΟΠΟΣ ΜΑΣ Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΔΙΗΜΕΡΟ
15 και 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2007
στο ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ της Αθήνας

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

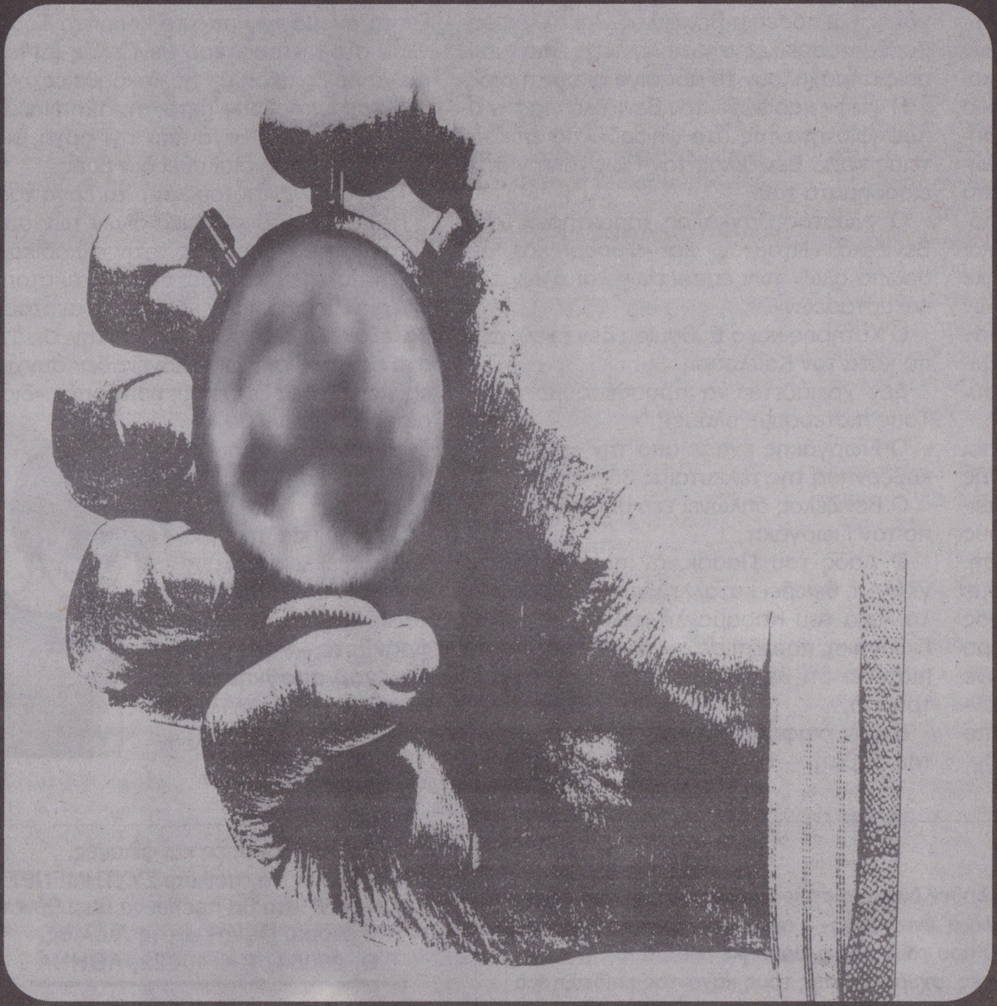
Πέμπτη 15 Νοέμβρη

5 μμ Μετεκλογικό σκηνικό και ελλαδικός χώρος

7^{30} μμ Πολύμορφη κοινωνική δράση και ΛΗΣΤΕΙΑ

Προορισμός της εξουσίας η καταστροφή του πλανήτη

ΣΚΟΠΟΣ ΜΑΣ Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΔΙΗΜΕΡΟ
15 και 16 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2007

στο ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ της Αθήνας

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Πέμπτη 15 Νοέμβρη

- 5 μμ Μετεκλογικό σκηνικό και ελλαδικός χώρος
- 7^{30} μμ Πολύμορφη κοινωνική δράση και ΛΗΣΤΕΙΑ

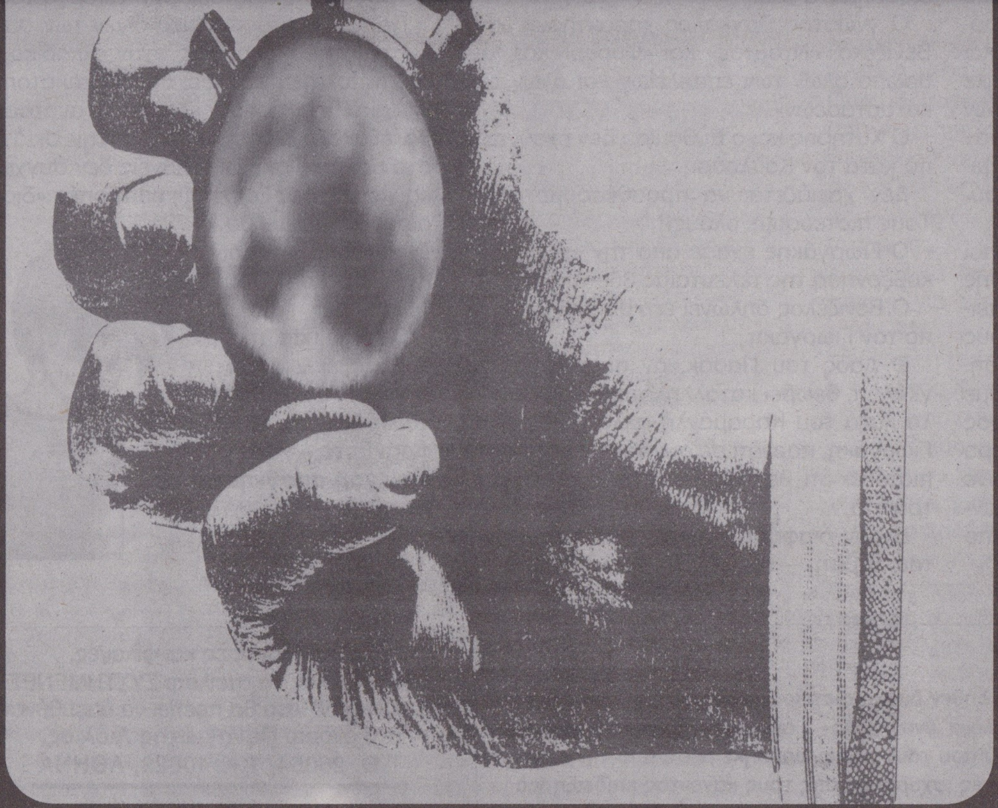
Παρασκευή 16 Νοέμβρη

- 5 μμ Κινητοποιήσεις στο χώρο της εκπαίδευσης
- 7^{30} μμ ΝΑΡΚΩΤΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ
Αποποινικοποίηση και ελεύθερη διακίνηση

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
2006 - 2007

Προβολές Βίντεο

στο ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ της Αθήνας

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

Πέμπτη 15 Νοέμβρη

5 μμ Μετεκλογικό σκηνικό και ελλαδικός χώρος

7³⁰μμ Πολύμορφη κοινωνική δράση και ΛΗΣΤΕΙΑ

Παρασκευή 16 Νοέμβρη

5 μμ Κινητοποιήσεις στο χώρο της εκπαίδευσης

7³⁰μμ ΝΑΡΚΩΤΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ
Αποποινικοποίηση και ελεύθερη διακίνηση

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
2006 - 2007

Προβολές Βίντεο

ΒΟΛΟΣ
Επίθεση από Αναρχικούς στο στρατόπεδο συγκέντρωσης μεταναστών

ΠΑΡΝΗΘΑ
Ορεινά οδοφράγματα στο δρόμο προς το Καζίνο

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΘΕΩΡΗΣΗΣ

Μέσα από αυτή τη στήλη της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ θα υπάρχουν, όποτε κρίνεται σκόπιμο, διάφορα κείμενα που αποσκοπούν να υπάρχει τοποθέτηση σε μια σειρά από ζητήματα αναρχικής θεώρησης και πρακτικής. Αξίζει να σημειωθεί πως με αυτά τα θέματα έχουμε ασχοληθεί μέσα από τις σελίδες του περιοδικού ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ. Παρ' όλα αυτά, το να επαναλαμβάνονται εκ μέρους μας κάποιες τοποθετήσεις, —από καιρού εις καιρόν—, και να αποτελούν αντικείμενο επεξεργασίας, είναι μια πράξη που θα μπορέσει να συμβάλλει σε ουσιαστική ανάπτυξη και ανταλλαγή απόψεων ανάμεσα σε αναρχικές συλλογικότητες και συντρόφους, σ' όλους όσους θέλουν να ανταλλάξουν και να επεξεργαστούν με λειτουργικό τρόπο εμπειρίες και απόψεις για την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση, στην προοπτική της ΑΝΑΡΧΙΑΣ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 13

ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 7

Inter finitum et infinitum, non est proportio

(Ανάμεσα στο περιορισμένο και το απεριόριστο δεν υπάρχει αρμονία)

Σαν τα πρωτοβρόχια, ο Αλογοσκούφη και ο Γκαργκάνας –σκανδαλωδώς χρυσοπληρωμένοι και οι δύο– και πάντα στην ώρα τους, ξερνούν την ίδια χολή κάθε χρόνο: «μικρότερες συντάξεις», «πιο βαριά φορολογία», «περισσότερη φτώχεια». Έχει κοντά ποδάρια το ψέμα, αλλά μακριά χέρια, χώνονται στην τσέπη, λεηλατούν το περιεχόμενο και ζητούν από πάνω τα ρέστα.

«Ασφαλώς είχαμε σχέδιο, αλλά είναι άλλες οι απαιτήσεις εφαρμογής της πολιτικής σε λεπτομέρεια όταν είσαι κυβέρνηση, και άλλες όταν κάνεις γενικού χαρακτήρα εξαγγελίες», δήλωσε ενθουσιασμένος ο Αλογοσκούφη όταν ρωτήθηκε για την επικειμένη αύξηση του ΦΠΑ. Οι «λεπτομέρειες» για τους κουστουμαρισμένους είναι αύξηση του ΦΠΑ δύο-τρεις μονάδες, 100% στα καύσιμα και άλλες πικρές αλλά πολύ υγιεινές επιβαρύνσεις. Αυτό όμως που προέχει πάντα για μια ελληνική κυβέρνηση είναι η υγεία των ανθρώπων. Ο νέος υπουργός Μακεδονίας - Θράκης Μαργαρίτης Τζίμας δήλωσε χωρίς να κοκκινίσει καθόλου: *«Εκείνο που προέχει είναι η υγεία μας... Αντί να λέμε να είμαστε υγιείς και να δουλεύουμε και στα 70 μας και στα 80 μας, καθόμαστε και συζητάμε συνεχώς για τα όρια!...»*. Στην υγειά μας!

Η ίδια ιστορία με τα λεγόμενα αναδασωτέα και προσεχώς οικοδομητέα, με το πάρκο του Ελληνικού, τις ακτές που χάρισαν οι ελαφροχέρηδες στους κολλητούς τους, τα ίδια ακριβώς δικαιολογία: «την εξεύρεση πόρων». Η αυθαίρετη βίλα του Σουφλιά και η τιμή της γυναίκας του Καίσαρα είναι το απαραίτητο προπέτασμα καπνού μπροστά στο τεράστιο έγκλημα που συντελείται από τον ίδιο τον Καίσαρα. Όσο για τα πυρπολημένα —τελευταία— δάση, ο μαρτυριάρης βουλευτής Κιλτίδης αποκαλύπτει αυτό που ξέρουν και τα νήπια, ότι καμία αναδάσωση δεν επίκειται, δενδρύλλια δεν υπάρχουν και το χειρότερο όλων, ότι ο Δράκουλας των Καρπαθίων και Πάντρε Παντρόνε Μητσοτάκης έχει βάλει στο μάτι τα καμένα.

Αυτό ήταν το πιο πρόσφατο κρούσμα απειθαρχίας στο στρατόπεδο της κυβερνώσας παράταξης που μετρά εκτός από τους 152 βουλευτές και άλλους 102 του ΠΑΣΟΚ, έχει όμως θανάσιμους αντιπάλους, ικανούς να κάνουν το Μπαϊρακτάρ - Σεράι λαμπόγυαλο. Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι η μόνη αντιπολίτευση στην ΝΔ είναι η άλλη όψη της ΝΔ. Όλοι οι αδικημένοι των μυστικών δείπνων, οι περιθωριοποιημένοι στην μοιρασιά, τα χαμένα ταλέντα, οι δεξιοί Ρομπέν των Δασών, και άλλες αυθεντικές φωνές του ρεπερτορίου της λαϊκής δεξιάς δείχνουν να απειλούν πολύ περισσότερο την συνοχή της κυβέρνησης από τα οράματα των εκπροσώπων του Πασοκ του Χθες, του Σήμερα και του Αύριο και των Μικρών της Μεγάλης Αριστεράς.

Τα πράγματα είναι τω όντι σοβαρά. Ο Πολύδωρας, ο μοναχικός σαμουράι και τέως Praetor και Excubitor έχει απασφαλίσει και απειλεί να τα τινάξει όλα και με το δίκιο του, όχι μόνο τον απάλλαξαν από τα καθήκοντά του αλλά του γκρέμισαν και τον θώκο του, απόξησαν το όνομά του λιγάκι από τις δέλτους της Ιστορίας με αυτό τον τρόπο, σαν να μην υπήρξε και αυτός πιστός και φιλότιμος στρατιώτης, σαν να μην μπήκε μέσα στην φωτιά των δακρυγόνων και των πυρκαγιών, σαν να μην έδειρε αρκετά, σαν να μη σακάτεψε αρκετούς, σαν να μην γέμισε τις φυλακές. Φοβερίζουν τα μαλακά σύκα τα αστόμωτα σπαθιά;

Ο Μανώλης, ο Τατούλης και οι λοιποί χάρτινοι ήρωες της Νέας Διακυβέρνησης απειλούν εναλλάξ την κυβέρνηση με απειθαρχία και τους λοιπούς δυσαρεστημένους για... απειθαρχία απέναντι στην κυβέρνηση. Δεν μπορούμε, όμως, να προσπεράσουμε

Δύο μόλις μήνες μετά τις εκλογές και ενώ η κυβέρνηση δείχνει παραπαίουσα, μακρύς θα είναι ο δρόμος του Πασόκ προς την 11η Νοέμβρη. Μόνο η διαστροφή που προκαλεί η επί μακρόν προσκόλληση στην εξουσία μπορεί να δικαιολογήσει τους όρους της σύγκρουσης των δύο πόλων. Από την μία τα μεγάλα συμφέροντα, οι τράπεζες και τα λόμπι και από την άλλη τα λόμπι, οι τράπεζες, και τα μεγάλα συμφέροντα. Ο τρίτος πόλος τελικώς δεν ευδοκίμησε, σε μια απότομη αριστερή στροφή του Πασόκ η κόκκινη πόρσε του Τζιώτη-Μπλαίρ ξέφυγε από την πορεία της.

Ο Γιωργάκης τώρα ανακάλυψε ότι το ΠΑΣΟΚ έγινε «έρμαιο των μεγάλων συμφερόντων».

Η Βάσω Παπανδρέου αισθάνεται ότι κάποιοι «πλούτισαν προκλητικά επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ».

Ο Σημίτης δήλωσε από την Μ. Βρετανία ότι η εκλογή αρχηγού δια βοής από μέλη φίλους και συγγενείς δεν είναι αποδεκτή, είναι unacceptable. Η ανάδειξη του αγελάρχη Γιωργάκη το 2004 με τους ίδιους ακριβώς όρους ήταν «νεωτερισμός» αν λάβουμε υπ' όψιν μας το βιβλίο του.

Όλοι οι υπουργοί του Σημίτη θάβουν τον Αναντικατάστατο με την ίδια ευκολία που τον λιβάνιζαν πριν λίγα χρόνια. Πόσες φορές ανάφερε το όνομα του Σημίτη ο Γιωργάκης και πόσες ο Βενιζέλος, και άλλες σοβαρές πασοκικές σημειολογικές επισημάνσεις απασχολούν το πράσινο ακροατήριο.

Η Φώφη καρφώνει τον Βενιζέλο για την υποψηφιότητά της στο ψηφοδέλτιο επικράτειας και ο Βενιζέλος τον Γιωργάκη για τα εισοδήματα του.

Ο γνωστός Πάγκαλος χαρακτήρισε, τον Βενιζέλο, «Ντούτσε» και «Φύρερ» και «άνθρωπο όλων των επιτελείων και όλων των καταστάσεων».

Ο Χυτήρης και ο Ευθυμίου δεν έχουν τσίπα κατά τον Κουλούρη.

Δεν χρειάζεται να προσθέσουμε άλλα. Τους πιστεύουμε όλους!!

Ο Γιωργάκης έχασε από την «χειρότερη κυβέρνηση της τελευταίας 30ετίας».

Ο Βενιζέλος δηλώνει έτοιμος να χάσει από τον Γιωργάκη.

Ο Λαός του Πασόκ, αν πιστέψουμε τα γκάλοπ, θεωρεί καταλληλότερο τον Βενιζέ-

τα υπουργεία που μοίραζε κανείς—, ας μην είμαστε ισοπεδωτικοί.

Ο Γιωργάκης είναι υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων, ενώ ο Βενιζέλος υπέρ της δημόσιας δωρεάν παιδείας, έστω και με δίδακτρα.

Ο Γιωργάκης είναι υπέρ του σχεδίου Ανάν, ενώ ο Βενιζέλος δεν είναι κατά ακριβώς.

Ο Γιωργάκης κάνει σουηδική γυμναστική ενώ ο Βενιζέλος ασχολείται με το ποδόσφαιρο, διαθέτει δικό του φαν κλαμπ και κερκίδα με το όνομά του στο γήπεδο της Τούμπας του Πάοκ.

Ο Γιωργάκης έχει πατέρα τον Αείμνηστο, μητέρα την Μάργκαρετ, γιαγιά την Μινέικο, κουμπάρο τον Ισμαήλ Τζεμ, κολλητό τον Μπιλ Κλίντον —με τον οποίο συναντήθηκε προσφάτως και τους έπνιξαν οι τρυφερές αναμνήσεις με τους βομβαρδισμούς της Σερβίας και της κρίσης των Ιμίων—, και έχει αρκετά εισοδήματα για να ζει χωρίς φροντίδες.

Ο Βενιζέλος από την θητεία του στο υπουργείο πολιτισμού ως ΥΠΠΟπόταμος, έκανε πολλούς φίλους, όπως την Γιάννα, τον Κόκκαλη, τον Μπατατούδη και άλλους ευυπόληπτους Μπαταχτσήδες, ζει από την εργασία του και είναι καλό παιδί, αν και εξυπνάκιας, ενώ οι κακές γλώσσες λένε ότι η ματαιοδοξία του ήταν τόση ώστε να αλλάξει το όνομά του από το κακόηχο Τούρκογλου στο αστραφτερό Βενιζέλος (άντε τώρα να βρεις άκρη με τις κακοήθειες).

Αν συνυπάρξουν μετά την 12η Νοέμβρη θα είναι ψεύτες ξανά από την αρχή, εκτός κι αν το ΠΑΣΟΚ διαλυθεί δια βοής.

Τους τρώνε και τους δύο τα έργα τους.

Παρά τις προσπάθειες όλων των συντελεστών της κυριαρχίας στον ελλαδικό χώρο, η πολιτική αστάθεια που αντικατοπτρίζει μία υφέρπουσα κοινωνική αναταραχή θα εξακολουθήσει να ρίχνει την σκιά της στο πολιτικό σκηνικό. Κανείς δεν συγχωρεί και κανείς δεν ξεχνά. Οι επιτροπές «διαχείρισης κρίσεων» θα έχουν ολοένα και περισσότερη δουλειά.

Causa finita, η υπόθεσις έκλεισε!

«Φάγετε και πίετε,

ΣΚΗΝΙΚΟ

Inter finitum et infinitum, non est proportio

(Ανάμεσα στο περιορισμένο
και το απεριόριστο
δεν υπάρχει αρμονία)

Σαν τα πρωτοβρόχια, ο Αλογοσκούφη και ο Γκαργκάνας –σκανδαλωδώς χρυσοπληρωμένοι και οι δύο– και πάντα στην ώρα τους, ξερνούν την ίδια χολή κάθε χρόνο: «μικρότερες συντάξεις», «πιο βαριά φορολογία», «περισσότερη φτώχεια». Έχει κοντά ποδάρια το ψέμα, αλλά μακριά χέρια, χώνονται στην τσέπη, λεηλατούν το περιεχόμενο και ζητούν από πάνω τα ρέστα.

«Ασφαλώς είχαμε σχέδιο, αλλά είναι άλλες οι απαιτήσεις εφαρμογής της πολιτικής σε λεπτομέρεια όταν είσαι κυβέρνηση, και άλλες όταν κάνεις γενικού χαρακτήρα εξαγγελίες», δήλωσε ενθουσιασμένος ο Αλογοσκούφη όταν ρωτήθηκε για την επικείμενη αύξηση του ΦΠΑ. Οι «λεπτομέρειες» για τους κουστουμαρισμένους είναι αύξηση του ΦΠΑ δύο-τρεις μονάδες, 100% στα καύσιμα και άλλες πικρές αλλά πολύ υγιεινές επιβαρύνσεις. Αυτό όμως που προέχει πάντα για μια ελληνική κυβέρνηση είναι η υγεία των ανθρώπων. Ο νέος υπουργός Μακεδονίας - Θράκης Μαργαρίτης Τζίμας δήλωσε χωρίς να κοκκινίσει καθόλου: *«Εκείνο που προέχει είναι η υγεία μας… Αντί να λέμε να είμαστε υγιείς και να δουλεύουμε και στα 70 μας και στα 80 μας, καθόμαστε και συζητάμε συνεχώς για τα όρια!...»*. Στην υγειά μας!

Η ίδια ιστορία με τα λεγόμενα αναδασωτέα και προσεχώς οικοδομητέα, με το πάρκο του Ελληνικού, τις ακτές που χάρισαν οι ελαφροχέρηδες στους κολλητούς τους, τα λατομεία που κατατρώνε τα βουνά, τον δηλητηριασμένο Ασωπό και τον Αχελώο. Ο Καραμανλής που κατηγορούσε προεκλογικώς τον Σημίτη ότι θα παραχωρούσε μέρος του πάρκου στους ιδιώτες, για να κάνει ακριβώς το ίδιο, δια χειρός Σουφλιά, με την

δεν επίκειται, δενδρύλλια δεν υπάρχουν και το χειρότερο όλων, ότι ο Δράκουλας των Καρπαθίων και Πάντρε Παντρόνε Μητσοτάκης έχει βάλει στο μάτι τα καμένα.

Αυτό ήταν το πιο πρόσφατο κρούσμα απειθαρχίας στο στρατόπεδο της κυβερνώσας παράταξης που μετρά εκτός από τους 152 βουλευτές και άλλους 102 του ΠΑΣΟΚ, έχει όμως θανάσιμους αντιπάλους, ικανούς να κάνουν το Μπαϊρακτάρ - Σεράι λαμπόγυαλο. Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι η μόνη αντιπολίτευση στην ΝΔ είναι η άλλη όψη της ΝΔ. Όλοι οι αδικημένοι των μυστικών δείπνων, οι παραγκωνισμένοι στην μοιρασιά, τα χαμένα ταλέντα, οι δεξιοί Ρομπέν των Δασών, και άλλες αυθεντικές φωνές του ρεπερτορίου της λαϊκής δεξιάς δείχνουν να απειλούν πολύ περισσότερο την συνοχή της κυβέρνησης από τα οράματα των εκπροσώπων του Πασοκ του Χθες, του Σήμερα και του Αύριο και των Μικρών της Μεγάλης Αριστεράς.

Τα πράγματα είναι τω όντι σοβαρά. Ο Πολύδωρας, ο μοναχικός σαμουράι και τέως Praetor και Excubitor έχει απασφαλίσει και απειλεί να τα τινάξει όλα και με το δίκιο του, όχι μόνο τον απάλλαξαν από τα καθήκοντά του αλλά του γκρέμισαν και τον θώκο του, απόξησαν το όνομά του λιγάκι από τις δέλτους της Ιστορίας με αυτό τον τρόπο, σαν να μην υπήρξε και αυτός πιστός και φιλότιμος στρατιώτης, σαν να μην μπήκε μέσα στην φωτιά των δακρυγόνων και των πυρκαγιών, σαν να μην έδειρε αρκετά, σαν να μη σακάτεψε αρκετούς, σαν να μην γέμισε τις φυλακές. Φοβερίζουν τα μαλακά σύκα τα αστόμωτα σπαθιά;

Ο Μανώλης, ο Τατούλης και οι λοιποί χάρτινοι ήρωες της Νέας Διακυβέρνησης απειλούν εναλλάξ την κυβέρνηση με απειθαρχία και τους λοιπούς δυσαρεστημένους για... απειθαρχία απέναντι στην κυβέρνηση. Δεν μπορούμε, όμως, να προσπεράσουμε με ευκολία την προτροπή του Κασίμη προς τον Πολύδωρα να... παραιτηθεί. Λιγότερο θράσος θα είχε ο δούλος, που θα πρότεινε στον Πομπήιο να αποσυρθεί από την Τριανδρία για να μην χάσει το κεφάλι του από τον Καίσαρα.

οι τράπεζες, και τα μεγάλα συμφέροντα. Ο τρίτος πόλος τελικώς δεν ευδοκίμησε, σε μια απότομη αριστερή στροφή του Πασόκ η κόκκινη πόρσε του Τζιώτη-Μπλαίρ ξέφυγε από την πορεία της.

Ο Γιωργάκης τώρα ανακάλυψε ότι το ΠΑΣΟΚ έγινε «έρμαιο των μεγάλων συμφερόντων».

Η Βάσω Παπανδρέου αισθάνεται ότι κάποιοι «πλούτισαν προκλητικά επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ».

Ο Σημίτης δήλωσε από την Μ. Βρετανία ότι η εκλογή αρχηγού δια βοής από μέλη φίλους και συγγενείς δεν είναι αποδεκτή, είναι unacceptable. Η ανάδειξη του αγελάρχη Γιωργάκη το 2004 με τους ίδιους ακριβώς όρους ήταν «νεωτερισμός» αν λάβουμε υπ' όψιν μας το βιβλίο του.

Όλοι οι υπουργοί του Σημίτη θάβουν τον Αναντικατάστατο με την ίδια ευκολία που τον λιβάνιζαν πριν λίγα χρόνια. Πόσες φορές ανάφερε το όνομα του Σημίτη ο Γιωργάκης και πόσες ο Βενιζέλος, και άλλες σοβαρές πασοκικές σημειολογικές επισημάνσεις απασχολούν το πράσινο ακροατήριο.

Η Φώφη καρφώνει τον Βενιζέλο για την υποψηφιότητά της στο ψηφοδέλτιο επικράτειας και ο Βενιζέλος τον Γιωργάκη για τα εισοδήματα του.

Ο γνωστός Πάγκαλος χαρακτήρισε, τον Βενιζέλο, «Ντούτσε» και «Φύρερ» και «άνθρωπο όλων των επιτελείων και όλων των καταστάσεων».

Ο Χυτήρης και ο Ευθυμίου δεν έχουν τσίπα κατά τον Κουλούρη.

Δεν χρειάζεται να προσθέσουμε άλλα. Τους πιστεύουμε όλους!!

Ο Γιωργάκης έχασε από την «χειρότερη κυβέρνηση της τελευταίας 30ετίας».

Ο Βενιζέλος δηλώνει έτοιμος να χάσει από τον Γιωργάκη.

Ο Λαός του Πασόκ, αν πιστέψουμε τα γκάλοπ, θεωρεί καταλληλότερο τον Βενιζέλο κατά του Καραμανλή αλλά θα ψηφίσει Γιωργάκη, παρ' ότι σε συντριπτικό ποσοστό πιστεύει ότι θα χάσει και την επόμενη τετραετία.

Έχουν διαφορές όμως οι δύο υπουργοί του Σημίτη, —τον Σημίτη πολλοί εμίσησαν,

Ο Γιωργάκης κάνει σουηδική γυμναστική ενώ ο Βενιζέλος ασχολείται με το ποδόσφαιρο, διαθέτει δικό του φαν κλαμπ και κερκίδα με το όνομά του στο γήπεδο της Τούμπας του Πάοκ.

Ο Γιωργάκης έχει πατέρα τον Αείμνηστο, μητέρα την Μάργκαρετ, γιαγιά την Μινέικο, κουμπάρο τον Ισμαήλ Τζεμ, κολλητό τον Μπιλ Κλίντον —με τον οποίο συναντήθηκε προσφάτως και τους έπνιξαν οι τρυφερές αναμνήσεις με τους βομβαρδισμούς της Σερβίας και της κρίσης των Ιμίων—, και έχει αρκετά εισοδήματα για να ζει χωρίς φροντίδες.

Ο Βενιζέλος από την θητεία του στο υπουργείο πολιτισμού ως ΥΠΠΟπόταμος, έκανε πολλούς φίλους, όπως την Γιάννα, τον Κόκκαλη, τον Μπατατούδη και άλλους ευυπόληπτους Μπαταχτσήδες, ζει από την εργασία του και είναι καλό παιδί, αν και εξυπνάκιας, ενώ οι κακές γλώσσες λένε ότι η ματαιοδοξία του ήταν τόση ώστε να αλλάξει το όνομά του από το κακόηχο Τούρκογλου στο αστραφτερό Βενιζέλος (άντε τώρα να βρεις άκρη με τις κακοήθειες).

Αν συνυπάρξουν μετά την 12η Νοέμβρη θα είναι ψεύτες ξανά από την αρχή, εκτός κι αν το ΠΑΣΟΚ διαλυθεί δια βοής.

Τους τρώνε και τους δύο τα έργα τους.

Παρά τις προσπάθειες όλων των συντελεστών της κυριαρχίας στον ελλαδικό χώρο, η πολιτική αστάθεια που αντικατοπτρίζει μία υφέρπουσα κοινωνική αναταραχή θα εξακολουθήσει να ρίχνει την σκιά της στο πολιτικό σκηνικό. Κανείς δεν συγχωρεί και κανείς δεν ξεχνά. Οι επιτροπές «διαχείρισης κρίσεων» θα έχουν ολοένα και περισσότερη δουλειά.

Causa finita, η υπόθεσις έκλεισε!

«Φάγετε και πίετε, κοιλιόδουλοι, και ευφράνθητε – γιατί αύριον γαρ αποθνήσκετε...»

Λεόν

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης
(Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

Η «ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ»
δεν διεκδικεί κανενός είδους ...copy-

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Και η κρατική ανασυγκρότηση συνεχίζεται, δήθεν δια κομματικού «πυρός και σιδήρου» και με την φιλοδοξία να μπει η κοινωνία για τα καλά σ' ένα «γύψο» ...αναμονής αυτή τη φορά. Ανικανοποίητοι οι κρατικοί ιέρακες από την ισχύ που τους παραχωρήθηκε μέσα από την εκλογική διαδικασία, οργανώνουν τις «νέες» αφορμές ισχυροποίησής τους κάνοντας επίδειξη για το πως λύνουν οι πολιτικές φατρίες τις αναμεταξύ τους «διαφορές»... Και ας επιδεικνύουν τα

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ
επιστολές ή δέματα θα πρέπει να απευθύνονται
στο όνομα: Παναγιώτης Λιόλιος,
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι:

του ΦΠΑ δύο-τρεις μονάδες, 100% στα καύσιμα και άλλες πικρές αλλά πολύ υγιεινές επιβαρύνσεις. Αυτό όμως που προέχει πάντα για μια ελληνική κυβέρνηση είναι η υγεία των ανθρώπων. Ο νέος υπουργός Μακεδονίας - Θράκης Μαργαρίτης Τζίμας δήλωσε χωρίς να κοκκινίσει καθόλου: «*Εκείνο που προέχει είναι η υγεία μας… Αντί να λέμε να είμαστε υγιείς και να δουλεύουμε και στα 70 μας και στα 80 μας, καθόμαστε και συζητάμε συνεχώς για τα όρια!...*». Στην υγειά μας!

Η ίδια ιστορία με τα λεγόμενα αναδασωτέα και προσεχώς οικοδομητέα, με το πάρκο του Ελληνικού, τις ακτές που χάρισαν οι ελαφροχέρηδες στους κολλητούς τους, τα λατομεία που κατατρώνε τα βουνά, τον δηλητηριασμένο Ασωπό και τον Αχελώο. Ο Καραμανλής που κατηγορούσε προεκλογικώς τον Σημίτη ότι θα παραχωρούσε μέρος του πάρκου στους ιδιώτες, για να κάνει ακριβώς το ίδιο, δια χειρός Σουφλιά, με την κο του, απόξησαν το όνομά του λιγάκι από τις δέλτους της Ιστορίας με αυτό τον τρόπο, σαν να μην υπήρξε και αυτός πιστός και φιλότιμος στρατιώτης, σαν να μην μπήκε μέσα στην φωτιά των δακρυγόνων και των πυρκαγιών, σαν να μην έδειρε αρκετά, σαν να μη σακάτεψε αρκετούς, σαν να μην γέμισε τις φυλακές. Φοβερίζουν τα μαλακά σύκα τα αστόμωτα σπαθιά;

Ο Μανώλης, ο Τατούλης και οι λοιποί χάρτινοι ήρωες της Νέας Διακυβέρνησης απειλούν εναλλάξ την κυβέρνηση με απειθαρχία και τους λοιπούς δυσαρεστημένους για... απειθαρχία απέναντι στην κυβέρνηση. Δεν μπορούμε, όμως, να προσπεράσουμε με ευκολία την προτροπή του Κασίμη προς τον Πολύδωρα να... παραιτηθεί. Λιγότερο θράσος θα είχε ο δούλος, που θα πρότεινε στον Πομπήιο να αποσυρθεί από την Τριανδρία για να μην χάσει το κεφάλι του από τον Καίσαρα.

εισοδήματα του.

Ο γνωστός Πάγκαλος χαρακτήρισε, τον Βενιζέλο, «Ντούτσε» και «Φύρερ» και «άνθρωπο όλων των επιτελείων και όλων των καταστάσεων».

Ο Χυτήρης και ο Ευθυμίου δεν έχουν τσίπα κατά τον Κουλούρη.

Δεν χρειάζεται να προσθέσουμε άλλα. Τους πιστεύουμε όλους!!

Ο Γιωργάκης έχασε από την «χειρότερη κυβέρνηση της τελευταίας 30ετίας».

Ο Βενιζέλος δηλώνει έτοιμος να χάσει από τον Γιωργάκη.

Ο Λαός του Πασόκ, αν πιστέψουμε τα γκάλοπ, θεωρεί καταλληλότερο τον Βενιζέλο κατά του Καραμανλή αλλά θα ψηφίσει Γιωργάκη, παρ' ότι σε συντριπτικό ποσοστό πιστεύει ότι θα χάσει και την επόμενη τετραετία.

Έχουν διαφορές όμως οι δύο υπουργοί του Σημίτη, —τον Σημίτη πολλοί εμίσησαν, Τους τρώνε και τους δύο τα έργα τους.

Παρά τις προσπάθειες όλων των συντελεστών της κυριαρχίας στον ελλαδικό χώρο, η πολιτική αστάθεια που αντικατοπτρίζει μία υφέρπουσα κοινωνική αναταραχή θα εξακολουθήσει να ρίχνει την σκιά της στο πολιτικό σκηνικό. Κανείς δεν συγχωρεί και κανείς δεν ξεχνά. Οι επιτροπές «διαχείρισης κρίσεων» θα έχουν ολοένα και περισσότερη δουλειά.

Causa finita, η υπόθεσις έκλεισε!

«Φάγετε και πίετε, κοιλιόδουλοι, και ευφράνθητε – γιατί αύριον γαρ αποθνήσκετε...»

Λεόν

Αρ. Λογαριασμού Ενίσχυσης
(Εθνική Τράπεζα) 116/611-838-03

ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
•ΧΡΟΝΟΣ 6ος•ΦΥΛΛΟ 66•
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2007•
ΕΚΔΟΣΗ: ΑΡΧΕΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ Α.Μ.Κ.
ΣΑΡΙΠΟΛΟΥ 8 - ΑΘΗΝΑ - Τ.Κ. 10682
Υπεύθυνος Έκδοσης:
Μαριάννα Παπαδάκη
email: diadromi@revolution.gr

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Και η κρατική ανασυγκρότηση συνεχίζεται, δήθεν δια κομματικού «πυρός και σιδήρου» και με την φιλοδοξία να μπει η κοινωνία για τα καλά σ' ένα «γύψο» ...αναμονής αυτή τη φορά. Ακανοποίητοι οι κρατικοί ιέρακες από την ισχύ που τους παραχωρήθηκε μέσα από την εκλογική διαδικασία, οργανώνουν τις «νέες» αφορμές ισχυροποίησής τους κάνοντας επίδειξη για το πως λύνουν οι πολιτικές φατρίες τις αναμεταξύ τους «διαφορές»... Και ας επιδεικνύουν τα «αντιπολιτευτικά άκρα» δήθεν τα «δόντια» τους υπερασπιζόμενα όπως διατείνονται είτε τον «συνταγματικό πατριωτισμό» (ΣΥΡΙΖΑ) είτε τον "αξιακό πατριωτισμό" (ΛΑΟΣ). Εκτός και αν αποδειχτεί ότι, ίσως, διάλεξαν λάθος «στιγμή», λάθος μήνα και λάθος Νοέμβρη...

Όσο για την επέλαση ενάντια στο σύνολο της κοινωνίας, αυτή συνεχίζεται. Σιωπηλά, μετρημένα, αδίστακτα, αλλά και ανυποχώρητα: τα φιλοδωρήματα που κερδίζονταν μετά από κινητοποιήσεις των εργατοπατέρων και λεγόντουσαν αυξήσεις των συντάξεων, φαντάζουν πλέον μεγαλειώδεις νίκες του «εργατικού κινήματος», αφού στο εξής θα ονομάζονται σκέτα φιλανθρωπικές επιδοτήσεις από το κράτος χορηγό τους...

Η μεταρρύθμιση, όπως μας λένε, πρέπει να γίνει και ας περάσει σαν οδοστρωτήρας πάνω από τις ζωές των ανθρώπων. Ενδοιασμούς οι εξουσιαστές δεν είχαν, άλλωστε, ποτέ. Όποτε διαβεβαιώνουν ότι έχουν υπολογίσει το πολιτικό κόστος, δεν εννοούν τίποτα άλλο παρά την εξασφάλιση της ομοθυμίας στο σινάφι τους, για τους τρόπους που θα χρυσωθεί το χάπι για να δοθεί στην κοινωνία. Γιατί ξέρουν αυτά που πέρασαν και τρέμουν γι' αυτά που θα έρθουν...

Και ας ρίχνεις το κεφάλι πίσω. Δεν βλέπεις ούτε μια «στιγμή» κοινωνικής εξέγερσης χωρίς προορισμό, ακόμα και εκείνες που τις λογαριάσανε για «χαμένες» οι «σώφρονες και οι γνωστικοί», αλλά και τα «επαναστατημένα» μισάνθρωπα μειράκια των καιρών.

Και ας θυμάσαι τόσους και τόσους εκπροσώπους της «αλλοτριωμένης» κοινωνίας από την εδώ πλευρά του οδοφράγματος... Αυτή η πλευρά δεν πρόκειται να αδειάσει ποτέ, δεν πρόκειται να χαθεί. Θα συνεχίσει να δυναμώνει σε πείσμα των εξουσιαστών, που θέλουν να την δουν ερειπωμένη και έρμαιο στους σχεδιασμούς τους...

Κύκλος Σύνταξης

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,
εάν πρόκειται να στείλετε ΣΥΣΤΗΜΕΝΕΣ επιστολές ή δέματα θα πρέπει να απευθύνονται στο όνομα: Παναγιώτης Λιόλιος,
Τ.Θ. 26054, Τ.Κ. 10022, ΑΘΗΝΑ

Η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ μας διεύθυνση είναι:
diadromi@revolution.gr,
ενώ το ΤΗΛΕΦΩΝΟ με το οποίο μπορείτε να έρχεσθε σε επικοινωνία μαζί μας είναι:
6973799207

Ο Κύκλος Σύνταξης
της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
συναντιέται κάθε ΤΡΙΤΗ στις 7 το απόγευμα στο χώρο της Αναρχικής Αρχειοθήκης Αθήνας

Στην ΑΘΗΝΑ θα μας βρίσκετε κάθε
ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗ 5-7μμ
στην ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ,
Σαριπόλου 8,
(δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο)

στη ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Κάθε ΤΕΤΑΡΤΗ 5.30 - 8 μμ
και το ΣΑΒΒΑΤΟ από 10^{30}πμ - 2.00μμ
στην ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΗ
(Δελμούζου 3, πρώτη παράλληλος της Φιλίππου, από Αγίας Σοφίας)
τηλ. επικοινωνίας 6992231286

ΑΝ ΔΕ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ Ή ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ τηλεφωνικά ή με email

«Όταν, με την πτώση της στρατιωτικής δικτατορίας, το πώμα της φιάλης που περιέκλειε τα αέρια τινάχθηκε, το πρόσωπο της ριζοσπαστικότητας φάνηκε πολύ καθαρά. Ταυτόχρονα, φάνηκαν και τα θολά του χαρακτηριστικά. Πολλά πράγματα, από την διεκδίκηση απλών κοινωνικών αιτημάτων ως το κορυφαίο της εθνικής ανεξαρτησίας, βαφτίστηκαν πρόχειρα-πρόχειρα σοσιαλισμός [...]. Ο Ανδρέας Παπανδρέου βρέθηκε σε προνομιακή θέση. Αυτός στο ύψος του πολιτικού εξώστη, και από κάτω λαϊκές μάζες έτοιμες να τον ακούσουν, πιο σωστά έτοιμες να ακούσουν κάτι ή πολλά από εκείνα που οι ίδιες πίστευαν. Ήθελαν να ακούσουν την φωνή τους. Και όντως: οι μάζες άκουσαν από το στόμα του «Ανδρέα» τις δικές τους φωνές, απαράλλαχτες, αντιφατικές, αποσπασματικές, θολές, ούτε ένα βήμα μπρος ούτε ένα βήμα πίσω, απλώς ενισχυμένες γοερά, όπως η φωνή μας από την απήχηση σε μια ρεματιά ή σε άδειο δωμάτιο. Γιατί ο μύθος του σωτήρα πάντα συνοδεύεται από το μύθο του «λαού».»

Άγγελος Ελεφάντης, Περιοδικό Πολίτης, Οκτώβρης 1977

Η περίοδος των «κρίσεων» ανασύνταξης της κυριαρχίας...

«Κάτω τα χέρια από τον Παπανδρέου», «Υπονομευτής ο Σημίτης», «Μην ξεχνάς η Αλλαγή θα σαρώσει την συναλλαγή».

Και όμως δεν πρόκειται για πρωτοσέλιδα των ημερών που αναφέρονται στα «εσωκομματικά» του Πασοκ, αλλά για δημοσιεύματα της εφημερίδας Επικαιρότητα τον Μάιο του 1989. Λίγους μήνες αργότερα η συγκεκριμένη εφημερίδα -και δεν ήταν η μόνη- αποδέχεται την Οικουμενική χαρακτηρίζοντάς την «κυβέρνηση εκσυγχρονισμού», τους δε υπουργούς της «υπουργούς συναίνεσης», ενώ χαρακτηριστικός είναι και ο τίτλος της στις 28-11-1989: «Όχι στο λαϊκισμό και στον ελιτισμό, ναι στο διάλογο».

Επιμένουμε σε συχνές αναφορές στην συγκεκριμένη περίοδο, γιατί θεωρούμε ότι εξακολουθεί να παραμένει ιδιαίτερα διδακτική, και αποκαλυπτική για τις διάδοχες «κρίσεις» που σημάδεψαν έκτοτε την εναλλαγή των διαχειριστών της εξουσίας.

«Κρίσεις» που αποτέλεσαν όπως και στο απώτερο παρελθόν τα προνομιακά οχήματα κάθε κρατικής ανασυγκρότησης. «Εσωτερικές Κρίσεις» που εντελώς «τυχαία» συναντούν σημαντικές εξελίξεις στην λεγόμενη εξωτερική πολιτική. «Κρίσεις» που στοχεύουν στην κυριαρχική ανασύνταξη και κορυφώνονται για να προλάβουν ή κατασιγάσουν ανεξέλεγκτες κοινωνικές αντιδράσεις. Ο χαμένος ή μη επαρκής κοινωνικός έλεγχος. Αυτό το πανάρχαιο στοίχημα για κάθε εξουσία.

Αναπόσπαστα μέρη του σκηνικού «οι μονομάχοι» που ωθούνται στα «άκρα», τα κοπάδια των κομματικών παρατρεχάμενων, οι «συνετοί» και οι «θεράποντες ιατροί», οι ευαγγελιστές της πο-

στις οποίες εξελίξεις στην Κύπρο. Σπάνια διορατικότητα; Μάλλον πρόβλεψη για διαθέσιμη εναλλακτική λύση.

Θα ακολουθήσουν οι περίφημες εκλογές της βίας και της νοθείας, με τα κόμματα της αντιπολίτευσης να καταγγέλλουν ένα όργιο τρομοκρατίας από τον στρατό, την χωροφυλακή, και τα τάγματα εθνικής ασφαλείας εις βάρος των οπαδών τους, ενώ μέσα σ' αυτό το κλίμα δολοφονείται και ο Γρηγόρης Λαμπράκης.

Όσο για τους διαπλεκόμενους της εποχής, οι «κακές γλώσσες» υποστήριζαν ότι οι σχέσεις του Ωνάση με τον Καραμανλή μεταβλήθηκαν, επειδή ο εφοπλιστής χρηματοδοτούσε τα κόμματα του κέντρου, ενώ οι Τσάτσοι που κατείχαν τα τσιμέντα Ηρακλής εκπροσωπούνταν τόσο στην ΕΡΕ όσο και στο κόμμα Φιλελευθέρων, ο Λ. Κανελλόπουλος των τσιμέντων Τιτάν ήταν προσωπικός φίλος του Καραμανλή, ενώ η οικογένεια Φιξ συνδεόταν με τον άλλοτε υπουργό Εθνικής Αμύνης Π. Γαρουφαλιά.

Στις 11 Ιουνίου 1963 ο Καραμανλής υποβάλλει στο βασιλιά την παραίτησή της κυβέρνησής του με τους αμερικανούς «φίλους» να δείχνουν περισσότερο ενδιαφέρον για την διάσωση της ΕΡΕ παρά για το πρόσωπο του μέχρι πρότινος εκλεκτού τους[1].

Στις 3 Νοεμβρίου ο Καραμανλής θα χάσει τις εκλογές από τον Παπανδρέου και θα εγκαταλείψει τη χώρα (για να επιστρέψει σαν «σωτήρας» μετά βαΐων και κλάδων το 1974). Ο Παπανδρέου στη συνέχεια θα ζητήσει νέες εκλογές αρνούμενος να συνεργαστεί με την αριστερά για να διασφαλίσει την απόλυτη πλειοψηφία και θα τις κερδίσει λίγους μήνες αργότερα, αρχές του 1964, για να ακολουθήσουν η διάσπαση της Ένωσης Κέντρου με τις «αποστασίες», τα Ιουλιανά και η επταετής δικτατορία.

Προφανώς κάθε αναδρομή που στοχεύει εκ των προτέρων στην επαναδιατύπωση της γνωστής ρήσης «η ιστορία όταν επαναλαμβάνεται είτε αποτελεί φάρσα είτε καταλήγει σε τραγωδία» κινδυνεύει να απομακρυνθεί σημαντικά από την πραγματικότητα τουλάχιστον από κοινωνικής σκοπιάς.

Μπορούμε όμως να σταθούμε σε κάποιες επισημάνσεις που ί-

πορροφά κοινωνικές αμφισβητήσεις και αντιδράσεις[4]. Η ολοένα και μεγαλύτερη αδυναμία του να ανταποκριθεί στα παραπάνω καθήκοντα είναι και συνολικότερη αδυναμία για την εξουσία.

Γι' αυτόν το λόγο, εκτός των άλλων, το ασφαλιστικό που έχει προ πολλού «ανοίξει» επανέρχεται μεν με το καλημέρα της «νέας διακυβέρνησης» στο προσκήνιο, αλλά με το «μαλακό». Το ίδιο προσεκτικές είναι και οι αναφορές στο προχώρημα της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης[5].

Οι επικοινωνιακές τεχνικές που αναπτύχθηκαν είναι γνωστές. Κάλεσμα για εθνικό διάλογο, ενώ ταυτόχρονα προηγούνται οι τεχνοκράτες με σαρωτικές προτάσεις, για να ακολουθήσουν οι κυβερνητικές διαβεβαιώσεις για την επικράτηση πολιτικών λογικών με «ήπιο και όχι ανατρεπτικό χαρακτήρα», που όμως θα αντιμετωπίσουν «τις υπερβολές, τις αδικίες και τις στρεβλώσεις» του ασφαλιστικού συστήματος.

Η ανάδειξη του ΣΥΡΙΖΑ από τα ΜΜΕ και όχι μόνο, ως προνομιακή αντιπολίτευση είναι ήδη υπό αίρεση. Έτσι πληροφορούμαστε ότι στην Επιτροπή Μορφωτικών υποθέσεων της Βουλής, που συγκροτήθηκε μετά τις εκλογές, «πιθανώς να επικρατήσει εκρηκτικό κλίμα», επειδή συμμετέχουν εκτός των άλλων οι Γρηγόρης Ψαριανός και Περικλής Κοροβέσης από τον ΣΥΡΙΖΑ και εκ μέρους του ΛΑΟΣ οι Γιώργος Καρατζαφέρης, Άδωνις Γεωργιάδης και Κυριάκος Βελόπουλος... Ο υποβιβασμός του αντιπολιτευτικού ρόλου είναι σαφής, αλλά και ενδεικτικός του συνολικότερου προορισμού του ΛΑΟΣ στις εξουσιαστικές υποθέσεις.

Όσον αφορά το ιδεολογικό υπόβαθρο της «κρίσης» που επιχειρήθηκε να στηθεί αποδείχτηκε πολύ γρήγορα σαθρό.

Έτσι η επαναφορά ενός «πολιτικού προσανατολισμού απέναντι σε μια διαχειριστική προβληματική», ενός Πασοκ που «αγωνιά» για την «εγκατάλειψη της κοινωνικής προβληματικής στο όνομα της οικονομικής αποτελεσματικότητας», και για τις «δισδιάκριτες διαφορές» από την ΝΔ, δεν έμειναν απλά στα μισά του δρόμου. Πίσω από παρόμοια φτιασιδώματα, με τα οποία καταπιάστηκαν κυρίως οι Σκανδαλίδης και Χρυσοχοΐδης, άρχιζε να προβάλλει απροκάλυπτα και βιαστικά η ανασύνταξη και η ενερ-

Η περίοδος των «κρίσεων» ανασύνταξης της κυριαρχίας...

«Κάτω τα χέρια από τον Παπανδρέου», «Υπονομευτής ο Σημίτης», «Μην ξεχνάς η Αλλαγή θα σαρώσει την συναλλαγή».

Και όμως δεν πρόκειται για πρωτοσέλιδα των ημερών που αναφέρονται στα «εσωκομματικά» του Πασοκ, αλλά για δημοσιεύματα της εφημερίδας Επικαιρότητα τον Μάιο του 1989. Λίγους μήνες αργότερα η συγκεκριμένη εφημερίδα -και δεν ήταν η μόνη- αποδέχεται την Οικουμενική χαρακτηρίζοντάς την «κυβέρνηση εκσυγχρονισμού», τους δε υπουργούς της «υπουργούς συναίνεσης», ενώ χαρακτηριστικός είναι και ο τίτλος της στις 28-11-1989: «Όχι στο λαϊκισμό και στον ελιτισμό, ναι στο διάλογο».

Επιμένουμε σε συχνές αναφορές στην συγκεκριμένη περίοδο, γιατί θεωρούμε ότι εξακολουθεί να παραμένει ιδιαίτερα διδακτική, και αποκαλυπτική για τις διάδοχες «κρίσεις» που σημάδεψαν έκτοτε την εναλλαγή των διαχειριστών της εξουσίας.

«Κρίσεις» που αποτέλεσαν όπως και στο απώτερο παρελθόν τα προνομιακά οχήματα κάθε κρατικής ανασυγκρότησης. «Εσωτερικές Κρίσεις» που εντελώς «τυχαία» συναντούν σημαντικές εξελίξεις στην λεγόμενη εξωτερική πολιτική. «Κρίσεις» που στοχεύουν στην κυριαρχική ανασύνταξη και κορυφώνονται για να προλάβουν ή κατασιγάσουν ανεξέλεγκτες κοινωνικές αντιδράσεις. Ο χαμένος ή μη επαρκής κοινωνικός έλεγχος. Αυτό το πανάρχαιο στοίχημα για κάθε εξουσία.

Αναπόσπαστα μέρη του σκηνικού «οι μονομάχοι» που ωθούνται στα «άκρα», τα κοπάδια των κομματικών παρατρεχάμενων, οι «συνετοί» και οι «θεράποντες ιατροί», οι ευαγγελιστές της πολιτικής ορθότητας και του πολιτικού πολιτισμού, οι διαγραφές ή ο «μπαμπούλας» των διαγραφών και των διασπάσεων, οι απαραίτητες Κασσάνδρες που κρατούν τα μπόσικα της «ενότητας», αλλά και οι υπέρμαχοι της «κάθαρσης».

Η «αναγέννηση», λοιπόν, μέσα **από** την συμπλοκή των «αντίπαλων» πολιτικών (εσωκομματικών **ή μη**) φατριών είναι μια τεχνική της εξουσίας πολυδοκιμασμένη **στο** παρελθόν.

Και μάλιστα σε ιδιαίτερα πολυτάραχους καιρούς.

Τον Φεβρουάριο του 1961 ο Γεώργιος Παπανδρέου ιδρύει το Δημοκρατικό Κέντρο-Φιλελεύθερης Δημοκρατικής Ενώσεως, με τη συνδρομή του Αγροτικού και Εργατικού Κόμματος και της Νέας Πολιτικής Κίνησης. Ταυτόχρονα διαπραγματεύεται και τελικά επιτυγχάνει τη συγκρότηση ενός ευρύτατου σχηματισμού που συμπεριλαμβάνει ένα αστερισμό κομμάτων όπως το Κόμμα των Φιλελευθέρων, της Εθνικής Προοδευτικής Ένωσης Κέντρου, του Προοδευτικού Εργατοτεχνικού Κόμματος, του Λαϊκού Κοινωνικού Κόμματος και του Κόμματος των Εθνικοφρόνων **(τα δύο τελευταία ανήκαν παραδοσιακά στην «Δεξιά»)**.

Η αμερικάνικη πρεσβεία που παρακολουθεί στενά τις εξελίξεις όχι μόνο δεν φαίνεται να δυσανασχετεί μ' αυτές, αλλά αντίθετα πραγματοποιεί ενισχυτικές σ' αυτή την κατεύθυνση «επαφές» με τους ηγέτες των κεντρώων κομμάτων, ενώ λίγους μήνες αργότερα «ιδιωτική» επίσκεψη του ανωτέρου υπαλλήλου του State Department McGhee ανανεώνει τις συναντήσεις των αμερικανών «φίλων» με τις ηγεσίες του Κέντρου μην αφήνοντας καμία αμφιβολία ότι ο Κωνσταντίνος Καραμανλής δεν αποτελούσε πλέον την μόνη φερέγγυα λύση και παρ' όλη την διαχρονική (όπως αποδείχτηκε χρόνια αργότερα) προθυμία του να συνδράμει

χνουν περισσότερο ενδιαφέρον για την διάσωση της ΕΡΕ παρά για το πρόσωπο του μέχρι πρότινος εκλεκτού τους[1].

Στις 3 Νοεμβρίου ο Καραμανλής θα χάσει τις εκλογές από τον Παπανδρέου και θα εγκαταλείψει τη χώρα (για να επιστρέψει σαν «σωτήρας» μετά βαΐων και κλάδων το 1974). Ο Παπανδρέου στη συνέχεια θα ζητήσει νέες εκλογές αρνούμενος να συνεργαστεί με την αριστερά για να διασφαλίσει την απόλυτη πλειοψηφία και θα τις κερδίσει λίγους μήνες αργότερα, αρχές του 1964, για να ακολουθήσουν η διάσπαση της Ένωσης Κέντρου με τις «αποστασίες», τα Ιουλιανά και η επταετής δικτατορία.

Προφανώς κάθε αναδρομή που στοχεύει εκ των προτέρων στην επαναδιατύπωση της γνωστής ρήσης «η ιστορία όταν επαναλαμβάνεται είτε αποτελεί φάρσα είτε καταλήγει σε τραγωδία» κινδυνεύει να απομακρυνθεί σημαντικά από την πραγματικότητα τουλάχιστον από κοινωνικής σκοπιάς.

Μπορούμε όμως να σταθούμε σε κάποιες επισημάνσεις που ίσως έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον την περίοδο που διανύουμε.

Δεν μπορεί κανείς να αρνηθεί το γεγονός ότι η εκλογική περίοδος επιμηκύνεται και ως εκ τούτου ο εγκλωβισμός της προσοχής σε κομματικές διαδικασίες. Το ίδιο ισχύει και για τις γνωστές και μη εξαιρετέες διαδικασίες διαδοχής στην εκκλησία, που έχουν αρχίσει εδώ και αρκετούς μήνες και θα εξελιχθούν ραγδαία παράλληλα με την επιδείνωση της κατάστασης του Χριστόδουλου.

Η πολιτική φατρία που επιβάλλει, έστω και μέσα από παζάρια, την χρονική στιγμή της «αναμέτρησης», είτε διαθέτει ισχυρότερο μηχανισμό, είτε χρειάζεται τον ικανό χρόνο να συσπειρώσει και να ενεργοποιήσει τις απαραίτητες δυνάμεις.

Το κυρίως ζητούμενο παραμένει η αποκατάσταση ενός κοινωνικού ελέγχου, που δείχνει να χάνεται σε σημαντικό βαθμό και προσδιορίζεται από την κοινωνική απαξίωση τόσο της πολιτικής όσο και των κομμάτων. Το μέγεθος της απώλειας του δεν μειώνεται από την απορροφητικότητα ούτε του ΣΥΝ ούτε του ΚΚΕ[2], ούτε του ΛΑΟΣ.

Μπορεί, βέβαια, εδώ και περίπου έντεκα χρόνια τα «προβλήματα διαδοχής», είτε έχουν να κάνουν με πρόσωπα είτε με κομματικούς μηχανισμούς που διαχειρίζονται τις κρατικές υποθέσεις, να λύνονται στο δήθεν προσεκτικά αποστειρωμένο πεδίο της πολιτικής ορθότητας και συναίνεσης από το οποίο εξορίστηκαν η «αμετροέπεια», οι «διαχωριστικές γραμμές του παρελθόντος» και τα «ιδεολογικά συρματοπλέγματα».

Μπορεί ακόμη ο εκσυγχρονισμός και η ανάπτυξη να αναγορεύτηκαν σε κοινωνικές αναγκαιότητες στο όνομα των οποίων συνεχίζουν να ομνύουν οι κάθε λογής κήνσορες ζητώντας γη και ύδωρ από την κοινωνία, η οποία όταν δεν ενδίδει και συγκρούεται χαρακτηρίζεται οπισθοδρομική και συντηρητική...

Φαίνεται, όμως, ότι βεβαιότητες του είδους αυτού φαίνονται να κλονίζονται «αναπάντεχα», ακόμα και όταν αφορούν κομματικές διαδικασίες[3].

να επικρατήσει εκρηκτικό κλίμα», επειδή συμμετέχουν εκτός των άλλων οι Γρηγόρης Ψαριανός και Περικλής Κοροβέσης από τον ΣΥΡΙΖΑ και εκ μέρους του ΛΑΟΣ οι Γιώργος Καρατζαφέρης, Άδωνις Γεωργιάδης και Κυριάκος Βελόπουλος... Ο υποβιβασμός του αντιπολιτευτικού ρόλου είναι σαφής, αλλά και ενδεικτικός του συνολικότερου προορισμού του ΛΑΟΣ στις εξουσιαστικές υποθέσεις.

Όσον αφορά το ιδεολογικό υπόβαθρο της «κρίσης» που επιχειρήθηκε να στηθεί αποδείχτηκε πολύ γρήγορα σαθρό.

Έτσι η επαναφορά ενός «πολιτικού προσανατολισμού απέναντι σε μια διαχειριστική προβληματική», ενός Πασοκ που «αγωνιά» για την «εγκατάλειψη της κοινωνικής προβληματικής στο όνομα της οικονομικής αποτελεσματικότητας», και για τις «δισδιάκριτες διαφορές» από την ΝΔ, δεν έμειναν απλά στα μισά του δρόμου. Πίσω από παρόμοια φτιασιδώματα, με τα οποία καταπιάστηκαν κυρίως οι Σκανδαλίδης και Χρυσοχοΐδης, άρχιζε να προβάλλει απροκάλυπτα και βιαστικά η ανασύνταξη και η ενεργοποίηση του ίδιου κομματικού μηχανισμού που φαίνεται είχε θεωρήσει μόλις πριν λίγο δεδομένη την έκβαση των εκλογών της 16ης Σεπτέμβρη. Και τα στόματα άρχισαν δια μαγείας να ανοίγουν και να «σημαδεύουν» τους «σύντροφους» του «καθεστωτικού Πασοκ», που πλούτισαν, τα «εξωθεσμικά κέντρα» και τα διαπλεκόμενα ΜΜΕ που απειλούν την «πολιτική αυτονομία» του «κινηματικού Πασοκ».

Η έκβαση δεν φαίνεται απλά ορισμένη από τα πριν, αλλά και είναι.

Η όξυνση ελεγχόμενη ούτως ή άλλως θα διαρκέσει όσο χρειάζεται, είτε για να ρυθμίσει εκτός από άλλους τρόπους την ροή των ψηφοφόρων της περίφημης συμμετοχικής δημοκρατίας και διαδικασίας (που αφορά ένα απροσδιόριστο εκλογικό σώμα), είτε για να ανασυντάξει τις απαραίτητες δυνάμεις για την επόμενη ημέρα.

Οι «δραματικές» στιγμές που ζει το Πασοκ θα δώσουν την θέση τους στην λύτρωση είτε με τον ένα είτε με τον άλλο τρόπο, είτε με αποδοχή του αποτελέσματος, είτε με «αντιρρήσεις», όσον αφορά την τήρηση του καταστατικού και την εν γένει διαδικασία.

Έχει περάσει ήδη, βέβαια, απαρατήρητο το γεγονός ότι πρόσωπα κλειδιά στην εξελισσόμενη «αναμέτρηση», όπως ο Πάγκαλος, ήταν και οι κατ' εξοχήν εκφραστές της συναινετικής στάσης στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και όχι μόνο.

Ούτε βέβαια θα εξηγήσει κανείς γιατί εκδοτικά και οικονομικά συμφέροντα στηρίζουν ή υπονομεύουν τους «μονομάχους». Η απάντηση είναι ότι η πίττα έχει μεγαλώσει, ότι οι πολιτικές και οικονομικές φατρίες έχουν πληθύνει και είναι ιδιαίτερα ανυπόμονες, ότι **τα φιλέτα της ανάπτυξης μιας κατεστραμμένης από τις πυρκαγιές υπαίθρου είναι κάτι παραπάνω από δελεαστικά** για τους ποικιλώνυμους ενδιαφερόμενους οικονομικούς ομίλους που ούτως ή άλλως δεν έχουν εθνικότητα.

Σ' αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση δεν μπορεί κανείς να μην

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» **ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ**, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέ-

λογο».

Επιμένουμε σε συχνές αναφορές στην συγκεκριμένη περίοδο, γιατί θεωρούμε ότι εξακολουθεί να παραμένει ιδιαίτερα διδακτική, και αποκαλυπτική για τις διάδοχες «κρίσεις» που σημάδεψαν έκτοτε την εναλλαγή των διαχειριστών της εξουσίας.

«Κρίσεις» που αποτέλεσαν όπως και στο απώτερο παρελθόν τα προνομιακά οχήματα κάθε κρατικής ανασυγκρότησης. «Εσωτερικές Κρίσεις» που εντελώς «τυχαία» συναντούν σημαντικές εξελίξεις στην λεγόμενη εξωτερική πολιτική. «Κρίσεις» που στοχεύουν στην κυριαρχική ανασύνταξη και κορυφώνονται για να προλάβουν ή κατασιγάσουν ανεξέλεγκτες κοινωνικές αντιδράσεις. Ο χαμένος ή μη επαρκής κοινωνικός έλεγχος. Αυτό το πανάρχαιο στοίχημα για κάθε εξουσία.

Αναπόσπαστα μέρη του σκηνικού «οι μονομάχοι» που ωθούνται στα «άκρα», τα κοπάδια των κομματικών παρατρεχάμενων, οι «συνετοί» και οι «θεράποντες ιατροί», οι ευαγγελιστές της πολιτικής ορθότητας και του πολιτικού πολιτισμού, οι διαγραφές ή ο «μπαμπούλας» των διαγραφών και των διασπάσεων, οι απαραίτητες Κασσάνδρες που κρατούν τα μπόσικα της «ενότητας», αλλά και οι υπέρμαχοι της «κάθαρσης».

Η «αναγέννηση», λοιπόν, μέσα από την συμπλοκή των «αντίπαλων» πολιτικών (εσωκομματικών ή μη) φατριών είναι μια τεχνική της εξουσίας πολυδοκιμασμένη στο παρελθόν.

Και μάλιστα σε ιδιαίτερα πολυτάραχους καιρούς.

Τον Φεβρουάριο του 1961 ο Γεώργιος Παπανδρέου ιδρύει το Δημοκρατικό Κέντρο-Φιλελεύθερης Δημοκρατικής Ενώσεως, με τη συνδρομή του Αγροτικού και Εργατικού Κόμματος και της Νέας Πολιτικής Κίνησης. Ταυτόχρονα διαπραγματεύεται και τελικά επιτυγχάνει τη συγκρότηση ενός ευρύτατου σχηματισμού που συμπεριλαμβάνει ένα αστερισμό κομμάτων όπως το Κόμμα των Φιλελευθέρων, της Εθνικής Προοδευτικής Ένωσης Κέντρου, του Προοδευτικού Εργατοτεχνικού Κόμματος, του Λαϊκού Κοινωνικού Κόμματος και του Κόμματος των Εθνικοφρόνων **(τα δύο τελευταία ανήκαν παραδοσιακά στην «Δεξιά»)**.

Η αμερικάνικη πρεσβεία που παρακολουθεί στενά τις εξελίξεις όχι μόνο δεν φαίνεται να δυσανασχετεί μ' αυτές, αλλά αντίθετα πραγματοποιεί ενισχυτικές σ' αυτή την κατεύθυνση «επαφές» με τους ηγέτες των κεντρώων κομμάτων, ενώ λίγους μήνες αργότερα «ιδιωτική» επίσκεψη του ανώτερου υπαλλήλου του State Department McGhee ανανεώνει τις συναντήσεις των αμερικανών «φίλων» με τις ηγεσίες του Κέντρου μην αφήνοντας καμία αμφιβολία ότι ο Κωνσταντίνος Καραμανλής δεν αποτελούσε πλέον την μόνη φερέγγυα λύση και παρ' όλη την διαχρονική (όπως αποδείχτηκε χρόνια αργότερα) προθυμία του να συνδράμει

Σύντροφοι/σσες και φίλοι/ες,

Η προσπάθεια, ώστε να μη «θάβεται» **ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ**, στους πάγκους και τις αποθήκες των εφημεριδοπωλών και των διανομέων, συνεχίζεται. Η συμβολή και η έμπρακτη αλληλεγγύη σας σε σχέση μ' αυτό το ζήτημα παραμένει σημαντική και θέλουμε, για μια ακόμη φορά, να σας ευχαριστήσουμε.

Όσοι/ες θέλουν να μοιράσουν —χωρίς αντίτιμο— προηγούμενα φύλλα της ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ στην πόλη τους ή την περιοχή που δραστηριοποιούνται και ζουν ή έχουν κάποια ιδέα που συμβάλλει στη μορφή και την ύλη της, ας επικοινωνήσουν μαζί μας στο τηλέφωνο **6973799207** ή μέσω του email:**diadromi@revolution.gr**

πανδρέου και θα εγκαταλείψει τη χώρα (για να επιστρέψει σαν «σωτήρας» μετά βαΐων και κλάδων το 1974). Ο Παπανδρέου στη συνέχεια θα ζητήσει νέες εκλογές αρνούμενος να συνεργαστεί με την αριστερά για να διασφαλίσει την απόλυτη πλειοψηφία και θα τις κερδίσει λίγους μήνες αργότερα, αρχές του 1964, για να ακολουθήσουν η διάσπαση της Ένωσης Κέντρου με τις «αποστασίες», τα Ιουλιανά και η επταετής δικτατορία.

Προφανώς κάθε αναφορά που στοχεύει εκ των προτέρων στην επαναδιατύπωση της γνωστής ρήσης «η ιστορία όταν επαναλαμβάνεται είτε αποτελεί φάρσα είτε καταλήγει σε τραγωδία» κινδυνεύει να απομακρυνθεί σημαντικά από την πραγματικότητα τουλάχιστον από κοινωνικής σκοπιάς.

Μπορούμε όμως να σταθούμε σε κάποιες επισημάνσεις που ίσως έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον την περίοδο που διανύουμε.

Δεν μπορεί κανείς να αρνηθεί το γεγονός ότι η εκλογική περίοδος επιμηκύνεται και ως εκ τούτου ο εγκλωβισμός της προσοχής σε κομματικές διαδικασίες. Το ίδιο ισχύει και για τις γνωστές και μη εξαιρετέες διαδικασίες διαδοχής στην εκκλησία, που έχουν αρχίσει εδώ και αρκετούς μήνες και θα εξελιχθούν ραγδαία παράλληλα με την επιδείνωση της κατάστασης του Χριστόδουλου.

Η πολιτική φατρία που επιβάλλει, έστω και μέσα από παζάρια, την χρονική στιγμή της «αναμέτρησης», είτε διαθέτει ισχυρότερο μηχανισμό, είτε χρειάζεται τον ικανό χρόνο να συσπειρώσει και να ενεργοποιήσει τις απαραίτητες δυνάμεις.

Το κυρίως ζητούμενο παραμένει η αποκατάσταση ενός κοινωνικού ελέγχου, που δείχνει να χάνεται σε σημαντικό βαθμό και προσδιορίζεται από την κοινωνική απαξίωση τόσο της πολιτικής όσο και των κομμάτων. Το μέγεθος της απώλειας του δεν μειώνεται από την απορροφητικότητα ούτε του ΣΥΝ ούτε του ΚΚΕ[2], ούτε του ΛΑΟΣ.

Μπορεί, βέβαια, εδώ και περίπου έντεκα χρόνια τα «προβλήματα διαδοχής», είτε έχουν να κάνουν με πρόσωπα είτε με κομματικούς μηχανισμούς που διαχειρίζονται τις κρατικές υποθέσεις, να λύνονται στο δήθεν προσεκτικά αποστειρωμένο πεδίο της πολιτικής ορθότητας και συναίνεσης από το οποίο εξορίστηκαν η «αμετροέπεια», οι «διαχωριστικές γραμμές του παρελθόντος» και τα «ιδεολογικά συρματοπλέγματα».

Μπορεί ακόμη ο εκσυγχρονισμός και η ανάπτυξη να αναγορεύτηκαν σε κοινωνικές αναγκαιότητες στο όνομα των οποίων συνεχίζουν να ομνύουν οι κάθε λογής κήνσορες ζητώντας γη και ύδωρ από την κοινωνία, η οποία όταν δεν ενδίδει και συγκρούεται χαρακτηρίζεται οπισθοδρομική και συντηρητική...

Φαίνεται, όμως, ότι βεβαιότητες του είδους αυτού φαίνονται να κλονίζονται «αναπάντεχα», ακόμα και όταν αφορούν κομματικές διαδικασίες[3].

Η εστίαση στην «διαδοχή» στο Πασοκ προσφέρει μια τονωτική, αλλά παρ' όλα αυτά πρόσκαιρη «ανάσα» στους κύριους διαχειριστές των κρατικών υποθέσεων.

Και ο λόγος είναι διττός.

Κανείς δεν ξεχνά ότι το Πασοκ μεταπολιτευτικά λειτούργησε σε μεγάλο βαθμό και ως χώρος ελεγχόμενης διαμαρτυρίας, αφού είχε την δυνατότητα να «υποδέχεται», να εκφράζει και να α-

γιάδης και Κυριάκος Βελόπουλος... Ο υποβιβασμός του αντιπολιτευτικού ρόλου είναι σαφής, αλλά και ενδεικτικός του συνολικότερου προορισμού του ΛΑΟΣ στις εξουσιαστικές υποθέσεις.

Όσον αφορά το ιδεολογικό υπόβαθρο της «κρίσης» που επιχειρήθηκε να στηθεί αποδείχτηκε πολύ γρήγορα σαθρό.

Έτσι η επαναφορά ενός «πολιτικού προσανατολισμού απέναντι σε μια διαχειριστική προβληματική», ενός Πασοκ που «αγωνιά» για την «εγκατάλειψη της κοινωνικής προβληματικής στο όνομα της οικονομικής αποτελεσματικότητας», και για τις «διακριτές διαφορές» από την ΝΔ, δεν έμειναν απλά στα μισά του δρόμου. Πίσω από παρόμοια φτιασιδώματα, με τα οποία καταπιάστηκαν κυρίως οι Σκανδαλίδης και Χρυσοχοΐδης, άρχιζε να προβάλλει απροκάλυπτα και βιαστικά η ανασύνταξη και η ενεργοποίηση του ίδιου κομματικού μηχανισμού που φαινόταν είχε θεωρήσει μόλις πριν λίγο δεδομένη την έκβαση των εκλογών της 16ης Σεπτέμβρη. Και τα στόματα άρχισαν δια μαγείας να ανοίγουν και να «σημαδεύουν» τους «σύντροφους» του «καθεστωτικού Πασοκ», που πλούτισαν, τα «εξωθεσμικά κέντρα» και τα διαπλεκόμενα ΜΜΕ που απειλούν την «πολιτική αυτονομία» του «κινηματικού Πασοκ».

Η έκβαση δεν φαίνεται απλά ορισμένη από τα πριν, αλλά και είναι.

Η όξυνση ελεγχόμενη ούτως ή άλλως θα διαρκέσει όσο χρειάζεται, είτε για να ρυθμίσει εκτός από άλλους τρόπους την ροή των ψηφοφόρων της περίφημης συμμετοχικής δημοκρατίας και διαδικασίας (που αφορά ένα απροσδιόριστο εκλογικό σώμα), είτε για να ανασυντάξει τις απαραίτητες δυνάμεις για την επόμενη ημέρα.

Οι «δραματικές» στιγμές που ζει το Πασοκ θα δώσουν την θέση τους στην λύτρωση είτε με τον ένα είτε με τον άλλο τρόπο, είτε με αποδοχή του αποτελέσματος, είτε με «αντιρρήσεις», όσον αφορά την τήρηση του καταστατικού και την εν γένει διαδικασία.

Έχει περάσει ήδη, βέβαια, απαρατήρητο το γεγονός ότι πρόσωπα κλειδιά στην εξελισσόμενη «αναμέτρηση», όπως ο Πάγκαλος, ήταν και οι κατ' εξοχήν εκφραστές της συναινετικής στάσης στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και όχι μόνο.

Ούτε βέβαια θα εξηγήσει κανείς γιατί εκδοτικά και οικονομικά συμφέροντα στηρίζουν ή υπονομεύουν τους «μονομάχους». Η απάντηση είναι ότι η πίττα έχει μεγαλώσει, ότι οι πολιτικές και οικονομικές φατρίες έχουν πληθύνει και είναι ιδιαίτερα ανυπόμονες, ότι **τα φιλέτα της ανάπτυξης μιας κατεστραμμένης από τις πυρκαγιές υπαίθρου είναι κάτι παραπάνω από δελεαστικά** για τους ποικιλώνυμους ενδιαφερόμενους οικονομικούς ομίλους που ούτως ή άλλως δεν έχουν εθνικότητα.

Σ' αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση δεν μπορεί κανείς να μην συνυπολογίσει εξελίξεις στην λεγόμενη εξωτερική πολιτική, την αλλαγή του εκλογικού νόμου και το μέγεθος του αντίκτυπου κάθε «ανταρσίας», που ουδέποτε άλλωστε είχε προσωπικά ελατήρια ή στόχους, αλλά αντίθετα πάντοτε ερχόταν να επισφραγίσει τα «πράγματα», να διευκολύνει ήδη προειλημμένες αποφάσεις....

Η παράταση, όμως, και θα το επαναλάβουμε, μιας κατάστασης εκλογικής ετοιμότητας, που συνηθίζεται να χαρακτηρίζεται ως πολιτική ρευστότητα, **είναι ενδεικτική των κρατικών ανησυ-**

χιών για την απώλεια ενός επαρκούς για τους εξουσιαστικούς σχεδιασμούς κοινωνικού ελέγχου. Οι φυγόκεντρες κοινωνικές τάσεις δείχνουν να πολλαπλασιάζονται από την άνευ προηγουμένου περιβαλλοντική καταστροφή και τους 74 νεκρούς που άφησε πίσω της, από τη μη κοινωνική αποδοχή των... «ασύμμετρων» δικαιολογιών, παρ' όλη τη γιγαντιαία επιχείρηση εξαγοράς των πληγέντων, την όλο και μεγαλύτερη επιδείνωση της θέσης μεγάλων κοινωνικών κομματιών λόγω της υπερχρέωσής τους από δάνεια, που απλόχερα συνεχίζει να προσφέρει το τραπεζιτικό-τοκογλυφικό σύστημα, όσο και λόγω της ολοένα και μεγαλύτερης υπαγωγής ιδιαίτερα νέων ανθρώπων, αλλά και όχι μόνο, σε εργασιακές «σχέσεις» δουλοπάροικων.

Και βέβαια το «νέο» δεν θα είναι κάποια οργισμένα ξεσπάσματα που μπορεί να εκδηλωθούν με κάθε αφορμή, είτε για περιβαλλοντικά ζητήματα, είτε στο χώρο της εκπαίδευσης (ήδη οι μαθητικές καταλήψεις έχουν φθάσει στις 350), είτε για οποιοδήποτε άλλο λόγο, αλλά η ευρύτερη κοινωνική συναίνεση και συμμετοχή αφού στο προσκήνιο αναδεικνύεται όλο και πιο ξεκάθαρα ένας συνδετικός κρίκος που δύσκολα μπορεί να λυγίσει:

Η απώλεια της ελπίδας που είναι ήδη κοινή-τόσο για τους νέους αμφισβητίες, όσο και για ανθρώπους κάθε ηλικίας και διαστρωμάτωσης λόγω ανοίγματος και μόνο του ασφαλιστικού...

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. Jean Meynaud, Οι πολικές δυνάμεις στην Ελλάδα 1946-1965: *«Φαίνεται, ωστόσο, ότι υπό τη διακυβέρνηση Kennedy οι Ηνωμένες Πολιτείες κατέληξαν προοδευτικά στην ιδέα της σκοπιμότητας, ίσως μάλιστα της ανάγκης, για την αντικατάσταση της ισορροπίας της Δεξιάς με μια κυβέρνηση κεντρώας εμπνεύσεως. Και είναι συνεπώς δυνατό το ερώτημα, μην τυχόν η πρόσκληση που έγινε στο στρατηγό de Gaulle να επισκεφθεί την Ελλάδα είχε σαν σκοπό, στη σκέψη του Καραμανλή, να αντισταθμίσει τη μείωση του ενδιαφέροντος που έτρεφαν προς το πρόσωπό του οι αμερικάνικες αρχές».*
2. Ελευθεροτυπία, 28/9/2007, Γιώργος Γιαννουλόπουλος: *«Πάντως, καλά θα κάνουμε να μην ξεχνιόμαστε. Το ποσοστό της Αριστεράς ήταν ακόμα πιο υψηλό το 1996, και επιπλέον, με δεδομένη τη γενική απογοήτευση, την ανασφάλεια και τη φθορά του Πασοκ, θα περίμενε κανείς ένα πολύ καλύτερο αποτέλεσμα. Το συνολικό ποσοστό του 13% μπορεί να υπερέβη το αμέσως προηγούμενο, αν όμως το δούμε σε ευρωπαϊκό επίπεδο, δεν βγάζει την Αριστερά από το περιθώριο».*
3. Βήμα 21/10/2007 Δ. Παπαγιαννίδης, Η επαναφορά της πολιτικής βίας: *«Ύστερα με την συνεχή αναφορά σε «υπονομευτές» ο ΓΑΠ (μέχρι σημείου να καρφώνει την ειλικρίνεια ενός ανθρώπου όπως ο Αλέκος Παπαδόπουλος!) με την υπερπροθυμία να «αγοράσει» με κάθε κόστος προστασία και στήριξη από οποιονδήποτε ο Βαγ-*

Όποιος αρνείται την ιστορία του, Σκάβει το λάκκο για ολάκερες γενιές

Άλλη μια χρονιά προστίθεται από τότε που ξέσπασε η Μεγάλη Επαναστατική Εξέγερση το Νοέμβρη του 1973. Τότε και τώρα. Χτες και σήμερα. Μνήμη και εμπειρία. Λήθη και αναλγησία. Αλληλοσυγκρουόμενα συναισθήματα και καταστάσεις. Πραγματικότητα και ψεύδη. Φανφαρονισμοί και σύνεση. Σπέκουλα και ανιδιοτελής προσφορά.

Μια αλυσίδα από σκέψεις, προβληματισμούς και εμπειρίες έρχονται αυτές τις μέρες της επετείου να συμβάλουν και να εμπλουτίσουν τη δράση των ανθρώπων ενάντια στην καταπίεση κι εκμετάλλευση και στην αιτία που προκαλεί, αναπαράγει και επεκτείνει αυτές τις καταστάσεις: την οργανωμένη, θεσμισμένη και συγκροτημένη εξουσία, το κράτος.

Αυτές οι εμπειρίες δεν μένουν στο κενό, δεν αφήνονται να μαραζώσουν, γιατί είναι μια ανεξάντλητη πηγή απ' όπου μπορεί να γίνει κατανοητή από το τότε μέχρι σήμερα η πανουργία, η διαστρέβλωση και η διαδικασία για την ένταξη μέσα στα όρια των εξουσιαστικών επιδιώξεων, όλης της δημιουργικότητας των ανθρώπων, μέσα από τη συνεχή δράση τους για ελευθερία, κοινωνική δικαιοσύνη, αλληλεγγύη, ισότητα.

Η εξέγερση το Νοέμβρη του 1973, κάθε κοινωνική εξέγερση, είναι πολύ πιο κοντά στις αναρχικές απόψεις, θεωρήσεις και πρακτικές από οποιαδήποτε «επαναστατική» ιδεολογία. Η επανάσταση, όπως και η εξέγερση, είναι ένα μέσο για την επίτευξη των όρων που προαναφέρθηκαν, της αναρχίας.

Αυτές οι συνταρακτικές «στιγμές» που έχει δημιουργήσει η ανθρωπότητα διαλύουν όλες τις υπάρχουσες δομές, αποδιοργανώνουν την εξουσία και το κράτος σε όποια μορφή κι αν βρίσκεται, καταρρακώνουν τα επιχρίσματα και αποκαθιστούν την πραγματικότητα.

Τότε είναι που οι εξουσιαστές επανέρχονται με την απροσχημάτιστη χρήση της βίας, προκειμένου να συντρίψουν την εξέγερση ή την επανάσταση και να ξαναφορέσουν τις αλυσίδες στους σκλαβωμένους, οι οποίοι τις έσπασαν. Τότε είναι που κάθε επαναστατική ιδεολογία αποδεικνύεται πως βρίσκεται πιο κοντά στον κρατισμό από ποτέ. Όλες οι επαναστατικές ιδεολογίες και μεθοδεύσεις ζητούν να μετατρέψουν την πηγαία εξέγερση των ανθρώπων σε κατευθύνσεις εναλλαγής των εξουσιαστικών σχέσεων και δομών που υπάρχουν με άλλες που προϋπήρχαν ή που πρόκειται να εμφανιστούν. Τότε είναι που αποδεικνύεται πως η εξέγερση και η επανάσταση είναι τα ΜΕΣΑ κι όχι ΑΥΤΟΣΚΟΠΟΣ. Γιατί αν τελικά όλα σταματήσουν σε μια εξέγερση ή μια επανάσταση τότε είναι επόμενο να αποκατασταθούν με βίαιο αλλά και «ομαλό» τρόπο οι συνθήκες δουλείας, που θα αποκτήσουν άλλη ονομασία και διαφορετική απόχρωση. Στην προκειμένη περίπτωση είχαμε μετά από λίγο την «επαναφορά της δημοκρατίας». Αντίθετα, όταν οι κοινωνικοί στόχοι κατευ-

βαθιές πληγές που της προκαλεί η εξεγερτική και επαναστατική δράση, όταν υπάρχει αδυναμία συνέχισης της σύγκρουσης μέχρι την καταστροφή των θεσμών και μηχανισμών της, προβάλλοντας μια από τις πολλές παραλλαγές διαχείρισης και διατήρησης της υποδούλωσης των ανθρώπινων κοινωνιών.

Μέσα σε ελάχιστο διάστημα οι παροχές προς την αριστερά (κομμουνιστική και μη) άρχισαν να εισρέουν αφειδώς. Νομιμοποίηση του ΚΚΕ, κατάργηση του Αναγκαστικού Νόμου 509/47, αλλά και απαίτηση όλων να δηλώσουν υποταγή στην μορφή του (πολιτεύματος) τρόπου διατήρησης των συνθηκών υποταγής κι εκμετάλλευσης.

Βέβαια το τέχνασμα δεν έφερε με το πρώτο τούς καρπούς. Αλλά το βέβαιο είναι πως έγιναν πολλές σπονδές στον γνωστό-άγνωστο θεό της διαμεσολάβησης και της χειραγώγησης, που βρέθηκε μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα να γνωρίζει περιόδους αίγλης και υποστήριξης.

Παρ' όλα αυτά χρειάστηκαν ακόμα 17 χρόνια, ώστε αυτή η δημοκρατία να αρχίσει να παίρνει τη μορφή και το περιεχόμενο που θα την έκανε πανηγυρικά αποδεκτή απ' όλες τις πλευρές της κυριαρχίας. Ήταν η εποχή όπου τα πλαστά τείχη γκρεμίστηκαν μαζί με τις διαφορές κι όλοι μαζί ξεχύθηκαν να λεηλατήσουν ό,τι ακόμα είχε απομείνει από την ανθρωπότητα.

Το ότι όμως επιλέχτηκε σαν καθοριστικό μέσο επιβολής για τις παρούσες συνθήκες το δημοκρατικό μοντέλο, δεν σημαίνει πως δεν είναι διαθέσιμες όλες οι εναλλακτικές λύσεις για την διατήρηση των αυταπατών στους υποταγμένους. Αυτό είναι κάτι που δεν μπορεί να μας διαφεύγει. Η ενίσχυση του μοντέλου αυτού, με τη χρήση των πλέον επιθετικών και κατασταλτικών μέσων προς κάθε προσπάθεια των ανθρώπων να εναντιωθούν και να δράσουν ενάντια στο κράτος και τις επιλογές του, —οι οποίες προωθούνται α-

ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΛΕΙΑ Σ' ΟΣΟΥΣ ΤΗ «ΦΩΤΙΑ ΠΟΥ

πό τις εκάστοτε συμπολιτευόμενες ή αντιπολιτευόμενες ομάδες κυριαρχίας—, κάνει ακόμα πιο φανερή την σκοπιμότητα της χρήσης των διάφορων μορφών διαχείρισης των εξουσιαστικών υποθέσεων.

Η δημοκρατική διαχεί-

είτε για περιβαλλοντικά ζητήματα, είτε στο χώρο της εκπαίδευσης (ήδη οι μαθητικές καταλήψεις έχουν φθάσει στις 350), είτε για οποιοδήποτε άλλο λόγο, αλλά η ευρύτερη κοινωνική συναίνεση και συμμετοχή αφού στο προσκήνιο αναδεικνύεται όλο και πιο ξεκάθαρα ένας συνδετικός κρίκος που δύσκολα μπορεί να λυγίσει:

Η απώλεια της ελπίδας που είναι ήδη κοινή·τόσο για τους νέους αμφισβητίες, όσο και για ανθρώπους κάθε ηλικίας και διαστρωμάτωσης λόγω ανοίγματος και μόνο του ασφαλιστικού...

Συσπείρωση Αναρχικών

---

1. Jean Meynaud, Οι πολικές δυνάμεις στην Ελλάδα 1946-1965: *«Φαίνεται, ωστόσο, ότι υπό τη διακυβέρνηση Kennedy οι Ηνωμένες Πολιτείες κατέληξαν προοδευτικά στην ιδέα της σκοπιμότητας, ίσως μάλιστα της ανάγκης, για την αντικατάσταση της ισορροπίας της Δεξιάς με μια κυβέρνηση κεντρώας εμπνεύσεως. Και είναι συνεπώς δυνατό το ερώτημα, μην τυχόν η πρόσκληση που έγινε στο στρατηγό de Gaulle να επισκεφθεί την Ελλάδα είχε σαν σκοπό, στη σκέψη του Καραμανλή, να αντισταθμίσει τη μείωση του ενδιαφέροντος που έτρεφαν προς το πρόσωπό του οι αμερικάνικες αρχές».*
2. Ελευθεροτυπία, 28/9/2007, Γιώργος Γιαννουλόπουλος: *«Πάντως, καλά θα κάνουμε να μην ξεχνιόμαστε. Το ποσοστό της Αριστεράς ήταν ακόμα πιο υψηλό το 1996, και επιπλέον, με δεδομένη τη γενική απογοήτευση, την ανασφάλεια και τη φθορά του Πασοκ, θα περίμενε κανείς ένα πολύ καλύτερο αποτέλεσμα. Το συνολικό ποσοστό του 13% μπορεί να υπερβη το αμέσως προηγούμενο, αν όμως το δούμε σε ευρωπαϊκό επίπεδο, δεν βγάζει την Αριστερά από το περιθώριο».*
3. Βήμα 21/10/2007 Δ. Παπαγιαννίδης, Η επαναφορά της πολιτικής βίας: *«Ύστερα με την συνεχή αναφορά σε «υπονομευτές» ο ΓΑΠ (μέχρι σημείου να καρφώνει την ειλικρίνεια ενός ανθρώπου όπως ο Αλέκος Παπαδόπουλος!) με την υπερπροθυμία να «αγοράσει» με κάθε κόστος προστασία και στήριξη από οποιονδήποτε ο Βαγγέλης, με πρόδηλη την απειλή προγραφών εκατέρωθεν για την 12η Νοεμβρίου, μια ατμόσφαιρα βίας μπολιάζει το μετα-Πασοκ».*
4. Βήμα, 14/10/2007 Α. Καρακούσης: *«Γνωρίζουν στην ΝΔ ότι τυχόν αποδυνάμωση και βαθμιαία απαξίωση του άλλου δικομματικού πόλου θα ελευθερώσει τη διαμαρτυρία, θα τη μεταφέρει σε περιοχές με κουλτούρα και συμπεριφορά αντισυστημική, με την οποία το κυβερνών κόμμα δεν έχει μάθει να αντιπαρατίθεται. Με άλλα λόγια, ανησυχούν μήπως η κρίση στο Πασοκ μετεξελιχθεί προϊόντος του χρόνου σε συστημική κρίση, επηρεάζοντας και το κυβερνητικό κόμμα, το οποίο μπορεί να φαντάζει ισχυρό αλλά δεν είναι, όπως οι πρώτες μετεκλογικές δράσεις αποκαλύπτουν».*
5. Απογευματινή 16/10/2007: *«Στο τελευταίο βαρόμετρο του Σκάι η πλειοψηφία των ερωτηθέντων πολιτών απάντησε ότι επιθυμεί την εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων στην Ανώτατη Παιδεία, που νομοθέτησε η κυβέρνηση στην προηγούμενη θητεία της και ο νόμος περιμένει την εφαρμογή του».*

νη εξουσία, το κράτος.

Αυτές οι εμπειρίες δεν μένουν στο κενό, δεν αφήνονται να μαραζώσουν, γιατί είναι μια ανεξάντλητη πηγή απ' όπου μπορεί να γίνει κατανοητή από το τότε μέχρι σήμερα η πανουργία, η διαστρέβλωση και η διαδικασία για την ένταξη μέσα στα όρια των εξουσιαστικών επιδιώξεων, όλης της δημιουργικότητας των ανθρώπων, μέσα από τη συνεχή δράση τους για ελευθερία, κοινωνική δικαιοσύνη, αλληλεγγύη, ισότητα.

Η εξέγερση το Νοέμβρη του 1973, κάθε κοινωνική εξέγερση, είναι πολύ πιο κοντά στις αναρχικές απόψεις, θεωρήσεις και πρακτικές από οποιαδήποτε «επαναστατική» ιδεολογία. Η επανάσταση, όπως και η εξέγερση, είναι ένα μέσο για την επίτευξη των όρων που προαναφέρθηκαν, της αναρχίας.

Αυτές οι συνταρακτικές «στιγμές» που έχει δημιουργήσει η ανθρωπότητα διαλύουν όλες τις υπάρχουσες δομές, αποδιοργανώνουν την εξουσία και το κράτος σε όποια μορφή κι αν βρίσκεται, καταρρακώνουν τα επιχρίσματα και αποκαθιστούν την πραγματικότητα.

Τότε είναι που οι εξουσιαστές επανέρχονται με την απροσχημάτιστη χρήση της βίας, προκειμένου να συντρίψουν την εξέγερση ή την επανάσταση και να ξαναφορέσουν τις αλυσίδες στους σκλαβωμένους, οι οποίοι τις έσπασαν. Τότε είναι που κάθε επαναστατική ιδεολογία αποδεικνύεται πως βρίσκεται πιο κοντά στον κρατισμό από ποτέ. Όλες οι επαναστατικές ιδεολογίες και μεθοδεύσεις ζητούν να μετατρέψουν την πηγαία εξέγερση των ανθρώπων σε κατευθύνσεις εναλλαγής των εξουσιαστικών σχέσεων και δομών που υπάρχουν με άλλες που προϋπήρχαν ή που πρόκειται να εμφανιστούν. Τότε είναι που αποδεικνύεται πως η εξέγερση και η επανάσταση είναι τα ΜΕΣΑ κι όχι ΑΥΤΟΣΚΟΠΟΣ. Γιατί αν τελικά όλα σταματήσουν σε μια εξέγερση ή μια επανάσταση τότε είναι επόμενο να αποκατασταθούν με βίαιο αλλά και «ομαλό» τρόπο οι συνθήκες δουλείας, που θα αποκτήσουν άλλη ονομασία και διαφορετική απόχρωση. Στην προκειμένη περίπτωση είχαμε μετά από λίγο την «επαναφορά της δημοκρατίας». Αντίθετα, όταν οι κοινωνικοί στόχοι κατευθύνονται προς την αναρχία τότε η σύγκρουση είναι ακόμα πιο σφοδρή και οι δυνατότητες για μια ομαλή επαναφορά της τάξης περισσότερο δυσοίωνες. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο πως οι επαναστάτες και οι δημοκράτες συκοφάντησαν και κατέστειλαν τα αναρχικά πανό και συνθήματα που υπήρχαν κατά τη διάρκεια της εξέγερσης του Πολυτεχνείου και ήρθαν σε έντονη αντιπαράθεση με τους αναρχικούς στη διάρκεια της κατάληψης του 1973. Γι' αυτούς η εξέγερση ήταν μια ακόμα ευκαιρία για να ετοιμάσουν το βόλεμά τους μέσα στο σύστημα καταπίεσης κι εκμετάλλευσης, μια ευκαιρία όλοι αυτοί οι παραγκωνισμένοι να αισθανθούν την οσμή της κτηνωδίας που διαχέεται από τους εξουσιαστικούς θώκους. Και όπως φάνηκε πολύ γρήγορα οι περισσότεροι από αυτούς πέτυχαν τους σκοπούς τους. Άλλοι ήρθαν μετά από χρόνια καταϊδρωμένοι για να προλάβουν να ρημάξουν τα λιγοστά αποθέματα της πίτας που άφησαν οι προηγούμενοι.

Η δυνατότητα των ανθρώπων να εξεγείρονται είναι ο δημιουργικός τρόπος για την καταστροφή των εξουσιαστικών σχέσεων και δομών. Η ελευθερία περνά μέσα από αυτή τη δημιουργική καταστροφή. Η διάρκεια της εξεγερτικής ή της επαναστατικής συνθή-

κράτια να αρχίσει να παίρνει τη μορφή και το περιεχόμενο που θα την έκανε πανηγυρικά αποδεκτή απ' όλες τις πλευρές της κυριαρχίας. Ήταν η εποχή όπου τα πλαστά τείχη γκρεμίστηκαν μαζί με τις διαφορές κι όλοι μαζί ξεχύθηκαν να λεηλατήσουν ό,τι ακόμα είχε απομείνει από την ανθρωπότητα.

Το ότι όμως επιλέχτηκε σαν καθοριστικό μέσο επιβολής για τις παρούσες συνθήκες το δημοκρατικό μοντέλο, δεν σημαίνει πως δεν είναι διαθέσιμες όλες οι εναλλακτικές λύσεις για την διατήρηση των αυταπατών στους υποταγμένους. Αυτό είναι κάτι που δεν μπορεί να μας διαφεύγει. Η ενίσχυση του μοντέλου αυτού, με τη χρήση των πλέον επιθετικών και κατασταλτικών μέσων προς κάθε προσπάθεια των ανθρώπων να εναντιωθούν και να δράσουν ενάντια στο κράτος και τις επιλογές του, —οι οποίες προωθούνται από τις εκάστοτε συμπολιτευόμενες ή αντιπολιτευόμενες ομάδες κυριαρχίας—, κάνει ακόμα πιο φανερή την σκοπιμότητα της χρήσης των διάφορων μορφών διαχείρισης των εξουσιαστικών υποθέσεων.

ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΛΕΙΑ Σ' ΟΣΟΥΣ ΤΗ «ΦΩΤΙΑ ΠΟΥ

Η δημοκρατική διαχείριση έλαμψε με την παρουσία της σ' όλη την λεγόμενη μεταπολιτευτική περίοδο. Έτσι, δόθηκε η συνέχεια στα όσα είχαν ξεκινήσει κάτω από τις συνθήκες του «γύψου», τα οποία με τη σειρά τους αποτελούν συνέχεια και προέκταση αυτών που «ανοικοδομούσαν» τον ελλαδικό χώρο, μετά τη λήξη της κατοχής και τον τερματισμό της δεύτερης εσωτερικής αναμέτρησης, το 1949.

Είναι χαρακτηριστικό πως όλες οι μερίδες της ελλαδικής αλλά και ευρύτερης κυριαρχίας είχαν προχωρήσει σ' όλο αυτό το διάστημα της επταετούς δικτατορίας σε ανοιχτές ή συγκεκαλυμμένες συμφωνίες για την κατάσταση και τις συνθήκες που θα διαμορφώνονταν μετά την απομάκρυνση της δικτατορίας. Αυτό δεν υπόκειται πλέον σε κανενός είδους αμφισβήτηση, αφού η όλη πορεία που ακολουθήθηκε και η στάση των φορέων της αριστερής, δεξιάς, κεντρώας, σοσιαλιστικής και κομμουνιστικής εκδοχής της κυριαρχίας στράφηκε με απερίγραπτη επιθετική μανία ενάντια στις κοινωνικές συγκρούσεις και τα εξεγερτικά γεγονότα σ' όλο αυτό το διάστημα

φαν προς το πρόσωπο του οι αμερικάνικες αρχές».

2. Ελευθεροτυπία, 28/9/2007, Γιώργος Γιαννουλόπουλος: *«Πάντως, καλά θα κάνουμε να μην ξεχνιόμαστε. Το ποσοστό της Αριστεράς ήταν ακόμα πιο υψηλό το 1996, και επιπλέον, με δεδομένη τη γενική απογοήτευση, την ανασφάλεια και τη φθορά του Πασοκ, θα περίμενε κανείς ένα πολύ καλύτερο αποτέλεσμα. Το συνολικό ποσοστό του 13% μπορεί να υπερέβη το αμέσως προηγούμενο, αν όμως το δούμε σε ευρωπαϊκό επίπεδο, δεν βγάζει την Αριστερά από το περιθώριο».*

3. Βήμα 21/10/2007 Δ. Παπαγιαννίδης, Η επαναφορά της πολιτικής βίας: *«Ύστερα με την συνεχή αναφορά σε «υπονομευτές» ο ΓΑΠ (μέχρι σημείου να καρφώνει την ειλικρίνεια ενός ανθρώπου όπως ο Αλέκος Παπαδόπουλος!) με την υπερπροθυμία να «αγοράσει» με κάθε κόστος προστασία και στήριξη από οποιονδήποτε ο Βαγγέλης, με πρόδηλη την απειλή προγραφών εκατέρωθεν για την 12η Νοεμβρίου, μια ατμόσφαιρα βίας μπολιάζει το μετα-Πασοκ».*

4. Βήμα, 14/10/2007 Α. Καρακούσης: *«Γνωρίζουν στην ΝΔ ότι τυχόν αποδυνάμωση και βαθμιαία απαξίωση του άλλου δικομματικού πόλου θα ελευθερώσει τη διαμαρτυρία, θα τη μεταφέρει σε περιοχές με κουλτούρα και συμπεριφορά αντισυστημική, με την οποία το κυβερνών κόμμα δεν έχει μάθει να αντιπαρατίθεται. Με άλλα λόγια, ανησυχούν μήπως η κρίση στο Πασοκ μετεξελιχθεί προϊόντος του χρόνου σε συστημική κρίση, επηρεάζοντας και το κυβερνητικό κόμμα, το οποίο μπορεί να φαντάζει ισχυρό αλλά δεν είναι, όπως οι πρώτες μετεκλογικές δράσεις αποκαλύπτουν».*

5. Απογευματινή 16/10/2007: *«Στο τελευταίο βαρόμετρο του Σκάι η πλειοψηφία των ερωτηθέντων πολιτών απάντησε ότι επιθυμεί την εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων στην Ανώτατη Παιδεία, που νομοθέτησε η κυβέρνηση στην προηγούμενη θητεία της και ο νόμος περιμένει την εφαρμογή του».*

ΤΗ «ΦΩΤΙΑ ΠΟΥ

ψουν την πηγαία εξέγερση των ανθρώπων σε κατευθύνσεις εναλλαγής των εξουσιαστικών σχέσεων και δομών που υπάρχουν με άλλες που προϋπήρχαν ή που πρόκειται να εμφανιστούν. Τότε είναι που αποδεικνύεται πως η εξέγερση και η επανάσταση είναι τα ΜΕΣΑ κι όχι ΑΥΤΟΣΚΟΠΟΣ. Γιατί αν τελικά όλα σταματήσουν σε μια εξέγερση ή μια επανάσταση τότε είναι επόμενο να αποκατασταθούν με βίαιο αλλά και «ομαλό» τρόπο οι συνθήκες δουλείας, που θα αποκτήσουν άλλη ονομασία και διαφορετική απόχρωση. Στην προκειμένη περίπτωση είχαμε μετά από λίγο την «επαναφορά της δημοκρατίας». Αντίθετα, όταν οι κοινωνικοί στόχοι κατευθύνονται προς την αναρχία τότε η σύγκρουση είναι ακόμα πιο σφοδρή και οι δυνατότητες για μια ομαλή επαναφορά της τάξης περισσότερο δυσοίωνες. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο πως οι επαναστάτες και οι δημοκράτες συκοφάντησαν και κατέστειλαν τα αναρχικά πανώ και συνθήματα που υπήρχαν κατά τη διάρκεια της εξέγερσης του Πολυτεχνείου και ήρθαν σε έντονη αντιπαράθεση με τους αναρχικούς στη διάρκεια της κατάληψης του 1973. Γι' αυτούς η εξέγερση ήταν μια ακόμα ευκαιρία για να ετοιμάσουν το βόλεμά τους μέσα στο σύστημα καταπίεσης κι εκμετάλλευσης, μια ευκαιρία όλοι αυτοί οι παραγκωνισμένοι να αισθανθούν την οσμή της κτηνωδίας που διαχέεται από τους εξουσιαστικούς θώκους. Και όπως φάνηκε πολύ γρήγορα οι περισσότεροι από αυτούς πέτυχαν τους σκοπούς τους. Άλλοι ήρθαν μετά από χρόνια καταϊδρωμένοι για να προλάβουν να ρημάξουν τα λιγοστά αποθέματα της πίτας που άφησαν οι προηγούμενοι.

Η δυνατότητα των ανθρώπων να εξεγείρονται είναι ο δημιουργικός τρόπος για την καταστροφή των εξουσιαστικών σχέσεων και δομών. Η ελευθερία περνά μέσα από αυτή τη δημιουργική καταστροφή. Η διάρκεια της εξεγερτικής ή της επαναστατικής συνθήκης αποτελεί ένα στοιχείο για το προχώρημα της διεργασίας προς την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση. Εκεί είναι που δοκιμάζονται οι δυνατότητες της ανθρωπινότητας και της αλληλεγγύης, αλλά και της καταστροφικής δράσης ενάντια στα εξουσιαστικά κατασκευάσματα.

Αυτό είναι και το σημαντικό στοιχείο που πρόσφερε μεταξύ των άλλων και η εξέγερση του 1973. Η πηγαία αντίδραση χιλιάδων ανθρώπων και η συμμετοχή τους στο κάλεσμα για διαρκή κινητοποίηση, εξέγερση και σύγκρουση γύρω από το Πολυτεχνείο πήρε ευρύτερες διαστάσεις.

Αυτή η εκρηκτική πραγματικότητα ξεπέρασε τις προσδοκίες ακόμα και των πιο αισιόδοξων επαναστατών της εποχής. Γιατί είναι άλλο πράγμα η προετοιμασία μιας εξέγερσης κι άλλο να την βλέπεις να ζωντανεύει και να δρα με τον ανεξέλεγκτο και σαρωτικό τρόπο, που προκαλεί τρόμο ακόμη και στις εμφανιζόμενες σαν ακραίες ριζοσπαστικές απόψεις.

Η δημοκρατική εναλλαγή, που ακολούθησε την σύντομη περίοδο της Ιωαννιδικής επιβολής, ήρθε για να επιβεβαιώσει πως μετά από τόσες χιλιετίες η κυριαρχία μπορεί να επουλώνει ακόμα και τις πιο

πό τις εκάστοτε συμπολιτευόμενες ή αντιπολιτευόμενες ομάδες κυριαρχίας—, κάνει ακόμα πιο φανερή την σκοπιμότητα της χρήσης των διάφορων μορφών διαχείρισης των εξουσιαστικών υποθέσεων.

Η δημοκρατική διαχείριση έλαμψε με την παρουσία της σ' όλη την λεγομένη μεταπολιτευτική περίοδο. Έτσι, δόθηκε η συνέχεια στα όσα είχαν ξεκινήσει κάτω από τις συνθήκες του «γύψου», τα οποία με τη σειρά τους αποτελούν συνέχεια και προέκταση αυτών που «ανοικοδομούσαν» τον ελλαδικό χώρο, μετά τη λήξη της κατοχής και τον τερματισμό της δεύτερης εσωτερικής αναμέτρησης, το 1949.

Είναι χαρακτηριστικό πως όλες οι μερίδες της ελλαδικής αλλά και ευρύτερης κυριαρχίας είχαν προχωρήσει σ' όλο αυτό το διάστημα της επταετούς δικτατορίας σε ανοιχτές ή συγκεκαλυμμένες συμφωνίες για την κατάσταση και τις συνθήκες που θα διαμορφώνονταν μετά την απομάκρυνση της δικτατορίας. Αυτό δεν υπόκειται πλέον σε κανένος είδους αμφισβήτηση, αφού η όλη πορεία που ακολουθήθηκε και η στάση των φορέων της αριστερής, δεξιάς, κεντρώας, σοσιαλιστικής και κομμουνιστικής εκδοχής της κυριαρχίας στράφηκε με απερίγραπτη επιθετική μανία ενάντια στις κοινωνικές συγκρούσεις και τα εξεγερτικά γεγονότα σ' όλο αυτό το διάστημα των τριάντα τεσσάρων χρόνων.

Από τις ήπιες διαδικασίες της αφομοίωσης μέχρι την πλήρη συνεργασία με τους μηχανισμούς καταστολής, όλες οι μερίδες του κρατισμού διέθεσαν τις δυνάμεις και τις δυνατότητές τους για να υποτάξουν αυτό που ξέσπασε τον Νοέμβρη του 1973, διασπώντας τις γραμμές της ομαλής εναλλαγής στο εξουσιαστικό μπλοκ ή, στην πιο περίπλοκη περίπτωση, της εναλλαγής με έντονες τριβές αλλά χωρίς τα τεράστιας έκτασης πλήγματα που υπέστη εξ' αιτίας της εξέγερσης.

Γιατί αυτό που ξέσπασε το Νοέμβρη ήταν μια πραγματική κοινωνική εξέγερση που φυσικά και είχε όλη την πολυσυνθετότητα που υπάρχει σε τέτοιες καταστάσεις. Το ζήτημα όμως δεν βρίσκεται εκεί, αλλά στο ότι αποτελούσε την **συνέχεια μιας εσωτερικής κοινωνικής διεργασίας** ανταγωνιστικής προς τις συνθήκες καταπίεσης κι εκμετάλλευσης και που έχει την προέλευσή της στις μεταπολεμικές συνθήκες κοινωνικού ανταγωνισμού που υπήρχαν.

Αν τα πράγματα σταματούσαν εκεί θα ήταν εύκολα για το κράτος. Όμως πήγαν ακόμα πιο μακριά. Αυτό το «μακριά» είναι αυτή ακριβώς η μακριά αλυσίδα κοινωνικών συγκρούσεων, διαδηλώσεων, πορειών, εξεγερτικών γεγονότων, καταλήψεων δημόσιων κτιρίων,

κλεισιμάτων δρόμων και τόσων άλλων πρακτικών και κινητοποιήσεων που θα μπορούσαν να υπολογιστούν αριθμητικά με τον ξεσηκωμό του ελλαδικού πληθυσμού για πέντε, τουλάχιστον, φορές σ' όλο αυτό το διάστημα που έχει μεσολαβήσει από το 1973 μέχρι σήμερα.

Οι διεργασίες που προκύπτουν μέσα από τον κοινωνικό ανταγωνισμό όχι μόνο δεν είναι αμελητέες αλλά και δεν αποτελούν ξεκομμένα κομμάτια ασύνδετα μεταξύ τους. Ο κόσμος δεν αρχίζει με την μεταπολίτευση, όπως και δεν τελείωσε με την επιβολή της δικτατορίας.

Από την πρώτη στιγμή όλα τα πολιτικά επιτελεία του λεγόμενου αντιδικτατορικού αγώνα πρόταξαν -τι άλλο;- την δημοκρατία. Απόδωσαν την εξέγερση «στο πάθος των ανθρώπων για δημοκρατία». Χωρίς να αμφισβητήσουμε πως κάτι τέτοιο αποτελεί ένα μέρος της πραγματικότητας, αν ήταν έτσι τα πράγματα τότε όλα θα είχαν σταματήσει με την λεγόμενη μεταπολίτευση.

Όλα όσα επακολούθησαν αποδεικνύουν πως αυτό το «πάθος» για το οποίο διάστημα και για την οποία ομάδα ανθρώπων ίσχυσε, αποτελεί απλά μέρος μιας γενικότερης κατάστασης. Ακόμα και οι εικόνες που μεταδόθηκαν αποδεικνύουν την πολυσυνθετότητα αλλά και την προσπάθεια επιβολής συγκεκριμένων δημοκρατικών κατευθύνσεων από τις οργανωμένες ομάδες καταστολής των κομματικών, αφού οι σχεδιασμοί για την απομάκρυνση των εξεγερμένων από το χώρο του Πολυτεχνείου στέφθηκε με απόλυτη αποτυχία.

Όλο το σκηνικό της λεγόμενης μεταπολιτευτικής περιόδου στή-

Αυτή η διαφορετική επιλογή που κάθε χρόνο πλαισιώνει το αναρχικό μπλοκ δείχνοντας πως η μνήμη και η εμπειρία δεν είναι λόγια παχιά για να ιδεολογικοποιείται η φυγή. Μια επιλογή που για 34 ολόκληρα χρόνια δεν μπόρεσαν να την εξαφανίσουν, γιατί ήταν από αυτό το ζωντανό κομμάτι που το φοβούνται οι εχθροί της ελευθερίας, συκοφαντώντας το και καταστέλλοντας το και οι «φίλοι» αποφεύγοντας να αντιμετωπίσουν την αμείλικτη πραγματικότητα: πως αυτό που αναζητούν πολλές φορές μάταια στους ουρανούς βρίσκεται εδώ στη γη και πολύ, πάρα πολύ, κοντά. Γιατί είναι πολύ δύσκολο να γίνει κατανοητό πως την ελευθερία δεν μπορείς και δεν είναι δυνατόν να προσπαθείς να την καθοδηγήσεις και να την φέρεις στα μέτρα των τεχνικών που αποσκοπούν στον περιορισμό της. Απλά μπορείς να συμπορευτείς συνθέτοντας και συμβάλλοντας...

Γιατί μέσα από αυτή την -ας το πούμε κι έτσι- επετειακή παρουσία κανείς δεν είναι υποχρεωμένος να λογοδοτήσει σε κανέναν αυτόκλητο τιμητή για τις προηγούμενες ή επόμενες δραστηριότητές του στον κοινωνικό χώρο, κάτι άλλωστε που κι ο ίδιος δεν έχει ζητήσει να κάνουν όλοι αυτοί οι ειδικοί της ανάλυσης που σπεύδουν να αφορίσουν πολλές φορές από την πιο συντηρητική σκοπιά.

Αυτό λοιπόν το «φαινόμενο» εκτός των άλλων έρχεται να υπενθυμίσει πως η εξέγερση δεν έγινε για να εγκαθιδρυθεί η όποια δημοκρατία. Και δεν έρχεται να στοχοποιήσει την δημοκρατία για να επανέλθει η δικτατορία, όπως κακόβουλα υπο-

ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΗ ΑΚΟΜΗ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΣΒΗΣΟΥΝ ΑΝΑΨΕ ΤΟΤΕ ΣΤΟΝ ΚΑΜΠΟ»

Απαράβατες αλήθειες και ρεφορμιστικά τεχνάσματα

Όταν αναφερόμαστε στον κοινωνικό απελευθερωτικό αγώνα, με τις ουσιαστικές διαστάσεις που αυτός εμπεριέχει και προωθεί, δεν μπορούμε να μην λάβουμε υπ' όψη μας την ανταγωνιστική σχέση που υπάρχει ανάμεσα στην ανθρώπινη ελευθερία και δημιουργικότητα και την διαμεσολάβηση.

Γιατί είναι αδιαμφισβήτητο πως η διαδικασία μεσολάβησης όχι μόνο αναπαράγει τις συνθήκες εξουσίας αλλά και ενδυναμώνει τη θέση του πλέγματος κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης, αφού απαλλοτριώνει τις δυνατότητες των ανθρώπων να δράσουν δημιουργικά και απελευθερωτικά.

Με βάση το δεδομένο πως οι αναρχικές απόψεις και πρακτικές συμβάλλουν στην επαναοικειοποίηση από τους ανθρώπους των όρων ελευθερίας στην κατεύθυνση της αναρχίας, είναι επόμενο να βρίσκονται σε ανταγωνισμό με κάθε είδος και μορφή αντικατάστασης της πρωτοβουλίας, δημιουργικότητας κι οργανωμένης δράσης των ανθρώπων.

Απ' αυτήν την πραγματική διάσταση του ζητήματος, αυτός ο ανταγωνισμός δεν θα μπορούσε να σημαίνει σε καμία περίπτωση πως οι αναρχικοί/ες διεκδικούν την ανάληψη των διαμεσολαβητικών διαδικασιών για λογαριασμό τους, αλλά ούτε και αναλαμβάνουν το ρόλο να υποστηρίξουν (αβαντάρουν) τον οποιοδήποτε μηχανισμό που έχει τέτοιο ρόλο μέσα στο σύστημα εξουσίας. Συνεπώς δεν προβάλλουν αιτήματα κάνοντας «πάσα» στους κομματικούς και κρατικούς διαμεσολαβητές, παίζοντας τό ρόλο του «ανεξάρτητου κινήματος», που υποστηρίζει τα όποια αιτήματα, όσο ριζοσπαστικά κι αν φαντάζουν αυτά.

Ο λόγος είναι πολύ απλός. Οι αναρχικοί/ες δεν θα μπορούσαν να αρνηθούν, με άμεσο ή έμμεσο τρόπο, τη θέση και τη στάση τους ενάντια σε κάθε εξουσία και ιδιαίτερα στους θεσμούς και μηχανισμούς της συγκροτημένης εξουσίας, του κράτους.

Οποιαδήποτε λοιπόν «μομφή» προς αυτήν τη θεμελιακή αντίληψη για την πανανθρώπινη ελευθερία, υποκρύπτει την προσπάθεια αλλοίωσης και στη συνέχεια ένταξης, μέσα στις διαδικασίες του συστήματος κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης, των υποτιθέμενων αναρχικών τάσεων.

Η συνέπεια και η εμμονή στις απελευθερωτικές διεργασίες δεν αποτελούν «σεχταρισμό» (μια έννοια άλλωστε που προέρχεται από κομματικές και ολοκληρωτικές συνθήκες) αλλά μια ουσιαστική συμβολή στην ανάδειξη των δυνατοτήτων των ανθρώπων να αγωνιστούν μακριά από κάθε είδους κηδεμόνευση, για την επαναοικειοποίηση της αναρχίας.

Οι αναρχικοί δεν είναι «φιλάνθρωποι». Αυτό το περίεργο «είδος» ανήκει στο εξουσιαστικό συνάφι. Οι αναρχικοί αγωνίζονται όπως και οι υπόλοιποι άνθρωποι. Αλλά διατηρούν και αναδεικνύουν τη διαφορετικότητά τους μέσα στους κοινωνικούς αγώνες. Μια διαφορετικότητα που συμβάλει σε απελευθερωτικές διεργασίες και που δεν υποκύπτει στη λογική του εφικτού και της επιφανειακής αποτελεσματικότητας.

Είναι ξεκαθαρισμένο πως **αλληλεγγύη δεν σημαίνει ταύτιση με αυτόν προς τον οποίο οι αναρχικοί/ες εκδηλώνουν την αλληλεγγύη τους**. Αλληλεγγύη σημαίνει αγώνας ενάντια στον κοινό εχθρό: το κράτος, τους καταπιεστές κι εκμεταλλευτές. Η αλληλεγγύη των αναρχικών αφορά τους ανθρώπους που αγωνίζονται, είναι **αλληλεγγύη στον αγώνα** και στους αγωνιζόμενους κι όχι στα όποια αιτήματα τυχόν προβάλουν οι καταπιεσμένοι μέσα στις συνθήκες αλλοτρίωσης που τους έχει επιβάλλει το κράτος. Ο αγώνας των αναρχικών συντίθεται με τον αγώνα των υπόλοιπων ανθρώπων και δεν αφομοιώνεται, δεν μεταλλάσσεται και δεν μετατρέπεται σε διεκδίκηση ακόμα κι αν αυτή είναι η πλέον ριζοσπαστική. Οι νόμοι και τα διατάγματα καταργού-

δημοκρατία. Απόδωσαν την εξέγερση «στο πάθος των ανθρώπων για δημοκρατία». Χωρίς να αμφισβητήσουμε πως κάτι τέτοιο αποτελεί ένα μέρος της πραγματικότητας, αν ήταν έτσι τα πράγματα τότε όλα θα είχαν σταματήσει με την λεγόμενη μεταπολίτευση.

Όλα όσα επακολούθησαν αποδεικνύουν πως αυτό το «πάθος» για το οποίο διάστημα και για την οποία ομάδα ανθρώπων ίσχυσε, αποτελεί απλά μέρος μιας γενικότερης κατάστασης. Ακόμα και οι εικόνες που μεταδόθηκαν αποδεικνύουν την πολυσυνθετότητα αλλά και την προσπάθεια επιβολής συγκεκριμένων δημοκρατικών κατευ-

δηγήσεις και να την φέρεις στα μέτρα των τεχνικών που αποσκοπούν στον περιορισμό της. Απλά μπορείς να συμπορευτείς συνθέτοντας και συμβάλλοντας...

Γιατί μέσα από αυτή την -ας το πούμε κι έτσι- επετειακή παρουσία κανείς δεν είναι υποχρεωμένος να λογοδοτήσει σε κανέναν αυτόκλητο τιμητή για τις προηγούμενες ή επόμενες δραστηριότητές του στον κοινωνικό χώρο, κάτι άλλωστε που κι ο ίδιος δεν έχει ζητήσει να κάνουν όλοι αυτοί οι ειδικοί της ανάλυσης που σπεύδουν να αφορίσουν πολλές φορές από την πιο

ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΗ ΑΚΟΜΗ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΣΒΗΣΟΥΝ ΑΝΑΨΕ ΤΟΤΕ ΣΤΟΝ ΚΑΜΠΟ»

θύνσεων από τις οργανωμένες ομάδες καταστολής των κομματικών, αφού οι σχεδιασμοί για την απομάκρυνση των εξεγερμένων από το χώρο του Πολυτεχνείου στέφθηκε με απόλυτη αποτυχία.

Όλο το σκηνικό της λεγόμενη μεταπολιτευτικής περιόδου στήθηκε στην ενίσχυση αυτής της ψευδαίσθησης του δημοκρατικού αγώνα. Μιας ψευδαίσθησης που προσπάθησε να διαποτίσει αγωνιζόμενα κοινωνικά κομμάτια χωρίς όμως σημαντικά αποτελέσματα. Γιατί είναι πολύ εύκολο να γυρίζει κανείς την πλάτη στην πραγματικότητα προβάλλοντας διάφορα προσχήματα δανεισμένα από την επιτήδεια προπαγάνδα των φυλλάδων της εξουσίας για «πανηγύρια», «λουλουδάδικα», «σουβλάκια» και άλλες εύπεπτες αποπροσανατολιστικές γαρνιτούρες. Είναι αυτά που προβάλλονταν για αρκετά χρόνια, δίνοντας, συνάμα, το απαραίτητο άλλοθι, σ' όσους ασπάζονταν και αναπαρήγαγαν με ευκολία αυτούς τους κα-

συντηρητική σκοπιά.

Αυτό λοιπόν το «φαινόμενο» εκτός των άλλων έρχεται να υπενθυμίσει πως η εξέγερση δεν έγινε για να εγκαθιδρυθεί η όποια δημοκρατία. Και δεν έρχεται να στοχοποιήσει την δημοκρατία για να επανέλθει η δικτατορία, όπως κακόβουλα υποστήριζαν τα αριστερά και κομμουνιστικά επιτελεία στα πρώτα χρόνια της λεγόμενης μεταπολίτευσης.

Εδώ πάντως χρειάζεται να επισημανθεί πως, όπως η στοχοποίηση μιας μορφής διαχείρισης των κρατικών υποθέσεων,ν είτε αυτή εμφανίζεται με το προσωπείο της δικτατορίας, είτε με το προσωπείο της δημοκρατίας ή ακόμα και με την όποια ενδιάμεση παραλλαγή, που έχει σαν δεύτερο συνοδευτικό τη λέξη **δημοκρατία**, δεν δίνει την προοπτική μιας συνολικής απελευθερωτικής πρότασης και δράσης μέσα στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Σ' αυτό ακριβώς το ζήτημα η εμπειρία των κοινωνικών αγώνων και ι-

τος κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης, αφού απελευθερώνει τις δυνατότητες των ανθρώπων να δράσουν δημιουργικά και απελευθερωτικά.

Με βάση το δεδομένο πως οι αναρχικές απόψεις και πρακτικές συμβάλλουν στην επαναοικειοποίηση από τους ανθρώπους των όρων ελευθερίας στην κατεύθυνση της αναρχίας, είναι επόμενο να βρίσκονται σε ανταγωνισμό με κάθε είδος και μορφή αντικατάστασης της πρωτοβουλίας, δημιουργικότητας κι οργανωμένης δράσης των ανθρώπων.

Απ' αυτήν την πραγματική διάσταση του ζητήματος, αυτός ο ανταγωνισμός δεν θα μπορούσε να σημαίνει σε καμία περίπτωση πως οι αναρχικοί/ες διεκδικούν την ανάληψη των διαμεσολαβητικών διαδικασιών για λογαριασμό τους, αλλά ούτε και αναλαμβάνουν το ρόλο να υποστηρίξουν (αβαντάρουν) τον οποιοδήποτε μηχανισμό που έχει τέτοιο ρόλο μέσα στο σύστημα εξουσίας. Συνεπώς δεν προβάλλουν αιτήματα κάνοντας «πάσα» στους κομματικούς και κρατικούς διαμεσολαβητές, παίζοντας τό ρόλο του «ανεξάρτητου κινήματος», που υποστηρίζει τα όποια αιτήματα, όσο ριζοσπαστικά κι αν φαντάζουν αυτά.

Ο λόγος είναι πολύ απλός. Οι αναρχικοί/ες δεν θα μπορούσαν να αρνηθούν, με άμεσο ή έμμεσο τρόπο, τη θέση και τη στάση τους ενάντια σε κάθε εξουσία και ιδιαίτερα στους θεσμούς και μηχανισμούς της συγκροτημένης εξουσίας, του κράτους.

Οποιαδήποτε λοιπόν «μομφή» προς αυτήν τη θεμελιακή αντίληψη για την πανανθρώπινη ελευθερία, υποκρύπτει την προσπάθεια αλλοίωσης και στη συνέχεια ένταξης, μέσα στις διαδικασίες του συστήματος κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης, των υποτιθέμενων αναρχικών τάσεων.

Η συνέπεια και η εμμονή στις απελευθερωτικές διεργασίες δεν αποτελούν «σεχταρισμό» (μια έννοια άλλωστε που προέρχεται από κομματικές και ολοκληρωτικές συνθήκες) αλλά μια ουσιαστική συμβολή στην ανάδειξη των δυνατοτήτων των ανθρώπων να αγωνιστούν μακριά από κάθε είδους κηδεμόνευση, για την επαναοικειοποίηση της αναρχίας.

Οι αναρχικοί δεν είναι «φιλάνθρωποι». Αυτό το περίεργο «είδος» ανήκει στο εξουσιαστικό συνάφι. Οι αναρχικοί αγωνίζονται όπως και οι υπόλοιποι άνθρωποι. Αλλά διατηρούν και αναδεικνύουν τη διαφορετικότητά τους μέσα στους κοινωνικούς αγώνες. Μια διαφορετικότητα που συμβάλει σε απελευθερωτικές διεργασίες και που δεν υποκύπτει στη λογική του εφικτού και της επιφανειακής αποτελεσματικότητας.

Είναι ξεκαθαρισμένο πως **αλληλεγγύη δεν σημαίνει ταύτιση με αυτόν προς τον οποίο οι αναρχικοί/ες εκδηλώνουν την αλληλεγγύη τους**. Αλληλεγγύη σημαίνει αγώνας ενάντια στον κοινό εχθρό: το κράτος, τους καταπιεστές κι εκμεταλλευτές. Η αλληλεγγύη των αναρχικών αφορά τους ανθρώπους που αγωνίζονται, είναι **αλληλεγγύη στον αγώνα** και στους αγωνιζόμενους κι όχι στα όποια αιτήματα τυχόν προβάλουν οι καταπιεσμένοι μέσα στις συνθήκες αλλοτρίωσης που τους έχει επιβάλλει το κράτος. Ο αγώνας των αναρχικών συντίθεται με τον αγώνα των υπόλοιπων ανθρώπων και δεν αφομοιώνεται, δεν μεταλλάσσεται και δεν μετατρέπεται σε διεκδίκηση ακόμα κι αν αυτή είναι η πλέον ριζοσπαστική. Οι νόμοι και τα διατάγματα καταργούνται και καίγονται στα οδοφράγματα των κοινωνικών συγκρούσεων κι εξεγέρσεων.

Οι αναρχικοί/ές δεν αναζητούν άλλοθι για να υποκαταστήσουν αυτό που κάνουν όσοι βρίσκονται κάτω από συνθήκες καταπίεσης κι εκμετάλλευσης. Αγωνιζόμενοι ενάντια στην καταπίεση κι εκμετάλλευση κινητοποιούμαστε χωρίς να ανακατεύουμε την ανταγωνιστική με μας στάση και άποψη με ρεφορμιστικά παζαρέματα. Άλλωστε ακόμα και το πιο ριζοσπαστικό αίτημα να προβάλλουν, έχουν ήδη μπει στην τροχιά αποδοχής των όρων του συστήματος κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης

Οι αναρχικοί δεν παλεύουν μαζί ή ξέχωρα από τους εργάτες για μερικά ψίχουλα παραπάνω, ούτε μαζί ή ξέχωρα από τους φυλακισμένους για καλύτερες συνθήκες βασανισμού τους, για ένα «θαυμαστό καινούργιο κόσμο». Όσοι επιλέγουν τέτοιες διαδικασίες και δρόμους αρνούνται την αναρχική απελευθερωτική προοπτική.

Αυτό άλλωστε έχουν αναλάβει να το κάνουν πολύ πιο καλύτερα οι κομματικοί διαμεσολαβητές και τα έσω-έξω κοινοβουλευτικά δεκανίκια τους. Οι αναρχικοί/ες βοηθούν με τις απόψεις και τη δράση τους ώστε να μπορούν οι άνθρωποι να αναπτύσσουν συγκρουσιακές πρακτικές ενάντια στην χειραγώνηση, την καταπίεση και την εκμετάλλευση και να οργανώνουν τη δράση

ΑΝΑΨΕ ΤΟΤΕ ΣΤΟΝ ΚΑΜΠΟ»

θύνσεων από τις οργανωμένες ομάδες καταστολής των κομματικών, αφού οι σχεδιασμοί για την απομάκρυνση των εξεγερμένων από το χώρο του Πολυτεχνείου στέφθηκε με απόλυτη αποτυχία.

Όλο το σκηνικό της λεγόμενη μεταπολιτευτικής περιόδου στήθηκε στην ενίσχυση αυτής της ψευδαίσθησης του δημοκρατικού αγώνα. Μιας ψευδαίσθησης που προσπάθησε να διαποτίσει αγωνιζόμενα κοινωνικά κομμάτια χωρίς όμως σημαντικά αποτελέσματα. Γιατί είναι πολύ εύκολο να γυρίζει κανείς την πλάτη στην πραγματικότητα προβάλλοντας διάφορα προσχήματα δανεισμένα από την επιτήδεια προπαγάνδα των φυλλάδων της εξουσίας για «πανηγύρια», «λουλουδάδικα», «σουβλάκια» και άλλες εύπεπτες αποπροσανατολιστικές γαρνιτούρες. Είναι αυτά που προβάλλονταν για αρκετά χρόνια, δίνοντας, συνάμα, το απαραίτητο άλλοθι, σ' όσους ασπάζονταν και αναπαρήγαγαν με ευκολία αυτούς τους κατώτατης υποστάθμης αφορισμούς, να απομακρυνθούν από μια πραγματικότητα που μπορούσε να «ξανανάψει τη φωτιά στον κάμπο».

Η αλήθεια όμως βρίσκεται ακριβώς σ' αυτό το σημείο: Όλοι πάλεψαν για να ξεχαστεί αυτή η επέτειος βάζοντας πολλές φορές στην καταφρόνια ακόμα και αυτή τη λέξη.

Η εξέγερση του Νοέμβρη του 1973, όμως, δεν είναι ένα τυχαίο γεγονός και δεν μπορεί να περάσει στα αζήτητα. Δεν είναι, πολύ περισσότερο, μια γιορτή της Δημοκρατίας. Αυτό είναι ένα παραμύθι που διοχέτευσε η κυριαρχία προς τους κάθε λογής κακοπροαίρετους ή καλοπροαίρετους αποδέκτες. Κι ο λόγος είναι πολύ απλός: Η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη απομάκρυνση της αγωνιζόμενης ή εν δυνάμει διαθέσιμης για δράση κοινωνίας, να αναπτύξει μια αντιπαράθεση ενάντια στο κράτος και τις επιλογές των διαχειριστών της εξουσίας.

Δίπλα σ' αυτή τη λογική υπήρχε η αμείλικτη πραγματικότητα των χιλιάδων και -στις χειρότερες μέρες της πιο αδυσώπητης κατασταλτικής βίας- εκατοντάδων διαδηλωτών που πλαισίωναν το μπλοκ της ανυποταξίας απέναντι στα κελεύσματα των εξουσιαστών, των βολεμένων και των υποτακτικών. Αυτό το παρόν που έκανε τους εξουσιαστές να επιστρατεύουν κάθε χρόνο τεράστιες δυνάμεις για να επιτεθούν στην έμπρακτη αναφορά στους εξεγερτικούς και συγκρουσιακούς αγώνες.

συντηρητική σκοπιά.

Αυτό λοιπόν το «φαινόμενο» εκτός των άλλων έρχεται να υπενθυμίσει πως η εξέγερση δεν έγινε για να εγκαθιδρυθεί η όποια δημοκρατία. Και δεν έρχεται να στοχοποιήσει την δημοκρατία για να επανέλθει η δικτατορία, όπως κακόβουλα υποστήριζαν τα αριστερά και κομμουνιστικά επιτελεία στα πρώτα χρόνια της λεγόμενης μεταπολίτευσης.

Εδώ πάντως χρειάζεται να επισημανθεί πως, όπως η στοχοποίηση μιας μορφής διαχείρισης των κρατικών υποθέσεων,ν είτε αυτή εμφανίζεται με το προσωπείο της δικτατορίας, είτε με το προσωπείο της δημοκρατίας ή ακόμα και με την όποια ενδιάμεση παραλλαγή, που έχει σαν δεύτερο συνοδευτικό τη λέξη **δημοκρατία**, δεν δίνει την προοπτική μιας συνολικής απελευθερωτικής πρότασης και δράσης μέσα στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Σ' αυτό ακριβώς το ζήτημα η εμπειρία των κοινωνικών αγώνων και ιδιαίτερα αυτή της εξέγερσης του Νοέμβρη του 1973 είναι παραπάνω από σημαντική.

Η ανάδειξη των δεινών που προκαλούνται από το κράτος και το κεφάλαιο στις ανθρώπινες κοινωνίες χάνεται, όταν υπεύθυνη γίνεται η όποια μορφή διαχείρισης. Άλλωστε αυτό είναι σύμφωνο με τα όσα έχει θέσει σαν προδιαγραφές η κυριαρχία: **την εναλλαγή των διάφορων μορφών επιβολής**. Έτσι, για τα δεινά του κόσμου έφταιγε η δικτατορία και οι διάφοροι εκφραστές της, όπως και στις μέρες μας υπεύθυνη συμβαίνει να εμφανίζεται η δημοκρατία και οι εκάστοτε εκφραστές της. Αυτές οι τοποθετήσεις απέχουν πολύ από μια απελευθερωτική προοπτική. Η ασάφεια, είτε είναι σκόπιμη, είτε λόγω άγνοιας, ωφελεί την κυριαρχία.

Ο αγώνας ενάντια σε μια μορφή κρατικής διαχείρισης εξεγερτικός ή επαναστατικός δεν αμφισβητεί ούτε στρέφεται ενάντια στην κυριαρχία, τον κρατισμό και τον καπιταλισμό. Ίσα - ίσα, δίνει την ευκαιρία και τα εχέγγυα στους εξουσιαστές να αξιοποιήσουν με τον καλύτερο γι' αυτούς τρόπο την διάθεση για καταστροφή των εξουσιαστικών σχέσεων και δομών και να αντικαταστήσουν τις αλυσίδες με άλλες, που θα έχουν διαφορετικό όνομα όπως λαϊκή δημοκρατία, σοσιαλιστική δημοκρατία, άμεση δημοκρατία και μια σειρά άλλα παράγωγα που υπάρχουν ή μπορούν να εφευρεθούν για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες διατήρησης των συνθηκών κυριαρχίας.

στο εξουσιαστικό συνάφι. Οι αναρχικοί αγωνίζονται όπως και οι υπόλοιποι άνθρωποι. Αλλά διατηρούν και αναδεικνύουν τη διαφορετικότητά τους μέσα στους κοινωνικούς αγώνες. Μια διαφορετικότητα που συμβάλει σε απελευθερωτικές διεργασίες και που δεν υποκύπτει στη λογική του εφικτού και της επιφανειακής αποτελεσματικότητας.

Είναι ξεκαθαρισμένο πως **αλληλεγγύη δεν σημαίνει ταύτιση με αυτόν προς τον οποίο οι αναρχικοί/ές εκδηλώνουν την αλληλεγγύη τους.** Αλληλεγγύη σημαίνει αγώνας ενάντια στον κοινό εχθρό: το κράτος, τους καταπιεστές κι εκμεταλλευτές. Η αλληλεγγύη των αναρχικών αφορά τους ανθρώπους που αγωνίζονται, είναι **αλληλεγγύη στον αγώνα** και στους αγωνιζόμενους κι όχι στα όποια αιτήματα τυχόν προβάλουν οι καταπιεσμένοι μέσα στις συνθήκες αλλοτρίωσης που τους έχει επιβάλλει το κράτος. Ο αγώνας των αναρχικών συντίθεται με τον αγώνα των υπόλοιπων ανθρώπων και δεν αφομοιώνεται, δεν μεταλλάσσεται και δεν μετατρέπεται σε διεκδίκηση ακόμα κι αν αυτή είναι η πλέον ριζοσπαστική. Οι νόμοι και τα διατάγματα καταργούνται και καίγονται στα οδοφράγματα των κοινωνικών συγκρούσεων κι εξεγέρσεων.

Οι αναρχικοί/ές δεν αναζητούν άλλοθι για να υποκαταστήσουν αυτό που κάνουν όσοι βρίσκονται κάτω από συνθήκες καταπίεσης κι εκμετάλλευσης. Αγωνιζόμενοι ενάντια στην καταπίεση κι εκμετάλλευση κινητοποιούμαστε χωρίς να ανακατεύουμε την ανταγωνιστική με μας στάση και άποψη με ρεφορμιστικά παζαρέματα. Άλλωστε ακόμα και το πιο ριζοσπαστικό αίτημα να προβάλλουν, έχουν ήδη μπει στην τροχιά αποδοχής των όρων του συστήματος κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης

Οι αναρχικοί δεν παλεύουν μαζί ή ξέχωρα από τους εργάτες για μερικά ψίχουλα παραπάνω, ούτε μαζί ή ξέχωρα από τους φυλακισμένους για καλύτερες συνθήκες βασανισμού τους, για ένα «θαυμαστό καινούργιο κόσμο». Όσοι επιλέγουν τέτοιες διαδικασίες και δρόμους αρνούνται την αναρχική απελευθερωτική προοπτική.

Αυτό άλλωστε έχουν αναλάβει να το κάνουν πολύ πιο καλύτερα οι κομματικοί διαμεσολαβητές και τα έσω-έξω κοινοβουλευτικά δεκανίκια τους. Οι αναρχικοί/ές βοηθούν με τις απόψεις και τη δράση τους ώστε να μπορούν οι άνθρωποι να αναπτύσσουν συγκρουσιακές πρακτικές ενάντια στην χειραγώγηση, την καταπίεση και την εκμετάλλευση και να οργανώνουν τη δράση τους με απελευθερωτικούς όρους και προοπτικές. Συνεπώς, δεν είναι μέσα στις προοπτικές της ατομικής και κοινωνικής απελευθέρωσης να υποκαθιστούν τη δράση των ανθρώπων, σ' όποια δυσχερή θέση κι αν βρίσκονται αυτοί. Σε κάθε περίπτωση η δράση ενάντια σε μια τέτοια συνθήκη δεν μπορεί να υιοθετεί αιτήματα. Κάτι που και μόνο σαν πρόθεση αν διαφανεί ανοίγει διαδικασίες διαπραγμάτευσης.

Οι αναρχικοί/ές δεν αγωνίζονται για να απελευθερώσουν την κοινωνία. Η κοινωνία θα απελευθερωθεί από μόνη της. Η δράση και οι απόψεις των αναρχικών αποσκοπούν σε συνθέσεις με τα αγωνιζόμενα, σε κάθε περίπτωση, κομμάτια της κοινωνίας για να αναπτύξουν συγκρουσιακές και αδιαμεσολάβητες πρακτικές.

Όποιος αναλαμβάνει το ρόλο του απελευθερωτή είναι ο επόμενος δυνάστης των απελευθερωμένων. Αυτές είναι οι μεγάλες εμπειρίες, οι α-λήθειες, που κανένα πολιτικό τέχνασμα δεν θα μπορέσει να τις υπερνικήσει.

Διήμερο εκδηλώσεων και πορεία στην Πάρνηθα

Στις 19 και 20 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε το διήμερο εκδηλώσεων που οργάνωσε η Ανοιχτή Συνέλευση από το Λόφο του Στρέφη ενώ την τρίτη μέρα (Κυριακή 21 Οκτώβρη) έγινε πορεία στην Πάρνηθα.

ΤΟ ΔΙΗΜΕΡΟ

Παρά τον αρχικό προγραμματισμό για να γίνει στο Λόφο του Στρέφη, οι εκδηλώσει έγιναν λόγω καιρικών συνθηκών στο Πολυτεχνείο, στο μεγάλο αμφιθέατρο του ΜΑΧ.

Την πρώτη μέρα γίνονται προβολές

πό τη μεριά μέλους της συνέλευσης για το ιδεολόγημα της ανάπτυξης και τήν επιθυμία και ανάγκη διαλόγου και συνάντησης, χωρίς διαμεσολαβήσεις, των διαφόρων αγώνων κι αντιστάσεων που αναπτύσσονται. Ακολουθούν κι άλλες εισηγήσεις και τοποθετήσεις, επίσης για την ανάπτυξη, καθώς κι ενημερώσεις από αγωνιστές από την Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, τη Χαλκίδα, τη Νάξο, την Άρτα, τη Θίσβη και αλλού για ζητήματα αναπτυξιακών έργων, περιβαλλοντικών καταστροφών, αγώνων κι αντιστάσεων, όπως για την εκτροπή του Αχελώου, το μεγάλο λιμάνι στη Νάξο, τη βιομηχανική μόλυνση του Ασωπού, τα φράγματα στον Άραχθο, τα χρυσωρυχεία που προγραμματίζονται στη ΒΑ Χαλκιδική, τα μεταλλεία στην Οίτη κ.ά. Γίνονται, επίσης προβολές βίντεο και σλάιτς, για τον Αχελώο, τα Πιέρια όρη, τη Νάξο, τον Ασωπό και τα Οινόφυτα, τη Θίσβη Βοιωτίας. Ακολουθεί συζήτηση που περιστρέφεται ιδιαίτερα στο ιδεολόγημα της ανάπτυξης με το οποίο ντύνεται κάθε καταστροφικό έργο σε βάρος της φύσης και των ανθρώπων.

Η ΠΟΡΕΙΑ

τά το Ολοκαύτωμα του Ιουλίου. Τρία λεωφορεία με διαδηλωτές ξεκινούν από το χώρο του Αρχαιολογικού Μουσείου της Αθήνας και φθάνουν στην Αγ. Τριάδα, στην Πάρνηθα. Άλλοι διαδηλωτές έρχονται με άλλα μέσα μεταφοράς.

Κάποια στιγμή οι μπάτσοι διακόπτουν την άνοδο προς το βουνό και οχήματα με διαδηλωτές αποκλείονται στο σταθμό Τελεφερίκ. Από εκεί ανεβαίνουν με το τελεφερίκ στο βουνό αλλά περνώντας αναγκαστικά μέσα από Καζίνο εγκλωβίζονται από σεκιουριτάδες και ασφαλίτες που τους παίρνουν τα στοιχεία και τους απαγορεύουν προσωρινά την έξοδο από το κτίριο! Τελικά αφήνονται να περάσουν μέσα από ισχυρές δυνάμεις μπάτσων και συναντούν τους άλλους διαδηλωτές που ξεκινούν πορεία από την Αγ. Τριάδα προς το Καζίνο διασχίζοντας την καμένη περιοχή και με τους ήχους από τα αλυσοπρίονα να τους συνοδεύουν...

Το πανό στην αρχή της πορείας στην Πάρνηθα έγραφε: **Αντίσταση στην κρα-**

ΣΤΕΣ.

Μετά από την στροφή του δρόμου που οδηγεί στο Καζίνο η πορεία ανακόπτεται με μπλόκο από κλούβα, «ειδικούς φρουρούς», διμοιρίες ΜΑΤ και ασφαλίτες. Οι διαδηλωτές απαιτούν να προχωρήσουν, καθώς από το σημείο αυτό δεν υπήρχε καν η δυνατότητα οπτικής επαφής με το καζίνο. Μετά από διαβουλεύσεις των παρευρισκομένων επικεφαλής των αστυνομικών δυνάμεων προφανώς με τα «κεντρικά», οι διμοιρίες των ΜΑΤ αποσύρονται για να φράξουν εκ νέου τον δρόμο στους διαδηλωτές λίγο μακρύτερα, σε σημείο από το οποίο απλώς υπήρχε οπτική επαφή με το καζίνο και από το οποίο δεν δέχονται πλέον να με-

τακινηθούν.

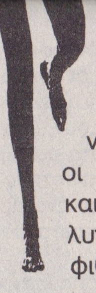
Στο σημείο αυτό οι σύντροφοι/σσες παραμένουν φωνάζοντας συνθήματα όπως:

- Ενάντια στης φύσης τη λεηλασία αγώνας για τη γη και την ελευθερία

- Ή Καζίνο ή δρυμός, τις ρουλέτες σας και μπρος

- Αυτοί που καίνε δάση και βουνά χτίζουνε Καζίνο και Χιονοδρομικά

- Η οργή δε σβήνει, καζίνο δε θα μείνει

ΤΟ ΔΙΗΜΕΡΟ

Παρά τον αρχικό προγραμματισμό για να γίνει στο Λόφο του Στρέφη, οι εκδηλώσει έγιναν λόγω καιρικών συνθηκών στο Πολυτεχνείο, στο μεγάλο αμφιθέατρο του ΜΑΧ.

Την πρώτη μέρα, γίνονται προβολές βίντεο για την κατάσταση της Πάρνηθας πριν τις 28 Ιουνη', το ολοκαύτωμα του δρυμού, τις κινητοποιήσεις της Συνέλευσης του Στρέφη. Προβλήθηκαν ακόμη βίντεο από οδοιπορικά σε όλη την έκταση της καμένης Πελοποννήσου. Στη συνέχεια γίνεται παρουσίαση της λειτουργίας της Ανοιχτής Συνέλευσης από το Λόφο του Στρέφη και αναπτύσσεται το σκεπτικό της.

Γίνεται, ακόμα, εισήγηση για την Πάρνηθα, το ζήτημα της αναδάσωσης και

εισηγήσεις και τοποθετήσεις, επίσης για την ανάπτυξη, καθώς κι ενημερώσεις από αγωνιστές από την Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, τη Χαλκίδα, τη Νάξο, την Άρτα, τη Θίσβη και αλλού για ζητήματα αναπτυξιακών έργων, περιβαλλοντικών καταστροφών, αγώνων κι αντιστάσεων, όπως για την εκτροπή του Αχελώου, το μεγάλο λιμάνι στη Νάξο, τη βιομηχανική μόλυνση του Ασωπού, τα φράγματα στον Άραχθο, τα χρυσωρυχεία που προγραμματίζονται στη ΒΑ Χαλκιδική, τα μεταλλεία στην Οίτη κ.ά. Γίνονται, επίσης προβολές βίντεο και σλάιτς, για τον Αχελώο, τα Πιέρια όρη, τη Νάξο, τον Ασωπό και τα Οινόφυτα, τη Θίσβη Βοιωτίας. Ακολουθεί συζήτηση που περιστρέφεται ιδιαίτερα στο ιδεολόγημα της ανάπτυξης με το οποίο ντύνεται κάθε καταστροφικό έργο σε βάρος της φύσης και των ανθρώπων.

Η ΠΟΡΕΙΑ

Την τρίτη μέρα, Κυριακή 21 Οκτωβρίου, γίνεται η προγραμματισμένη πορεία στην Πάρνηθα.

Πρόκειται για την δεύτερη πορεία στον τόπο του κρατικού εγκλήματος με-

τά το Ολοκαύτωμα του Ιουλίου. Τρία λεωφορεία με διαδηλωτές ξεκινούν από το χώρο του Αρχαιολογικού Μουσείου της Αθήνας και φθάνουν στην Αγ. Τριάδα, στην Πάρνηθα. Άλλοι διαδηλωτές έρχονται με άλλα μέσα μεταφοράς.

Κάποια στιγμή οι μπάτσοι διακόπτουν την άνοδο προς το βουνό και οχήματα με διαδηλωτές αποκλείονται στο σταθμό Τελεφερίκ. Από εκεί ανεβαίνουν με το τελεφερίκ στο βουνό αλλά περνώντας αναγκαστικά μέσα από Καζίνο εγκλωβίζονται από σεκιουριτάδες και ασφαλίτες που τους παίρνουν τα στοιχεία και τους απαγορεύουν προσωρινά την έξοδο από το κτίριο! Τελικά αφήνονται να περάσουν μέσα από ισχυρές δυνάμεις μπάτσων και συναντούν τους άλλους διαδηλωτές που ξεκινούν πορεία από την Αγ. Τριάδα προς το Καζίνο διασχίζοντας την καμένη περιοχή και με τους ήχους από τα αλυσοπρίονα να τους συνοδεύουν…

Το πανό στην αρχή της πορείας στην Πάρνηθα έγραφε: **Αντίσταση στην κρατική και καπιταλιστική επίθεση στη φύση και την κοινωνία. ΕΞΩ ΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ.** Στο πανό που βρισκόταν στο πίσω μέρος της πορείας: **ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ στους 27 ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΝΗΘΑΣ, ΔΙΚΗ: 30 ΟΚΤΩΒΡΗ** και στο πλαϊνό: **ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΕΜΠΡΗ-**

υπήρχε καν η δυνατότητα οπτικής επαφής με το καζίνο. Μετά από διαβουλεύσεις των παρευρισκομένων επικεφαλής των αστυνομικών δυνάμεων προφανώς με τα «κεντρικά», οι διμοιρίες των ΜΑΤ αποσύρονται για να φράξουν εκ νέου τον δρόμο στους διαδηλωτές λίγο μακρύτερα, σε σημείο από το οποίο απλώς υπήρχε οπτική επαφή με το καζίνο και από το οποίο δεν δέχονται πλέον να με-

τακινηθούν.

Στο σημείο αυτό οι σύντροφοι/σσες παραμένουν φωνάζοντας συνθήματα όπως:

- Ενάντια στης φύσης τη λεηλασία αγώνας για τη γη και την ελευθερία

- Ή Καζίνο ή δρυμός, τις ρουλέτες σας και μπρος

- Αυτοί που καίνε δάση και βουνά χτίζουνε Καζίνο και Χιονοδρομικά

- Η οργή δε σβήνει, καζίνο δε θα μείνει

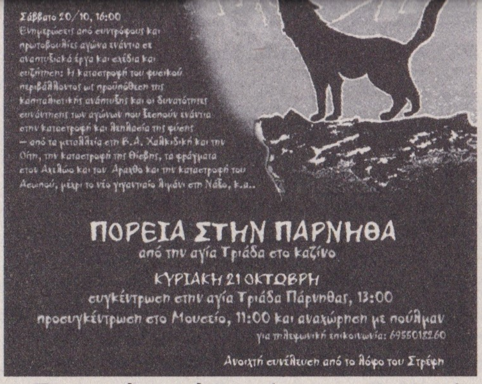
- Να καεί, να καεί το καζίνο κι η Βουλή

- Ο αγώνας για τη φύση συνέχεια δυναμώνει μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι.

Στο δρόμο της επιστροφής για την Αγ. Τριάδα στήνονται πίσω από την πορεία ορεινά οδοφράγματα με κορμούς από δέντρα, πέτρες, και ξύλα παρεμποδίζοντας έτσι τις κλούβες να ακολουθήσουν την πορεία.

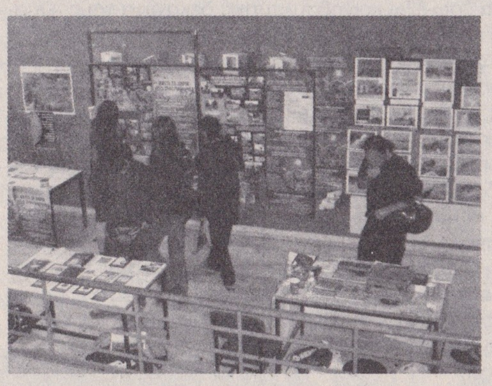
Εκτός απ' αυτά, μεταφέρνονται και τοποθετούνται και γιγαντιαίοι κορμοί που προορίζονταν ως στύλοι της ΔΕΗ κι έχουν εγκαταλειφθεί από χρόνια σε κάποιο σημείο πλάι στο δρόμο που οδηγεί στο Καζίνο.

Κάποια στιγμή κυνηγιούνται από τους διαδηλωτές ασφαλήτες, που είχαν περάσει τα οδοφράγματα κι ακολου-

Την πρώτη μέρα, γίνονται προβολές βίντεο για την κατάσταση της Πάρνηθας πριν τις 28 Ιουνη, το ολοκαύτωμα του δρυμού, τις κινητοποιήσεις της Συνέλευσης του Στρέφη. Προβλήθηκαν ακόμη βίντεο από οδοιπορικά σε όλη την έκταση της καμένης Πελοποννήσου. Στη συνέχεια γίνεται παρουσίαση της λειτουργίας της Ανοιχτής Συνέλευσης από το Λόφο του Στρέφη και αναπτύσσεται το σκεπτικό της.

Γίνεται, ακόμα, εισήγηση για την Πάρνηθα, το ζήτημα της αναδάσωσης και

της διαχείρισης των καμένων περιοχών από τους «ειδικούς», το ιδεολόγημα περί «ασύμμετρων απειλών» για να κρύψει η εξουσία τις πασιφανείς ευθύνες της για την περιβαλλοντική καταστροφή και να τις μεταθέσει επάνω σε αυτούς που αγωνίζονται εναντίον της. Ακολούθησαν πολλές τοποθετήσεις και συζήτηση.

Τη δεύτερη μέρα, γίνεται εισήγηση α-

φύσης και των ανθρώπων.

Η ΠΟΡΕΙΑ

Την τρίτη μέρα, Κυριακή 21 Οκτωβρίου, γίνεται η προγραμματισμένη πορεία στην Πάρνηθα.

Πρόκειται για την δεύτερη πορεία στον τόπο του κρατικού εγκλήματος με-

γκλωβίζονται από σεκιουριτάδες και ασφαλίτες που τους παίρνουν τα στοιχεία και τους απαγορεύουν προσωρινά την έξοδο από το κτίριο! Τελικά αφήνονται να περάσουν μέσα από ισχυρές δυνάμεις μπάτσων και συναντούν τους άλλους διαδηλωτές που ξεκινούν πορεία από την Αγ. Τριάδα προς το Καζίνο διασχίζοντας την καμένη περιοχή και με τους ήχους από τα αλυσοπρίονα να τους συνοδεύουν...

Το πανό στην αρχή της πορείας στην Πάρνηθα έγραφε: **Αντίσταση στην κρατική και καπιταλιστική επίθεση στη φύση και την κοινωνία. ΕΞΩ ΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ.** Στο πανό που βρισκόταν στο πίσω μέρος της πορείας: **ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ στους 27 ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΝΗΘΑΣ, ΔΙΚΗ: 30 ΟΚΤΩΒΡΗ** και στο πλαϊνό: **ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΡΓΟΛΑΒΟΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΕΜΠΡΗ-**

ΑΝΑΒΛΗΘΗΚΕ ΓΙΑ ΤΙΣ 10 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΤΟΥ 2008 Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ 27 ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ, ΠΟΥ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΟ ΚΑΖΙΝΟ ΤΗΣ ΠΑΡΝΗΘΑΣ

τακινηθούν.

Στο σημείο αυτό οι σύντροφοι/σσες παραμένουν φωνάζοντας συνθήματα όπως:

- Ενάντια στης φύσης τη λεηλασία αγώνας για τη γη και την ελευθερία

- Ή Καζίνο ή δρυμός, τις ρουλέτες σας και μπρος

- Αυτοί που καίνε δάση και βουνά χτίζουνε Καζίνο και Χιονοδρομικά

- Η οργή δε σβήνει, καζίνο δε θα μείνει

- Να καεί, να καεί το καζίνο κι η Βουλή

- Ο αγώνας για τη φύση συνέχεια δυναμώνει μπάτσοι, γουρούνια, δολοφόνοι.

Στο δρόμο της επιστροφής για την Αγ. Τριάδα στήνονται πίσω από την πορεία ορεινά οδοφράγματα με κορμούς από δέντρα, πέτρες, και ξύλα παρεμποδίζοντας έτσι τις κλούβες να ακολουθήσουν την πορεία.

Εκτός απ' αυτά, μεταφέρονται και τοποθετούνται και γιγαντιαίοι κορμοί που προορίζονταν ως στύλοι της ΔΕΗ κι έχουν εγκαταλειφθεί από χρόνια σε κάποιο σημείο πλάι στο δρόμο που οδηγεί στο Καζίνο.

Κάποια στιγμή κυνηγιούνται από τους διαδηλωτές ασφαλήτες, που είχαν περάσει τα οδοφράγματα κι ακολουθούσαν την διαδήλωση. Από την Αγία Τριάδα, πούλμαν και ΙΧ πήραν το δρόμο για την επιστροφή στην Αθήνα χωρίς άλλες εκπλήξεις.

ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

Καθώς οι καταλήψεις στα σχολεία αρχίζουν να απλώνονται και τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές ο αριθμός των καταλήψεων έφτασε τις 350, χρειάζεται να επισημανθούν ορισμένα ζητήματα που έχουν σχέση με την καταστολή τέτοιων δραστηριοτήτων των αγωνιζόμενων μαθητών από την ιερά συμμαχία κράτος-μπάτσοι-καθηγητές- γονείς και ΜΜΕ.

Η εμπειρία που έχει προκύψει από τους μαθητικούς αγώνες, αλλά και συνολικότερα, αποδείχνει πως οι μηχανισμοί χειραγώγησης μέσα από τα λεγόμενα δεκαπενταμελή και τους αριστερούς κομματικούς μηχανισμούς αποτελούν το μεγαλύτερο κατασταλτικό μέσο των κινητοποιήσεων. Η οργάνωση της δράσης έξω από την επίδραση τέτοιων μηχανισμών και των αντιλήψεων νομιμοφροσύνης που προωθούν αποτελεί προϋπόθεση για το προχώρημα των μαθητικών καταλήψεων σε αδιαμεσολάβητη και συγκρουσιακή κατεύθυνση.

Η κατάληψη 1ου-3ου

οξυνθεί το κλίμα. Στο τέλος της μέρας γίνεται συνέλευση από τους μαθητές που αποφασίζουν να δώσουν ραντεβού για συζήτηση το Σάββατο 29 του μηνός για περαιτέρω κινητοποιήσεις.

Από ρουφιάνους μαθητές φτάνει στο διευθυντή του 1ου λυκείου η πληροφορία ότι θα συζητηθεί η κατάληψη του σχολικού συγκροτήματος. Χωρίς να χάσει χρόνο ο διευθυντής - ρουφιανόσπερμα τηλεφωνεί σε γονείς για να αναλάβουν τη περιφρούρηση του χώρου για την αποφυγή κατάληψης. Το γεγονός εξόργισε τους μαθητές και το Σάββατο πριν από τη συζήτηση έξω απ' το χώρο του σχολείου πιάστηκαν στα χέρια με τους γονείς που είχαν πάρει το ρόλο του μπάτσου. Με τη λήξη της συνέλευσης (που ήταν επίσης επεισοδιακή!) οι μαθητές ξαναέρχονται στα χέρια με τους γονείς - μπάτσους με αποτέλεσμα να καταληφθεί το σχολείο.

Χωρίς να χαθεί χρόνος, γράφεται κείμενο, παραβιάζονται πόρτες και γράφονται συνθήματα στους τοίχους όπως **ΤΟ ΜΟΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΟΥ ΦΩΤΙΖΕΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΚΑΙΓΕΤΑΙ, ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ** και **ΦΑΤΕ ΣΚΑΤΑ ΚΕΡΝΑΕΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ**. Επίσης προκαλούνται μικροκαταστροφές και κατεβαίνει η ελληνική σημαία ενώ ανεβαίνει μία μαύρη. Έξω από το σχολείο υπήρχαν δύο μεγάλα πανό που γράφανε **ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΔΑΣΟΣ ΝΑ ΘΥΜΙΖΕΙ, ΠΟΛΗ ΠΟΥ ΚΑΙΓΕΤΑΙ ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΠΟΥ ΑΝΘΙΖΕΙ** και **ΜΠΑΤΣΟΙ ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ, ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ.**

Δυστυχώς όμως συντηρητικοί και ανίδεοι γονείς και καθηγητές φρόντισαν τη Κυριακή 30 Σεπτεμβρίου να φιμώσουν τους μαθητές καταστέλλοντας τον αγώνα τους, καθώς μάλλον σ' αυτό το σύστημα δεν είναι θύματα αλλά βολεμένοι θύτες. Ο διευθυντής του 1ου λυκείου (που στο παρελθόν έχει ηγηθεί πολλές φορές της καταστολής των καταλήψεων) απείλησε με μηνύσεις ενώ αργότερα είπε ότι δεν θα 'χει εμπλοκή και ότι οι μηνύσεις θα γίνουν αυτεπάγγελτες απ' το κράτος. Τέλος, αφού τρεις μαθητές κι ένας εξωσχολικός διώκονται, με τη λήξη των 48 ωρών του αυτόφωρου σταματώντας τους ψυχολογικά, απειλώντας, διώκοντας και τιμωρώντας τους, δεν μειώθηκε καθόλου. Αντιθέτως μάλιστα, το αγωνιστικό-εξεγερτικό πνεύμα έγινε εντονότερο και οι μαθητές πιο έμπειροι όσον αφορά αυτούς που στέκονται εμπόδια στους αγώνες τους. Δείχνουμε τα δόντια μας στους κατασταλείς και υποσχόμαστε πως θα μας βρίσκουν πάντα απέναντί τους και θα εξεγειρόμαστε ενάντια σε κάθε σύστημα που προωθεί τη καταπίεση, που διαλύει τον άνθρωπο στερώντας του την ελευθερία και που στο βωμό της ανάπτυξης και του χρήματος θυσιάζει τη φύση.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ

Γενικά επικρατεί η άποψη πως είναι παράδοση να γίνεται κατάληψη στο σχολικό συγκρότημα 1ου-3ου λυκείου Χολαργού. Ωστόσο δεν πρόκειται για μια απλή παράδοση, *αλλά για ένα γενικότερο προβληματισμό των μαθητών γύρω από την κοινωνία και την εξέλιξή της*. Μάλιστα δεν θα έπρεπε να αποτελεί μεμονωμένο γεγονός, αλλά μια γενικότερη και μαζικότερη έκφραση της απόγνωσης των μαθητών.

Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να αποτελεί αντικείμενο αποδοκιμασίας αλλά επικρότησης. Ως μέλη της κοινωνίας δεν μπορούμε να είμαστε παθητικοποιημένοι στη γενική παρακμή μας. Καθώς έτσι δεν μπορούμε να ελπίζουμε σε μια καλύτερη κοινωνία. Αυτό μπορεί να πετύχει μόνο αν ο καθένας μας νοιάζεται. Μέσα στους προβληματισμούς που εκφράζονται στο εγχείρημα της κατάληψης συμπεριλαμβάνεται *το ζήτημα της καταστροφής της φύσης*, με αφορμή τις πρόσφατες φωτιές. Θεωρούμε πως ***τα αίτια σχετίζονται με ευρύτερα κοινωνικά ζητήματα που φυσικά συνδέονται άμεσα με τις εταιρίες όσο και με το ίδιο το κράτος***.

Ένα σύνηθες επιχείρημα εναντίον της κατάληψης είναι πως παρεμποδίζει μαθητές να συμμετάσχουν στην εκπαιδευτική διαδικασία. Έτσι ακούγεται και το οξύμωρο περί «φασισμού». Το γεγονός αυτό δείχνει ότι πολλοί άνθρωποι δεν έχουν αμφισβητήσει, Προβάλουν το αφελές επιχείρημα ότι συμμετέχουμε εθελοντικά στην εκπαίδευση ενώ ουσιαστικά, όλοι γνωρίζουν ότι ο λόγος που παρακολουθούμε τα μαθήματα του λυκείου δεν είναι για να μάθουμε.

Ουσιαστικά όμως τι μαθαίνουμε;

Το σχολείο από τη βάση του είναι αντιδημιουργικό και *ο μόνος ρόλος του είναι να παράγει ανθρώπους εργαζόμενους και καταναλωτές μέσα σ' ένα φαύλο κύκλο όπου έχεις τη δυνατότητα να γίνεις αφεντικό ή δούλος*. Μέσα από το σχολείο δεν γινόμαστε άνθρωποι παρά εκπαιδευόμαστε για να γίνουμε υποταγμένες ανθρωπομηχανές.

Στις σχολικές αίθουσες βιώνουμε καθημερινά έναν ανταγωνισμό που καταστρέφει οποιοδήποτε πνεύμα συνεργασίας (αν και η συνεργασία είναι μια απ' τις προϋποθέσεις της κοινωνικής συμβίωσης) και καλλιεργεί την εξατομίκευση και την περιφρόνηση προς τον άνθρωπο. Εκπαιδευόμαστε να πατάμε στα πτώματα των άλλων για να αναρριχηθούμε σε μία «καλύτερη θέση». Ουσιαστικά, αυτό που μας πουλάνε ως δικαίωμα στη μάθηση, δεν είναι παρά ένας εκβιασμός.

Γι αυτό επιλέγουμε να σκεφτόμαστε, άρα καί να αμφισβητούμε. Παρά τη προσπάθεια που καταβάλει το εκπαιδευτικό σύστημα να αποκεντρώσει κάθε σκέψη που στρέφεται ενάντια στον εξαναγκασμό και τη τρομοκρατία. Αποφασίσαμε να συλλογικοποιηθούμε, να σπάσουμε την εξατομίκευση και να καταλάβουμε το χώρο του σχολείου ώστε να τον μετατρέψουμε σε έναν ελεύθερο χώρο διάδοσης και ανταλλαγής ιδεών όπου αναδύονται οι συνθήκες για δημιουργικές δραστηριότητες. Στο χώρο της κατάληψης απελευθερώνονται οι σχέσεις των ανθρώπων, ώστε να αποβάλουν κάθε στοιχείο καταναγκασμού, γίνονται αμεσότερες χωρίς διαμεσολαβητές και εκπροσώπους. Λειτουργούμε μέσω συνελεύσεων όπου οι αποφάσεις λαμβάνονται συλλογικά μέσω συναίνεσης. Η κατάληψη αυτή αποτελεί μια ανοιχτή διαδικασία και έχει θέση οποιοσδήποτε επιθυμεί να εκφράσει τις απόψεις του.

Τέλος, θα θέλαμε να διευκρινίσουμε:

ΗΨΕΙΣ

Καθώς οι καταλήψεις στα σχολεία αρχίζουν να απλώνονται και τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές ο αριθμός των καταλήψεων έφτασε τις 350, χρειάζεται να επισημανθούν ορισμένα ζητήματα που έχουν σχέση με την καταστολή τέτοιων δραστηριοτήτων των αγωνιζόμενων μαθητών από την ιερά συμμαχία κράτος-μπάτσοι-καθηγητές- γονείς και ΜΜΕ.

Η εμπειρία που έχει προκύψει από τους μαθητικούς αγώνες, αλλά και συνολικότερα, αποδείχνει πως οι μηχανισμοί χειραγώγησης μέσα από τα λεγόμενα δεκαπενταμελή και τους αριστερούς κομματικούς μηχανισμούς αποτελούν το μεγαλύτερο κατασταλτικό μέσο των κινητοποιήσεων. Η οργάνωση της δράσης έξω από την επίδραση τέτοιων μηχανισμών και των αντιλήψεων νομιμοφροσύνης που προωθούν αποτελεί προϋπόθεση για το προχώρημα των μαθητικών καταλήψεων σε αδιαμεσολάβητη και συγκρουσιακή κατεύθυνση.

Η κατάληψη 1ου-3ου λυκείου Χολαργού και η καταστολή της

Τη Δευτέρα 24 Σεπτέμβρη πραγματοποιείται αποχή από τα μαθήματα από μαθητές του 3ου λυκείου Χολαργού. *Η διευθύντρια του σχολείου απειλεί μαθητές με ποινές και σημειώνονται μικροσυμπλοκές με καθηγητές, με αποτέλεσμα να* σε γονείς για να αναλάβουν τη περιφρούρηση του χώρου για την αποφυγή κατάληψης. Το γεγονός εξόργισε τους μαθητές και το Σάββατο πριν από τη συζήτηση έξω απ' το χώρο του σχολείου πιάστηκαν στα χέρια με τους γονείς που είχαν πάρει το ρόλο του μπάτσου. Με τη λήξη της συνέλευσης (που ήταν επίσης επεισοδιακή!) οι μαθητές ξαναέρχονται στα χέρια με τους γονείς - μπάτσους με αποτέλεσμα να καταληφθεί το σχολείο.

Χωρίς να χαθεί χρόνος, γράφεται κείμενο, παραβιάζονται πόρτες και γράφονται συνθήματα στους τοίχους όπως **ΤΟ ΜΟΝΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΟΥ ΦΩΤΙΖΕΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΚΑΙΓΕΤΑΙ, ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ** και **ΦΑΤΕ ΣΚΑΤΑ ΚΕΡΝΑΕΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ**. Επίσης προκαλούνται μικροκαταστροφές και κατεβαίνει η ελληνική σημαία ενώ ανεβαίνει μία μαύρη. Έξω από το σχολείο υπήρχαν δύο μεγάλα πανό που γράφανε **ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΗ ΔΑΣΟΣ ΝΑ ΘΥΜΙΖΕΙ, ΠΟΛΗ ΠΟΥ ΚΑΙΓΕΤΑΙ ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΠΟΥ ΑΝΘΙΖΕΙ** και **ΜΠΑΤΣΟΙ ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ, ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΣΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ.**

Δυστυχώς όμως συντηρητικοί και ανίδεοι γονείς και καθηγητές φρόντισαν τη Κυριακή 30 Σεπτεμβρίου να φιμώσουν τους μαθητές καταστέλλοντας τον αγώνα τους, καθώς μάλλον σ' αυτό το σύστημα δεν είναι θύματα αλλά βολεμένοι θύτες. Ο διευθυντής του 1ου λυκείου (που στο παρελθόν έχει ηγηθεί πολλές φορές της καταστολής των καταλήψεων) απείλησε με μηνύσεις ενώ αργότερα είπε ότι δεν θα 'χει εμπλοκή και ότι οι μηνύσεις θα γίνουν αυτεπάγγελτες απ' το κράτος. Τέλος, αφού τρεις μαθητές κι ένας εξωσχολικός διώκονται, με τη λήξη των 48 ωρών του αυτόφωρου σταματάει και η δίωξή τους ενώ προηγήθηκε απόσυρση της μήνυσης. Την τρίτη μέρα οι τρεις μαθητές τιμωρούνται με 5ήμερη αποβολή, από τους οποίους ο ένας ψευδώς κατηγορήθηκε ότι χτύπησε καθηγήτρια (μακάρι να το 'κανε...!).

Παρ' όλα αυτά το εξεγερτικό πνεύμα των καταληψιών που τόσο προσπάθησαν να εξαφανίσουν τα τσιράκια του κράτους είτε καταστέλλοντας την κατάληψη είτε πιέζο-

...θρωπο στερώντας του την ελευθερία και που στο βωμό της ανάπτυξης και του χρήματος θυσιάζει τη φύση.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ

Γενικά επικρατεί η άποψη πως είναι παράδοση να γίνεται κατάληψη στο σχολικό συγκρότημα 1ου-3ου λυκείου Χολαργού. Ωστόσο δεν πρόκειται για μια απλή παράδοση, *αλλά για ένα γενικότερο προβληματισμό των μαθητών γύρω από την κοινωνία και την εξέλιξή της*. Μάλιστα δεν θα έπρεπε να αποτελεί μεμονωμένο γεγονός, αλλά μια γενικότερη και μαζικότερη έκφραση της απόγνωσης των μαθητών.

Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να αποτελεί αντικείμενο αποδοκιμασίας αλλά επικρότησης. Ως μέλη της κοινωνίας δεν μπορούμε να είμαστε παθητικοποιημένοι στη γενική παρακμή μας. Καθώς έτσι δεν μπορούμε να ελπίζουμε σε μια καλύτερη κοινωνία. Αυτό μπορεί να πετύχει μόνο αν ο καθένας μας νοιάζεται. Μέσα στους προβληματισμούς που εκφράζονται στο εγχείρημα της κατάληψης συμπεριλαμβάνεται *το ζήτημα της καταστροφής της φύσης*, με αφορμή τις πρόσφατες φωτιές. Θεωρούμε πως ***τα αίτια σχετίζονται με ευρύτερα κοινωνικά ζητήματα που φυσικά συνδέονται άμεσα με τις εταιρίες όσο και με το ίδιο το κράτος***.

Ένα σύνηθες επιχείρημα εναντίον της κατάληψης είναι πως παρεμποδίζει μαθητές να συμμετάσχουν στην εκπαιδευτική διαδικασία. Έτσι ακούγεται και το οξύμωρο περί «φασισμού». Το γεγονός αυτό δείχνει ότι πολλοί άνθρωποι δεν έχουν αμφισβητήσει, ούτε στο ελάχιστο, αυτά που θεωρούνται δεδομένα σχετικά με το εκπαιδευτικό σύστημα, με αποτέλεσμα να εθελοτυφλούν και να αποδέχονται -συνειδητά ή μη- την επιβολή του στις ζωές μας. Είναι αβάσιμο να βλέπει κανείς τη βία στο κλείσιμο μιας πόρτας και να μη τη βλέπει στις ατελείωτες ώρες καταπίεσης των επιθυμιών που βιώνουμε στις σχολικές αίθουσες, καταστρέφοντας τα παιδικά μας χρόνια.

...*όπου έχεις τη δυνατότητα να γίνεις αφεντικό ή δούλος*. Μέσα από το σχολείο δεν γινόμαστε άνθρωποι παρά εκπαιδευόμαστε για να γίνουμε υποταγμένες ανθρωπομηχανές.

Στις σχολικές αίθουσες βιώνουμε καθημερινά έναν ανταγωνισμό που καταστρέφει οποιοδήποτε πνεύμα συνεργασίας (αν και η συνεργασία είναι μια απ' τις προϋποθέσεις της κοινωνικής συμβίωσης) και καλλιεργεί την εξατομίκευση και την περιφρόνηση προς τον άνθρωπο. Εκπαιδευόμαστε να πατάμε στα πτώματα των άλλων για να αναρριχηθούμε σε μία «καλύτερη θέση». Ουσιαστικά, αυτό που μας πουλάνε ως δικαίωμα στη μάθηση, δεν είναι παρά ένας εκβιασμός.

Γι αυτό επιλέγουμε να σκεφτόμαστε, άρα και να αμφισβητούμε. Παρά τη προσπάθεια που καταβάλει το εκπαιδευτικό σύστημα να αποκεντρώσει κάθε σκέψη που στρέφεται ενάντια στον εξαναγκασμό και τη τρομοκρατία. Αποφασίσαμε να συλλογικοποιηθούμε, να σπάσουμε την εξατομίκευση και να καταλάβουμε το χώρο του σχολείου ώστε να τον μετατρέψουμε σε έναν ελεύθερο χώρο διάδοσης και ανταλλαγής ιδεών όπου αναδύονται οι συνθήκες για δημιουργικές δραστηριότητες. Στο χώρο της κατάληψης απελευθερώνονται οι σχέσεις των ανθρώπων, ώστε να αποβάλουν κάθε στοιχείο καταναγκασμού, γίνονται αμεσότερες χωρίς διαμεσολαβητές και εκπροσώπους. Λειτουργούμε μέσω συνελεύσεων όπου οι αποφάσεις λαμβάνονται συλλογικά μέσω συναίνεσης. Η κατάληψη αυτή αποτελεί μια ανοιχτή διαδικασία και έχει θέση οποιοσδήποτε επιθυμεί να εκφράσει τις απόψεις του.

Τέλος, θα θέλαμε να διευκρινίσουμε:

- Οι δυσκολίες και οι υποχρεώσεις που επιβάλλονται στους μαθητές της Γ' λυκείου δεν αποτελούν επιχείρημα για τη μη συμμετοχή τους.
- Θεωρούμε ευχάριστο το γεγονός να εκφράζεται η αλληλεγγύη σε όλους τους μαθητές που καταπιέζονται μέσα στα σχολεία. *Τόσο από εξωσχολικούς όσο από ενδοσχολικούς.*
- *Η κατάληψη δεν χειραγωγείται από κανέναν. Οποιαδήποτε εμμονή σε αυτή τη θέση, μετά από όσα είπαμε και πράξαμε, συνιστά καθαρή συκοφαντία!*
- Σοφίσματα καφενείου του στυλ «επαναστάτες χωρίς αιτία» καλύτερα να παραμείνουν στο καφενείο.
- Δεν κάνουμε κατάληψη για στρογγυλές...

ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑ

στάρουν να μας κράζουν από το πρωί ως το βράδυ και πρωτοστατούν σε τέτοιου είδους πράξεις. Φυσικά στην όλη μιζέρια τους και στο ξεκατίνιασμα τους αγνοούν πιο σημαντικά προβλήματα της περιοχής, όπως για το συμπολίτη μας που καιγόταν στα κρατητήρια του μπατσομέγαρου δεμένος πισθάγκωνα. Αδιαφορούν για τον αριθμό των νεκρών ερ-

μαθητικούς αγώνες, αλλά και συνολικότερα, αποδείχνει πως οι μηχανισμοί χειραγώγησης μέσα από τα λεγόμενα δεκαπενταμελή και τους αριστερούς κομματικούς μηχανισμούς αποτελούν το μεγαλύτερο κατασταλτικό μέσο των κινητοποιήσεων. Η οργάνωση της δράσης έξω από την επίδραση τέτοιων μηχανισμών και των αντιλήψεων νομιμοφροσύνης που προωθούν αποτελεί προϋπόθεση για το προχώρημα των μαθητικών καταλήψεων σε αδιαμεσολάβητη και συγκρουσιακή κατεύθυνση.

Η κατάληψη 1ου-3ου λυκείου Χολαργού και η καταστολή της

Τη Δευτέρα 24 Σεπτέμβρη πραγματοποιείται αποχή από τα μαθήματα από μαθητές του 3ου λυκείου Χολαργού. *Η διευθύντρια του σχολείου απειλεί μαθητές με ποινές και σημειώνονται μικροσυμπλοκές με καθηγητές, με αποτέλεσμα να* ...

ΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ.

Δυστυχώς όμως συντηρητικοί και ανίδεοι γονείς και καθηγητές φρόντισαν τη Κυριακή 30 Σεπτεμβρίου να φιμώσουν τους μαθητές καταστέλλοντας τον αγώνα τους, καθώς μάλλον σ' αυτό το σύστημα δεν είναι θύματα αλλά βολεμένοι θύτες. Ο διευθυντής του 1ου λυκείου (που στο παρελθόν έχει ηγηθεί πολλές φορές της καταστολής των καταλήψεων) απείλησε με μηνύσεις ενώ αργότερα είπε ότι δεν θα 'χει εμπλοκή και ότι οι μηνύσεις θα γίνουν αυτεπάγγελτες απ' το κράτος. Τέλος, αφού τρεις μαθητές κι ένας εξωσχολικός διώκονται, με τη λήξη των 48 ωρών του αυτόφωρου σταματάει και η δίωξή τους ενώ προηγήθηκε απόσυρση της μήνυσης. Την τρίτη μέρα οι τρεις μαθητές τιμωρούνται με 5ήμερη αποβολή, από τους οποίους ο ένας ψευδώς κατηγορήθηκε ότι χτύπησε καθηγήτρια (μακάρι να το 'κανε...!).

Παρ' όλα αυτά το εξεγερτικό πνεύμα των καταληψιών που τόσο προσπάθησαν να εξαφανίσουν τα τσιράκια του κράτους είτε καταστέλλοντας την κατάληψη είτε πιέζο-

καθένας μας νοιάζεται. Μέσα στους προβληματισμούς που εκφράζονται στο εγχείρημα της κατάληψης συμπεριλαμβάνεται *το ζήτημα της καταστροφής της φύσης*, με αφορμή τις πρόσφατες φωτιές. Θεωρούμε πως ***τα αίτια σχετίζονται με ευρύτερα κοινωνικά ζητήματα που φυσικά συνδέονται άμεσα με τις εταιρίες όσο και με το ίδιο το κράτος.***

Ένα σύνηθες επιχείρημα εναντίον της κατάληψης είναι πως παρεμποδίζει μαθητές να συμμετάσχουν στην εκπαιδευτική διαδικασία. Έτσι ακούγεται και το οξύμωρο περί «φασισμού». Το γεγονός αυτό δείχνει ότι πολλοί άνθρωποι δεν έχουν αμφισβητήσει, ούτε στο ελάχιστο, αυτά που θεωρούνται δεδομένα σχετικά με το εκπαιδευτικό σύστημα, με αποτέλεσμα να εθελοτυφλούν και να αποδέχονται -συνειδητά ή μη- την επιβολή του στις ζωές μας. Είναι αβάσιμο να βλέπει κανείς τη βία στο κλείσιμο μιας πόρτας και να μη τη βλέπει στις ατελείωτες ώρες καταπίεσης των επιθυμιών που βιώνουμε στις σχολικές αίθουσες, καταστρέφοντας τα παιδικά μας χρόνια.

στε να τον μετατρέψουμε σε έναν ελεύθερο χώρο διάδοσης και ανταλλαγής ιδεών όπου αναδύονται οι συνθήκες για δημιουργικές δραστηριότητες. Στο χώρο της κατάληψης απελευθερώνονται οι σχέσεις των ανθρώπων, ώστε να αποβάλουν κάθε στοιχείο καταναγκασμού, γίνονται αμεσότερες χωρίς διαμεσολαβητές και εκπροσώπους. Λειτουργούμε μέσω συνελεύσεων όπου οι αποφάσεις λαμβάνονται συλλογικά μέσω συναίνεσης. Η κατάληψη αυτή αποτελεί μια ανοιχτή διαδικασία και έχει θέση οποιοσδήποτε επιθυμεί να εκφράσει τις απόψεις του.

Τέλος, θα θέλαμε να διευκρινίσουμε:

- Οι δυσκολίες και οι υποχρεώσεις που επιβάλλονται στους μαθητές της Γ' λυκείου δεν αποτελούν επιχείρημα για τη μη συμμετοχή τους.
- Θεωρούμε ευχάριστο το γεγονός να εκφράζεται η αλληλεγγύη σε όλους τους μαθητές που καταπιέζονται μέσα στα σχολεία. *Τόσο από εξωσχολικούς όσο από ενδοσχολικούς.*
- *Η κατάληψη δεν χειραγωγείται από κανέναν. Οποιαδήποτε εμμονή σε αυτή τη θέση, μετά από όσα είπαμε και πράξαμε, συνιστά καθαρή συκοφαντία!*
- Σοφίσματα καφενείου του στυλ «επαναστάτες χωρίς αιτία» καλύτερα να παραμείνουν στο καφενείο.
- Δεν κάνουμε κατάληψη για στρογγυλές τυρόπιτες, αλλά για όλους τους λόγους που κάνουν την κατάληψη αξιοπρεπή και δίκαιη πράξη.

Γιατί στο κάτω-κάτω δεν γουστάρουμε έναν χώρο που πρέπει να πάρεις άδεια για να κατουρήσεις!

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΔΕ ΛΥΝΕΤΑΙ ΜΕ ΝΟΜΟΥΣ, Ή ΜΙΑ ΖΩΗ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ Ή ΜΙΑ ΖΩΗ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑ

Όλοι μας βιώσαμε τις περσινές καταλήψεις που τάραξαν για μια ακόμη φορά το «ήρεμο» κλίμα που επικρατούσε στην παιδεία. Αν και το άρθρο 16 ψηφίστηκε, πολλοί από εμάς δεν επιλέξαμε να επιστρέψουμε σπίτια μας νιώθοντας ηττημένοι, αλλά αντίθετα επιλέξαμε την συνέχιση των καταλήψεων, όπως και πολλοί άλλοι μαθητές από την υπόλοιπη Ελλάδα, θέλοντας να εμποδίσουμε και να σαμποτάρουμε την εκπαιδευτική διαδικασία για μία ακόμη χρονιά. Δεν τρέφουμε αυταπάτες, η παιδεία στα χέρια του κράτους ή των ιδιωτών δεν θα φέρει ουσιαστικά καμία αλλαγή, αλλά ακριβώς το αντίθετο, θα συνεχίζονται να αναπαράγονται εξουσιαστικές σχέσεις (όπως αυτή του μαθητή με τον καθηγητή) θα καλλιεργείται και θα επιβραβεύεται η ρουφιανιά (άραγε γιατί κανείς μας δεν γουστάρει τον απουσιολόγο) και στο τέλος θα κληθούμε να επιλέξουμε αν θα είμαστε τα αυριανά αφεντικά μέσω του πανεπιστημίου ή οι αυριανοί εργάτες (για όσους βέβαια δεν κατέληξαν ακόμη για το τι θέλουν να κάνουν υπάρχει άλλωστε και δεύτερη και τρίτη προσπάθεια στις εξετάσεις).

Σήμερα 28-10-2007 ανήμερα εθνικής επετείου οι λυκειάρχες μας προέβησαν σε μια πράξη υψηλού εθνικού φρονήματος. Με την βοήθεια της πυροσβεστικής, των μπάτσων και λοιπών δημοκρατικών δυνάμεων ήρθαν και σπάσανε την κατάληψη του σχολείου. Και σαν να μην έφτανε αυτό κλείδωσαν ανοιχτές τις πόρτες ώστε να μη μπορούμε να το ανακαταλάβουμε! Βέβαια σ' αυτή τους την πράξη είχαν και τους συμπαραστάτες τους. Αγανακτισμένοι γονείς και πολίτες της πόλης, που γουστάρουν να μας κράζουν από το πρωί ως το βράδυ και πρωτοστατούν σε τέτοιου είδους πράξεις. Φυσικά στην όλη μιζέρια τους και στο ξεκατίνιασμα τους αγνοούν πιο σημαντικά προβλήματα της περιοχής, όπως για το συμπολίτη μας που καιγόταν στα κρατητήρια του μπατσομέγαρου δεμένος πισθάγκωνα. Αδιαφορούν για τον αριθμό των νεκρών εργατών, που στα κάτεργα της ΔΕΗ τσακίζονται καθημερινά (δεν βαριέσαι τα παιδιά μας δουλειά να βρίσκουν!) και παραμένουν στην κοσμάρα τους μπροστά στην οικολογική καταστροφή που έχει επιφέρει η ΔΕΗ σ' αυτή την πόλη (εμείς μωρέ θα αλλάξουμε τον κόσμο;).

ΔΕΝ ΝΙΩΘΟΥΜΕ ΟΜΩΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΕ ΑΝΥΠΟΨΙΑΣΤΟ ΧΡΟΝΟ ΘΑ ΞΑΝΑΚΛΕΙΣΕΙ

Στέλνουμε τους «αγωνιστικούς» μας χαιρετισμούς στους διευθυντές του 1ου και 2ου Γενικού ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑΣ Γ. Πουγαρίδη κ Χ. Παπαδόπουλο

Με αγάπη οι «μαθητές» σας

Υ.Γ1 Όσοι τολμήσουν να μιλήσουν και να πουν τι ξέρουμε εμείς περί εργατών και αφεντικών ας λάβουν υπόψη την ζωή που κάνει ένας μαθητής 7 ώρες σχολείο, 4 ώρες φροντιστήριο, 4 ώρες διάβασμα ...οι υπόλοιπες που πήγανε;

Υ.Γ2 Χαιρετίζουμε όλα τα αλάνια από τις υπόλοιπες καταλήψεις στην Ελλάδα

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Η καταγραφή ειδήσεων και γεγονότων αποτελεί σημαντικό μέσο για την ανάπτυξη του κοινωνικού αντικρατικού αγώνα και μια ουσιαστική παρακαταθήκη εμπειριών και μνήμης για τους ανθρώπους.
Η σοβαρότητα αυτού του ζητήματος μας κάνει να είμαστε ιδιαίτερα επίμονοι και προσεκτικοί. Παρ' όλα αυτά, είναι ενδεχόμενο να μας διαφύγει, είτε λόγω πίεσης χρόνου είτε για άλλους λόγους, ανεξάρτητους των θελήσεών μας, κάποιο γεγονός. Γι' αυτό, η συμβολή σας στην «αποκατάσταση» τέτοιων παραλείψεων είναι επιθυμητή και λειτουργική.

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο. Έτσι, σύντροφοι-ες και φίλοι-ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτή τη ΔΙΑΔΡΟΜΗ αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από την

Πέμπτη 27 Σεπτεμβρίου
ΜΠΟΥΡΜΑ (ΒΙΡΜΑΝΙΑ)
Νέες διαδηλώσεις πραγματοποιούνται ενώ οι δυνάμεις καταστολής επιχειρούν να καταστείλουν τις αντικαθεστωτικές διαδηλώσεις με πυρά κατά του πλήθους και επιδρομές σε βουδιστικά μοναστήρια, κατά τη διάρκεια των οποίων συλλαμβάνονται περίπου 750 μοναχοί. Από τις σφαίρες των μπάτσων πέφτουν νεκροί τουλάχιστον εννέα άνθρωποι.

Παρασκευή 28 Σεπτεμβρίου
ΜΠΟΥΡΜΑ
Εκατοντάδες άτομα, στην πλειοψηφία τους φοιτητές, επιχειρούν να διαδηλώσουν στο κέντρο της πόλης, προκαλώντας και χλευάζοντας τους αστυνομικούς. Όμως γρήγορα οι δυνάμεις του χουντικού καθεστώτος αποκλείουν την περιοχή και ορμούν εναντίον τους

στη Λέσβο. Άλλοι 19 συλλαμβάνονται στη Σάμο.

Τρίτη 3 Οκτωβρίου
ΜΠΟΥΡΜΑ
Πλήθη βουδιστών μοναχών επιχειρούν να εγκαταλείψουν την πρωτεύουσα για να γλιτώσουν από το κύμα συλλήψεων στο οποίο έχει καταφύγει το στρατιωτικό καθεστώς. Στην πρωτεύουσα στρατιώτες σε οχήματα με μεγάφωνα προειδοποιούν τους κατοίκους να μην φέρουν αντίσταση στις συλλήψεις ανθρώπων που μετείχαν την περασμένη εβδομάδα στις διαδηλώσεις κατά της χούντας, λέγοντας ότι έχουν στη διάθεσή τους «φωτογραφίες» των διαδηλωτών.

Πέμπτη 4 Οκτωβρίου
Οι συλλήψεις στη Μπούρμα μέχρι τώρα έχουν φτάσει τις 2.093! Απ' αυτούς έχουν αφεθεί ελεύθεροι

Παρασκευή 5 Οκτωβρίου
Εκδήλωση-βιντεοπροβολή σχετικά με τις καταλήψεις γίνεται στο Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι στη Φιλοσοφική στη Θεσσαλονίκη.

Σάββατο 6 Οκτωβρίου
ΔΑΝΙΑ
Στην Κοπεγχάγη, γίνονται 436 συλλήψεις κατά τη διάρκεια διαδήλωσης 4000 ατόμων και συγκρούσεων με τους μπάτσους στο κέντρο της πόλης. Οι διαδηλωτές ζητάνε την χρησιμοποίηση ενός κτιρίου ως κατάληψης, μετά την εκκένωση της κατάληψης Ungdomshuset που λειτουργούσε από το 1982.

ΗΠΑ
Συλλαμβάνονται 75 ιθαγενείς όταν προσπάθησαν να αποκλείσουν δρόμο στο κέντρο του Ντένβερ, την ώρα που «πολίτες» διαδηλώνουν στη μνήμη του Χριστόφορου Κολόμβου.

Κυριακή 7 Οκτωβρίου
Αυτοκινητοπομπή του υπουργείου εσωτερικών δέχεται επίθεση από αντάρτες στην Τσετσενία, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 4 μπάτσοι.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΒΟΜΒΕΣ μολότοφ ρίχνονται, τις πρώτες πρωινές ώρες στην είσοδο του κτηρίου όπου στεγάζεται το Μουσείου Αθλητισμού.

ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ
Δεκατρείς τούρκοι στρατιώτες σκοτώνονται κατά τη διάρκεια συγκρούσεων με αντάρτες του PKK.

Πορεία στον Βόλο στα πλαίσια του Πανελλαδικού Συντονιστικού Αναρχικών-αντιεξουσιαστών για την αλληλεγγύη στους πρόσφυγες και μετανάστες

Οι σύντροφοι/σσες αρχίζουν να συγκεντρώνονται στις 11.00πμ στην πλ. Αγίου Νικολάου, όπου στήνεται μικροφωνική και μοιράζονται για αρκετή ώρα κείμενα τόσο στους περαστικούς όσο και στους θαμώνες των καταστημάτων της πλατείας.

Στη συνέχεια πραγματοποιείται πορεία αναρχικών και αντιεξουσιαστών στους κεντρικούς δρόμους του Βόλου. Καθ' όλη την διάρκεια της διαδρομής γράφονται συνθήματα στους τοίχους, φωνάζονται συνθήματα και μοιράζεται έντυπο υλικό. Η πορεία που επιτηρείται από δυνάμεις των ΜΑΤ διέρχεται και από το κτίριο της Νομαρχίας για να καταλήξει τελικά στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας στην Παραλία, όπου και διαλύεται.

...Και αναγνώριση του

μέσα της δεκαετίας του '90, η συμμετοχή της ως ειδική σύμβουλος στο επιστημονικό συμβούλιο, που είχε συσταθεί επί Παπαθεμελή για την αντιμετώπιση της «τρομοκρατίας», και η συνεισφορά της στην εξαγωγή «κοινωνιολογικών συμπερασμάτων» από το «δείγμα» των 529 συλληφθέντων μετά την εισβολή των κατασταλτικών δυνάμεων στο Πολυτεχνείο το Νοέμβριο του '95.

Η Μπόσση φυγαδεύεται αργότερα από την πίσω πόρτα από διάφορους αριστερούς διοργανωτές που μάταια προσπαθούν να πείσουν τους συντρόφους για το πόσους έχει «στηρίξει» και «αθωώσει» στα δικαστήρια η κ. Μπόσση (!!!). Αχ, αυτοί οι αναρχικοί, να μην μπορούν να καταλάβουν από πολιτική, και πόσο «χρήσιμες» ήταν οι καταθέσεις ατόμων σαν και του λόγου της σε δίκες «τρομοκρατών»!!!

Η «ύλη» της εφημερίδας συνήθως «κλείνει» γύρω στις τελευταίες μέρες του κάθε μήνα για να προλάβουμε να την σελιδοποιήσουμε και να την πάμε τυπογραφείο. Έτσι, σύντροφοι-ες και φίλοι-ες, κάποιες φορές θα «λείπουν» τρέχουσες ειδήσεις τις οποίες θα βλέπετε να παρουσιάζονται τον... επόμενο μήνα. Γι' αυτό και σ' αυτή τη ΔΙΑΔΡΟΜΗ αρχίζουμε τις ειδήσεις - σχόλια - εκδηλώσεις από την

Πέμπτη 27 Σεπτεμβρίου
ΜΠΟΥΡΜΑ (ΒΙΡΜΑΝΙΑ)
Νέες διαδηλώσεις πραγματοποιούνται ενώ οι δυνάμεις καταστολής επιχειρούν να καταστείλουν τις αντικαθεστωτικές διαδηλώσεις με πυρά κατά του πλήθους και επιδρομές σε βουδιστικά μοναστήρια, κατά τη διάρκεια των οποίων συλλαμβάνονται περίπου 750 μοναχοί. Από τις σφαίρες των μπάτσων πέφτουν νεκροί τουλάχιστον εννέα άνθρωποι.

Παρασκευή 28 Σεπτεμβρίου
ΜΠΟΥΡΜΑ
Εκατοντάδες άτομα, στην πλειοψηφία τους φοιτητές, επιχειρούν να διαδηλώσουν στο κέντρο της πόλης, προκαλώντας και χλευάζοντας τους αστυνομικούς. Όμως γρήγορα οι δυνάμεις του χουντικού καθεστώτος αποκλείουν την περιοχή και ορμούν εναντίον τους πυροβολώντας.

Κυριακή 30 Σεπτεμβρίου
ΓΕΡΜΑΝΙΑ
Έντεκα άτομα συλλαμβάνονται ως ύποπτα για ρατσιστική επίθεση εναντίον τριών Ελλήνων στο βορειοανατολικό προάστιο Πάνκοβ (όπως λέμε Ρέντη) του Βερολίνου, την προηγούμενη μέρα.

ΣΟΥΔΑΝ
Μεγάλη ομάδα ανταρτών πραγματοποιεί επίθεση εναντίον των δυνάμεων της Αφρικανικής Ένωσης, όπου σκοτώνονται 12 στρατιώτες. Περισσότεροι από 50 στρατιώτες και άλλα μέλη της Αφρικανικής Ένωσης αγνοούνται.

στη Λέσβο. Άλλοι 19 συλλαμβάνονται στη Σάμο.

Τρίτη 3 Οκτωβρίου
ΜΠΟΥΡΜΑ
Πλήθη βουδιστών μοναχών επιχειρούν να εγκαταλείψουν την πρωτεύουσα για να γλιτώσουν από το κύμα συλλήψεων στο οποίο έχει καταφύγει το στρατιωτικό καθεστώς. Στην πρωτεύουσα στρατιώτες σε οχήματα με μεγάφωνα προειδοποιούν τους κατοίκους να μην φέρουν αντίσταση στις συλλήψεις ανθρώπων που μετείχαν την περασμένη εβδομάδα στις διαδηλώσεις κατά της χούντας, λέγοντας ότι έχουν στη διάθεσή τους «φωτογραφίες» των διαδηλωτών.

Πέμπτη 4 Οκτωβρίου
Οι συλλήψεις στη Μπούρμα μέχρι τώρα έχουν φτάσει τις 2.093! Απ' αυτούς έχουν αφεθεί ελεύθεροι οι 692.

γκρούσεων με τους μπάτσους στο κέντρο της πόλης. Οι διαδηλωτές ζητάνε την χρησιμοποίηση ενός κτιρίου ως κατάληψης, μετά την εκκένωση της κατάληψης Ungdomshuset που λειτουργούσε από το 1982.

ΗΠΑ
Συλλαμβάνονται 75 ιθαγενείς όταν προσπάθησαν να αποκλείσουν δρόμο στο κέντρο του Ντένβερ, την ώρα που «πολίτες» διαδηλώνουν στη μνήμη του Χριστόφορου Κολόμβου.

Κυριακή 7 Οκτωβρίου
Αυτοκινητοπομπή του υπουργείου εσωτερικών δέχεται επίθεση από αντάρτες στην Τσετσενία, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 4 μπάτσοι.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΒΟΜΒΕΣ μολότοφ ρίχνονται, τις πρώτες πρωινές ώρες στην είσοδο του κτηρίου όπου στεγάζεται το Μουσείου Αθλητισμού.

ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ
Δεκατρείς τούρκοι στρατιώτες σκοτώνονται κατά τη διάρκεια συγκρούσεων με αντάρτες του PKK.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή εξάρτηση και Ελευθερία είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ,

την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών

κροφωνική και μοιράζονται για αρκετή ώρα κείμενα τόσο στους περαστικούς όσο και στους θαμώνες των καταστημάτων της πλατείας.

Στη συνέχεια πραγματοποιείται πορεία αναρχικών και αντιεξουσιαστών στους κεντρικούς δρόμους του Βόλου. Καθ' όλη την διάρκεια της διαδρομής γράφονται συνθήματα στους τοίχους, φωνάζονται συνθήματα και μοιράζεται έντυπο υλικό. Η πορεία που επιτηρείται από δυνάμεις των ΜΑΤ διέρχεται και από το κτίριο της Νομαρχίας για να καταλήξει τελικά στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας στην Παραλία, όπου και διαλύεται.

...Και αναγνώριση του κοινωνικού έργου της τέως(;;;) ειδικής συμβούλου του Υπουργείου Δημοσίας τάξης

Στον συγκεκριμένο χώρο όμως διεξαγόταν Διεθνές Συνέδριο Κριτικής Παιδαγωγικής. Ανάμεσα στους ομιλητές συμπεριλαμβάνεται και η γνωστή και μη εξαιρετέα, ειδική εσαεί, επί θεμάτων τρομοκρατίας κ. Μαίρη Μπόσση.

Το θέμα της ομιλίας της Μπόσση ήταν: Αναζητώντας τα όρια τις διεθνούς ασφάλειας. Ο ρόλος της διεθνούς τρομοκρατίας.

Αρκετοί αναρχικοί, χωρίς βέβαια να καταβάλλουν το εισιτήριο των τριάντα ευρώ, εισέρχονται στην αίθουσα αυθόρμητα

Παπαθεμελή για την αντιμετώπιση της «τρομοκρατίας», και η συνεισφορά της στην εξαγωγή «κοινωνιολογικών συμπερασμάτων» από το «δείγμα» των 529 συλληφθέντων μετά την εισβολή των κατασταλτικών δυνάμεων στο Πολυτεχνείο το Νοέμβριο του '95.

Η Μπόσση φυγαδεύεται αργότερα από την πίσω πόρτα από διάφορους αριστερούς διοργανωτές που μάταια προσπαθούν να πείσουν τους συντρόφους για το πόσους έχει «στηρίξει» και «αθωώσει» στα δικαστήρια η κ. Μπόσση (!!!). Αχ, αυτοί οι αναρχικοί, να μην μπορούν να καταλάβουν από πολιτική, και πόσο «χρήσιμες» ήταν οι καταθέσεις ατόμων σαν και του λόγου της σε δίκες «τρομοκρατών»!!!

Γιατί δεν μπορεί, περί ....πολιτικής αφέλειας θα πρόκειται, να θεωρεί κανείς ότι η Μπόσση και κάθε «Μπόσση» δεν αποστρατεύεται ποτέ και **παραμένει στο στρατόπεδο των πολέμιων κάθε ανεξέλεγκτης πολύμορφης κοινωνικής δράσης**!!!

Ή μήπως το γνωρίζουν και οι ποικιλώνυμοι αριστεροί και απλά περί άλλων τυρβάζουν;;; Μάλλον, όμως, εκτέθηκαν ορισμένοι στην διεθνή αυτή συνάντηση, καθώς αρκετοί καλεσμένοι τόσο από το εξωτερικό όσο και από το εσωτερικό έδειξαν αρκετά δυσαρεστημένοι με την εν αγνοία χρησιμοποίηση τους στην εξελισσόμενη επιχείρηση καθαγιασμού της δήθεν «εν αποστρατεία» ειδικής «εγκληματολόγου», αλλά και

μπάτσων πέφτουν νεκροί τουλάχιστον εννέα άνθρωποι.

Παρασκευή 28 Σεπτεμβρίου
ΜΠΟΥΡΜΑ
Εκατοντάδες άτομα, στην πλειοψηφία τους φοιτητές, επιχειρούν να διαδηλώσουν στο κέντρο της πόλης, προκαλώντας και χλευάζοντας τους αστυνομικούς. Όμως γρήγορα οι δυνάμεις του χουντικού καθεστώτος αποκλείουν την περιοχή και ορμούν εναντίον τους πυροβολώντας.

Κυριακή 30 Σεπτεμβρίου
ΓΕΡΜΑΝΙΑ
Έντεκα άτομα συλλαμβάνονται ως ύποπτα για ρατσιστική επίθεση εναντίον τριών Ελλήνων στο βορειοανατολικό προάστιο Πάνκοβ (όπως λέμε Ρέντη) του Βερολίνου, την προηγούμενη μέρα.

ΣΟΥΔΑΝ
Μεγάλη ομάδα ανταρτών πραγματοποιεί επίθεση εναντίον των δυνάμεων της Αφρικανικής Ένωσης, όπου σκοτώνονται 12 στρατιώτες. Περισσότεροι από 50 στρατιώτες και άλλα μέλη της Αφρικανικής Ένωσης αγνοούνται.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Τρίτη 2 Οκτωβρίου
ΤΟΥΡΚΙΑ
Δύο βόμβες εκρήγνυνται έξω από εμπορικό κέντρο της Σμύρνης, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένα άτομο και να τραυματισθούν άλλα έντεκα. Λίγες ώρες αργότερα εκρήγνυνται στο ίδιο σημείο και δεύτερη βόμβα, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένα άτομο.

Τετάρτη 3 Οκτωβρίου
Νεκροί βρίσκονται 5 μετανάστες προειδοποιούν τους κατοίκους να μην φέρουν αντίσταση στις συλλήψεις ανθρώπων που μετείχαν την περασμένη εβδομάδα στις διαδηλώσεις κατά της χούντας, λέγοντας ότι έχουν στη διάθεσή τους «φωτογραφίες» των διαδηλωτών.

Πέμπτη 4 Οκτωβρίου
Οι συλλήψεις στη Μπούρμα μέχρι τώρα έχουν φτάσει τις 2.093! Απ' αυτούς έχουν αφεθεί ελεύθεροι οι 692.

από αντάρτες στην Τσετσενία, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 4 μπάτσοι.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΒΟΜΒΕΣ μολότοφ ρίχνονται, τις πρώτες πρωινές ώρες στην είσοδο του κτηρίου όπου στεγάζεται το Μουσείου Αθλητισμού.

ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ
Δεκατρείς τούρκοι στρατιώτες σκοτώνονται κατά τη διάρκεια συγκρούσεων με αντάρτες του ΡΚΚ.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΝΑΡΚΩΣΗ, ΕΞΑΡΤΗΣΗ και ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ...

Επειδή εξάρτηση και Ελευθερία είναι ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ και ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ καταστάσεις

Επειδή το παραμύθι περί «ελεύθερης επιλογής» στο ντοπάρισμα δεν μπορεί να ΚΑΛΥΨΕΙ την ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ, το ΦΟΒΟ,

την ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ, την ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ, την ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ, την ΠΛΗΞΗ που έχουν επιβληθεί...

...γι αυτό δεν μπορεί να χτιστεί μια ανθρώπινη και ελεύθερη κοινωνία με μέσα που καταστρέφουν ανθρώπινες υπάρξεις και συμπορεύονται με τα σχέδια των κρατιστών

...ΕΙΝΑΙ <u>ΚΑΙ</u> ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι,
Αναρχική Ομάδα ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ,
Αναρχικός πυρήνας Χαλκίδας

ξουσιαστών στους κεντρικούς δρόμους του Βόλου. Καθ' όλη την διάρκεια της διαδρομής γράφονται συνθήματα στους τοίχους, φωνάζονται συνθήματα και μοιράζεται έντυπο υλικό. Η πορεία που επιτρέπεται από δυνάμεις των ΜΑΤ διέρχεται και από το κτίριο της Νομαρχίας για να καταλήξει τελικά στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας στην Παραλία, όπου και διαλύεται.

...Και αναγνώριση του κοινωνικού έργου της τέως(;;;) ειδικής συμβούλου του Υπουργείου Δημοσίας τάξης

Στον συγκεκριμένο χώρο όμως διεξαγόταν Διεθνές Συνέδριο Κριτικής Παιδαγωγικής. Ανάμεσα στους ομιλητές συμπεριλαμβάνεται και η γνωστή και μη εξαιρετέα, ειδική εσαεί, επί θεμάτων τρομοκρατίας κ. Μαίρη Μπόσση.

Το θέμα της ομιλίας της Μπόσση ήταν: Αναζητώντας τα όρια τις διεθνούς ασφάλειας. Ο ρόλος της διεθνούς τρομοκρατίας.

Αρκετοί αναρχικοί, χωρίς βέβαια να καταβάλλουν το εισιτήριο των τριάντα ευρώ, εισέρχονται στην αίθουσα αυθόρμητα φωνάζοντας συνθήματα, ενώ ορισμένοι περιλούουν την Μπόσση με καφέδες και την στολίζουν με διάφορα εδέσματα από το μπουφέ. Στην συνέχεια υπενθυμίζεται στους παρευρισκόμενους ο ρόλος της Μπόσση ήδη από τα στο Πολυτεχνείο το Νοέμβριο του '95.

Η Μπόσση φυγαδεύεται αργότερα από την πίσω πόρτα από διάφορους αριστερούς διοργανωτές που μάταια προσπαθούν να πείσουν τους συντρόφους για το πόσους έχει «στηρίξει» και «αθωώσει» στα δικαστήρια η κ. Μπόσση (!!!). Αχ, αυτοί οι αναρχικοί, να μην μπορούν να καταλάβουν από πολιτική, και πόσο «χρήσιμες» ήταν οι καταθέσεις ατόμων σαν και του λόγου της σε δίκες «τρομοκρατών»!!!

Γιατί δεν μπορεί, περί ....πολιτικής αφέλειας θα πρόκειται, να θεωρεί κανείς ότι η Μπόσση και κάθε «Μπόσση» δεν αποστρατεύεται ποτέ και **παραμένει στο στρατόπεδο των πολέμιων κάθε ανεξέλεγκτης πολύμορφης κοινωνικής δράσης**!!!

Ή μήπως το γνωρίζουν και οι ποικιλώνυμοι αριστεροί και απλά περί άλλων τυρβάζουν;;; Μάλλον, όμως, εκτέθηκαν ορισμένοι στην διεθνή αυτή συνάντηση, καθώς αρκετοί καλεσμένοι τόσο από το εξωτερικό όσο και από το εσωτερικό έδειξαν αρκετά δυσαρεστημένοι με την εν αγνοία χρησιμοποίηση τους στην εξελισσόμενη επιχείρηση καθαγιασμού της δήθεν «εν αποστρατεία» ειδικής «εγκληματολόγου», αλλά και της διευκόλυνσης της να συνεχίσει και μέσα από τέτοιες «αθώες» ομιλίες το πλούσιο έργο της...

Εν τω μεταξύ, ο τουρκικός στρατός ανακοινώνει ότι καθιερώνει 27 ζώνες ασφαλείας στα σύνορα με το Ιράκ και το Ιράν. Το μέτρο θα ισχύσει μέχρι τις 10 Δεκεμβρίου. Στις ζώνες απαγορεύεται η είσοδος των πολιτών.

Δευτέρα 8 Οκτωβρίου
ΠΑΚΙΣΤΑΝ
Πτώση ελικοπτέρου με επιβάτες τη συνοδεία του προέδρου της χώρας Π. Μουσάραφ, με τέσσερις νεκρούς και πέντε τραυματίες. Μεταξύ των νεκρών είναι και

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ο αξιωματικός των υπηρεσιών πληροφοριών. Ο ίδιος ο Μουσάραφ επέβαινε σε άλλο ελικόπτερο και είχε προσεδαφιστεί την ώρα του ατυχήματος. Οι αρχές αποδίδουν το ατύχημα σε μηχανικό πρόβλημα...

Παράλληλα, αμείωτες συνεχίζονται οι συγκρούσεις ανάμεσα στον στρατό του Πακιστάν και σε ισλαμιστές αντάρτες, πολλοί από τους οποίους έχουν δεσμούς με την Αλ Κάιντα. Οι μάχες γίνονται κυρίως στα σύνορα Πακιστάν και Αφγανιστάν όπου το Πακιστάν έχει αναπτύξει 90.000 στρατιώτες.

ΤΡΙΚΑΛΑ

Γίνεται η δίκη του μπάτσου Αθανάσιου Πουλιανίτη στα Τρίκαλα. Στο τριμελές πλημμελειοδικείο Τρικάλων, ο εν λόγω μπάτσος κάθεται στο εδώλιο και παραπέμπεται για: ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΒΛΑΒΗ, ΑΠΕΙΛΗ, ΕΞΥΒΡΙΣΗ, ΒΛΑΣΦΗΜΙΑ ΘΕΙΩΝ μετά από μήνυση που έγινε εναντίον του από τον Κ.Μ. Τελικά, επειδή «κόρακας, βόμβα είχε τοποθετηθεί στο αυτοκίνητό του στην γειτονιά Λα Πένα ντε Μπιλμπάο, κοντά στο ιστορικό κέντρο της πόλης.

ΠΑΚΙΣΤΑΝ

Τους 250 φτάνουν οι νεκροί στις συγκρούσεις που μαίνονται επί τέσσερις ημέρες ανάμεσα στον στρατό του Πακιστάν και τους ισλαμιστές αντάρτες, στα πακιστανο-αφγανικά σύνορα.

Πραγματοποιείται προβολή βίντεο για το Ungdomshuset στον πεζόδρομο Μεσολογγίου και Τζαβέλλα στα Εξάρχεια. Η προβολή έχει οργανωθεί από τον Πολιτι[στι]κό χώρο Ηλιοτρόπιο

Τετάρτη 10 Οκτωβρίου

Επίθεση με βόμβες Μολότωφ πραγματοποιείται λίγο πριν τις 6 εναντίον των γραφείων του ΟΤΕ στη συμβολή των οδών Μπενάκη και Κωλέττη στα Εξάρχεια. Από την επίθεση προκαλούνται μικρές υλικές ζημιές σε. αυτοκίνητο που επίθεση εναντίον δυο τραπεζών στα Ιλίσια.

Σάββατο 13 Οκτωβρίου

Πραγματοποιείται συγκέντρωση αλληλεγγύης στους Τσουραπά - Κοντορεβυθάκη, στην πλατεία Καπνικαρέας στην Αθήνα.

Γίνεται επίθεση ομάδας ατόμων σε εγκαταστάσεις της δημοτικής αστυνομίας στην οδό Μ.Αλεξάνδρου 15 στο Π. Φάληρο. Προξενούνται φθορές στην πρόσοψη των γραφείων όπου στεγάζεται η Δημοτική Αστυνομία.

Εμπρησμός στο δικηγορικό γραφείο του υφυπουργού παιδείας Α. Λυκουρέντζου στην οδό Σόλωνος 142 στην Αθήνα. Την ευθύνη αναλαμβάνει με τηλεφώνημα σε τηλεοπτικούς σταθμούς ο «Αντικρατικός Αγώνας».

Δευτέρα 15 Οκτωβρίου

Εμπρησμός σε γραφεία της ΝΔ στην οδό Πλούτωνος 75 στον Εύοσμο και σε μηχάνημα της εθνικής τράπεζας στο κτίριο της φοιτητικής εστίας στην οδό Λέοντος Σοφού στη Θεσσαλονίκη. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Αντικρατική Πολιτοφυλακή», αναφέροντας σε προκήρυξη, που έστειλε, τα ονόματα 7 φυλακισμένων.

Τρίτη 16 Οκτωβρίου

Γίνεται **συγκέντρωση αλληλεγγύης** στους Τσουραπά-Κοντορεβυθάκη στην πλατεία Εξαρχείων, που έχει καλεστεί από τη Συσπείρωση Αναρχικών και Συντρόφισσες/ους. Αναρτώνται πανό αλληλεγγύης στους προφυλακισμέ-

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΜΑΡΙΟ ΤΣΟΥΡΑΠΑ ΚΑΙ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ ΚΟΝΤΟΡΕΒΥΘΑΚΗ, ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΕΜΠΡΗΣΜΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Όσο το κράτος και τα αφεντικά θα δυναμώνουν κάθε μηχανισμό καταστολής που διαθέτουν, όπως τους ένστολους ροπαλοφόρους, τους χιλιάδες σεκιουριτάδες και τους δημοτόμπατσους για να εξασφαλισθεί η ασφυκτικότερη επιτήρηση κάθε πτυχής της κοινωνικής ζωής,

Τόσο η **ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΡΑΣΗ**, θα εκφράζει, αλλά και θα πηγάζει από το πάθος των αγωνιζόμενων ανθρώπων για την **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ.**

Στις 5 Ιούνη συλλαμβάνονται στο Π. Φάληρο, οι αγωνιστές Μάριος Τσουραπάς και Χρυσόστομος Κοντορεβυθάκης, καθώς

«[...] Στη διάρκεια της διαδρομής μου αυτής μέσα στους κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες έχω συλληφθεί και καταδικαστεί για τις ιδέες και τον τρόπο ζωής μου. Σήμερα βρίσκομαι προφυλακισμένος στις Δικαστικές Φυλακές Κορυδαλλού κατηγορούμενος με το ποινικό αδίκημα της ληστείας.[...]

[...]Στις 12 Ιουλίου 2006 πραγματοποιείται ληστεία στη περιοχή του Μενιδίου σε αποθήκη εμπορίας κυνηγετικών ειδών από την οποία αφαιρούνται κυνηγετικά όπλα και εξαρτήματα. Στις 2 Σεπτεμβρίου 2006, από δακτυλικό αποτύπωμα που βρέθηκε πάνω σε πλαστική σακούλα, σύμφωνα με τις αναφορές των μπάτσων, συλλαμβάνεται αναρχικός-αντιεξουσιαστής ο οποίος κατηγορείται από τις διωκτικές αρχές ότι συμμετείχε σε αυτήν και με συνοπτικές διαδικασίες προφυλακίζεται.

Στις 26 Οκτωβρίου καθώς βγαίνω από το σπίτι μου συμμορίτες των αρχών ασφαλείας με προταγμένα τα όπλα με ακινητοποιούν και με σέρνουν στη ΓΑΔΑ. Εκεί υψηλόβαθμοι ασφ-αλήτες της ΕΛ.ΑΣ μου γνωστοποιούν ότι, μετά από έρευνα σε σπίτι «γιάφκα» βρέθηκε δακτυλικό μου αποτύπωμα πάνω σε τασάκι. Στις 31 Οκτωβρίου η 16η ανακρίτρια αποφασίζει μόνο με αυτήν την ένδειξη, την οποία από την πρώτη στιγμή αρνούμαι και αμφισβητώ, και τίποτε παραπάνω την προφυλάκισή μου. Ενώ διανύω πλέον τον 11ο μήνα εγκλεισμού στα δημοκρατικά κολαστήρια, χωρίς κανένα στοιχείο ενοχής, παρά μόνο της ένδειξης αυτής του δακτυλικού αποτυπώματοςστο τασάκι, αρχίζει να ξετυλίγεται σιγά-σιγά το κουβάρι. Μέσα από τις καταθέσεις των μπάτσων και τα στοιχεία που έχουν συλλέξει δεν αναφέρεται πουθενά η ύπαρξη του σταχτοδοχείου!![...]

Γιώργος Τσόλκας
Δικαστικές Φυλακές Κορυδαλλού»

στους ΓΙΩΡΓΟ ΤΣΟΛΚΑ και ΣΩΤΗΡΗ Λ. που δικάζονται στις 2 Νοέμβρη 2007

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ ΚΑΙ ΛΗΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι

ντίον ρώσων κατοχικών γίνεται στο χωριό Ekazhevo. Τέσσερις απ' αυτούς σκοτώνονται και άλλοι 2 μεταφέρονται με σοβαρά τραύματα σε νοσοκομείο. Στο χωριό Sagopshi πυρπολείται αυτοκίνητο

Σάββατο 20 Οκτωβρίου

Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους Τσουραπά - Κοντορεβυθάκη, που παραμένουν προφυλακισμένοι για την απόπειρα εμπρησμού περιπολικού της δημοτικής. αστυνομίας στο Π. Φάληρο Αττικής, γίνεται στην Καμάρα στη Θεσσαλονίκη, που καλείται από

χει αναπτύξει 90.000 στρατιώτες.

ΤΡΙΚΑΛΑ
Γίνεται η δίκη του μπάτσου Αθανάσιου Πουλιανίτη στα Τρίκαλα. Στο τριμελές πλημμελειοδικείο Τρικάλων, ο εν λόγω μπάτσος κάθεται στο εδώλιο και παραπέμπεται για: ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΒΛΑΒΗ, ΑΠΕΙΛΗ, ΕΞΥΒΡΙΣΗ, ΒΛΑΣΦΗΜΙΑ ΘΕΙΩΝ μετά από μήνυση που έγινε εναντίον του από τον Κ.Μ. Τελικά, επειδή «κόρακας, κοράκου μάτι δεν βγάζει», το δικαστήριο απαλλάσσει, «λόγω αμφιβολιών», τον μπάτσο.

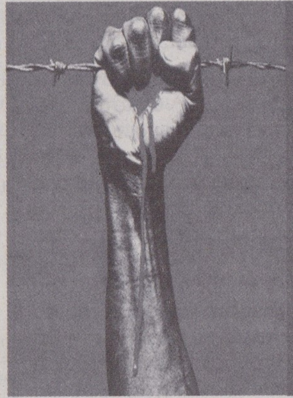
Τρίτη 9 Οκτωβρίου

πεζόδρομο Μεσολογγίου και Τζαβέλλα στα Εξάρχεια. Η προβολή έχει οργανωθεί από τον Πολιτι[στι]κό χώρο Ηλιοτρόπιο

Τετάρτη 10 Οκτωβρίου
Επίθεση με βόμβες Μολότωφ πραγματοποιείται λίγο πριν τις 6 εναντίον των γραφείων του ΟΤΕ στη συμβολή των οδών Μπενάκη και Κωλέττη στα Εξάρχεια. Από την επίθεση προκαλούνται μικρές υλικές ζημιές σε. αυτοκίνητο που ήταν σταθμευμένο έξω από το κτίριο.

ΤΟΥΡΚΙΑ
Βομβιστική επίθεση εναντίον ο-

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΜΑΡΙΟ ΤΣΟΥΡΑΠΑ ΚΑΙ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ ΚΟΝΤΟΡΕΒΥΘΑΚΗ, ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΕΜΠΡΗΣΜΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Όσο το κράτος και τα αφεντικά θα δυναμώνουν κάθε μηχανισμό καταστολής που διαθέτουν, όπως τους ένστολους ροπαλοφόρους, τους χιλιάδες σεκιουριτάδες και τους δημοτόμπατσους για να εξασφαλισθεί η ασφυκτικότερη επιτήρηση κάθε πτυχής της κοινωνικής ζωής,

Τόσο η **ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΡΑΣΗ**, θα εκφράζει, αλλά και θα πηγάζει από το πάθος των αγωνιζόμενων ανθρώπων για την **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ**.

Στις 5 Ιούνη συλλαμβάνονται στο Π. Φάληρο, οι αγωνιστές Μάριος Τσουραπάς και Χρυσόστομος Κοντορεβυθάκης, καθώς και μια κοπέλα. Οι θριαμβολογίες για την «επιτυχία» του κράτους και των οργάνων του ακολούθησαν τον άγριο ξυλοδαρμό των συλληφθέντων, εκ των οποίων οι δύο πρώτοι προφυλακίζονται αποδεχόμενοι την συμμετοχή τους στην επίθεση, ενώ η κοπέλα αφού νοσηλεύεται κρατούμενη σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση τελικά αποφυλακίζεται από το νοσοκομείο φυλακών Κορυδαλλού.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
αναρχικών συλλογικοτήτων και συντρόφων

ΣΑΒΒΑΤΟ 13/10, ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ, ώρα 12μ
ΤΡΙΤΗ 16/10, ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ, ώρα 6μμ
ΠΕΜΠΤΗ 25/10, ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ, ώρα 6μμ
ΣΑΒΒΑΤΟ 3/11, ΘΗΣΕΙΟ, ώρα12μ
ΣΑΒΒΑΤΟ 10/11, ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΤΖΙΑ, ώρα 12μ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ Σ' ΟΣΟΥΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ Σ' ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΚΕΛΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι

Δημοτική Αστυνομία.

Εμπρησμός στο δικηγορικό γραφείο του υφυπουργού παιδείας Α. Λυκουρέντζου στην οδό Σόλωνος 142 στην Αθήνα. Την ευθύνη αναλαμβάνει με τηλεφώνημα σε τηλεοπτικούς σταθμούς ο «Αντικρατικός Αγώνας».

Δευτέρα 15 Οκτωβρίου
Εμπρησμός σε γραφεία της ΝΔ στην οδό Πλούτωνος 75 στον Εύοσμο και σε μηχάνημα της εθνικής τράπεζας στο κτίριο της φοιτητικής εστίας στην οδό Λέοντος Σοφού στη Θεσσαλονίκη. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Αντικρατική Πολιτοφυλακή», αναφέροντας σε προκήρυξη, που έστειλε, τα ονόματα 7 φυλακισμένων.

Τρίτη 16 Οκτωβρίου
Γίνεται **συγκέντρωση αλληλεγγύης** στους Τσουραπά-Κοντορεβυθάκη στην πλατεία Εξαρχείων, που έχει καλεστεί από τη Συσπείρωση Αναρχικών και Συντρόφισσες/ους. Αναρτώνται πανό αλληλεγγύης στους προφυλακισμένους αγωνιστές, υπάρχει μικροφωνική από όπου διαβάζονται κείμενα ενώ μοιράζονται προκηρύξεις στους διερχόμενους.

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ
Επίθεση με βλήματα εναντίον κατοχικών, πραγματοποιείται στην πρωτεύουσα της Τσετσενίας Jokhar (πρώην Γκρόζνυ).

Τετάρτη 17 Οκτωβρίου
Επίθεση με μολότοφ σε μηχάνη-

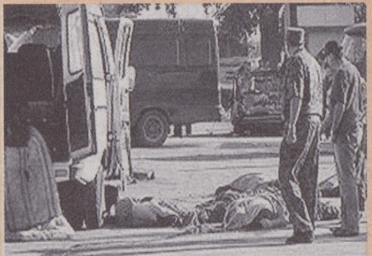

στους ΓΙΩΡΓΟ ΤΣΟΛΚΑ και ΣΩΤΗΡΗ Λ.
που δικάζονται στις 2 Νοέμβρη 2007

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ ΚΑΙ ΛΗΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι

ντίον ρώσων κατοχικών γίνεται στο χωριό Ekazhevo. Τέσσερις απ' αυτούς σκοτώνονται και άλλοι 2 μεταφέρονται με σοβαρά τραύματα σε νοσοκομείο. Στο χωριό Sagopshi πυρπολείται αυτοκίνητο

μπάτσου, ενώ στο χωριό Urus-Martan μεταφέρονται τα πτώματα τεσσάρων συνεργατών των κατοχικών.

Παρασκευή 19 Οκτωβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Εμπρησμοί σε μηχάνημα τράπεζας στην πλατεία Ύδρας και σε γραφεία της ΝΔ στην οδό Εφέσου 54, στην Καλαμαριά.

Παρέμβαση με μικροφωνική ενάντια στην καταστολή και μοίρασμα αναρχικού έντυπου υλικού γίνεται στην πλατεία Αγ. Θεράποντα στην Τούμπα στη Θεσσαλονίκη από αναρχικούς και αντιεξου-

Σάββατο 20 Οκτωβρίου
Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους Τσουραπά - Κοντορεβυθάκη, που παραμένουν προφυλακισμένοι για την απόπειρα εμπρησμού περιπολικού της δημοτικής. αστυνομίας στο Π. Φάληρο Αττικής, γίνεται στην Καμάρα στη Θεσσαλονίκη, που καλείται από την «Αναρχική Αρχειοθήκη και Σύντροφοι/ισσες». Κάλεσμα γίνεται και από τους «Αλληλέγγυοι/ες».

Πέμπτη 25 Οκτωβρίου
Γίνεται **συγκέντρωση** αλληλεγγύης στους Τσουραπά - Κοντορεβυθάκη στα Προπύλαια στην Αθήνα, με μικροφωνική, πανώ και μοίρασμα προκηρύξεων και έντυπου υλικού στον κόσμο.

Συγκέντρωση ενάντια στην καταστολή γίνεται στην πλατεία Επταλόφου στους Αμπελόκηπους στη Θεσσαλονίκη.

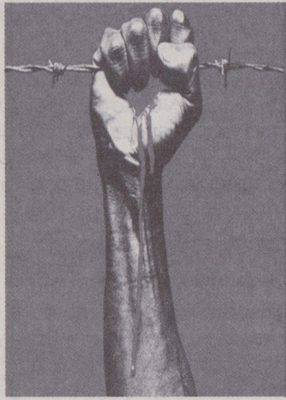
Να είστε όλοι/ες καλά

Κύκλος σύνταξης

ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι

ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΜΑΡΙΟ ΤΣΟΥΡΑΠΑ ΚΑΙ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ ΚΟΝΤΟΡΕΒΥΘΑΚΗ, ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΕΜΠΡΗΣΜΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Όσο το κράτος και τα αφεντικά θα δυναμώνουν κάθε μηχανισμό καταστολής που διαθέτουν, όπως τους ένστολους ροπαλοφόρους, τους χιλιάδες σεκιουριτάδες και τους δημοτόμπατσους για να εξασφαλισθεί η ασφυκτικότερη επιτήρηση κάθε πτυχής της κοινωνικής ζωής,

Τόσο η **ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΡΑΣΗ**, θα εκφράζει, αλλά και θα πηγάζει από το πάθος των αγωνιζόμενων ανθρώπων για την **ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ**.

Στις 5 Ιούνη συλλαμβάνονται στο Π. Φάληρο, οι αγωνιστές Μάριος Τσουραπάς και Χρυσόστομος Κοντορεβυθάκης, καθώς και μια κοπέλα. Οι θριαμβολογίες για την «επιτυχία» του κράτους και των οργάνων του ακολούθησαν τον άγριο ξυλοδαρμό των συλληφθέντων, εκ των οποίων οι δύο πρώτοι προφυλακίζονται αποδεχόμενοι την συμμετοχή τους στην επίθεση, ενώ η κοπέλα αφού νοσηλεύεται κρατούμενη σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση τελικά αποφυλακίζεται από το νοσοκομείο φυλακών Κορυδαλλού.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
αναρχικών συλλογικοτήτων και συντρόφων

ΣΑΒΒΑΤΟ 13/10, ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑΣ, ώρα 12μ
ΤΡΙΤΗ 16/10, ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ, ώρα 6μμ
ΠΕΜΠΤΗ 25/10, ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ, ώρα 6μμ
ΣΑΒΒΑΤΟ 3/11, ΘΗΣΕΙΟ, ώρα12μ
ΣΑΒΒΑΤΟ 10/11, ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΤΖΙΑ, ώρα 12μ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ Σ' ΟΣΟΥΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ Σ' ΟΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΚΕΛΙΑ

Συσπείρωση Αναρχικών και συντρόφισσες/οι

κοράκου μάτι δεν βγάζει», το δικαστήριο απαλλάσσει, «λόγω αμφιβολιών», τον μπάτσο.

Τρίτη 9 Οκτωβρίου
Ρατσιστική επίθεση από 50 περίπου κουκουλοφόρους σε γειτονιά μεταναστών στου Ρέντη στην Αττική.

ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΒΑΣΚΩΝ
Παγιδευμένο αυτοκίνητο εκρήγνυται στην πόλη Μπιλμπάο με αποτέλεσμα να τραυματιστεί ο σωματοφύλακας τοπικού στελέχους του Σοσιαλιστικού Κόμματος. Η ήταν σταθμευμένο έξω από το κτίριο.

ΤΟΥΡΚΙΑ
Βομβιστική επίθεση εναντίον οχημάτων των μπάτσων, στο Ντιγιαρμπακίρ, προκαλεί νεκρούς και τραυματίες.

Πέμπτη 11 Οκτωβρίου
Συγκέντρωση αλληλεγγύης γίνεται στην περιοχή Συγγρού - Φιξ για αλληλεγγύη στους Τσουραπά - Κοντορεβυθάκη.

Παρασκευή 12 Οκτωβρίου
Πραγματοποιείται εμπρηστική

ζόφου στη Θεσσαλονίκη. Την ευθύνη αναλαμβάνει η «Αντικρατική Πολιτοφυλακή», αναφέροντας σε προκήρυξη, που έστειλε, τα ονόματα 7 φυλακισμένων.

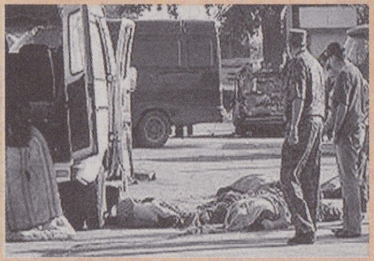
Τρίτη 16 Οκτωβρίου
Γίνεται **συγκέντρωση αλληλεγγύης** στους Τσουραπά-Κοντορεβυθάκη στην πλατεία Εξαρχείων, που έχει καλεστεί από τη Συσπείρωση Αναρχικών και Συντρόφισσες/ους. Αναρτώνται πανό αλληλεγγύης στους προφυλακισμένους αγωνιστές, υπάρχει μικροφωνική από όπου διαβάζονται κείμενα ενώ μοιράζονται προκηρύξεις στους διερχόμενους.

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ
Επίθεση με βλήματα εναντίον κατοχικών, πραγματοποιείται στην πρωτεύουσα της Τσετσενίας Jokhar (πρώην Γκρόζνυ).

Τετάρτη 17 Οκτωβρίου
Επίθεση με μολότοφ σε μηχάνημα τράπεζας στο Βύρωνα.

Πέμπτη 18 Οκτωβρίου
ΙΝΓΚΟΥΣΕΤΙΑ
Επίθεση με αυτόματα όπλα εναντίον ρώσων κατοχικών γίνεται στο χωριό Ekazhevo. Τέσσερις απ' αυτούς σκοτώνονται και άλλοι 2 μεταφέρονται με σοβαρά τραύματα σε νοσοκομείο. Στο χωριό Sagopshi πυρπολείται αυτοκίνητο

μπάτσου, ενώ στο χωριό Urus-Martan μεταφέρονται τα πτώματα τεσσάρων συνεργατών των κατοχικών.

Παρασκευή 19 Οκτωβρίου
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Εμπρησμοί σε μηχάνημα τράπεζας στην πλατεία Ύδρας και σε γραφεία της ΝΔ στην οδό Εφέσου 54, στην Καλαμαριά.

Παρέμβαση με μικροφωνική ενάντια στην καταστολή και μοίρασμα αναρχικού έντυπου υλικού γίνεται στην πλατεία Αγ. Θεράποντα στην Τούμπα στη Θεσσαλονίκη από αναρχικούς και αντιεξουσιαστές.

Παρέμβαση αλληλεγγύης στους Τσουραπά - Κοντορεβυθάκη γίνεται στη Δάφνη στην Αθήνα.

Σάββατο 20 Οκτωβρίου
Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους Τσουραπά - Κοντορεβυθάκη, που παραμένουν προφυλακισμένοι για την απόπειρα εμπρησμού περιπολικού της δημοτικής αστυνομίας στο Π. Φάληρο Αττικής, γίνεται στην Καμάρα στη Θεσσαλονίκη, που καλείται από την «Αναρχική Αρχειοθήκη και Σύντροφοι/ισσες». Κάλεσμα γίνεται και από τους «Αλληλέγγυοι/ες».

Πέμπτη 25 Οκτωβρίου
Γίνεται **συγκέντρωση** αλληλεγγύης στους Τσουραπά - Κοντορεβυθάκη στα Προπύλαια στην Αθήνα, με μικροφωνική, πανό και μοίρασμα προκηρύξεων και έντυπου υλικού στον κόσμο.

Συγκέντρωση ενάντια στην καταστολή γίνεται στην πλατεία Επταλόφου στους Αμπελόκηπους στη Θεσσαλονίκη.

Να είστε όλοι/ες καλά

Κύκλος σύνταξης

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

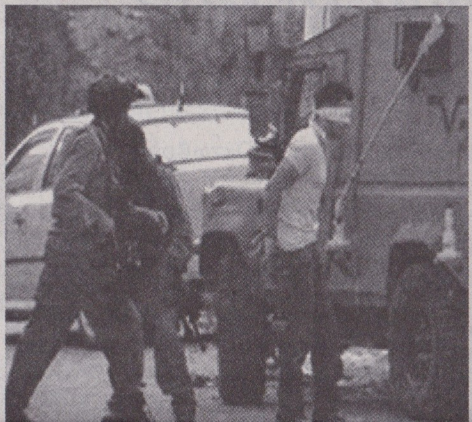

2/10: Έκρηξη βόμβας σε αυτοκίνητο με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 3 μέλη της Φατάχ. Η Χαμάς ισχυρίζεται ότι προσπαθούσαν να τοποθετήσουν τη βόμβα εναντίον μελών της, αλλά αυτή εξερράγη πρόωρα.

4/10: Έκρηξη βόμβας σε δρόμο στη Λωρίδα της Γάζας την ώρα που περνάει όχημα με μέλη της Εκτελεστικής Δύναμης της Χαμάς, με αποτέλεσμα να τραματιστούν 3 απ' αυτούς.

7/10: Ρουκέτα που πέφτει στον οικισμό Netivot προκαλεί προβληματισμό στο Ισραήλ σχετικά με τις δυνατότητες των αυτοσχέδιων πυραύλων, αφού ο οικισμός αυτός απέχει 20 χλμ. από τη Λωρίδα της Γάζας.

8/10: Μετά από εκτόξευση ρουκετών εναντίον ισραηλινών στόχων, πραγματοποιείται αεροπορική επιδρομή στη Γάζα με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 7 άτομα. Τραυματί-

διάρκεια συμπλοκών που ξέσπασαν με την εισβολή των ισραηλινών στη Γάζα. Εκτοξεύονται 5 όλμοι από τις Ταξιαρχίες Qassam εναντίον τους σε διάφορες περιοχές.

18/10: Άγριες συμπλοκές μεταξύ μελών της Χαμάς και της Φατάχ στη Γάζα, με 3 νεκρούς και 30 περίπου τραυματίες.

20/10: Νέες συμπλοκές ξεσπούν στη Γάζα ανάμεσα σε μέλη της αστυνομίας της Χαμάς και την οικογένεια Χέλες που πρόσκειται στη Φατάχ. Ένα άτομο σκοτώνεται και δώδεκα τραυματίζονται.

22/10: Μεγάλη εξέγερση παλαιστινίων στις

φυλακές Negev. Τραυματίζονται 250 κρατούμενοι και 15 περίπου δεσμοφύλακες. Ένας κρατούμενος, ο Mohamed Al-Ashqar, σκοτώνεται αφού δέχεται σφαίρα στο κεφάλι από φύλακα. Η Χαμάς καταγγέλλει ότι η επίθεση αυτή είναι προϊόν της συμφωνίας Ολμερτ-Αμπάς και δηλώνει ότι αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο να προχωρήσει σε απαγωγές ισραηλινών φαντάρων.

23/10: Δύο μαχητές πέφτουν νεκροί σε συμπλοκή με κατοχικούς στη Τζενίν. Ισραηλινός πύραυλος πλήττει το αμάξι του διευθυντή του υπουργείου εσωτερικών στη Γάζα, Mubarak Al-Hasanat. Ο Hasanat, που είναι μέλος των Ταξιαρχιών Nasser Salahuddin, της ένοπλης πτέρυγας των Επιτροπών Λαϊκής Αντίστασης, σκοτώνεται ακαριαία.

24/10: Ένοπλοι της Φατάχ εισβάλλουν σε χώρο του πανεπιστημίου της Ναμπλούς ό-

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

24-9 - Επαρχία Ντιγιάλα. Μπακούμπα. Αντάρτης ανατινάζει τα εκρηκτικά με τα οποία είναι ζωσμένος σε χώρο προσκυνήματος της πόλης, κατά τη διάρκεια της νυκτερινής προσευχής, παίρνοντας μαζί του 26 άτομα, στην πλειοψηφία τους τοπικοί θρησκευτικοί άρχοντες, υψηλόβαθμοι στρατιωτικοί και μπάτσοι (ο ταξίαρχος Αλί Νταλυάν, ο αστυνομικός διοικητής της πόλης ταξίαρχος Νατζίμπ ατ-Ταγί και ο διοικητής της τροχαίας). Τραυματίζονται άλλα 50 άτομα.

- Επαρχία Νίνγια. Ταλλ Αφάρ. Αντάρτης οδηγεί φορτηγό με εκρηκτικά σε σημείο ελέγχου της ιρακινής αστυνομίας και παίρνει μαζί του 2 μπάτσους, 1 ιρακινό στρατιώτη και άλλα 3 άτομα, ενώ τραυματίζονται άλλα 17.

25-9 - Επαρχία Ατ-Ταμίμ. Αλ-Χουγιαΐγια. Ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου, Χουσεΐν Αλι Σαλίχ γλυτώνει από πέμπτη απόπειρα εναντίον του με τραυματισμό, όταν αντάρτης οδηγεί αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά εναντίον της αυτοκινητοπομπής του. Τραυματίζεται επίσης και ένας μπράβος-σωματοφύλακάς του.

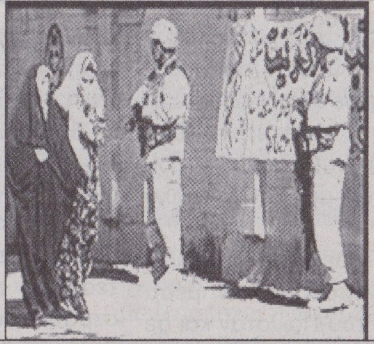
- Αντ-Ντιμπίς. Αντάρτες ανατινάζουν την κεντρική αντλία φυσικού αερίου που τροφοδοτεί εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρισμού 45χλμ. βορειοδυτικά του Κιρκούκ.

- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με οποία είναι ζωσμένος, τραυματίζοντας το συνταγματάρχη Αμπντ Ταουμπίγια, αστυνομικό διευθυντή στην περιοχή Αμπου Ταμμάμ και εννέα ακόμη άτομα, μεταξύ των οποίων και ένα δικαστή.

26-9 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις παραδέχονται το χαμό 3 ακόμη νταήδων τους σε ξεχωριστές επαφές με την ιρακινή πραγματικότητα το τελευταίο 48ωρο.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Αλ-Μανταγίν. Αντάρτες επιτίθενται σε όλα τα σημεία ελέγχου της πόλης, τα οποία είναι επανδρωμένα με μέλη των «Ταξιαρχιών των Λεόντων» του υπουργείου εσωτερικών, σκοτώνοντας 15 από δαύτους. Η συγκεκριμένη μονάδα θεωρείται υπεύθυνη για μαζικές δολοφονίες στην περιοχή.

28-9 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και εκτελεί αμερικανό στρατιώτη, μέλος περιπόλου που περνά από βενζινάδικο στη ας-Σακλαβίγια, 12 χλμ. βόρεια της Φαλλούτζα. Οι υπόλοιποι της περιπόλου,

ΙΡΑΚ

μενου «Ισλαμικού κόμματος του Ιράκ» και προέδρου της περιφεριακής επιτροπής ανάπτυξης της επαρχίας, σκοτώνοντας τον ίδιο και τρεις από τους σωματοφύλακες-μπράβους του.

2-10 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις παραδέχονται ότι το προηγούμενο 48ωρο σκο-

τώθηκαν 3 αμερικανόπαιδες, ενώ τραυματίστηκαν και άλλοι 11 σε διάφορα περιστατικά στην ιρακινή επικράτεια.

- Βαγδάτη. Ο σεΐχης Ιμπραήμ Αμπντέλ Καρίμ, ανώτατος σιίτης κληρικός, συνεργαζόμενος με τις δυνάμεις κατοχής, εκτελείται μέσα στο αυτοκίνητό του, στη συνοικία αλ-Τζεντίντα.

- Κιρκούκ. Βόμβα σκοτώνει ένα μπάτσο και τραυματίζει άλλον ένα. Σε άλλο περιστατικό, αντάρτες ανοίγουν πυρ και τραυματίζουν τον αντιστράτηγο Αμπντελαμίρ Μαχμούντ, διευθυντή του Γραφείου Πληροφοριών του αλ-Γουαζέτι, καθώς και άλλους δύο συνεργάτες του.

3-10 - Ανακοινώνεται στο διαδίκτυο ότι την περασμένη Τρίτη 22 ιρακινές αντιστασιακές οργανώσεις σύστησαν μια Ενοποιημένη Σύγκλητο.

- Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου στην περιοχή ατ-Τουμπτζί, στα βόρεια της πρωτεύουσας, κατα-

τέλεσμα να σκοτωθούν 3 μέλη της Φατάχ. Η Χαμάς ισχυρίζεται ότι προσπαθούσαν να τοποθετήσουν τη βόμβα εναντίον μελών της, αλλά αυτή εξερράγη πρόωρα.

4/10: Έκρηξη βόμβας σε δρόμο στη Λωρίδα της Γάζας την ώρα που περνάει όχημα με μέλη της Εκτελεστικής Δύναμης της Χαμάς, με αποτέλεσμα να τραματιστούν 3 απ' αυτούς.

7/10: Ρουκέτα που πέφτει στον οικισμό Netivot προκαλεί προβληματισμό στο Ισραήλ σχετικά με τις δυνατότητες των αυτοσχέδιων πυραύλων, αφού ο οικισμός αυτός απέχει 20 χλμ. από τη Λωρίδα της Γάζας.

8/10: Μετά από εκτόξευση ρουκετών εναντίον ισραηλινών στόχων, πραγματοποιείται αεροπορική επιδρομή στη Γάζα με αποτέλεσμα να τραυματιστούν 7 άτομα. Τραυματί-

ζονται 5 μαχητές σε αεροπορική επιδρομή στη Γάζα. Στη Ναμπλούς απαγάγεται 21χρονος, ενώ στον καταυλισμό Balata ανατολικά της πόλης τραυματίζεται σοβαρά κατοχικός σε συμπλοκές με αντάρτες.

9/10: Η Χαμάς καλεί τις αραβικές χώρες να μη συμμετέχουν στο συνέδριο που έχει εξαγγελθεί για το φθινόπωρο από τις ΗΠΑ στην Annapolis, Maryland.

10/10: Μέλος της Φατάχ δολοφονείται σε επιδρομή των κατοχικών στη Ναμπλούς. Η Χαμάς κατηγορεί μέλη της κυβέρνησης του Φαγιάντ ότι καταχρώνται της οικονομικής βοήθειας που έχει αποσταλεί από αραβικές χώρες. Δολοφονείται μαχητής στη Ναμπλούς, ενώ σε άλλο περιστατικό στην πόλη εκρήγνυνται μηχανισμός εναντίον ισραηλινού οχήματος.

11/10: Μέλος των Ταξιαρχιών των Μαρτύρων του Αλ-Ακσά δολοφονείται στη Τζενίν από κατοχικούς. Ρουκέτα εκτοξεύεται εναντίον του Negev. Εναντίον των εκτοξευτών

φυλακές Negev. Τραυματίζονται 250 κρατούμενοι και 15 περίπου δεσμοφύλακες. Ένας κρατούμενος, ο Mohamed Al-Ashqar, σκοτώνεται αφού δέχεται σφαίρα στο κεφάλι από φύλακα. Η Χαμάς καταγγέλλει ότι η επίθεση αυτή είναι προϊόν της συμφωνίας Ολμερτ-Αμπάς και δηλώνει ότι αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο να προχωρήσει σε απαγωγές ισραηλινών φαντάρων.

23/10: Δύο μαχητές πέφτουν νεκροί σε συμπλοκή με κατοχικούς στη Τζενίν. Ισραηλινός πύραυλος πλήττει το αμάξι του διευθυντή του υπουργείου εσωτερικών στη Γάζα, Mubarak Al-Hasanat. Ο Hasanat, που είναι μέλος των Ταξιαρχιών Nasser Salahuddin, της ένοπλης πτέρυγας των Επιτροπών Λαϊκής Αντίστασης, σκοτώνεται ακαριαία.

24/10: Ένοπλοι της Φατάχ εισβάλλουν σε χώρο του πανεπιστημίου της Ναμπλούς όπου προσεύχονταν φοιτήτριες και πετάνε φυλλάδια. Πυρπολείται εκκλησία Βαπτιστών στη δυτική Ιερουσαλήμ. Η επίθεση πιστεύεται ότι έγινε από ακροδεξιούς ισραηλινούς. Οι Ταξιαρχίες Quds δηλώνουν ότι θα εκδικηθούν τη δολοφονία των δύο ακτιβιστών τους στη Τζενίν και το πρόσφατο έγκλημα στις φυλακές. Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin εκτοξεύουν 5 όλμους σε δύο περάσματα που ελέγχονται από κατοχικούς ανατολικά της Ράφα, στη Λωρίδα. Επίσης, επιτίθενται με πυροβολισμούς σε πύργο ελέγχου και σε κατοχικούς. Ακτιβιστές της Ισλαμικής Τζιχάντ συνενώνονται μαζί τους για την πραγματοποίηση της επίθεσης. Παλαιστίνιοι πυροβολούν από διερχόμενο αμάξι εναντίον κατοχικών στη Ναμπλούς. Ο ένας τραυματίζεται σοβαρά και οι άλλοι δύο ελαφρότερα.

25/10: Κατοχικοί εισβάλλουν στο Καν Γιουνίς και δολοφονούν δύο μαχητές της Χαμάς.

άλλα 17.

25-9 - Επαρχία Ατ-Ταμίμ. Αλ-Χουγιαΐγια. Ο πρόεδρος του δημοτικού συμβουλίου, Χουσεΐν Αλι Σαλίχ γλυτώνει από πέμπτη απόπειρα εναντίον του με τραυματισμό, όταν αντάρτης οδηγεί αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά εναντίον της αυτοκινητοπομπής του. Τραυματίζεται επίσης και ένας μπράβος-σωματοφύλακάς του.

- Αντ-Ντιμπίς. Αντάρτες ανατινάζουν την κεντρική αντλία φυσικού αερίου που τροφοδοτεί εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρισμού 45χλμ. βορειοδυτικά του Κιρκούκ.

- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Αντάρτης ενεργοποιεί τα εκρηκτικά με οποία είναι ζωσμένος, τραυματίζοντας το συνταγματάρχη Αμπντ Ταουμπίγια, αστυνομικό διευθυντή στην περιοχή Αμπου Ταμμάμ και εννέα ακόμη άτομα, μεταξύ των οποίων και ένα δικαστή.

26-9 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις παραδέχονται το χαμό 3 ακόμη νταήδων τους σε ξεχωριστές επαφές με την ιρακινή πραγματικότητα το τελευταίο 48ωρο.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Αλ-Μανταγίν. Αντάρτες επιτίθενται σε όλα τα σημεία ελέγχου της πόλης, τα οποία είναι επανδρωμένα με μέλη των «Ταξιαρχιών των Λεόντων» του υπουργείου εσωτερικών, σκοτώνοντας 15 από δαύτους. Η συγκεκριμένη μονάδα θεωρείται υπεύθυνη για μαζικές δολοφονίες στην περιοχή.

28-9 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και εκτελεί αμερικανό στρατιώτη, μέλος περιπόλου που περνά από βενζινάδικο στη ας-Σακλαβίγια, 12 χλμ. βόρεια της Φαλλούτζα. Οι υπόλοιποι της περιπόλου, ανοίγουν πυρ πανικόβλητοι εναντίον του κόσμου που βρίσκεται στο βενζινάδικο, σκοτώνοντας ένα και καταστρέφοντας αρκετά αυτοκίνητα.

- Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν ότι την Τετάρτη 26/9 ένα ελικόπτερο τύπου απάτσι αναγκάστηκε σε προσγείωση από πυρά ανταρτών.

29-9 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις παραδέχονται την απώλεια 2 ακόμη στρατιωτών τους σε διαφορετικά περιστατικά στην ιρακινή επικράτεια.

- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Αυτοκίνητο-βόμβα, παρκαρισμένο κοντά σε κυβερνητική τράπεζα, σκάει τη στιγμή που περνά περίπολος ιρακινών μπάτσων. Σκοτώνονται 4 μπάτσοι, οι 2 αξιωματικοί, ενώ τραυματίζονται και άλλοι 16. Εξ άλλου, στην πόλη Ταλλ Αφάρ, 55χλμ. δυτικά της αλ-Μοζίλ, ιρακινοί στρατιώτες καταδιώκουν αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά στο χωριό αλ-Μαζράα. Ακολούθως ανοίγουν πυρ με αποτέλεσμα το αυτοκίνητο να εκραγεί. Σκοτώνονται 3 ιρακινοί στρατιώτες και τρεις περαστικοί, ενώ τραυματίζονται άλλοι δεκαεπτά.

- Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανί-

2-10 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις παραδέχονται ότι το προηγούμενο 48ωρο σκο-

τώθηκαν 3 αμερικανόπαιδες, ενώ τραυματίστηκαν και άλλοι 11 σε διάφορα περιστατικά στην ιρακινή επικράτεια.

- Βαγδάτη. Ο σεΐχης Ιμπραήμ Αμπντέλ Καρίμ, ανώτατος σιίτης κληρικός, συνεργαζόμενος με τις δυνάμεις κατοχής, εκτελείται μέσα στο αυτοκίνητό του, στη συνοικία αλ-Τζεντίντα.

- Κιρκούκ. Βόμβα σκοτώνει ένα μπάτσο και τραυματίζει άλλον ένα. Σε άλλο περιστατικό, αντάρτες ανοίγουν πυρ και τραυματίζουν τον αντιστράτηγο Αμπντελαμίρ Μαχμούντ, διευθυντή του Γραφείου Πληροφοριών του αλ-Γουαζέτι, καθώς και άλλους δύο συνεργάτες του.

3-10 - Ανακοινώνεται στο διαδίκτυο ότι την περασμένη Τρίτη 22 ιρακινές αντιστασιακές οργανώσεις σύστησαν μια Ενοποιημένη Σύγκλητο.

- Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου στην περιοχή ατ-Τουμπτζί, στα βόρεια της πρωτεύουσας, καταστρέφοντας ένα όχημα χάμβι, χωρίς άλλες πληροφορίες για τους επιβαίνοντες. Εξ άλλου, αυτοκίνητο-βόμβα σκάει στο πέρασμα της αυτοκινητοπομπής του πολωνού πρέσβη στη Βαγδάτη, στρατηγού Έντουαρντ Πιέτρζυκ. Καταστρέφονται 3 από τα 4 αυτοκίνητα, σκοτώνονται 5 συνοδοί του πρέσβη, ενώ ο ίδιος τραυματίζεται μόνο.

- Επαρχία αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. Το κοινό αρχηγείο των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων και του ιρακινού στρατού δέχεται βροχή από 20 βλήματα όλμου τις απογευματινές ώρες.

4-10 - Επαρχία Σαλαχ αντ-Ντιν. Τικρίτ. Βόμβα τραυματίζει σοβαρά τον πρόεδρο του συνεργαζόμενου, με τους κατοχικούς, επαρχιακού συμβουλίου, Μουγιαγούγια Αμπντάλα-Γιαμπάρα αλ-Τζαμπούρι, ενώ σκοτώνονται 3 συνοδοί του. Ο πρόεδρος θα πεθάνει την επόμενη μέρα.

- Επαρχία Μπαμπίλ. Αλ-Ισκαντιρίγια. Βόμβα εκρήγνυται στο πέρασμα της αυτοκινητοπομπής του δημάρχου της πόλης, Αμπάς Χασάν Χαμζά. Σκοτώνεται ο ίδιος και 4 σωματοφύλακές του, ενώ τραυματίζονται και άλλοι 5.

- Επαρχία Βασόρας. Η βρετανική βάση

ζονται 5 μαχητές σε αεροπορική επιδρομή στη Γάζα. ☛Στη Ναμπλούς απαγάγεται 21χρονος, ενώ στον καταυλισμό Balata ανατολικά της πόλης τραυματίζεται σοβαρά κατοχικός σε συμπλοκές με αντάρτες.

9/10: Η Χαμάς καλεί τις αραβικές χώρες να μη συμμετέχουν στο συνέδριο που έχει εξαγγελθεί για το φθινόπωρο από τις ΗΠΑ στην Annapolis, Maryland.

10/10: Μέλος της Φατάχ δολοφονείται σε επιδρομή των κατοχικών στη Ναμπλούς. ☛Η Χαμάς κατηγορεί μέλη της κυβέρνησης του Φαγιάντ ότι καταχρώνται της οικονομικής βοήθειας που έχει αποσταλεί από αραβικές χώρες. ☛Δολοφονείται μαχητής στη Ναμπλούς, ενώ σε άλλο περιστατικό στην πόλη εκρήγνυται μηχανισμός εναντίον ισραηλινού οχήματος.

11/10: Μέλος των Ταξιαρχιών των Μαρτύρων του Αλ-Ακσά δολοφονείται στη Τζενίν από κατοχικούς. ☛Ρουκέτα εκτοξεύεται εναντίον. του Negev. Εναντίον των εκτοξευτών ρουκετών ρίχνονται αεροπορικά πυρά και τραυματίζεται ένας παλαιστίνιος.

13/10: Ισραηλινός πύραυλος πλήττει τη Μπεϊτ Χανούν με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας μαχητής της Χαμάς.

15/10: Σύλληψη ενός νεαρού παλαιστινίου στο Αλ-Καλίλ με την πρόφαση ότι είχε μαχαίρι επάνω του!

16/10: Επιδρομή στη Δυτική Όχθη με 14 συλλήψεις, 2 δολοφονίες και κατεδαφίσεις σπιτιών.

17/10: Ένας νεκρός μαχητής των Ταξιαρχιών Qassam και ένας κατοχικός νεκρός κατά τη

η επίθεση αυτή είναι προϊόν της συμφωνίας Ολμερτ-Αμπάς και δηλώνει ότι αφήνει ανοιχτό το ενδεχόμενο να προχωρήσει σε απαγωγές ισραηλινών φαντάρων.

23/10: Δύο μαχητές πέφτουν νεκροί σε συμπλοκή με κατοχικούς στη Τζενίν. Ισραηλινός πύραυλος πλήττει το αμάξι του διευθυντή του υπουργείου εσωτερικών στη Γάζα, Mubarak Al-Hasanat. ☛Ο Hasanat, που είναι μέλος των Ταξιαρχιών Nasser Salahuddin, της ένοπλης πτέρυγας των Επιτροπών Λαϊκής Αντίστασης, σκοτώνεται ακαριαία.

24/10: Ένοπλοι της Φατάχ εισβάλλουν σε χώρο του πανεπιστημίου της Ναμπλούς όπου προσεύχονταν φοιτήτριες και πετάνε φυλλάδια. ☛Πυρπολείται εκκλησία Βαπτιστών στη δυτική Ιερουσαλήμ. Η επίθεση πιστεύεται ότι έγινε από ακροδεξιούς ισραηλινούς. ☛Οι Ταξιαρχίες Quds δηλώνουν ότι θα εκδικηθούν τη δολοφονία των δύο ακτιβιστών τους στη Τζενίν και το πρόσφατο έγκλημα στις φυλακές. ☛Οι Ταξιαρχίες Nasser Salahuddin εκτοξεύουν 5 όλμους σε δύο περάσματα που ελέγχονται από κατοχικούς ανατολικά της Ράφα, στη Λωρίδα. Επίσης, επιτίθενται με πυροβολισμούς σε πύργο ελέγχου και σε κατοχικούς. Ακτιβιστές της Ισλαμικής Τζιχάντ συνενώνονται μαζί τους για την πραγματοποίηση της επίθεσης. ☛Παλαιστίνιοι πυροβολούν από διερχόμενο αμάξι εναντίον κατοχικών στη Ναμπλούς. Ο ένας τραυματίζεται σοβαρά και οι άλλοι δύο ελαφρότερα.

25/10: Κατοχικοί εισβάλλουν στο Καν Γουνίς και δολοφονούν δύο μαχητές της Χαμάς.

26-9 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις παραδέχονται το χαμό 3 ακόμη νταήδων τους σε ξεχωριστές επαφές με την ιρακινή πραγματικότητα το τελευταίο 48ωρο.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Αλ-Μανταγίν. Αντάρτες επιτίθενται σε όλα τα σημεία ελέγχου της πόλης, τα οποία είναι επανδρωμένα με μέλη των «Ταξιαρχιών των Λεόντων» του υπουργείου εσωτερικών, σκοτώνοντας 15 από δαύτους. Η συγκεκριμένη μονάδα θεωρείται υπεύθυνη για μαζικές δολοφονίες στην περιοχή.

28-9 - Επαρχία Αλ-Ανμπάρ. Ελεύθερος σκοπευτής πυροβολεί και εκτελεί αμερικανό στρατιώτη, μέλος περιπόλου που περνά από βενζινάδικο στη ας-Σακλαβίγια, 12 χλμ. βόρεια της Φαλλούτζα. Οι υπόλοιποι της περιπόλου, ανοίγουν πυρ πανικόβλητοι εναντίον του κόσμου που βρίσκεται στο βενζινάδικο, σκοτώνοντας ένα και καταστρέφοντας αρκετά αυτοκίνητα.

- Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις ανακοινώνουν ότι την Τετάρτη 26/9 ένα ελικόπτερο τύπου απάτσι αναγκάστηκε σε προσγείωση από πυρά ανταρτών.

29-9 - Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις παραδέχονται την απώλεια 2 ακόμη στρατιωτών τους σε διαφορετικά περιστατικά στην ιρακινή επικράτεια.

- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Αυτοκίνητο-βόμβα, παρκαρισμένο κοντά σε κυβερνητική τράπεζα, σκάει τη στιγμή που περνά περίπολος ιρακινών μπάτσων. Σκοτώνονται 4 μπάτσοι, οι 2 αξιωματικοί, ενώ τραυματίζονται και άλλοι 16. Εξ άλλου, στην πόλη Ταλλ Αφάρ, 55χλμ. δυτικά της αλ-Μοζίλ, ιρακινοί στρατιώτες καταδιώκουν αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά στο χωριό αλ-Μαζράα. Ακολούθως ανοίγουν πυρ με αποτέλεσμα το αυτοκίνητο να εκραγεί. Σκοτώνονται 3 ιρακινοί στρατιώτες και τρεις περαστικοί, ενώ τραυματίζονται άλλοι δεκαεπτά.

- Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. 12 πύραυλοι κατιούσα προσγειώνονται στο στρατόπεδο Echo, το οποίο χρησιμοποιείται από πολωνικές δυνάμεις κατοχής. Πρόκειται για τη δεύτερη επίθεση σε μια εβδομάδα.

30-9 - Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Δύο ιρακινοί μπάτσοι πέφτουν νεκροί από πυρά ανταρτών που περνούν με αυτοκίνητο στην περιοχή αρ-Ριφαγί, λίγο πριν τη δύση του ηλίου. Σε άλλο σημείο, νωρίτερα, τις μεταμεσημβρινές ώρες, 4 βλήματα όλμου εκτοξεύονται με στόχο το αστυνομικό τμήμα και το κτίριο διοίκησης της επαρχίας. Τέλος, αντάρτες γαζώνουν την αυτοκινητοπομπή του Σαϊκ Μουμτάζ Μαχμούντ αλ-Αρατζί, μέλους του συνεργαζό-

ριμ, ανώτατος σιίτης κληρικός, συνεργαζόμενος με τις δυνάμεις κατοχής, εκτελείται μέσα στο αυτοκίνητό του, στη συνοικία αλ-Τζεντίντα.

- Κιρκούκ. Βόμβα σκοτώνει ένα μπάτσο και τραυματίζει άλλον ένα. Σε άλλο περιστατικό, αντάρτες ανοίγουν πυρ και τραυματίζουν τον αντιστράτηγο Αμπντελαμίρ Μαχμούντ, διευθυντή του Γραφείου Πληροφοριών του αλ-Γουαζέτι, καθώς και άλλους δύο συνεργάτες του.

3-10 - Ανακοινώνεται στο διαδίκτυο ότι την περασμένη Τρίτη 22 ιρακινές αντιστασιακές οργανώσεις σύστησαν μια Ενοποιημένη Σύγκλητο.

- Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου στην περιοχή ατ-Τουμπτζί, στα βόρεια της πρωτεύουσας, καταστρέφοντας ένα όχημα χάμβι, χωρίς άλλες πληροφορίες για τους επιβαίνοντες. Εξ άλλου, αυτοκίνητο-βόμβα σκάει στο πέρασμα της αυτοκινητοπομπής του πολωνού πρέσβη στη Βαγδάτη, στρατηγού Έντουαρντ Πιέτρζυκ. Καταστρέφονται 3 από τα 4 αυτοκίνητα, σκοτώνονται 5 συνοδοί του πρέσβη, ενώ ο ίδιος τραυματίζεται μόνο.

- Επαρχία αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. Το κοινό αρχηγείο των αμερικανικών κατοχικών δυνάμεων και του ιρακινού στρατού δέχεται βροχή από 20 βλήματα όλμου τις απογευματινές ώρες.

4-10 - Επαρχία Σαλαχ αντ-Ντιν. Τικρίτ. Βόμβα τραυματίζει σοβαρά τον πρόεδρο του συνεργαζόμενου, με τους κατοχικούς, επαρχιακού συμβουλίου, Μουγιαγουίγια Αμπντάλα-Γιαμπάρα αλ-Τζαμπούρι, ενώ σκοτώνονται 3 συνοδοί του. Ο πρόεδρος θα πεθάνει την επόμενη μέρα.

- Επαρχία Μπαμπίλ. Αλ-Ισκαντιρίγια. Βόμβα εκρήγνυται στο πέρασμα της αυτοκινητοπομπής του δημάρχου της πόλης, Αμπάς Χασάν Χαμζά. Σκοτώνεται ο ίδιος και 4 σωματοφύλακές του, ενώ τραυματίζονται και άλλοι 5.

- Επαρχία Βασόρας. Η βρετανική βάση που έχει στηθεί στο διεθνή αερολιμένα της Βασόρας δέχεται επίθεση με τουλάχιστον 10 βλήματα όλμου.

5-10 - Βαγδάτη. Οι αμερικανικές κατοχικές δυνάμεις παραδέχονται το θάνατο 4 ακόμη συμμοριτών τους και τον τραυματισμό άλλων 5, σε ανάλογες επαφές με την ιρακινή αντίσταση.

- Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Το βράδυ η βρετανική βάση που βρίσκεται στο διεθνές αεροδρόμιο της πόλης δέχεται μπαράζ επιθέσεων με πυραύλους κατιούσα. Πλήττονται πολλά κτίρια, ενώ τραυματίζονται και 3 βρετανόπουλα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΙΡΑΚ

6-10 - Βαγδάτη. Η αυτοκινητοπομπή του κυβερνήτη της πρωτεύουσας Χουσεΐν ατ-Ταχάν δέχεται επίθεση ανταρτών στη συνοικία ας-Σαγιντίγια, τραυματίζοντας δυστυχώς μόνο αρκετούς από τους σωματοφύλακες-μπράβους του.

9-10 - Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. Το στρατόπεδο Echo, το οποίο είναι επανδρωμένο με πολωνικές κατοχικές δυνάμεις, δέχεται επίθεση με περίπου 12 πυραύλους κατιούσα.

8-10 - Επαρχία Ντιγιάλα. Αλ-Καλίς. Αντάρτης οδηγεί αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά σε σημείο ελέγχου, τραυματίζοντας σοβαρά 7 ιρακινούς μπάτσους.

- Επαρχία ατ-Ταμίμ. Αλ-Χουγιαΐγια. Βόμβα σκάει ανάμεσα σε ομάδα ιρακινών μπάτσων, σκοτώνοντας ένα αξιωματικό και τραυματίζοντας άλλους 2.

9-10 - Άλλοι 2 αμερικανοί κατοχικοί έφυγαν προς αναζήτηση της μετά θάνατο ζωής.

- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Εκτελείται από αντάρτες, έξω από το σπίτι του, ο υπαρχηγός της αστυνομίας της επαρχίας, ταξίαρχος Αμπντ αλ-Άλι Ντανούν Μουμπάρακ.

10-10 - Τέσσερεις λιγότεροι είναι από σήμερα οι αμερικανοί κατοχικοί στο Ιράκ, όπως ανακοινώνουν οι ίδιοι.

- Βαγδάτη. Η αμερικανική στρατιωτική βάση κοντά στο διεθνή αερολιμένα Σαντάμ δέχεται επίθεση ανταρτών με 9 βλήματα όλμου και 4 οβίδες. Σκοτώνονται 2 αμερικανοί στρατιώτες και τραυματίζονται άλλοι 38.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Τικρίτ. Αυτοκίνητο-βόμβα εκρήγνυται τη στιγμή που περνά η αυτοκινητοπομπή του διευθυντή της εθνικής ασφάλειας της επαρχίας, συνταγματάρχη Γιασίμ Χουσεΐν Μοχάμεντ Τζαμπάρα. Ο ίδιος τη γλυτώνει, σκοτώνεται όμως ένας μπράβος του και τραυματίζονται άλλοι 12.

11-10 - Έξι αντιστασιακές αντάρτικες ομάδες αποφασίζουν να συστήσουν Πολιτικό Συμβούλιο για την Ιρακινή Αντίσταση.

12-10 - Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου, στη δυτική συνοικία αλ-Μπαγιά, καταστρέφοντας ένα στρατιωτικό όχημα. Οι κατοχικές δυνάμεις αποκλείουν την περιοχή για να μην διαρρεύσουν οι απώλειες τους.

- Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. Το επανδρωμένο από πολωνούς κατοχικούς στρατόπεδο Echo δέχεται ξανά επίθεση ανταρτών πόρτα-πόρτα, ιρακινών μπάτσων της αμερικανοδημιούργητης ομάδας «Αναβίωση της επαρχίας Σαλάχ αντ-Ντιν» μαζί με αμερικανούς κατοχικούς, αντάρτης οδηγεί αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά κατά πάνω τους και παίρνει μαζί του τουλάχιστον 20 μπάτσους, ενώ αδιευκρίνιστος είναι ο αριθμός των τραυματιών.

18-10 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αντάρτες επιτίθενται σε αυτοκίνητο στο οποίο επιβαίνουν μπάτσοι, μέλη της, συνεργαζόμενης με τους κατοχικούς, ομάδας «Συμβούλιο Υποστήριξης της αντ-Ντουλουΐγια», σκοτώνοντας 3.

- Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ. Βόμβα εκρήγνυται στο πέρασμα περιπόλου ιρακινών μπάτσων, σκοτώνοντας 2 από δαύτους και ένα ακόμη άτομο.

19-10 - Βαγδάτη. Τρεις ακόμη αμερικανοί μισθοφόροι πήραν εφάπαξ απολυτήριο, όπως ανακοινώθηκε από τη διοίκησή τους.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αντ-Ντουλουΐγια. Τρεις βόμβες εκρήγνυνται στο πέρασμα φάλαγγας οχημάτων των διαβόητων ειδικών δυνάμεων «Maghawir», στο δρόμο από τη Σαμάρα προς τη Βαγδάτη. Ακολουθεί καταιγισμός πυρών ανταρτών με βαρέα όπλα. Οι «ειδικοί» έχουν μεγάλες απώλειες και σώζονται μόνο από την επέμβαση ελικοπτέρων των εργοδοτών τους αμερικανών.

20-10 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Μέλη της ένοπλης οργάνωσης «Στρατός του Μοχάμεντ αλ-Φατίχ» ανατινάζουν θωρακισμένο αμερικανικό όχημα στην εθνική οδό κοντά στην πόλη. Μια δεύτερη ομάδα της οργάνωσης εκτοξεύει βλήματα όλμου εναντίον αμερικανικής βάσης στην περιοχή Αμιρίγια.

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αντάρτες καταστρέφουν αμερικανικό όχημα μεταφοράς προσωπικού τύπου Zeal. Την ευθύνη αναλαμβάνει, δύο μέρες αργότερα, η ένοπλη αντιστασιακή οργάνωση «Ταξιαρχίες της Επανάστασης του 1920».

21-10 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Αντάρτης οδηγεί αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά μέσα σε αστυνομικό τμήμα στην περιοχή της ας-Σακλαβίγια, παίρνοντας μαζί του 2 μπάτσους και τραυματίζοντας άλλους 4.

22-10 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αρ-Ρούτμπα. Αντάρτες επιτίθενται με ρουκετοβόλα σε αμερικανική περίπολο βόρεια της πόλης, μετά από έκρηξη δύο βομβών. Σκοτώνεται 1 αμερικανός μισθοφόρος και τραυματίζονται άλλοι 4. Επίσης

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ:
ΤΕΛΟΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ Ο ΧΑΜΟΣ

Τα δύσκολα έχουν αρχίσει να γίνονται χειρότερα για τους κατακτητές. Οι σύμμαχοι αντιλαμβάνονται ώρα την ώρα, μέρα τη μέρα πως το τέλος δεν θα αργήσει να έρθει. Η ισοπεδωτική στρατιωτική μηχανή τους συντρίβεται στους χωματόδρομους και στα βουνά του Αφγανιστάν. Οι ίδιοι τσακίζονται όταν συναντιούνται με την ψυχική δύναμη των αγωνιστών. Η ανάγκη για να αυξήσουν τις δυνάμεις κατοχής βρίσκεται αντιμέτωπη με το φάσμα της πανωλεθρίας. Γι' αυτό κι αναζητούν λύσεις, προσπαθώντας να έρθουν σε συμφωνία με τους Ταλιμπάν, που έχουν ανασυστήσει το Ισλαμικό Εμιράτο του Αφγανιστάν.

Την ίδια στιγμή οι «ειρηνευτικές» δυνάμεις του ελληνικού κράτους αναλαμβάνουν ενεργό ρόλο στις δολοφονίες άμαχων και χώνονται μέχρι το λαιμό στο βούρκο, όπου θα βουλιάξουν όλοι οι δυνάστες της ελευθερίας του ανθρώπινου γένους. Κι ενώ ο χορός του θανάτου αποκτά όλο και περισσότερους καλεσμένους, οι εντελώς «συμπτωματικές» επιθέσεις και προκλήσεις ενάντια στους πακιστανούς μετανάστες στον ελλαδικό χώρο δείχνει πως υπάρχει σχεδιασμός σε εξέλιξη…

Παραθέτουμε ένα περιεκτικό χρονικό των επιθέσεων ενάντια στις δυνάμεις των κατακτητών στο Αφγανιστάν από τις αρχές του Οκτώβρη. Απέναντι σ' αυτή την αμείλικτη πραγματικότητα τα μέσα «πληροφόρησης» της συμμαχίας σιωπούν, αλλά δεν θα μπορέσουν να αλλάξουν την κατάσταση. Γιατί, τα γεγονότα μιλούν…

1/10: Επίθεση σε οχήματα μεταφοράς υλικού στη Zabul. Δέκα Αφγανοί στρατιώτες σκοτώνονται στο Ghazni. Εκτοξεύονται 75 όλμοι εναντίον αμερικανικής βάσης στο Kunar. Καταστρέφονται 8 οχήματα μεταφοράς υλικού στο Wardak. Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ στην Kandahar. Πυρπολούνται 10 οχήματα μεταφοράς υλικού στο Saed Abad. Ανατινάζονται 3 τανκ αμερικανών τρομοκρατών στο Jagab.

2/10: Σκοτώνονται 11 Αφγανοί στρατιώτες στο Ajrestan. Πυρπολούνται 2 βυτιοφόρα στο Langhman. Σκοτώνονται 5 αμερικανοί

Καμπούλ. Καταστρέφονται 2 οχήματα και σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. Ανατινάζεται όχημα στο Helmand με τηλεχειριζόμενη νάρκη. Όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται. Αστυνομικός διοικητής εκτελείται στο Laghman. Σκοτώνονται 30 Αφγανοί στρατιώτες στο Shah Walikot. Επίθεση σε στρατιωτικό κομβόι Αφγανών στο Sorobai. Όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται και 4 οχήματα καταστρέφονται.

7/10: Επίθεση με όλμους εναντίον αμερικανικής βάσης στο Logar. Έκρηξη εναντίον κατοχικού τανκ στην Kandahar.

Σκοτώνονται 8 βρετανοί σε επίθεση με βόμβα. Ανατινάζεται τανκ αμερικανών στο Helmand. ΜΗΝΥΜΑ του Mullah Mohammad Omar με αφορμή την Eid Mubarak.

8/10: Δύο οχήματα Αφγανών μπάτσων καταστρέφονται στο Kunduz. Ανατινάζεται αστυνομικό όχημα στο Seagird στο Parwan. Ανατινάζεται όχημα με Αφγανούς στρατιώτες στο Tagab. Επίθεση αυτοκτονίας στο Helmand εναντίον ΝΑΤΟϊκού κομβόι. Σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. Καταστρέφεται όχημα με Αφγανούς στρατιώτες στο Ghazni. Ανατινάζεται όχημα με αμερικα-

ρακινούς μπάτσους.

- **Επαρχία ατ-Ταμίμ. Αλ-Χουγιαΐγια.** Βόμβα σκάει ανάμεσα σε ομάδα ιρακινών μπάτσων, σκοτώνοντας ένα αξιωματικό και τραυματίζοντας άλλους 2.

9-10 - Άλλοι 2 αμερικανοί κατοχικοί έφυγαν προς αναζήτηση της μετά θάνατο ζωής.

- **Επαρχία Νίνγια. Αλ-Μοζίλ.** Εκτελείται από αντάρτες, έξω από το σπίτι του, ο υπαρχηγός της αστυνομίας της επαρχίας, ταξίαρχος Αμπντ αλ-Αλι Ντανγούν Μουμπάρακ.

10-10 - Τέσσερεις λιγότεροι είναι από σήμερα οι αμερικανοί κατοχικοί στο Ιράκ, όπως ανακοινώνουν οι ίδιοι.

- **Βαγδάτη.** Η αμερικανική στρατιωτική βάση κοντά στο διεθνή αερολιμένα Σαντάμ δέχεται επίθεση ανταρτών με 9 βλήματα όλμου και 4 οβίδες. Σκοτώνονται 2 αμερικανοί στρατιώτες και τραυματίζονται άλλοι 38.

- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Τικρίτ.** Αυτοκίνητο-βόμβα εκρήγνυται τη στιγμή που περνά η αυτοκινητοπομπή του διευθυντή της εθνικής ασφάλειας της επαρχίας, συνταγματάρχη Γιασίμ Χουσεΐν Μοχάμεντ Τζαμπάρα. Ο ίδιος τη γλυτώνει, σκοτώνεται όμως ένας μπράβος του και τραυματίζονται άλλοι 12.

11-10 - Έξι αντιστασιακές αντάρτικες ομάδες αποφασίζουν να συστήσουν Πολιτικό Συμβούλιο για την Ιρακινή Αντίσταση.

12-10 - Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου, στη δυτική συνοικία αλ-Μπαγιά, καταστρέφοντας ένα στρατιωτικό όχημα. Οι κατοχικές δυνάμεις αποκλείουν την περιοχή για να μην διαρρεύσουν οι απώλειες τους.

- **Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια.** Το επανδρωμένο από πολωνούς κατοχικούς στρατόπεδο Echo δέχεται ξανά επίθεση ανταρτών με τουλάχιστον 14 βλήματα όλμου.

14-10 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σαμάρα. Βόμβα εκρήγνυται κοντά στο τοπικό αρχηγείο της αστυνομίας, σκοτώνοντας 6 άτομα και τραυματίζοντας άλλα 4. Ακολουθεί επίθεση τουλάχιστον 60 ανταρτών οι οποίοι επιβαίνουν σε περίπου 20 αυτοκίνητα, κατά τη διάρκεια της οποίας τραυματίζονται 3 μπάτσοι.

- **Τικρίτ.** Ελεύθερος•σκοπευτής απαλλάσσει των καθηκόντων του, τις απογευματινές ώρες, ένα αμερικανό στρατιώτη, μέλος μικτής περιπόλου με ιρακινούς στρατιώτες.

15-10 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αλ-Μπαγκντάντι. Παγιδευμένο αυτοκίνητο, παρκαρισμένο έξω από το σπίτι αξιωματικού της αστυνομίας, σκοτώνει τον ίδιο και άλλα 4 μέλη της οικογένειάς του, ενώ τραυματίζονται 8 άλλα άτομα. Μετά την επίθεση οι δυνάμεις ασφαλείας επιβάλλουν απαγόρευση της κυκλοφορίας σε όλη την πόλη.

- **Βαγδάτη.** Δύο ακόμη αμερικανοί μισθοφόροι δεν θα βασίνουν πλέον την γη με την πα-

τσών, σκοτώνοντας 2 από δαύτους και ένα ακόμη άτομο.

19-10 - Βαγδάτη. Τρεις ακόμη αμερικανοί μισθοφόροι πήραν εφάπαξ απολυτήριο, όπως ανακοινώθηκε από τη διοίκησή τους.

- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Αντ-Ντουλουΐγια.** Τρεις βόμβες εκρήγνυνται στο πέρασμα φάλαγγας οχημάτων των διαβόητων ειδικών δυνάμεων «Maghawir», στο δρόμο από τη Σαμάρα προς τη Βαγδάτη. Ακολουθεί καταιγισμός πυρών ανταρτών με βαρέα όπλα. Οι «ειδικοί» έχουν μεγάλες απώλειες και σώζονται μόνο από την επέμβαση ελικοπτέρων των εργοδοτών τους αμερικανών.

20-10 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Μέλη της ένοπλης οργάνωσης «Στρατός του Μοχάμεντ αλ-Φατίχ» ανατινάζουν θωρακισμένο αμερικανικό όχημα στην εθνική οδό κοντά στην πόλη. Μια δεύτερη ομάδα της οργάνωσης εκτοξεύει βλήματα όλμου εναντίον αμερικανικής βάσης στην περιοχή Αμιρίγια.

- **Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν.** Αντάρτες καταστρέφουν αμερικανικό όχημα μεταφοράς προσωπικού τύπου Zeal. Την ευθύνη αναλαμβάνει, δύο μέρες αργότερα, η ένοπλη αντιστασιακή οργάνωση «Ταξιαρχίες της Επανάστασης του 1920».

21-10 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Αντάρτης οδηγεί αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά μέσα σε αστυνομικό τμήμα στην περιοχή της ας-Σακλαβίγια, παίρνοντας μαζί του 2 μπάτσους και τραυματίζοντας άλλους 4.

22-10 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αρ-Ρούτμπα. Αντάρτες επιτίθενται με ρουκετοβόλα σε αμερικανική περίπολο βόρεια της πόλης, μετά από έκρηξη δύο βομβών. Σκοτώνεται 1 αμερικανός μισθοφόρος και τραυματίζονται άλλοι 4. Επίσης καταστρέφονται δύο οχήματα χάμβι.

23-10 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπαϊτζί. Ελεύθερος σκοπευτής φυτεύει μια σφαίρα στο κεφάλι αμερικανού μισθοφόρου, μέλους πεζής περιπολίας, στην περιοχή αζ-Ζαϊτούν.

24-10 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Η αντιστασιακή οργάνωση Γιαΐς Μοχάμεντ αλ-Φατίχ αναλαμβάνει την ευθύνη για την καταστροφή αμφίβιου οχήματος των αμερικανών πεζοναυτών στην Αμιρίγια, 7χλμ. νοτιοδυτικά της Φαλούτζα.

- **Επαρχία Ντιγιάλα. Αλ-Μανταγίν.** Βόμβα εκρήγνυται στο πέρασμα πεζής περιπολίας των ειδικών δυνάμεων «Maghawir» στην περιοχή αλ-Μπαγί, αφήνοντας αδιευκρίνιστο αριθμό νεκρών και τραυματιών.

- **Επαρχία Ατ-Ταμίμ. Κιρκούκ.** Ελεύθερος σκοπευτής της οργάνωσης Γιαΐς αλ-Φατιχίν, που είναι μέλος του «Μετώπου για Τζιχάντ και Ανασυγκρότηση», εκτελεί αμερικανό στρατιώτη εν ώρα περιπολίας, στη συνοικία αλ-Γουαζίτι.

- **Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια.** Το πολύπαθο στρατόπεδο «Echo» δέχεται ξανά

μη των αγώνιστων. Η ανάγκη για να αυξήσουν τις δυνάμεις κατοχής βρίσκεται αντιμέτωπη με το φάσμα της πανωλεθρίας. Γι' αυτό κι αναζητούν λύσεις, προσπαθώντας να έρθουν σε συμφωνία με τους Ταλιμπάν, που έχουν ανασυστήσει το Ισλαμικό Εμιράτο του Αφγανιστάν.

Την ίδια στιγμή οι «ειρηνευτικές» δυνάμεις του ελληνικού κράτους αναλαμβάνουν ενεργό ρόλο στις δολοφονίες άμαχων και χώνονται μέχρι το λαιμό στο βούρκο, όπου θα βουλιάξουν όλοι οι δυνάστες της ελευθερίας του ανθρώπινου γένους. Κι ενώ ο χορός του θανάτου αποκτά όλο και περισσότερους καλεσμένους, οι εντελώς «συμπτωματικές» επιθέσεις και προκλήσεις ενάντια στους πακιστανούς μετανάστες στον ελλαδικό χώρο δείχνει πως υπάρχει σχεδιασμός σε εξέλιξη…

Παραθέτουμε ένα περιεκτικό χρονικό των επιθέσεων ενάντια στις δυνάμεις των κατακτητών στο Αφγανιστάν από τις αρχές του Οκτώβρη. Απέναντι σ' αυτή την αμείλικτη πραγματικότητα τα μέσα «πληροφόρησης» της συμμαχίας σιωπούν, αλλά δεν θα μπορέσουν να αλλάξουν την κατάσταση. Γιατί, τα γεγονότα μιλούν…

1/10: Επίθεση σε οχήματα μεταφοράς υλικού στη Zabul. ● Δέκα Αφγανοί στρατιώτες σκοτώνονται στο Ghazni.● Εκτοξεύονται 75 όλμοι εναντίον αμερικανικής βάσης στο Kunar.● Καταστρέφονται 8 οχήματα μεταφοράς υλικού στο Wardak. ● Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ στην Kandahar. ● Πυρπολούνται 10 οχήματα μεταφοράς υλικού στο Saed Abad. ● Ανατινάζονται 3 τανκ αμερικανών τρομοκρατών στο Jagab.

2/10: Σκοτώνονται 11 Αφγανοί στρατιώτες στο Ajrestan. ● Πυρπολούνται 2 βυτιοφόρα στο Langhman. ● Σκοτώνονται 5 αμερικανοί μισθοφόροι στο Kunar. ● Ανατινάζεται όχημα της αστυνομίας στο Marghab.

3/10: Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ στο Fareab.● Εκτοξεύονται όλμοι σε αμερικανικό στόχο στο Badakhshan. ● Επίθεση σε κομβόι αμερικανών στο Kunar. ● Επίθεση αυτοκτονίας με παγιδευμένο αυτοκίνητο εναντίον ολλανδικού κομβόι στην περιοχή Garmawa της επαρχίας Uruzgan. Καταστρέφεται ένα τανκ και 11 ολλανδοί σκοτώνονται. Επίσης προκαλούνται φθορές σε ένα άλλο τανκ και άλλοι 6 ξένοι μισθοφόροι τραυματίζονται.

4/10: Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ στο Ghazni.● Επίθεση εναντίον Αφγανών μπάτσων στην περιοχή Wam. ● Ανατινάζεται ένα ΝΑΤΟϊκό όχημα στην Kandahar. ● Εκτοξεύονται όλμοι στο αεροδρόμιο HEART. ● Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ στο Mazarshirif.

5/10: Επίθεση με όλμους σε στρατιωτική βάση στην Paktia. ● Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ στο Helmand. ● Σκοτώνονται 7 αμερικανοί στην Paktia. ● Ένας συνεργάτης των αμερικανών εκτελείται στο Khost. ● Ανατινάζεται

επιβαίνοντες σκοτώνονται και 4 οχήματα καταστρέφονται.

7/10: Επίθεση με όλμους εναντίον αμερικανικής βάσης στο Logar. ● Έκρηξη εναντίον κατοχικού τανκ στην Kandahar.

Σκοτώνονται 8 βρετανοί σε επίθεση με βόμβα. ● Ανατινάζεται τανκ αμερικανών στο Helmand. ● ΜΗΝΥΜΑ του Mullah Mohammad Omar με αφορμή την Eid Mubarak.

8/10: Δύο οχήματα Αφγανών μπάτσων καταστρέφονται στο Kunduz. ● Ανατινάζεται αστυνομικό όχημα στο Seagird στο Parwan. ● Ανατινάζεται όχημα με Αφγανούς στρατιώτες στο Tagab. ● Επίθεση αυτοκτονίας στο Helmand εναντίον ΝΑΤΟϊκού κομβόι. Σκοτώνονται όλοι οι επιβαίνοντες. ● Καταστρέφεται όχημα με Αφγανούς στρατιώτες στο Ghazni. ● Ανατινάζεται όχημα με αμερικα-

νούς στο Uruzgan. ● Πυρπολούνται 2 οχήματα μεταφοράς υλικού στην Kandahar.

Εκτελείται ο αστυνομικός διοικητής και ο διοικητής της επαρχίας Nahren. ● Επίθεση εναντίον του διοικητή της επαρχίας Chamtal. Σκοτώνονται 2 μπάτσοι ενώ ο διοικητής διαφεύγει.

9/10: Επίθεση με όλμους στο Wardak. ● Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ στην Paktia. ● Πυρπολείται όχημα μεταφοράς υλικού στην Kandahar. ● Δολοφονούνται 17 μουτζαχεντίν φυλακισμένοι στις φυλακές Pul Charkhi.

10/10: Επίθεση με όλμους στο αεροδρόμιο Bagram. ● Αφγανός στρατιώτης εκτελείται στο Grishk. ● Ανατινάζεται κατοχικό τανκ στην Kandahar.

11/10: Σκοτώνονται 6 αμερικανοί στην Paktia. ● Εκτελείται κατάσκοπος των αμερικανών στο Chamtal. ● Ανατινάζεται αμερικανικό

Χουσεΐν Μοχάμεντ Τζαμπάρα. Ο ίδιος τη γλυτώνει, σκοτώνεται όμως ένας μπράβος του και τραυματίζονται άλλοι 12.

11-10 - Έξι αντιστασιακές αντάρτικες ομάδες αποφασίζουν να συστήσουν Πολιτικό Συμβούλιο για την Ιρακινή Αντίσταση.

12-10 - Βαγδάτη. Βόμβα σκάει στο πέρασμα αμερικανικής περιπόλου, στη δυτική συνοικία αλ-Μπαγιά, καταστρέφοντας ένα στρατιωτικό όχημα. Οι κατοχικές δυνάμεις αποκλείουν την περιοχή για να μην διαρρεύσουν οι απώλειες τους.

- Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. Το επανδρωμένο από πολωνούς κατοχικούς στρατόπεδο Echo δέχεται ξανά επίθεση ανταρτών με τουλάχιστον 14 βλήματα όλμου.

14-10 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Σαμάρα. Βόμβα εκρήγνυται κοντά στο τοπικό αρχηγείο της αστυνομίας, σκοτώνονται 6 άτομα και τραυματίζοντας άλλα 4. Ακολουθεί επίθεση τουλάχιστον 60 ανταρτών οι οποίοι επιβαίνουν σε περίπου 20 αυτοκίνητα, κατά τη διάρκεια της οποίας τραυματίζονται 3 μπάτσοι.

- Τικρίτ. Ελεύθερος σκοπευτής απαλλάσσει των καθηκόντων του, τις απογευματινές ώρες, ένα αμερικανό στρατιώτη, μέλος μικτής περιπόλου με ιρακινούς στρατιώτες.

15-10 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αλ-Μπαγκντάντι. Παγιδευμένο αυτοκίνητο, παρκαρισμένο έξω από το σπίτι αξιωματικού της αστυνομίας, σκοτώνει τον ίδιο και άλλα 4 μέλη της οικογένειάς του, ενώ τραυματίζονται 8 άλλα άτομα. Μετά την επίθεση οι δυνάμεις ασφαλείας επιβάλλουν απαγόρευση της κυκλοφορίας σε όλη την πόλη.

- Βαγδάτη. Δύο ακόμη αμερικανοί μισθοφόροι δεν θα βαραίνουν πλέον την γη με την παρουσία τους...

- Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπαλάντ. Αντάρτης οδηγεί αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά σε σημείο ελέγχου, επανδρωμένου με μπάτσους του «Συμβουλίου σωτηρίας της επαρχίας Σαλάχ αντ-Ντιν», παίρνοντας μαζί του 6 μπάτσους.

16-10 - Βαγδάτη. Παγιδευμένο αυτοκίνητο ενεργοποιείται με τηλεχειρισμό τη στιγμή που περνά περιπολία ιρακινών στρατιωτών, σκοτώνοντας 3 από δαύτους.

- Επαρχία Βασόρας. Βασόρα. Η βρετανική στρατιωτική βάση που βρίσκεται στο διεθνές αεροδρόμιο της πόλης βομβαρδίζεται τις πρωινές ώρες.

17-10 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπαλάντ. Κατά τη διάρκεια επιχείρησης συλλήψεων στρέφουν αμερικάνικο όχημα μεταφοράς προσωπικού τύπου Zeal. Την ευθύνη αναλαμβάνει, δύο μέρες αργότερα, η ένοπλη αντιστασιακή οργάνωση «Ταξιαρχίες της Επανάστασης του 1920».

21-10 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Φαλούτζα. Αντάρτης οδηγεί αυτοκίνητο φορτωμένο με εκρηκτικά μέσα σε αστυνομικό τμήμα στην περιοχή της ας-Σακλαβίγια, παίρνοντας μαζί του 2 μπάτσους και τραυματίζοντας άλλους 4.

22-10 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Αρ-Ρούτμπα. Αντάρτες επιτίθενται με ρουκετοβόλα σε αμερικανική περίπολο βόρεια της πόλης, μετά από έκρηξη δύο βομβών. Σκοτώνεται 1 αμερικανός μισθοφόρος και τραυματίζονται άλλοι 4. Επίσης καταστρέφονται δύο οχήματα χάμβι.

23-10 - Επαρχία Σαλάχ αντ-Ντιν. Μπαϊτζί. Ελεύθερος σκοπευτής φυτεύει μια σφαίρα στο κεφάλι αμερικανού μισθοφόρου, μέλους πεζής περιπολίας, στην περιοχή αζ-Ζαϊτούν.

24-10 - Επαρχία αλ-Ανμπάρ. Η αντιστασιακή οργάνωση Γιαΐς Μοχάμεντ αλ-Φατίχ αναλαμβάνει την ευθύνη για την καταστροφή αμφίβιου οχήματος των αμερικανών πεζοναυτών στην Αμιρίγια, 7χλμ. νοτιοδυτικά της Φαλούτζα.

- Επαρχία Ντιγιάλα. Αλ-Μανταγίν. Βόμβα εκρήγνυται στο πέρασμα πεζής περιπολίας των ειδικών δυνάμεων «Maghawir» στην περιοχή αλ-Μπαγί, αφήνοντας αδιευκρίνιστο αριθμό νεκρών και τραυματιών.

- Επαρχία Ατ-Ταμίμ. Κιρκούκ. Ελεύθερος σκοπευτής της οργάνωσης Γιαΐς αλ-Φατιχίν, που είναι μέλος του «Μετώπου για Τζιχάντ και Ανασυγκρότηση», εκτελεί αμερικανό στρατιώτη εν ώρα περιπολίας, στη συνοικία αλ-Γουαζίτι.

- Επαρχία Αλ-Καντισίγια. Αντ-Ντιγιανίγια. Το πολύπαθο στρατόπεδο «Echo» δέχεται ξανά επίθεση με ρουκέτες...

αλλάξουν την κατάσταση. Γιατί, τα γεγονότα μιλούν...

1/10: Επίθεση σε οχήματα μεταφοράς υλικού στη Zabul. • Δέκα Αφγανοί στρατιώτες σκοτώνονται στο Ghazni. • Εκτοξεύονται 75 όλμοι εναντίον αμερικανικής βάσης στο Kunar. • Καταστρέφονται 8 οχήματα μεταφοράς υλικού στο Wardak. • Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ στην Kandahar. • Πυρπολούνται 10 οχήματα μεταφοράς υλικού στο Saed Abad. • Ανατινάζονται 3 τανκ αμερικανών τρομοκρατών στο Jagab.

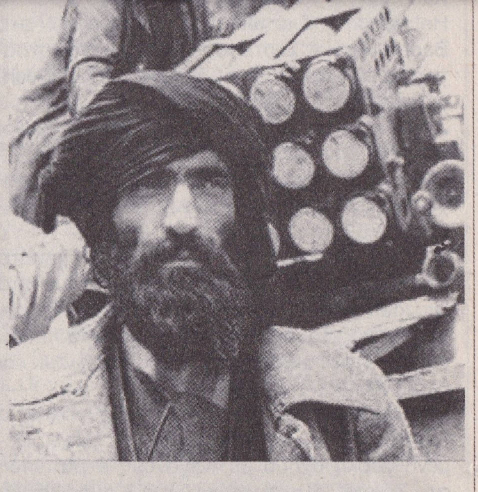
2/10: Σκοτώνονται 11 Αφγανοί στρατιώτες στο Ajrestan. • Πυρπολούνται 2 βυτιοφόρα στο Langhman. • Σκοτώνονται 5 αμερικανοί μισθοφόροι στο Kunar. • Ανατινάζεται όχημα της αστυνομίας στο Marghab.

3/10: Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ στο Fareab. • Εκτοξεύονται όλμοι σε αμερικανικό στόχο στο Badakhshan. • Επίθεση σε κομβόι αμερικανών στο Kunar. • Επίθεση αυτοκτονίας με παγιδευμένο αυτοκίνητο εναντίον ολλανδικού κομβόι στην περιοχή Garmawa της επαρχίας Uruzgan. Καταστρέφεται ένα τανκ και 11 ολλανδοί σκοτώνονται. Επίσης προκαλούνται φθορές σε ένα άλλο τανκ και άλλοι 6 ξένοι μισθοφόροι τραυματίζονται.

4/10: Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ στο Ghazni. • Επίθεση εναντίον Αφγανών μπάτσων στην περιοχή Wam. • Ανατινάζεται ένα ΝΑΤΟϊκό όχημα στην Kandahar. • Εκτοξεύονται όλμοι στο αεροδρόμιο HEART. • Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ στο Mazarshirif.

5/10: Επίθεση με όλμους σε στρατιωτική βάση στην Paktia. • Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ στο Helmand. • Σκοτώνονται 7 αμερικανοί στην Paktia. • Ένας συνεργάτης των αμερικανών εκτελείται στο Khost. • Ανατινάζεται τανκ στην Kandahar. Ένα άλλο αμερικανικό όχημα καταστρέφεται στο Kunar. • Αφγανικό αστυνομικό όχημα καταστρέφεται στο Gardiz. • Επίθεση με 35 όλμους σε αμερικανική βάση στο Kunar. • Ο μουτζαχεντίν Abdul Manan πραγματοποιεί επίθεση αυτοκτονίας εναντίον γερμανών μισθοφόρων στην περιοχή Dobani της επαρχίας Kunduz, καταστρέφοντας 2 οχήματα και σκοτώνοντας όλους τους επιβαίνοντες.

6/10: Ανατινάζεται κατοχικό τανκ στην Kandahar. • Εκτοξεύονται 5 όλμοι σε στρατιωτική βάση στην Paktia. • Εκτελούνται δύο κατάσκοποι αμερικανών στην Kuduz, μετά την ομολογία τους ότι κατασκόπευαν υπέρ των κατοχικών. • Επίθεση αυτοκτονίας από τον Abdul Rahaman εναντίον αμερικανών που πήγαιναν στο αεροδρόμιο της πρωτεύουσας

νούς στο Uruzgan. • Πυρπολούνται 2 οχήματα μεταφοράς υλικού στην Kandahar. Εκτελείται ο αστυνομικός διοικητής και ο διοικητής της επαρχίας Nahren. • Επίθεση εναντίον του διοικητή της επαρχίας Chamtal. Σκοτώνονται 2 μπάτσοι ενώ ο διοικητής διαφεύγει.

9/10: Επίθεση με όλμους στο Wardak. • Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ στην Paktia. • Πυρπολείται όχημα μεταφοράς υλικού στην Kandahar. • Δολοφονούνται 17 μουτζαχεντίν φυλακισμένοι στις φυλακές Pul Charkhi.

10/10: Επίθεση με όλμους στο αεροδρόμιο Bagram. • Αφγανός στρατιώτης εκτελείται στο Grishk. • Ανατινάζεται κατοχικό τανκ στην Kandahar.

11/10: Σκοτώνονται 6 αμερικανοί στην Paktia. • Εκτελείται κατάσκοπος των αμερικανών στο Chamtal. • Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ στην Kandahar. • Απελευθερώνονται 5 μουτζαχεντίν σε αντάλλαγμα για την απελευθέρωση ενός γερμανού μηχανικού και των Αφγανών συνεργατών του.

12/10: Επίθεση με όλμους στο Sangin. • Έκρηξη σκοτώνει 11 Αφγανούς στρατιώτες στο Grishk. • Ανατινάζονται 2 αμερικανικά τανκ στο Zormat. • Επίθεση με όλμους στη διοίκηση και σε αμερικανικές βάσεις στο Panjwai. • Ένοπλη επίθεση στην αστυνομική διοίκηση του Shindand της επαρχίας Herat.

14/10: Επίθεση αυτοκτονίας καταστρέφει 3 αφγανικά οχήματα στην Kandahar. • Σκοτώνονται 5 μπάτσοι στο Uruzgan. • Καταστρέφονται 4 στρατιωτικά οχήματα στο Wardak.

15/10: Σκοτώνονται 15 αμερικανοί στην Paktia. • Επίθεση με όλμους στο Logar.

συνέχεια στη σελ. 12

συνέχεια από τη σελ. 11 - ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ

• Μουτζαχεντίν καταρρίπτει ένα UH-60 Blackhawk ελικόπτερο στο Ghazi. Όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται.
16/10: Ανατινάζεται αμερικανικό τανκ στο Laghman. Άλλα δύο τανκς καταστρέφονται στο Gardiez. • Επίθεση εναντίον του αστυνομικού διοικητή στο χωριό Kotwal.

17/10: Σκοτώνονται 6 αμερικανοί στην Paktia. • Σκοτώνονται 3 κατοχικοί στο Baghlan. • Ανατινάζεται αμερικανικό όχημα στο Nangarhar. • Σκοτώνονται 7 μπάτσοι στο Helmand. • Επίθεση με όλμους στο αεροδρόμιο Badkhshan. • Σκοτώνονται 4 Αφγανοί στρατιώτες στην Kapisa.
18/10: Επίθεση σε ΝΑΤΟϊκό όχημα στην Kandahar. • Ανατινάζεται κατοχικό όχημα στο Helmand. • Σκοτώνονται 3 κατοχικοί στο Badhkshan. • Σκοτώνονται 5 Αφγανοί στρατιώτες στο Nemroz και άλλοι 4 στο Baghlan. • Ένοπλη επίθεση εναντίον του αρχηγείου του Jalaki της επαρχίας Wardak. Όσοι Αφγανοί μπάτσοι βρίσκονται στο κτίριο το εγκαταλείπουν. Το κτίριο πυρπολείται από τους μουτζαχεντίν, αφού απαλλοτριώνονται 20 Καλάσνικοφ και 5 αυτόματα.
19/10: Ανατινάζονται 2 αμερικανικά οχήματα στο Logar και ένα άλλο κατοχικό όχημα στο Uruzgan. • Σκοτώνονται 3 μπάτσοι στο Farah. • Ανατινάζεται αμερικανικό όχημα στο Kunar. • Καταστρέφονται 3 οχήματα στο Wardak και όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται.

ΕΠΙΘΕΣΗ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΣΕ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΣΤΟ ΒΟΛΟ

Τα ξημερώματα του Σαββάτου 6 Οκτωβρίου πραγματοποιείται επίθεση σε στρατόπεδο συγκέντρωσης μεταναστών, που βρίσκεται στην βιομηχανική ζώνη στο Βόλο:

«Το προηγούμενο βράδυ «γυαλιά-καρφιά» γίνονταν ο εξωτερικός χώρος του Κέντρου Υποδοχής Μεταναστών της Νομαρχίας Μαγνησίας, στην περιοχή του ΚΤΕΟ.

Άγνωστοι δράστες με σφυριά, ρόπαλα, ψαλίδια και τσεκούρια έβγαλαν την καταστροφική τους μανία στις εγκαταστάσεις του Κέντρου. [...] Οι δύο πόρτες εισόδου του Κέντρου ήταν κατεστραμμένες, όπως και τα φυλάκια των αστυνομικών. Τα πλέγματα της περίφραξης είχαν κοπεί, ενώ ξηλώθηκαν κάγκελα από τα παράθυρα.

Οι πόρτες ήταν χτυπημένες με λοστούς και τσεκούρι. Αρκετά από τα σύνεργα τα εγκατέλειψαν στο χώρο, όπως και γάντια που χρησιμοποίησαν, ενώ στους τοίχους άφησαν το σήμα τους και συνθήματα, όπως «όχι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης λαθρομεταναστών»[1].

Ο Προϊστάμενος του Τμήματος Πολιτικής Προστασίας της Νομαρχίας Χ. Τσαμπάτζης δήλωσε την επομένη ότι: «Δυστυχώς προκλήθηκαν καταστροφές στην εγκατάσταση οι οποίες αποδίδονται σε ομάδα αντιεξουσιαστών, αν λάβουμε υπόψη μας τα συνθήματα, που βρήκαμε να αναγράφονται στους τοίχους. Σε κάθε περίπτωση πρόκειται για θλιβερό γεγονός και είμαι υποχρεωμένος να εκφράσω τη θλίψη μου μετά την χθεσινή επίθεση, η οποία σύμφωνα με τα μέχρι στιγμής στοιχεία από την πλευρά της αστυνομίας σημειώθηκε γύρω στις τρεις τα ξημερώματα του Σαββάτου από ομάδα, η οποία έφθασε στο σημείο με επτά αυτοκίνητα και τρεις μοτοσικλέτες, όπως προκύπτει από την έρευνα των αστυνομικών, στην διάθεση των οποίων βρίσκεται ένα από τα σφυριά, που χρησιμοποιήθηκαν στην επίθεση και ασφαλώς πρόκει-

ΑΝΗΛΙΚΟΙ ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΒΡΕΤΑΝΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΝΙΚΗΣ ΒΙΑΣ...

Στο Πρέστον της Βρετανίας εφαρμόζεται ήδη πιλοτικό πρόγραμμα σύμφωνα με το οποίο ανήλικοι δικαστές, δηλαδή νέοι από δέκα μέχρι δεκαεπτά ετών θα επιβάλλουν ποινές σε επίσης ανήλικους «παραβάτες», που είτε έχουν ομολογήσει την ενοχή τους είτε παραπέμπονται από την αστυνομία και τους ειδικούς δικαστικούς λειτουργούς για ανηλίκους με «αντικοινωνική συμπεριφορά», όπως βέβαια και αν ερμηνεύεται αυτή: γκράφιτι, βανδαλισμούς, κατανάλωση αλκοόλ κλπ.

Η κάθε φορά τετραμελής ομάδα ανήλικων δικαστών, που θα επιλέγεται από την αστυνομία μέσα από σχολεία ή ακόμα και από προγράμματα επιτήρησης θα έχει την δυνατότητα να υποχρεώνει τους «ενόχους» να καθαρίζουν ότι λέρωσαν, να αποζημιώνουν όσους έπληξαν με πράξεις «βανδαλισμού» κλπ.

Ο Τζον Φάσενφελντ της βρετανικής Ένωσης Πταισματοδικών προσπαθεί να εξηγήσει τους στόχους του φιλόδοξου προγράμματος: «Αντιμετωπίζοντας ένα αυξανόμενο κύμα βίας, το κοινό δικαιούται να δει τους νεαρούς παραβάτες να τιμωρούνται όπως πρέπει, ώστε να αποθαρρυνθούν να περάσουν τη ζωή τους υιοθετώντας σταθερά παραβατική συμπεριφορά».

Προφανώς το «πρόβλημα» δεν είναι αν οι ανήλικοι δικαστές είναι «αρκετά ισορροπημένοι», ώστε να δικάζουν συνομηλίκους τους.

Η πάταξη της νεανικής παραβατικότητας από την πλευρά του βρετανικού κράτους είναι σαφές ότι δίνει ιδιαίτερο βάρος στην κοινωνική της κατοχύρωση μέσα από τη συναίνεση όχι γενικά της κοινωνίας, αλλά των ίδιων των νέων που καλούνται να συμμετάσχουν άμεσα καθώς θα εκδίδουν ετυμηγορίες.

Δεν χωρά επίσης αμφιβολία πως οι κατασταλτικοί σχεδιασμοί που περιλαμβάνουν αυτές τις «καινοτόμες» ιδέες έρχονται να κατοχυρώσουν την «σκληρότητα» την οποία επιδεικνύουν ήδη οι ενήλικοι δικαστές είτε απέναντι στην νεανική ή μη παραβατικότητα.

Ταυτόχρονα επιχειρείται η διάρρηξη της συντροφικότητας και της αλληλεγγύης που διαπνέει σε μεγάλο βαθμό τις νεανικές κοινότητες και αναπτύσσεται έμπρακτα ενάντια στην βία της εκπαίδευσης, των εκπαιδευτικών, της οικογένειας και των απαγορεύσεων που επιβάλλονται από τους θεσμούς που επιτρούν ασφυκτικά τους νέους.

Το αν θα ευοδωθούν βέβαια όλα αυτά δεν εξαρτάται μόνο από τις φιλοδοξίες των εκάστοτε ιθυνόντων παρόμοιων προγραμμάτων που ιστορικά πάντως δεν είναι πρωτόγνωρα τουλάχιστον στον χώρο της εκπαίδευσης....

17/10: Σκοτώνονται 6 αμερικανοί στην Paktia. ☛ Σκοτώνονται 3 κατοχικοί στο Baghlan. ☛ Ανατινάζεται αμερικανικό όχημα στο Nangarhar. ☛ Σκοτώνονται 7 μπάτσοι στο Helmand. ☛ Επίθεση με όλμους στο αεροδρόμιο Badkhshan. ☛ Σκοτώνονται 4 Αφγανοί στρατιώτες στην Kapisa.

18/10: Επίθεση σε ΝΑΤΟϊκό όχημα στην Kandahar. ☛ Ανατινάζεται κατοχικό όχημα στο Helmand. ☛ Σκοτώνονται 3 κατοχικοί στο Badhkshan. ☛ Σκοτώνονται 5 Αφγανοί στρατιώτες στο Nemroz και άλλοι 4 στο Baghlan. ☛ Ένοπλη επίθεση εναντίον του αρχηγείου του Jalaki της επαρχίας Wardak. Όσοι Αφγανοί μπάτσοι βρίσκονται στο κτίριο το εγκαταλείπουν. Το κτίριο πυρπολείται από τους μουτζαχεντίν, αφού απαλλοτριώνονται 20 Καλάσνικοφ και 5 αυτόματα.

19/10: Ανατινάζονται 2 αμερικανικά οχήματα στο Logar και ένα άλλο κατοχικό όχημα στο Uruzgan. ☛ Σκοτώνονται 3 μπάτσοι στο Farah. ☛ Ανατινάζεται αμερικανικό όχημα στο Kunar. ☛ Καταστρέφονται 3 οχήματα στο Wardak και όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται.

20/10: Ανατινάζεται το αστυνομικό αρχηγείο του Shendand. ☛ Ανατινάζεται με τηλεχειριζόμενη νάρκη όχημα με Αφγανούς στρατιώτες στο Zormat. ☛ Καταστρέφονται 5 αμερικανικά οχήματα μεταφοράς υλικού στο Kabul-Jalal.

21/10: Επίθεση με 5 όλμους στο Shenwaro. ☛ Καταστρέφονται 3 αμερικανικά οχήματα στην Paktia και ένα κατοχικό τανκ στη Farah. ☛ Ένοπλη επίθεση στο αρχηγείο της αστυνομίας στο Jaghato. Σκοτώνονται 4 μπάτσοι και 6 τραυματίζονται ενώ προξενούνται μεγάλες φθορές στο κτίριο και απαλλοτριώνεται οπλισμός. Τραυματίζονται και 2 μουτζαχεντίν.

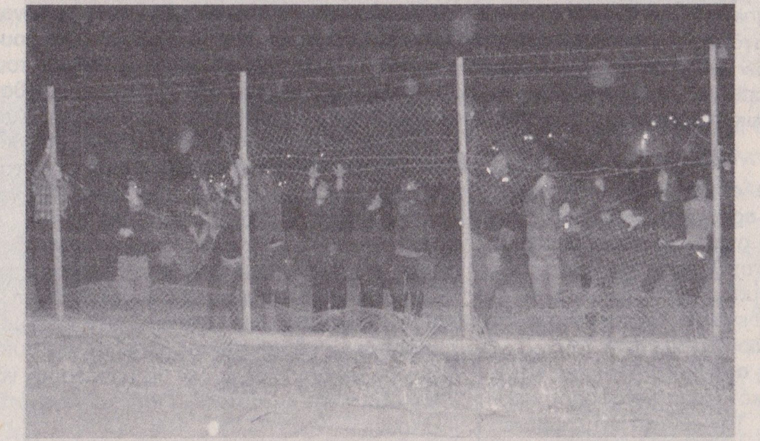
22/10: Επίθεση με 30 όλμους σε αμερικανική βάση στο Kunar. ☛ Καταστρέφονται 2 ΝΑΤΟϊκά τανκ στην Kandahar.
Σκοτώνονται 2 μπάτσοι και ένας αιχμαλωτίζεται στο Logar. ☛ Ανατινάζεται αμερικανικό όχημα στην Paktia. ☛ Επίθεση με όλμους στο αεροδρόμιο του Kunduz.

23/10: Σκοτώνονται 6 Αφγανοί στρατιώτες στο Ghazni. ☛ Κατοχικοί επιτίθενται στο χωριό Kochian και δολοφονούν 10 κατοίκους, ανάμεσά τους γυναίκες, παιδιά και ένας μουτζαχε-

χαν την καταστροφική τους μανία στις εγκαταστάσεις του Κέντρου.

[…] Οι δύο πόρτες εισόδου του Κέντρου ήταν κατεστραμμένες, όπως και τα φυλάκια των αστυνομικών. Τα πλέγματα της περίφραξης είχαν κοπεί, ενώ ξηλώθηκαν κάγκελα από τα παράθυρα.

Οι πόρτες ήταν χτυπημένες με λοστούς και τσεκούρι. Αρκετά από τα σύνεργα τα εγκατέλειψαν στο χώρο, όπως και γάντια που χρησιμοποίησαν, ενώ στους τοίχους άφησαν το σήμα τους και συνθήματα, όπως «όχι στα στρατόπεδα συγκέντρωσης λαθρομεταναστών»[1].

Ο Προϊστάμενος του Τμήματος Πολιτικής Προστασίας της Νομαρχίας Χ. Τσαμπάτζης δήλωσε την επομένη ότι: «Δυστυχώς προκλήθηκαν καταστροφές στην εγκατάσταση οι οποίες αποδίδονται σε ομάδα αντιεξουσιαστών, αν λάβουμε υπόψη μας τα συνθήματα, που βρήκαμε να αναγράφονται στους τοίχους. Σε κάθε περίπτωση πρόκειται για θλιβερό γεγονός και είμαι υποχρεωμένος να εκφράσω τη θλίψη μου μετά την χθεσινή επίθεση, η οποία σύμφωνα με τα μέχρι στιγμής στοιχεία από την πλευρά της αστυνομίας σημειώθηκε γύρω στις τρεις τα ξημερώματα του Σαββάτου από ομάδα, η οποία έφθασε στο σημείο με επτά αυτοκίνητα και τρεις μοτοσικλέτες, όπως προκύπτει από την έρευνα των αστυνομικών, στην διάθεση των οποίων βρίσκεται ένα από τα σφυριά, που χρησιμοποιήθηκαν στην επίθεση και ασφαλώς πρόκειται για στοιχείο το οποίο θα αξιοποιηθεί καταλλήλως στην πορεία της έρευνας (Πουαρώ ο κ. Προϊστάμενος …). Το Κέντρο Υποδοχής Μεταναστών βρίσκεται σε τραγική κατάσταση μετά την επίθεση. Το ευτύχημα είναι που δεν χρησιμοποιήθηκαν βόμβες μολότοφ, για να μιλούμε σήμερα για ολοκληρωτική καταστροφή. Θέλω να επισημάνω, ότι προσπάθεια της Πολιτείας και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Μαγνησίας είναι η μέριμνα και η φιλοξενία των μεταναστών σε έναν ευχάριστο χώρο και όχι σε «στρατόπεδο συγκέντρωσης», όπως ανέγραψαν με συνθήματα τους στους τοίχους του Κέντρου Υποδοχής οι αντιεξουσιαστές»[2].

Μπέρδεψε λίγο τις αρμοδιότητες του ο κυρ-προϊστάμενος, αλλά τελικά βρήκε τον δρόμο της ….απολογίας και της δικαιολόγησης ενός λυόμενου κλουβιού, που βαφτίζεται «ευχάριστος» χώρος «ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και φροντίδας των μεταναστών», απομακρυσμένου από την πόλη και συγκεκριμένα στην περιοχή της βιομηχανικής ζώνης, περιφραγμένου με συρματοπλέγματα και φυλασσόμενου με σκοπιές …μάλλον για να μην ζηλέψουν κάποιοι από την "τύχη" των εγκλείστων και θελήσουν να τύχουν της «μέριμνας» και της «φιλοξενίας» της πολιτείας χωρίς να το αξίζουν!!!

Θα υπενθυμίσουμε ότι στις 3 Αυγούστου συνελήφθησαν στο Βελεστίνο 93 πρόσφυγες κουρδικής καταγωγής από το Ιράκ, ενώ βρίσκο-

Η κάθε φορά τετραμελής ομάδα ανήλικων δικαστών, που θα επιλέγεται από την αστυνομία μέσα από σχολεία ή ακόμα και από προγράμματα επιτήρησης θα έχει την δυνατότητα να υποχρεώνει τους «ενόχους» να καθαρίζουν ότι λέρωσαν, να αποζημιώνουν όσους έπληξαν με πράξεις «βανδαλισμού» κλπ.

Ο Τζον Φάσενφελντ της βρετανικής Ένωσης Πταισματοδικών προσπαθεί να εξηγήσει τους στόχους του φιλόδοξου προγράμματος: «Αντιμετωπίζοντας ένα αυξανόμενο κύμα βίας, το κοινό δικαιούται να δει τους νεαρούς παραβάτες να τιμωρούνται όπως πρέπει, ώστε να αποθαρρυνθούν να περάσουν τη ζωή τους υιοθετώντας σταθερά παραβατική συμπεριφορά».

Προφανώς το «πρόβλημα» δεν είναι αν οι ανήλικοι δικαστές είναι «αρκετά ισορροπημένοι», ώστε να δικάζουν συνομηλίκους τους.

Η πάταξη της νεανικής παραβατικότητας από την πλευρά του βρετανικού κράτους είναι σαφές ότι δίνει ιδιαίτερο βάρος στην κοινωνική της κατοχύρωση μέσα από τη συναίνεση όχι γενικά της κοινωνίας, αλλά των ίδιων των νέων που καλούνται να συμμετάσχουν άμεσα καθώς θα εκδίδουν ετυμηγορίες.

Δεν χωρά επίσης αμφιβολία πως οι κατασταλτικοί σχεδιασμοί που περιλαμβάνουν αυτές τις «καινοτόμες» ιδέες έρχονται να κατοχυρώσουν την «σκληρότητα» την οποία επιδεικνύουν ήδη οι ενήλικοι δικαστές είτε απέναντι στην νεανική ή μη παραβατικότητα.

Ταυτόχρονα επιχειρείται η διάρρηξη της συντροφικότητας και της αλληλεγγύης που διαπνέει σε μεγάλο βαθμό τις νεανικές κοινότητες και αναπτύσσεται έμπρακτα ενάντια στην βία της εκπαίδευσης, των εκπαιδευτικών, της οικογένειας και των απαγορεύσεων που επιβάλλονται από τους θεσμούς που επιτηρούν ασφυκτικά τους νέους.

Το αν θα ευοδωθούν βέβαια όλα αυτά δεν εξαρτάται μόνο από τις φιλοδοξίες των εκάστοτε ιθυνόντων παρόμοιων προγραμμάτων που ιστορικά πάντως δεν είναι πρωτόγνωρα τουλάχιστον στον χώρο της εκπαίδευσης….

***

Και άλλα «σπουδαία» νέα από την… ελπιδοφόρο Αγγλία

Πάντα από την πρωτοστατούσα αστυνομία προέρχονται οι καλές ειδήσεις και οι …λύσεις.

Διαβάζουμε λοιπόν στις εφημερίδες πως ο διοικητής της αστυνομίας της Ουαλίας ζητά από την κυβέρνηση να … αποποινικοποιηθούν όλες οι ναρκωτικές ουσίες.

Ο ανώτατος αυτός μπάτσος μετά από μακροχρόνιες μελέτες έχει βγάλει καταλήξει στο συμπέρασμα πως ο δρόμος που πρέπει να ακολουθηθεί είναι αυτός της ελεύθερης διακίνησης των ουσιών («σκληρών», «μαλακών», «ημίσκληρων» και βάλε…).

Έχει βέβαια και …ισχυρά επιχειρήματα ο αρχι-μπάτσος. «Η πολιτική που θα ακολουθήσουμε πρέπει να είναι ρεαλιστική κι όχι ηθική. Η παράνομη διακίνηση ναρκωτικών στηρίζει μια οικονομική αυτοκρατορία, που μπορεί να συγκριθεί με αυτήν του πετρελαίου», δηλώνει.

Σαφέστατος!!!

Είπαμε και μείς! Υπάρχουν τεράστια κέρδη σε χρήμα εκτός από το κέρδος της εξάπλωσης της νάρκωσης στον κοινωνικό χώ-

Kandahar. • Ανατινάζεται κατοχικό όχημα στο Helmand. • Σκοτώνονται 3 κατοχικοί στο Badhkshan. • Σκοτώνονται 5 Αφγανοί στρατιώτες στο Nemroz και άλλοι 4 στο Baghlan. • Ένοπλη επίθεση εναντίον του αρχηγείου του Jalaki της επαρχίας Wardak. Όσοι Αφγανοί μπάτσοι βρίσκονται στο κτίριο το εγκαταλείπουν. Το κτίριο πυρπολείται από τους μουτζαχεντίν, αφού απαλλοτριώνονται 20 Καλάσνικοφ και 5 αυτόματα.

19/10: Ανατινάζονται 2 αμερικανικά οχήματα στο Logar και ένα άλλο κατοχικό όχημα στο Uruzgan. • Σκοτώνονται 3 μπάτσοι στο Farah. • Ανατινάζεται αμερικανικό όχημα στο Kunar. • Καταστρέφονται 3 οχήματα στο Wardak και όλοι οι επιβαίνοντες σκοτώνονται.

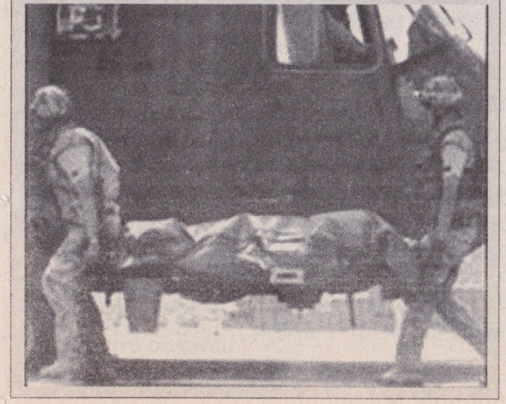
20/10: Ανατινάζεται το αστυνομικό αρχηγείο του Shendand. • Ανατινάζεται με τηλεχειριζόμενη νάρκη όχημα με Αφγανούς στρατιώτες στο Zormat. • Καταστρέφονται 5 αμερικανικά οχήματα μεταφοράς υλικού στο Kabul-Jalal.

21/10: Επίθεση με 5 όλμους στο Shenwaro. • Καταστρέφονται 3 αμερικανικά οχήματα στην Paktia και ένα κατοχικό τανκ στη Farah. • Ένοπλη επίθεση στο αρχηγείο της αστυνομίας στο Jaghato. Σκοτώνονται 4 μπάτσοι και 6 τραυματίζονται ενώ προξενούνται μεγάλες φθορές στο κτίριο και απαλλοτριώνεται οπλισμός. Τραυματίζονται και 2 μουτζαχεντίν.

22/10: Επίθεση με 30 όλμους σε αμερικανική βάση στο Kunar. • Καταστρέφονται 2 ΝΑΤΟικά τανκ στην Kandahar.

Σκοτώνονται 2 μπάτσοι και ένας αιχμαλωτίζεται στο Logar. • Ανατινάζεται αμερικανικό όχημα στην Paktia. • Επίθεση με όλμους στο αεροδρόμιο του Kunduz.

23/10: Σκοτώνονται 6 Αφγανοί στρατιώτες στο Ghazni. • Κατοχικοί επιτίθενται στο χωριό Kochian και δολοφονούν 10 κατοίκους, ανάμεσα τους γυναίκες, παιδιά και ένας μουτζαχεντίν. • Επίθεση σε κατοχικούς στη Zabul με αποτέλεσμα να σκοτωθεί άγνωστος αριθμός απ' αυτούς και να καταστραφούν όλα τα οχήματά τους.

Ο Προϊστάμενος του Τμήματος Πολιτικής Προστασίας της Νομαρχίας Χ. Τσαμπάτζης δήλωσε την επομένη ότι: «Δυστυχώς προκλήθηκαν καταστροφές στην εγκατάσταση οι οποίες αποδίδονται σε ομάδα αντιεξουσιαστών, αν λάβουμε υπόψη μας τα συνθήματα, που βρήκαμε να αναγράφονται στους τοίχους. Σε κάθε περίπτωση πρόκειται για θλιβερό γεγονός και είμαι υποχρεωμένος να εκφράσω τη θλίψη μου μετά την χθεσινή επίθεση, η οποία σύμφωνα με τα μέχρι στιγμής στοιχεία από την πλευρά της αστυνομίας σημειώθηκε γύρω στις τρεις τα ξημερώματα του Σαββάτου από ομάδα, η οποία έφθασε στο σημείο με επτά αυτοκίνητα και τρεις μοτοσικλέτες, όπως προκύπτει από την έρευνα των αστυνομικών, στην διάθεση των οποίων βρίσκεται ένα από τα σφυριά, που χρησιμοποιήθηκαν στην επίθεση και ασφαλώς πρόκειται για στοιχείο το οποίο θα αξιοποιηθεί καταλλήλως στην πορεία της έρευνας (Πουαρώ ο κ. Προϊστάμενος ...). Το Κέντρο Υποδοχής Μεταναστών βρίσκεται σε τραγική κατάσταση μετά την επίθεση. Το ευτύχημα είναι που δεν χρησιμοποιήθηκαν βόμβες μολότοφ, για να μιλούμε σήμερα για ολοκληρωτική καταστροφή. Θέλω να επισημάνω, ότι προσπάθεια της Πολιτείας και της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Μαγνησίας είναι η μέριμνα και η φιλοξενία των μεταναστών σε έναν ευχάριστο χώρο και όχι σε «στρατόπεδο συγκέντρωσης», όπως ανέγραψαν με συνθήματα τους στους τοίχους του Κέντρου Υποδοχής οι αντιεξουσιαστές»[2].

Μπέρδεψε λίγο τις αρμοδιότητες του ο κυρ-προϊστάμενος, αλλά τελικά βρήκε τον δρόμο της ....απολογίας και της δικαιολόγησης ενός λυόμενου κλουβιού, που βαφτίζεται «ευχάριστος» χώρος «ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και φροντίδας των μεταναστών», απομακρυσμένου από την πόλη και συγκεκριμένα στην περιοχή της βιομηχανικής ζώνης, περιφραγμένου με συρματοπλέγματα και φυλασσόμενου με σκοπιές ...μάλλον για να μην ζηλέψουν κάποιοι από την 'τύχη' των εγκλείστων και θελήσουν να τύχουν της «μέριμνας» και της «φιλοξενίας» της πολιτείας χωρίς να το αξίζουν!!!

Θα υπενθυμίσουμε ότι στις 3 Αυγούστου συνελήφθησαν στο Βελεστίνο 93 πρόσφυγες κουρδικής καταγωγής από το Ιράκ, ενώ βρίσκονταν στοιβαγμένοι μέσα σε φορτηγό και οδηγήθηκαν για την πρέπουσα «φιλοξενία» στο εν λόγω κλουβί ώσπου να απελαθούν.

Στις 15 Αυγούστου οι περισσότεροι εκτός δηλαδή των ανηλίκων μεταφέρονται στο Φυλάκιο της Ορεστιάδος σ' ένα ακόμη πιο «ευχάριστο» περιβάλλον και σ' ένα επίσης καλά φυλασσόμενο και απομονωμένο στρατόπεδο με κάμερες και συρματοπλέγματα απ' όπου θα απελαθούν λίγο αργότερα στην Τουρκία.

Θα σημειώσουμε ότι είναι η πρώτη επίθεση αναρχικών που καταγράφεται στον ελλαδικό χώρο ενάντια σε τέτοιου είδους «ευχάριστους» χώρους «φιλοξενίας» προσφύγων.

Κανένα στρατόπεδο συγκέντρωσης, ποτέ και πουθενά...

1. Εφημερίδα Ταχυδρόμος, 7-10-2007
2. Εφημερίδα Θεσσαλία 7-10-2007

τοχυρώσουν την «σκληρότητα» την οποία επιδεικνύουν ήδη οι ενήλικοι δικαστές είτε απέναντι στην νεανική ή μη παραβατικότητα.

Ταυτόχρονα επιχειρείται η διάρρηξη της συντροφικότητας και της αλληλεγγύης που διαπνέει σε μεγάλο βαθμό τις νεανικές κοινότητες και αναπτύσσεται έμπρακτα ενάντια στην βία της εκπαίδευσης, των εκπαιδευτικών, της οικογένειας και των απαγορεύσεων που επιβάλλονται από τους θεσμούς που επιτηρούν ασφυκτικά τους νέους.

Το αν θα ευοδωθούν βέβαια όλα αυτά δεν εξαρτάται μόνο από τις φιλοδοξίες των εκάστοτε ιθυνόντων παρόμοιων προγραμμάτων που ιστορικά πάντως δεν είναι πρωτόγνωρα τουλάχιστον στον χώρο της εκπαίδευσης....

***

Και άλλα «σπουδαία» νέα από την... ελπιδοφόρο Αγγλία

Πάντα από την πρωτοστατούσα αστυνομία προέρχονται οι καλές ειδήσεις και οι ...λύσεις.

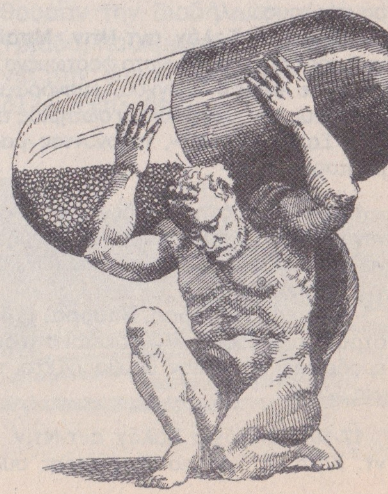
Διαβάζουμε λοιπόν στις εφημερίδες πως ο διοικητής της αστυνομίας της Ουαλίας ζητά από την κυβέρνηση να ... αποποινικοποιηθούν όλες οι ναρκωτικές ουσίες.

Ο ανώτατος αυτός μπάτσος μετά από μακροχρόνιες μελέτες έχει βγάλει καταλήξει στο συμπέρασμα πως ο δρόμος που πρέπει να ακολουθηθεί είναι αυτός της ελεύθερης διακίνησης των ουσιών («σκληρών», «μαλακών», «ημίσκληρων» και βάλε...).

Έχει βέβαια και ...ισχυρά επιχειρήματα ο αρχι-μπάτσος. «Η πολιτική που θα ακολουθήσουμε πρέπει να είναι ρεαλιστική κι όχι ηθική. Η παράνομη διακίνηση ναρκωτικών στηρίζει μια οικονομική αυτοκρατορία, που μπορεί να συγκριθεί με αυτήν του πετρελαίου», δηλώνει.

Σαφέστατος!!!

Είπαμε και μείς! Υπάρχουν τεράστια κέρδη σε χρήμα εκτός από το κέρδος της εξάπλωσης της νάρκωσης στον κοινωνικό χώρο και με την ανοιχτή πλέον στήριξη του κράτους και των οργάνων του.

Το δικαίωμα της «ελεύθερης επιλογής» θα κατοχυρωθεί. ***Freedommm!!!***

Ας σοβαρευτούμε. Ποτέ το κράτος δεν θα κάνει μία κίνηση χωρίς να προσδοκά περισσότερα αποτελέσματα σε σχέση με τις επιδιώξεις του. Όταν λένε αποποινικοποίηση δεν εννοούν να μην διώκεται ο χρήστης. Εννοούν κάτι πολύ περισσότερο την επισημοποίηση της διαδικασίας αποχαύνωσης.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΘΕΩΡΗΣΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ.1

Το κείμενο που ακολουθεί προσπαθεί να τοποθετηθεί σε ζητήματα που έτσι κι αλλοιώς έχουν αναφερθεί από πολλούς πολέμιους της ελευθερίας και της αναρχίας. Αν ασχολούμαστε, όσο πιο συνοπτικά μας επιτρέπει ο διαθέσιμος χώρος μιας εφημερίδας, είναι γιατί οι απαξιωτικές, προς την κοινωνία και την κοινωνική δράση, απόψεις κυκλοφορούν μέσα σε ομαδοποιήσεις και παρέες που έχουν αναδειχθεί μέσα από την ζωντάνια των συγκρούσεων ενάντια στο κράτος και τις επιλογές του. Οι απόψεις αυτές, ντυμένες με έναν «επαναστατικό τσαμπουκά», στην πραγματικότητα διαπνέονται από έναν ακραίο αριστερό εξουσιαστικό λόγο. «Τίποτα το σημαντικό ως εδώ», θα μπορούσε να ειπωθεί και θα συμφωνήσουμε.
Όμως, αυτές οι «επαναστατικές» θέσεις, που κατά καιρούς συκοφαντούν και διαστρεβλώνουν τις αναρχικές απόψεις και πρακτικές, χρησιμοποιούνται με σκοπό να αντληθεί «έμψυχο υλικό» κατ' εξοχήν από νέους συντρόφους. Από τη στιγμή, λοιπόν, που οι προσπάθειες απαξίωσης της αναρχίας, της ανθρωπινότητας και του αγώνα για την κοινωνική και ατομική απελευθέρωση επιχειρούνται να προβληθούν σαν «νέες ιδέες», θεωρούμε πως η σιωπή θα αποτελέσει ΣΥΝΕΝΟΧΗ και πως μια επανατοποθέτηση, έστω και με συνοπτικό λόγο, δεν θα έβλαπτε.

Το κοινωνικόν ανιστόρητον και η εχθρότητα προς την κοινωνία

Αν έχει κάποια ιδιαίτερη σημασία το «κοινωνικόν ζήτημα» είναι γιατί με άξονα αυτό καθορίζεται μια ολόκληρη πραγματικότητα. Με διάφορες πλευρές αυτού του ζητήματος έχουν ασχοληθεί κατά καιρούς οι εξουσιαστές. Αυτή η ενασχόληση γινόταν και γίνεται προκειμένου, για πολλούς και διάφορους λόγους και σκοπιμότητες να διαστρεβλωθεί η πραγματικότητα και να χρησιμοποιηθούν τα «πορίσματα» ως μοχλός για την κατασκευή ιδεολογικών υπόβαθρων, που θα υπονομεύουν τις προοπτικές της ατομικής και κοινωνικής απελευθέρωσης.

Αλλά το ζήτημα δεν σταματά σ' αυτήν την περίπτωση. Δεν είναι λίγες οι φορές που χρησιμοποιούνται απαξιωτικοί όροι σε σχέση με αυτή την πολυσύνθετη πραγματικότητα που ονομάζεται κοινωνία. Πρόκειται για μια συμπεριφορά όπου ο εγωισμός επιχειρείται να αναδειχθεί σαν η υπέρτατη αλήθεια, την οποία θα πρέπει να αποδεχθεί ο κόσμος και ιδιαίτερα οι νεολαίοι.

Το θέμα, όμως, δεν είναι στο αν υπερασπίζεται ή απαξιώνει κάποιος αυτό που ονομάζεται και υπάρχει ως κοινωνία, αλλά στο κατά πόσον **υπάρχει θέληση ή προσπάθεια ώστε να γίνει κατανοητή η πραγματικότητα**, που ζούμε τώρα.

Ας εξετάσουμε, λοιπόν, το ζήτημα της κοινω-

δεν διακατέχονται από ηττοπαθείς (η κοινωνία παραδομένη στην υποταγή) και έξαλλες θέσεις.

Ας σημειωθεί πως ηττοπάθεια, ως επί το πλείστον χαρακτηρίζει τους υπερώριμους παλιούς αγωνιστές της αριστεράς, οι οποίοι παρά την μεγάλη ιδέα που είχαν για τον εαυτό τους δεν κατάφεραν να δουν τις προσδοκίες τους για εξουσία να πραγματοποιούνται. Και που, βέβαια, ΤΙΠΟΤΑ δεν τους δίνει ελπίδες ΠΙΑ για τα εξουσιαστικά τους όνειρα. Η εξαλλοσύνη, πάλι, οφείλεται συνήθως στον μικροαστικό πανικό που διακατέχει (κι όχι μόνον αυτούς), πως θα χάσουν το... πολύτιμο, πλην όμως αρρωστημένο τους «εγώ».

Άλλωστε, τέτοιες θέσεις δεν έχουν πιθανότητες να αποκτήσουν κάποιο αντίκτυπο προς τους υπόλοιπους ανθρώπους, αλλά ούτε και προς τον περίγυρο αυτών που τις προπαγανδίζουν, αφού η προβολή ενός εξωπραγματικού και αντιανθρώπινου image ελάχιστα γίνεται αποδεκτή.

Θα πρέπει, επίσης, να διευκρινίσουμε πως ομάδες και άτομα που έχουν συντεθεί σε μια μόνιμη αντιπαράθεση με την εξουσιαστική πραγματικότητα και στέκονται μέσα από τις (πραγματικές) συνθήκες συγκρουσιακά κι εξεγερτικά απέναντι στο κράτος **δεν αναβαθμίζονται**. Αυτή

κή. Προσπαθεί και κατορθώνει να κατανοήσει την πραγματικότητα μέσα από την κίνηση που υπάρχει σήμερα, συμμετέχοντας λειτουργικά και με συγκρουσιακό τρόπο. Αποτελεί δηλαδή συστατικό στοιχείο του **κοινωνικού ανταγωνισμού με την στενή έννοια.**

Αυτή η δυναμική κατανόηση, μέσα από τη δράση, δεν λειτουργεί μόνο προς το παρόν, αλλά πολύ περισσότερο προς το παρελθόν, κατανοώντας τους όρους μέσα από τους οποίους προήλθε αυτός ο ανταγωνισμός.

Ας σταθούμε, τώρα, σε άλλα στοιχεία «ανάλυσης» της πραγματικότητας υπό τύπον ζητημάτων.

Ζήτημα πρώτον: Στατικότητα. Αποδοχή της κατάστασης που παρουσιάζεται μπρος στα μάτια μας.

Ζήτημα δεύτερον: Γενίκευση ενός γεγονότος.

Ακολουθεί **ερμηνεία** με βάση αυτό το γεγονός. Αυθαίρετη τοποθέτηση σε σχέση με θεμελιακά ζητήματα της πορείας του ανθρώπινου γένους.

Μετά από αυτό είναι επόμενο να παρουσιαστούν σαν συμπεράσματα αυτά που έχουν μαγειρευτεί και να σερβιριστούν σαν κάτι το χορταστικό και πρωτότυπο.

Για να γίνει πιο κατανοητό το θέμα μας θα προχωρήσουμε σε μια υπόθεση.

Ας υποθέσουμε πως έχουμε μπροστά μας ένα τσίρκο. Το αποδεχόμαστε σαν μια αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα χωρίς όμως να το εξετάσουμε σαν σύνολο με τις πτυχές και τις αντιφάσεις του, με τις δυνάμεις που το διατηρούν σαν τέτοιο και με εκείνες που θέλουν να το διαλύσουν, τις προθέσεις αυτών που θέλουν να το μετασχηματίσουν κι αυτών που με την διάλυσή του θέλουν να φτιαχτεί κάτι αλλιώτικο. Φυσικά ούτε λόγος να νοιαστούμε για το πώς προέκυψε αυτό το τσίρκο. Μας αρκεί σαν τέτοιο. Μας βολεύει να το δούμε έτσι. Κι αν κάποιος θελήσει να μας ζητήσει εξηγήσεις για τη στάση μας, μπορούμε κάλλιστα να μιλήσουμε με βάση αυτό που φαίνεται και να πούμε πως το τσίρκο δημιουργήθηκε με τη θέληση λιονταριών, τίγρεων, θηριοδαμαστών, κλόουν, ακροβατών κ.ο.κ.

Ας πάμε παρακάτω.

Το κράτος και οι εξουσιαστές, αιώνες τώρα προσπαθούν να πείσουν τον κόσμο πως αποτελούν «σάρκα από τη σάρκα του», πως κάποια στιγμή, όπως στο μύθο του πύργου της Βαβέλ, σαν από θαύμα ή θεϊκή τιμωρία οι άνθρωποι χωρίστηκαν σε εξουσιαστές κι εξουσιαζόμενους

μια νέα συνειδητή μορφή ζωής» (όπως λέμε **Επαναστατάνθρωπος** κατά τον νιτσεϊκό **Υπεράνθρωπο**).

Ακόμα και ο όρος επανάσταση σε τέτοιες περιπτώσεις μοιάζει τελείως άσχετος, αφού η επανάσταση στην πιο γνωστή της εκδοχή είναι **η ανατροπή ενός πολιτικού συστήματος και η αντικατάσταση του με κάποιο άλλο.** Εδώ, ούτε αυτό υπάρχει πουθενά διατυπωμένο. Εκτός και αν αποτελεί ένα από τα μεγάλα μυστικά που θα αποκαλυφτεί κάποτε στους «εκλεκτούς»...

Η δε κορύφωση της παραδοξολογίας έρχεται με την θέση πως «η ελευθερία είναι θέμα αντίληψης κι επιλογής κι όχι ενστίκτου και φυσικής επιλογής». Οι άνθρωποι λοιπόν, από την πρώτη στιγμή της εμφάνισής τους στη γη, αντιλήφθηκαν τα όσα συνέβαιναν γύρω τους και έκαναν την επιλογή τους ανάμεσα στη σκλαβιά και την ελευθερία. Ο Κρο Μανιόν και ο Νεάτερνταλ, όντες βαθιά συνειδητοποιημένοι, μας άφησαν και γραπτές διαθήκες μέσα στα σπήλαια, όπου ζούσαν, για να μην έχουμε καμιά αμφιβολία σε ό,τι αφορά τις προθέσεις και τις διαφορετικές επιλογές τους.

Ας σοβαρευτούμε, όμως.

Αυτοί που έχουν ορίσει τον εαυτό τους έξω από το τσίρκο του παραδείγματός μας, θα πρέπει να βρουν έναν τόπο για να πραγματώσουν την επαναστατικότητα τους. Έφ' όσον υπάρχει η συγκεκριμένη κοινωνία, που απεύχονται και μισούν θα ζήσουν μέσα σ' αυτήν ή θα στήσουν τα αντίσκηνά τους έξω από την αυτήν;

Κάνετε λάθος αν πιστεύετε πως θα βρεθούν έξω απ' αυτήν. Ο εγωισμός δεν τους επιτρέπει να εκτεθούν. Θα ζήσουν στην καβάτζα, που θα αναζητήσουν από τους «προσκυνημένους» και μη. Τότε έρχεται η ανακάλυψη των κοινωνικών και πολιτικών ασπίδων προστασίας, ενώ το «ΕΓΩ» —και οι απαιτήσεις του— παραμένει «η πεμπτουσία της επαναστατικής σκέψης και πρακτικής».

Ποια είναι τα ξεκάθαρα συμπεράσματα που προκύπτουν από την ανάδειξη του «ΕΓΩ» σε υπέρτατο επαναστατικό είδος;

Πρώτα και κύρια αυτό το σπάνιο είδος. Αυτό, που όπως ομολογούν οι εμπνευστές του θα πρέπει να αντληθεί και να μετουσιωθεί, κατά πως αυτοί ορίζουν, από ένα ζωντανό κομμάτι της κοινωνίας, τους νέους που θέλουν να αγωνιστούν. Θα πρέπει μάλιστα αυτός ο επαναστατισμός, που θα τους διοχετευτεί σαν **λύση, μέσο και σκοπός**, να τους δίνει και κάποιες δυνατότητες ότι θα έχουν κάποια προφύλαξη. Ειδ' άλλως, η άγρα επαναστατών θα περιοριστεί σε ορισμένους απελπισμένους, εάν και εφ' όσον υπάρξουν τέτοιοι.

Είπαμε, οι «επαναστάτες» σ' αυτές τις περιπτώσεις θα πρέπει να μοιάζουν με τον περιούσιο λαό της παλαιάς διαθήκης, που χρειάζεται

αναρχικές απόψεις και πρακτικές, χρησιμοποιούνται με σκοπό να αντλήσει «έμψυχο υλικό» κατ' ε-
ξοχήν από νέους συντρόφους. Από τη στιγμή, λοιπόν, που οι προσπάθειες απαξίωσης της αναρχίας, της ανθρωπινότητας και του αγώνα για την κοινωνική και ατομική απελευθέρωση επιχειρούνται να προβληθούν σαν «νέες ιδέες», θεωρούμε πως η σιωπή θα αποτελέσει ΣΥΝΕΝΟΧΗ και πως μια επανατοποθέτηση, έστω και με συνοπτικό λόγο, δεν θα έβλαπτε.

Το κοινωνικόν ανιστόρητον και η εχθρότητα προς την κοινωνία

Αν έχει κάποια ιδιαίτερη σημασία το «κοινωνικόν ζήτημα» είναι γιατί με άξονα αυτό καθορίζεται μια ολόκληρη πραγματικότητα. Με διάφορες πλευρές αυτού του ζητήματος έχουν ασχοληθεί κατά καιρούς οι εξουσιαστές. Αυτή η ενασχόληση γινόταν και γίνεται προκειμένου, για πολλούς και διάφορους λόγους και σκοπιμότητες να διαστρεβλωθεί η πραγματικότητα και να χρησιμοποιηθούν τα «πορίσματα» ως μοχλός για την κατασκευή ιδεολογικών υπόβαθρων, που θα υπονομεύουν τις προοπτικές της ατομικής και κοινωνικής απελευθέρωσης.

Αλλά το ζήτημα δεν σταματά σ' αυτήν την περίπτωση. Δεν είναι λίγες οι φορές που χρησιμοποιούνται απαξιωτικοί όροι σε σχέση με αυτή την πολυσύνθετη πραγματικότητα που ονομάζεται κοινωνία. Πρόκειται για μια συμπεριφορά όπου ο εγωισμός επιχειρείται να αναδειχθεί σαν η υπέρτατη αλήθεια, την οποία θα πρέπει να αποδεχθεί ο κόσμος και ιδιαίτερα οι νεολαίοι.

Το θέμα, όμως, δεν είναι στο αν υπερασπίζεται ή απαξιώνει κάποιος αυτό που ονομάζεται και υπάρχει ως κοινωνία, αλλά στο κατά πόσον **υπάρχει θέληση ή προσπάθεια ώστε να γίνει κατανοητή η πραγματικότητα,** που ζούμε τώρα.

Ας εξετάσουμε, λοιπόν, το ζήτημα της κοινωνίας.

Η απαξιωτική «θέση», που αναφέρθηκε πιο πάνω, είναι αποτέλεσμα μιας επιφανειακής ματιάς στο σήμερα, που όμως δεν μπορεί ή δεν θέλει να διακρίνει μια ολόκληρη πορεία της ανθρωπότητας. Κι εδώ οφείλουμε να πούμε πως οι αναρχικές απόψεις δεν εκλαμβάνουν την κοινωνία σαν ένα ενιαίο και αδιαχώριστο σύνολο με κοινούς σκοπούς. Από την πλευρά μας, έχουμε ήδη αναφερθεί (βλ. **Αναρχική Θεώρηση τεύχος 7**) πως μέσα στον κοινωνικό χώρο αναπτύσσεται **ο κοινωνικός ανταγωνισμός.**

Είναι, επίσης, αποδεδειγμένο, μέσα από την πορεία των κυριαρχούμενων κοινωνιών, πως όσο θα υπάρχουν εξουσιαστές θα υπάρχουν κι εξουσιαζόμενοι. Όσο θα υπάρχουν κάποια κομμάτια που θα ταυτίζονται και θα αφομοιώνονται μέσα στο εξουσιαστικό τέλμα και τις ιδεολογικές προλήψεις του κρατισμού, άλλο τόσο θα υπάρχουν εξεγερμένα κομμάτια που συγκρούονται, οργανώνονται κι επιτίθενται με πολλούς τρόπους ενάντια σ' όσους διατηρούν και στηρίζουν τις καταπιεστικές κι εκμεταλλευτικές συν-

δεν διακατέχονται από ηττοπάθεις (η κοινωνία παραδομένη στην υποταγή) και έξαλλες θέσεις.

Ας σημειωθεί πως ηττοπάθεια, ως επί το πλείστον χαρακτηρίζει τους υπερώριμους παλιούς αγωνιστές της αριστεράς, οι οποίοι παρά την μεγάλη ιδέα που είχαν για τον εαυτό τους δεν κατάφεραν να δουν τις προσδοκίες τους για εξουσία να πραγματοποιούνται. Και που, βέβαια, ΤΙΠΟΤΑ δεν τους δίνει ελπίδες ΠΙΑ για τα εξουσιαστικά τους όνειρα. Η εξαλλοσύνη, πάλι, οφείλεται συνήθως στον μικροαστικό πανικό που διακατέχει (κι όχι μόνον αυτούς), πως θα χάσουν το... πολύτιμο, πλην όμως αρρωστημένο τους «εγώ».

Άλλωστε, τέτοιες θέσεις δεν έχουν πιθανότητες να αποκτήσουν κάποιο αντίκτυπο προς τους υπόλοιπους ανθρώπους, αλλά ούτε και προς τον περίγυρο αυτών που τις προπαγανδίζουν, αφού η προβολή ενός εξωπραγματικού και αντιανθρώπινου image ελάχιστα γίνεται αποδεκτή.

Θα πρέπει, επίσης, να διευκρινίσουμε πως ομάδες και άτομα που έχουν συντεθεί σε μια μόνιμη αντιπαράθεση με την εξουσιαστική πραγματικότητα και στέκονται μέσα από τις (πραγματικές) συνθήκες συγκρουσιακά κι εξεγερτικά απέναντι στο κράτος **δεν αναβαθμίζονται.** Αυτή τους η στάση **δεν τους μετατρέπει, δηλαδή, σε κάτι το «ανώτερο» από τους υπόλοιπους ανθρώπους και ομάδες.**

Αυτή η διαφορετικότητα, όταν παίρνει τις διαστάσεις της μοναδικότητας, είναι που εκφράζει μια άμετρη εξουσιαστική συμπεριφορά, που δεν διαφέρει και πολύ από την στάση του δουλοκτήτη λευκού. Ενός ατόμου που θεωρούσε τους μαύρους δούλους που του έρχονταν κατά καραβιές από την Αφρική ως υποδεέστερα όντα, που υποτίθεται πως προσαρμόστηκαν στις συνθήκες δουλείας χωρίς πολλές αντιδράσεις. Ήταν πολύ εύκολο για τον εξουσιαστικό αυτό συρφετό να δικαιολογήσει τις όποιες θεωρίες του, ξεκινώντας από το σημείο της εξαθλίωσης που είχαν οδηγήσει αυτούς τους ανθρώπους. Η «ανωτερότητα» αυτή της λευκής φυλής, βέβαια, φάνηκε να είναι μια αυταπάτη όταν άρχισαν οι εξεγέρσεις των σκλάβων.

Μιλήσαμε προηγούμενως για έναν **κοινωνικό ανταγωνισμό.** Θα επαναλάβουμε περιληπτικά αυτό που έτσι κι αλλιώς είναι γνωστό και με μια εμπειρική ακόμα ματιά όσων ζουν μέσα

λύσης» της πραγματικότητας υπό τύπον ζητημάτων».

Ζήτημα πρώτον: Στατικότητα. Αποδοχή της κατάστασης που παρουσιάζεται μπρος στα μάτια μας.

Ζήτημα δεύτερον: Γενίκευση ενός γεγονότος.

Ακολουθεί **ερμηνεία** με βάση αυτό το γεγονός. Αυθαίρετη τοποθέτηση σε σχέση με θεμελιακά ζητήματα της πορείας του ανθρώπινου γένους.

Μετά από αυτό είναι επόμενο να παρουσιαστούν σαν συμπεράσματα αυτά που έχουν μαγειρευτεί και να σερβιριστούν σαν κάτι το χορταστικό και πρωτότυπο.

Για να γίνει πιο κατανοητό το θέμα μας θα προχωρήσουμε σε μια υπόθεση.

Ας υποθέσουμε πως έχουμε μπροστά μας ένα τσίρκο. Το αποδεχόμαστε σαν μια αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα χωρίς όμως να το εξετάσουμε σαν σύνολο με τις πτυχές και τις αντιφάσεις του, με τις δυνάμεις που το διατηρούν σαν τέτοιο και με εκείνες που θέλουν να το διαλύσουν, τις προθέσεις αυτών που θέλουν να το μετασχηματίσουν κι αυτών που με την διάλυσή του θέλουν να φτιαχτεί κάτι αλλιώτικο. Φυσικά ούτε λόγος να νοιαστούμε για το πώς προέκυψε αυτό το τσίρκο. Μας αρκεί σαν τέτοιο. Μας βολεύει να το δούμε έτσι. Κι αν κάποιος θελήσει να μας ζητήσει εξηγήσεις για τη στάση μας, μπορούμε κάλλιστα να μιλήσουμε με βάση αυτό που φαίνεται και να πούμε πως το τσίρκο δημιουργήθηκε με τη θέληση λιονταριών, τίγρεων, θηριοδαμαστών, κλόουν, ακροβατών κ.ο.κ.

Ας πάμε παρακάτω.

Το κράτος και οι εξουσιαστές, αιώνες τώρα προσπαθούν να πείσουν τον κόσμο πως αποτελούν «σάρκα από τη σάρκα του», πως κάποια στιγμή, όπως στο μύθο του πύργου της Βαβέλ, σαν από θαύμα ή θεϊκή τιμωρία οι άνθρωποι χωρίστηκαν σε εξουσιαστές κι εξουσιαζόμενους. Σε κάποια κορόιδα, δηλαδή, που είπαν στους άλλους «ελάτε να μας εξουσιάσετε» και στους έξυπνους που άρπαξαν την ευκαιρία. Από τότε οι «από κάτω» την έχουν «καταβρεί» (κατά το κοινώς λεγόμενο) με αυτό που έγινε κι έτσι δεν ενδιαφέρονται παρά για το πώς θα ζήσουν καλύτερα τη σκλαβιά τους.

Αυτό λοιπόν το ωραίο παραμυθάκι χρησιμοποιείται από τους κάθε είδους κρατιστές (με ελαφρώς παραλλαγμένες τις διατυπώσεις) για να επιβεβαιώσουν την άθλια ύπαρξη και τον εγκληματικό ρόλο τους.

«Η ανθρωπότητα προοδεύει με την εξουσία», κραυγάζουν οι κρατιστές, «υποταχτείτε σε μας και τις θελήσεις μας, αφού η κοινωνία μας δημιούργησε». Απ' ότι φαίνεται η κοινωνία υπήρχε ανέκαθεν, όπως κι ο Θεός. Και κάποια στιγμή αποφάσισε: «Ας φτιάξω το κράτος». Και εγένετο κράτος!!! Κι αφού και τα ζώα έχουν την εξουσία μέσα τους, ας περιμένουμε να φτιαχτούν σε λίγο και τα κράτη των χοίρων, των κατσαρίδων, των αλεπούδων, των ορνίθων, των τσακαλιών και των λύκων.

και την ελευθερία. Ο Κρο Μανιόν και ο Νεάτερνταλ, όντες βαθιά συνειδητοποιημένοι, μας άφησαν και γραπτές διαθήκες μέσα στα σπήλαια, όπου ζούσαν, για να μην έχουμε καμιά αμφιβολία σε ό,τι αφορά τις προθέσεις και τις διαφορετικές επιλογές τους.

Ας σοβαρευτούμε, όμως.

Αυτοί που έχουν ορίσει τον εαυτό τους έξω από το τσίρκο του παραδείγματός μας, θα πρέπει να βρουν έναν τόπο για να πραγματώσουν την επαναστατικότητα τους. Έφ' όσον υπάρχει η συγκεκριμένη κοινωνία, που απεύχονται και μισούν θα ζήσουν μέσα σ' αυτή ή θα στήσουν τα αντίσκηνά τους έξω από την αυτήν;

Κάνετε λάθος αν πιστεύετε πως θα βρεθούν έξω απ' αυτήν. Ο εγωισμός δεν τους επιτρέπει να εκτεθούν. Θα ζήσουν στην καβάτζα, που θα αναζητήσουν από τους «προσκυνημένους» και μη. Τότε έρχεται η ανακάλυψη των κοινωνικών και πολιτικών ασπίδων προστασίας, ενώ το «ΕΓΩ» —και οι απαντήσεις του— παραμένει «η πεμπτουσία της επαναστατικής σκέψης και πρακτικής».

Ποια είναι τα ξεκάθαρα συμπεράσματα που προκύπτουν από την ανάδειξη του «ΕΓΩ» σε υπέρτατο επαναστατικό είδος;

Πρώτα και κύρια αυτό το σπάνιο είδος. Αυτό, που όπως ομολογούν οι εμπνευστές του θα πρέπει να αντληθεί και να μετουσιωθεί, κατά πως αυτοί ορίζουν, από ένα ζωντανό κομμάτι της κοινωνίας, τους νέους που θέλουν να αγωνιστούν. Θα πρέπει μάλιστα αυτός ο επαναστατισμός, που θα τους διοχετευτεί σαν **λύση, μέσο και σκοπός,** να τους δίνει και κάποιες δυνατότητες ότι θα έχουν κάποια προφύλαξη. Ειδ' άλλως, η άγρα επαναστατών θα περιοριστεί σε ορισμένους απελπισμένους, εάν και εφ' όσον υπάρξουν τέτοιοι.

Είπαμε, οι «επαναστάτες» σ' αυτές τις περιπτώσεις θα πρέπει να μοιάζουν με τον περιούσιο λαό της παλαιάς διαθήκης, που χρειάζεται να περιβληθεί και από ορισμένα προνόμια. Αυτά τα προνόμια πρέπει να εμπεριέχουν τις λογικές της «διπλής στρατηγικής», δηλαδή, τις υποτιθέμενες, ή ενδεχόμενες και υπαρκτές, καβάτζες.

Εκεί λοιπόν που η κοινωνία είναι ένα τίποτα, ξαφνικά γίνεται χρήσιμη για τον περιούσιο λαό των «επαναστατών», οι οποίοι θα χρησιμοποιήσουν «τις κοινωνικές ασπίδες προστασίας» (τα κοινώς θεωρούμενα κορόιδα).

Εννοείται, πως η απαξίωση της κοινωνίας σαν σύνολο έρχεται πλέον να ολοκληρωθεί με την εξουσιαστική χρησιμοποίησή της. Και μάλιστα όχι του κομματιού των εξουσιαστών αλλά των εξουσιαζόμενων.

Με τους εξουσιαστές όμως τι γίνεται;

Κι εδώ έχουν την απάντηση έτοιμη οι «επαναστάτες», την ονομάζουν «πολιτικές ασπίδες προστασίας». Κι αυτό σημαίνει πολιτικούς μηχανισμούς, κόμματα κλπ. Όπως φαίνεται μάλιστα οι επαναστάτες είναι πολύ πιο επιδέξιοι, αφού θα χρησιμοποιήσουν τους πολύπειρους εξουσιαστές και δεν θα... χρησιμοποιηθούν απ' αυτούς!!!

ολογικών υπόβαθρων, που θα υπονομεύουν τις προοπτικές της ατομικής και κοινωνικής απελευθέρωσης.

Αλλά το ζήτημα δεν σταματά σ' αυτήν την περίπτωση. Δεν είναι λίγες οι φορές που χρησιμοποιούνται απαξιωτικοί όροι σε σχέση με αυτή την πολυσύνθετη πραγματικότητα που ονομάζεται κοινωνία. Πρόκειται για μια συμπεριφορά όπου ο εγωισμός επιχειρείται να αναδειχθεί σαν η υπέρτατη αλήθεια, την οποία θα πρέπει να αποδεχθεί ο κόσμος και ιδιαίτερα οι νεολαίοι.

Το θέμα, όμως, δεν είναι στο αν υπερασπίζεται ή απαξιώνει κάποιος αυτό που ονομάζεται και υπάρχει ως κοινωνία, αλλά στο κατά πόσον **υπάρχει θέληση ή προσπάθεια ώστε να γίνει κατανοητή η πραγματικότητα,** που ζούμε τώρα.

Ας εξετάσουμε, λοιπόν, το ζήτημα της κοινωνίας.

Η απαξιωτική «θέση», που αναφέρθηκε πιο πάνω, είναι αποτέλεσμα μιας επιφανειακής ματιάς στο σήμερα, που όμως δεν μπορεί ή δεν θέλει να διακρίνει μια ολόκληρη πορεία της ανθρωπότητας. Κι εδώ οφείλουμε να πούμε πως οι αναρχικές απόψεις δεν εκλαμβάνουν την κοινωνία σαν ένα ενιαίο και αδιαχώριστο σύνολο με κοινούς σκοπούς. Από την πλευρά μας, έχουμε ήδη αναφερθεί (βλ. **Αναρχική Θεώρηση τεύχος 7**) πως μέσα στον κοινωνικό χώρο αναπτύσσεται **ο κοινωνικός ανταγωνισμός.**

Είναι, επίσης, αποδεδειγμένο, μέσα από την πορεία των κυριαρχούμενων κοινωνιών, πως όσο θα υπάρχουν εξουσιαστές θα υπάρχουν κι εξουσιαζόμενοι. Όσο θα υπάρχουν κάποια κομμάτια που θα ταυτίζονται και θα αφομοιώνονται μέσα στο εξουσιαστικό τέλμα και τις ιδεολογικές προλήψεις του κρατισμού, άλλο τόσο θα υπάρχουν εξεγερμένα κομμάτια που συγκρούονται, οργανώνονται κι επιτίθενται με πολλούς τρόπους ενάντια σ' όσους διατηρούν και στηρίζουν τις καταπιεστικές κι εκμεταλλευτικές συνθήκες.

Στη διάρκεια αυτής της διεργασίας υπάρχουν άτομα και ομάδες ανθρώπων που συντίθενται σε μια μόνιμη αντιπαράθεση με τις εξουσιαστικές κι εκμεταλλευτικές δομές. Εφ' όσον αυτό που τους αντιπαραθέτει ενάντια στο κράτος είναι η ολοκληρωτική εναντίωση σ' ό,τι αυτό στηρίζει και προωθεί —**την καταπίεση**, **αλλοτρίωση κι εκμετάλλευση των ανθρώπων**—, τότε μπορούμε να μιλάμε για συγκροτήσεις ομάδων που θέλουν να ανατρέψουν την υπάρχουσα κατάσταση.

Οι αναρχικές συγκροτήσεις από την θέση τους αποσκοπούν στην συνολική εξάλειψη των δεινών που προέκυψαν στην πορεία του ανθρώπινου γένους, κάτω από συνθήκες ωμής και απροκάλυπτης επιβολής. Δεν τηρούν μια αρνητική στάση προς αυτό του οποίου αποτελούν συστατικό στοιχείο, για τον απλούστατο λόγο ότι πάλι, οφείλεται συνήθως στον μικροαστικό πανικό που διακατέχει (κι όχι μόνον αυτούς), πως θα χάσουν το... πολύτιμο, πλην όμως αρρωστημένο τους «εγώ».

Άλλωστε, τέτοιες θέσεις δεν έχουν πιθανότητες να αποκτήσουν κάποιο αντίκτυπο προς τους υπόλοιπους ανθρώπους, αλλά ούτε και προς τον περίγυρο αυτών που τις προπαγανδίζουν, αφού η προβολή ενός εξωπραγματικού και αντιανθρώπινου image ελάχιστα γίνεται αποδεκτή.

Θα πρέπει, επίσης, να διευκρινίσουμε πως ομάδες και άτομα που έχουν συντεθεί σε μια μόνιμη αντιπαράθεση με την εξουσιαστική πραγματικότητα και στέκονται μέσα από τις (πραγματικές) συνθήκες συγκρουσιακά κι εξεγερτικά απέναντι στο κράτος **δεν αναβαθμίζονται**. Αυτή τους η στάση **δεν τους μετατρέπει, δηλαδή, σε κάτι το «ανώτερο» από τους υπόλοιπους ανθρώπους και ομάδες.**

Αυτή η διαφορετικότητα, όταν παίρνει τις διαστάσεις της μοναδικότητας, είναι που εκβράζει μια άμετρη εξουσιαστική συμπεριφορά, που δεν διαφέρει και πολύ από την στάση του δουλοκτήτη λευκού. Ενός ατόμου που θεωρούσε τους μαύρους δούλους που του έρχονταν κατά καραβιές από την Αφρική ως υποδεέστερα όντα, που υποτίθεται πως προσαρμόστηκαν στις συνθήκες δουλείας χωρίς πολλές αντιδράσεις. Ήταν πολύ εύκολο για τον εξουσιαστικό αυτό συρφετό να δικαιολογήσει τις όποιες θεωρίες του, ξεκινώντας από το σημείο της εξαθλίωσης που είχαν οδηγήσει αυτούς τους ανθρώπους. Η «ανωτερότητα» αυτή της λευκής φυλής, βέβαια, φάνηκε να είναι μια αυταπάτη όταν άρχισαν οι εξεγέρσεις των σκλάβων.

Μιλήσαμε προηγουμένως για έναν **κοινωνικό ανταγωνισμό.** Θα επαναλάβουμε περιληπτικά αυτό που έτσι κι αλλοιώς είναι γνωστό και με μια εμπειρική ακόμα ματιά όσων ζουν μέσα στον κοινωνικό χώρο και δεν διέπονται από τη βολική «οπτική» της στατικότητας.

Η κοινωνία δεν είναι κάτι το σταθερό. Βρίσκεται μέσα σε μια διαρκή κίνηση. Διάφορα κομμάτια ανταγωνίζονται μεταξύ τους σε διάφορα επίπεδα. Κι αυτό που έχουμε προσδιορίσει είναι η **γενικότερη** κατάσταση ανταγωνισμού και η **ειδικότερη.**

Για να μιλήσουμε πιο συγκεκριμένα, ο ανταγωνισμός, για παράδειγμα, δυο καπιταλιστών για να πουλήσουν κάποια προϊόντα ανήκει στην γενικότερη κατάσταση που αναφέραμε. Ο ανταγωνισμός τού εργάτη με το αφεντικό του στην ειδικότερη. Πρόκειται γι' αυτό που με άλλους όρους είχαμε προσδιορίσει ως **κοινωνικός ανταγωνισμός** με την **ευρεία** και με την **στενή έννοια.**

Αυτή λοιπόν η προσπάθεια διερεύνησης και κατανόησης της πραγματικότητας είναι **δυναμι-**

διάλυσή του θέλουν να φτιαχτεί κάτι αλλιώτικο. Φυσικά ούτε λόγος να νοιαστούμε για το πώς προέκυψε αυτό το τσίρκο. Μας αρκεί σαν τέτοιο. Μας βολεύει να το δούμε έτσι. Κι αν κάποιος θελήσει να μας ζητήσει εξηγήσεις για τη στάση μας, μπορούμε κάλλιστα να μιλήσουμε με βάση αυτό που φαίνεται και να πούμε πως το τσίρκο δημιουργήθηκε με τη θέληση λιονταριών, τίγρεων, θηριοδαμαστών, κλόουν, ακροβατών κ.ο.κ.

Ας πάμε παρακάτω.

Το κράτος και οι εξουσιαστές, αιώνες τώρα προσπαθούν να πείσουν τον κόσμο πως αποτελούν «σάρκα από τη σάρκα του», πως κάποια στιγμή, όπως στο μύθο του πύργου της Βαβέλ, σαν από θαύμα ή θεϊκή τιμωρία οι άνθρωποι χωρίστηκαν σε εξουσιαστές κι εξουσιαζόμενους. Σε κάποια κορόιδα, δηλαδή, που είπαν στους άλλους «ελάτε να μας εξουσιάσετε» και στους έξυπνους που άρπαξαν την ευκαιρία. Από τότε οι «από κάτω» την έχουν «καταβρεί» (κατά το κοινώς λεγόμενο) με αυτό που έγινε κι έτσι δεν ενδιαφέρονται παρά για το πώς θα ζήσουν καλύτερα τη σκλαβιά τους.

Αυτό λοιπόν το ωραίο παραμυθάκι χρησιμοποιείται από τους κάθε είδους κρατιστές (με ελαφρώς παραλλαγμένες τις διατυπώσεις) για να επιβεβαιώσουν την άθλια ύπαρξη και τον εγκληματικό ρόλο τους.

«Η ανθρωπότητα προοδεύει με την εξουσία», κραυγάζουν οι κρατιστές, «υποταχτείτε σε μας και τις θελήσεις μας, αφού η κοινωνία μας δημιούργησε». Απ' ότι φαίνεται η κοινωνία υπήρχε ανέκαθεν, όπως κι ο Θεός. Και κάποια στιγμή αποφάσισε: «Ας φτιάξω το κράτος». Και εγένετο κράτος!!! Κι αφού και τα ζώα έχουν την εξουσία μέσα τους, ας περιμένουμε να φτιαχτούν σε λίγο και τα κράτη των χοίρων, των κατσαρίδων, των αλεπούδων, των ορνίθων, των τσακαλιών και των λύκων.

Ας έρθουμε τώρα σε μία από τις πτυχές διαφόρων «επαναστατικών» απόψεων.

«Ο άνθρωπος έχει την εξουσία μέσα του», επαναλαμβάνουν νεόκοποι επαναστάτες, στα χνάρια των παλιών εξουσιαστικών θεωριών, ξεπερνώντας σε ζήλο κάποιους από τους μηδενιστές του 19ου αιώνα. Κι αν ο Μάρξ με τον Ένγκελς έβαζαν σαν προϋπόθεση για την κοινωνική απελευθέρωση την κατασκευή μιας πρωτοπορίας που θα «απελευθέρωνε» την εργατική τάξη, στην περίπτωση αυτή το ενδιαφέρον των σκιαμαχούντων επαναστατών περιορίζεται στο **τίποτα.**

Το τίποτα, που εκφράζεται με αοριστολογίες του είδους «συνειδητή απόφαση να ορίσουμε εμείς τις συνθήκες που ζούμε» (Που; Μέσα στο πνιγηρό εξουσιαστικό περιβάλλον των προσκυνημένων;) και «η ελευθερία όπως προπαγανδίζεται στην επαναστατική διαλεκτική(sic!), είναι

πέρτατο επαναστατικο είδος;

Πρώτα και κύρια αυτό το σπάνιο είδος. Αυτό, που όπως ομολογούν οι εμπνευστές του θα πρέπει να αντληθεί και να μετουσιωθεί, κατά πως αυτοί ορίζουν, από ένα ζωντανό κομμάτι της κοινωνίας, τους νέους που θέλουν να αγωνιστούν. Θα πρέπει μάλιστα αυτός ο επαναστατισμός, που θα τους διοχετευτεί σαν **λύση, μέσο και σκοπός**, να τους δίνει και κάποιες δυνατότητες ότι θα έχουν κάποια προφύλαξη. Ειδ' άλλως, η άγρα επαναστατών θα περιοριστεί σε ορισμένους απελπισμένους, εάν και εφ' όσον υπάρξουν τέτοιοι.

Είπαμε, οι «επαναστάτες» σ' αυτές τις περιπτώσεις θα πρέπει να μοιάζουν με τον περιούσιο λαό της παλαιάς διαθήκης, που χρειάζεται να περιβληθεί και από ορισμένα προνόμια. Αυτά τα προνόμια πρέπει να εμπεριέχουν τις λογικές της «διπλής στρατηγικής», δηλαδή, τις υποτιθέμενες, ή ενδεχομένως και υπαρκτές, καβάτζες.

Εκεί λοιπόν που η κοινωνία είναι ένα τίποτα, ξαφνικά γίνεται χρήσιμη για τον περιούσιο λαό των «επαναστατών», οι οποίοι θα χρησιμοποιήσουν «τις κοινωνικές ασπίδες προστασίας» (τα κοινώς θεωρούμενα κορόιδα).

Εννοείται, πως η απαξίωση της κοινωνίας σαν σύνολο έρχεται πλέον να ολοκληρωθεί με την εξουσιαστική χρησιμοποίησή της. Και μάλιστα όχι του κομματιού των εξουσιαστών αλλά των εξουσιαζόμενων.

Με τους εξουσιαστές όμως τι γίνεται;

Κι εδώ έχουν την απάντηση έτοιμη οι «επαναστάτες», την ονομάζουν «πολιτικές ασπίδες προστασίας». Κι αυτό σημαίνει πολιτικούς μηχανισμούς, κόμματα κλπ. Όπως φαίνεται μάλιστα οι επαναστάτες είναι πολύ πιο επιδέξιοι, αφού θα χρησιμοποιήσουν τους πολύπειρους εξουσιαστές και δεν θα... χρησιμοποιηθούν απ' αυτούς!!!

Τέλος πάντων. Δικό τους το μαχαίρι, δικό τους και το καρπούζι, αφού μια τέτοια συνθήκη είναι ξένη προς την αναρχία και την απελευθερωτική προοπτική.

Μόνο που η «επαναστατική» πρακτική σ' αυτές τις περιπτώσεις δεν κατοχυρώνεται από αυθύπαρκτη επαναστατική θεωρία και πρακτική. Αντίθετα, έχουμε μια κατάσταση όπου, με ξένα κόλλυβα, επιχειρείται να γίνει «μνημόσυνο» αλλά και με πλήρη ασυναρτησία λόγου και επιχειρημάτων «τα πρωτοπόρα τμήματα που περνούν πρώτα στην επίθεση» χρησιμοποιούν δανεικές ασπίδες.

O Tempora, O mores!!!

Συσπείρωση Αναρχικών

Εισαγωγή

Οι **ΠΙΡΑΧΑ** είναι μια φυλή που ζει δίπλα και γύρω από τον ποταμό Maici στη ΒΑ Βραζιλία και είναι γνωστή από τα τέλη του 19ου αιώνα[1]. Το 2000 αριθμούσε 360 μέλη (το 1979 μετρήθηκαν 107 άτομα), αριθμός πολύ μικρότερος από άλλες περιόδους. Οι ίδιο αυτο-αποκαλούνται hiaitsiihi (οι «ίσιοι», οι «σωστοί»). Η γλώσσα τους δεν έχει αριθμούς ή εξαρτημένες προτάσεις. Την αποκαλούν apaitsiiso (αυτό που βγαίνει από το κεφάλι). Πολλές φορές προσπάθησαν γλωσσολόγοι να ερμηνεύσουν και να βάλουν σε καλούπια τη γλώσσα τους αλλά είναι κάτι που φαντάζει δύσκολο[2]. Οι Πιράχα συνεννοούνται ακόμα και με το κλάμα ή με σφυρίγματα, ή ακόμα και μιλώντας ενώ τρώνε. Η αίσθηση του χρόνου που έχουν βασίζεται στην ξηρή και τη βροχερή εποχή, με βάση αυτό οργανώνονται. Δεν χρησιμοποιούν καμία λέξη για να περιγράψουν χρώματα. Χρησιμοποιούν μόνο 3 αντωνυμίες. Αξιοσημείωτο είναι ότι δίνουν ονόματα στα έμβρυα πριν καν γεννηθούν.

Αυτό, όμως, που μπερδεύει πιο πολύ απ' όλα τους γλωσσολόγους είναι η έλλειψη εξαρτημένων προτάσεων. Αντί να πούνε π.χ. «όταν θα 'χω τελειώσει το φαΐ, θα ήθελα να μιλήσω μαζί σου», λένε «τελειώνω το φαΐ, μιλάω μαζί σου».

Θεωρούνται πολύ ειρηνικοί, έχουν ελάχιστη επαφή με τον πολιτισμό, η οποία περιορίζεται στη χρήση κάποιων εργαλείων. Βέβαια, κατά καιρούς έχουν αναφερθεί συμπλοκές με άλλους ιθαγενείς ή λευκούς ντόπιους.

Η κύρια ασχολία τους είναι το κυνήγι και η συλλογή τροφών. Από τις καρύδες, τις οποίες ανταλλάσσουν με ντόπιους, παίρνουν ρούχα, εργαλεία, αλεύρι κ.ά.

Στο παρακάτω κείμενο, αναπτύσσεται μια προβληματική σχετικά με τη γλώσσα τους, που ανατρέπει τις περισπούδαστες αναλύσεις διαφόρων επιστημόνων.

Οι Πιράχα έχουν μια ασυνήθιστη γλώσσα

ΜΙΑ ΓΛΩΣΣΑ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΣΚΕΨΗ

στους Πολυνήσιους Mura (και στους Νοτιοαμερικανούς Piraha), μέχρι 148 στους αφρικανούς !xu ή στους !Kung. Οι πιο πολλές γλώσσες έχουν μεταξύ 20 και 35. Αυτό δεν εξηγείται από τη θεωρία του Τσόμσκυ. Φαίνεται ότι η "Οικουμενική Γραμματική" δεν είναι ένα επιστημονικό γεγονός αλλά ένα πρόγραμμα που, για θεωρητικούς λόγους, υποθέτει ότι η γλώσσα έχει έναν οικουμενικό πυρήνα. Είναι μια υπόθεση που οι οπαδοί του Τσόμσκυ έχουν επανειλημμένα αποτύχει να τεκμηριώσουν»[3].

3. Τα παιδιά μαθαίνουν τη σωστή γραμματική για τις μητρικές τους γλώσσες.

Συμπέρασμα: Τα ανθρώπινα όντα πρέπει να έχουν κάποια μορφή έμφυτης γλωσσικής οντότητας που παρέχει πρόσθετη γνώση στους σπουδαστές γλωσσών».

Η προϋπόθεση που οδηγεί σ' αυτό το συμπέρασμα δέχεται κριτική απ' αυτούς που υποστηρίζουν ότι οι μηχανισμοί του εγκεφάλου για αναγνώριση στατιστικού σχεδίου μπορούν να επιλύσουν κάποιες από τις δυσκολίες στην εκμάθηση μιας γλώσσας χρησιμοποιώντας μόνο τη θετική επίδραση. Αμφισβητείται επίσης το ότι τα παιδιά μαθαίνουν μόνο με θετική επίδραση.

Αυτό που κάνει ο Τσόμσκυ (βάζοντας αμφισβητήσιμες προϋποθέσεις) είναι να αναπαράγει την αντίληψη ότι η συμβολική σκέψη, που είναι η βάση της «οικουμενικής γραμματικής», είναι εμφυτευμένη στον εγκέφαλό μας σαν αποτέλεσμα της εξέλιξης. Αυτό όχι απλά δεν είναι αποδεδειγμένο αλλά αντικρούεται από ανθρώπους όπως οι Πιράχα και αποκαλύπτει είτε μια ρατσιστική ή αποικιοκρατική συμπεριφορά απέναντι σ' αυτούς που διατηρούν μια γλώσσα χωρίς αναδρομή, αφού η θεωρία που προτείνουν οι Τσόμσκυ, Χάουσερ και Φιτς είναι ότι η αναδρομή είναι μια κρίσιμη και μοναδικά ανθρώπινη ιδιοκτησία. Σύμφωνα, λοιπόν, με το σύστημα του Τσόμσκυ, οι Πιράχα θα ήταν γενετικά κατώτεροι από τους ανθρώπους ή θύματα μιας κοινωνίας που ξέχασε τι σημαίνει να είσαι άνθρωπος, αφού οι Πιράχα δεν έχουν εξαρτημένες και αναφορικές προτάσεις στη γλώσσα τους. Κάθε πρόταση στέκεται μόνη της και αναφέρε-

Υπάρχει και μια μεγάλη διαφορά ανάμεσα στη δυνατότητα εκμάθησης ενός ενήλικου σε σχέση με αυτή ενός παιδιού. Ο 7χρονος ανιψιός μου δεν έχει πρόβλημα να χρησιμοποιήσει το κομπιούτερ για να σερφάρει στο ίντερνετ, ενώ η 58χρονη μητέρα μου δεν μπορεί να καταλάβει πώς λειτουργεί ένα κομπιούτερ. Είναι μια σύνθετη δουλειά, ειδικά για ένα παιδί χωρίς εμπειρία, να μάθει πώς να χρησιμοποιεί ένα κομπιούτερ, μόνο με τη θετική επίδραση.

Σημαίνει αυτό ότι οι Κρο-Μανιόν είχαν έμφυτη γνώση για το πώς να σερφάρουν στο ιντερνέτ πριν από 40.000 χρόνια που δεν υπήρχαν υπολογιστές; Από μια εξελικτική σκοπιά, πώς μπορεί αυτό να είναι δυνατό; Ή μήπως το σχέδιο του Θεού ήταν ότι οι άνθρωποι κάποια μέρα θα περνούσαν τη ζωή τους μπροστά από ένα κομπιούτερ; «Έτσι ο Θεός έφτιαξε την Εύα και τον Αδάμ για να σερφάρουν στο διαδίκτυο, και είδε ότι αυτό είναι καλό». Ή μήπως ο Homo

σότερες από δυο σημασίες, συχνά ως αποτέλεσμα ζωηρών πνευματικών πρακτικών. Οι λίγοι που μπορούν (υποθετικά) να δραπετεύσουν ή δεν μπορούν να ζήσουν στο παρόν θεωρούνται «πεφωτισμένοι».

«Ο Joshu ρώτησε τον Nansen: "Ποιο είναι το μονοπάτι;" και ο Nansen είπε: "Η καθημερινή ζωή είναι το μονοπάτι". Ο Joshu ρώτησε "Μπορεί να μελετηθεί;" Ο Nansen είπε: "Αν προσπαθήσεις να τη μελετήσεις, θα απομακρυνθείς απ' αυτήν". Ο Joshu ρώτησε: "Αν δεν μελετήσω, πώς μπορώ να ξέρω ότι είναι το μονοπάτι;" Ο Nansen είπε: "Το μονοπάτι δεν ανήκει στον κόσμο της αίσθησης, ούτε ανήκει στον κόσμο της μη αίσθησης. Η νόηση είναι μια πλάνη και η μη νόηση είναι άσκοπη. Αν θες να ψάξεις το αληθινό μονοπάτι χωρίς αμφιβολία, βάλε τον εαυτό σου στην ίδια ελευθερία με αυτή του ουρανού. Δεν το ονομάζει ούτε καλό ούτε μη-καλό". Με αυτά τα λόγια ο Joshu φωτίστηκε». (Ιστορία Zen)[6].

Σύμφωνα με τους Πιράχα, η ομιλία θα έπρεπε να αφορά μόνο στη γνώση που βασίζεται στην προσωπική, άμεση εμπειρία του ατόμου. Κανένας Πιράχα δεν αναφέρεται σε αφηρημένες έννοιες ή σε απόμακρα μέρη και χρόνους. Έτσι αναστατώθηκαν και δεν ήθελαν να συνεχίσουν το μάθημα ανάγνωσης που τους έκανε ο γλωσσολόγος Daniel Everett, όταν η λέξη τους για τον «ουρανό» λεγόταν φωναχτά και με ομοηχία μετά από μήνες σκληρής δουλειάς. Στην αρχή γέλασαν όταν η λέξη ακουγόταν σαν «ουρανός», αλλά όταν ο Everett εξήγησε ότι ήταν απλά η λέξη για τον «ουρανό», ζήτησαν να σταματήσουν τα μαθήματα. Ο λόγος που παρακολούθησαν τα μαθήματα στην αρχή ήταν να κάνουν παρέα μεταξύ τους και το ότι τους έδιναν ποπ-κορν.

Η ιδέα που εκφράζεται από τον David Abram στο The Spell of The Sensuous: «*διαβάζεις τις τυπωμένες λέξεις όπως οι κυνηγοί των φυλών διαβάζουν τα ίχνη των ελαφιών, των αρκούδων που αποτυπώνονται στο έδαφος του δάσους*» **δεν είναι αληθινή**. Τα ίχνη των ζώων δεν διαβάζονται από τον κυνηγό επειδή για το ζώο δεν είναι σύμβολο, ούτε έγινε από το ζώο για να σχηματίσει ένα σύμβολο για τη λέξη ουρανός, για παράδειγμα. Είναι αυτό που είναι, ένα ίχνος, και βιώνεται μ' αυτό τον τρόπο. Όχι μόνο με το να συλλέγουν γνώσεις από την όραση αλλά απ' όλο το φάσμα της αντίληψης του κυνηγού. Μπορεί για παράδειγμα κάποιος να μυρίσει τη σημασία μιας λέξης; Μπορεί να την αγγίξει ή να τη γευτεί; Ο ουρανός είναι εκεί ψηλά για τους Πιράχα και όχι σε ένα κομμάτι χαρτί με μουτζούρες, επειδή η δικά τους λέξη «ουρανός»

σα τους αλλά είναι κάτι που φαντάζει δύσκολο[2]. Οι Πιράχα συνεννοούνται ακόμα και με το κλάμα ή με σφυρίγματα, ή ακόμα και μιλώντας ενώ τρώνε. Η αίσθηση του χρόνου που έχουν βασίζεται στην ξηρή και τη βροχερή εποχή, με βάση αυτό οργανώνονται. Δεν χρησιμοποιούν καμία λέξη για να περιγράψουν χρώματα. Χρησιμοποιούν μόνο 3 αντωνυμίες. Αξιοσημείωτο είναι ότι δίνουν ονόματα στα έμβρυα πριν καν γεννηθούν.

Αυτό, όμως, που μπερδεύει πιο πολύ απ' όλα τους γλωσσολόγους είναι η έλλειψη εξαρτημένων προτάσεων. Αντί να πούνε π.χ. «όταν θα 'χω τελειώσει το φαΐ, θα ήθελα να μιλήσω μαζί σου», λένε «τελειώνω το φαΐ, μιλάω μαζί σου».

Θεωρούνται πολύ ειρηνικοί, έχουν ελάχιστη επαφή με τον πολιτισμό, η οποία περιορίζεται στη χρήση κάποιων εργαλείων. Βέβαια, κατά καιρούς έχουν αναφερθεί συμπλοκές με άλλους ιθαγενείς ή λευκούς ντόπιους.

Η κύρια ασχολία τους είναι το κυνήγι και η συλλογή τροφών. Από τις καρύδες, τις οποίες ανταλλάσσουν με ντόπιους, παίρνουν ρούχα, εργαλεία, αλεύρι κ.ά.

ΜΙΑ ΓΛΩΣΣΑ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΒΟΛΙΚΗ ΣΚΕΨΗ

Στο παρακάτω κείμενο, αναπτύσσεται μια προβληματική σχετικά με τη γλώσσα τους, που ανατρέπει τις περισπούδαστες αναλύσεις διαφόρων επιστημόνων.

Οι Πιράχα έχουν μια ασυνήθιστη γλώσσα και είναι μια από τις πολλές ζωντανές αποδείξεις ότι η θεωρία του Noam Chomsky, «ότι η γλώσσα μας είναι το αποτέλεσμα της εξέλιξης ενός γενετικά καθορισμένου προγράμματος», είναι λάθος.

Ποια είναι η δομή της γλώσσας γενικά; Σύμφωνα με τον Τσόμσκυ, ένα μωρό μπορεί να έχει ένα μεγάλο σώμα της γνώσης, και χρειάζεται μόνο να μάθει τα ιδιότυπα χαρακτηριστικά της γλώσσας ή των γλωσσών στις οποίες εκτίθεται. Γιατί ήταν αδύνατο για κάποια μωρά να μάθουν να μιλάνε (παραπάνω από μερικές λέξεις), όταν τα βρήκαν σε μια ορισμένη ηλικία; Αν η θεωρία μιας οικουμενικής γραμματικής ήταν αληθινή (και το ψευδές συμπέρασμα, στο οποίο βασίζεται, ότι οι εγκέφαλοί μας είναι γενετικά προκαθορισμένοι), τότε αυτά τα μωρά θα έπρεπε να μπορούν να μάθουν να μιλάνε τουλάχιστον στο βασικό επίπεδο γραμματικής που, σύμφωνα με τον Τσόμσκυ, είναι κοινό σε όλη την ανθρωπότητα. Αλλά δεν το κάνουν αυτό. Αν δεν εκτεθούν σε κάποια γλώσσα στα πρώτα χρόνια της ζωής τους, τα παιδιά θα μπορέσουν μόνο να μάθουν κάποιες λέξεις και καθόλου γραμματική.

Αυτό που κάνει ο Τσόμσκυ (βάζοντας αμφισβητήσιμες προϋποθέσεις) είναι να αναπαράγει την αντίληψη ότι η συμβολική σκέψη, που είναι η βάση της «οικουμενικής γραμματικής», είναι εμφυτευμένη στον εγκέφαλό μας σαν αποτέλεσμα της εξέλιξης. Αυτό όχι απλά δεν είναι αποδεδειγμένο αλλά αντικρούεται από ανθρώπους όπως οι Πιράχα και αποκαλύπτει είτε μια ρατσιστική ή αποικιοκρατική συμπεριφορά απέναντι σ' αυτούς που διατηρούν μια γλώσσα χωρίς αναδρομή, αφού η θεωρία που προτείνουν οι Τσόμσκυ, Χάουσερ και Φιτς είναι ότι η αναδρομή είναι μια κρίσιμη και μοναδικά ανθρώπινη ιδιοκτησία. Σύμφωνα, λοιπόν, με το σύστημα του Τσόμσκυ, οι Πιράχα θα ήταν γενετικά κατώτεροι από τους ανθρώπους ή θύματα μιας κοινωνίας που ξέχασε τι σημαίνει να είσαι άνθρωπος, αφού οι Πιράχα δεν έχουν εξαρτημένες και αναφορικές προτάσεις στη γλώσσα τους. Κάθε πρόταση στέκεται μόνη της και αναφέρεται σε ένα συγκεκριμένο γεγονός. Αντί να πουν «αν βρέξει, δεν θα πάω», λένε «βρέχει πάω όχι».

«Προσπάθησα να μεταγράψω όλα όσα άκουσα», λέει ο καθηγητής Everett[4], που τώρα μιλάει άνετα τη γλώσσα τους. *«Προσπάθησα απεγνωσμένα να βρω δομές που νόμιζα ότι είχε κάθε γλώσσα αλλά δεν μπορούσα να τις βρω. Ήμουνα σίγουρος ότι ήταν λόγω της έλλειψης εμπειρίας μου, αλλά στην ουσία δεν υπήρχαν*[5]*...»*

Αυτή η γλώσσα σίγουρα θα φαινόταν δυσνόητη σε κάποιον/α που έχει ξοδέψει όλη του/της τη ζωή να επικοινωνεί με αφηρημένα σύμβολα. Η γλώσσα των Πιράχα μπορεί να εκφραστεί με σφυρίγματα το ίδιο καλά, με τραγούδι, ή ακόμα και με μουρμουρητά κατά τη διάρκεια του φαγητού, επειδή είναι μια σύνθετη τονική γλώσσα. Πρέπει, επίσης, να γίνει κατανοητή σε ένα διαισθητικό επίπεδο. Στην ουσία, δεν πιστεύουν ότι οι ξένοι μπορούν να τους καταλάβουν ακόμα κι αν έχουν μάθει τη γλώσσα τους.

«Αν και ο Τσόμσκυ επαναλαμβάνει αυτό το επιχείρημα (ένδεια ερεθίσματος) σε μια ποικιλία διαφορετικών τρόπων, μια κοινή δομή προς το

Υπάρχει και μια μεγάλη διαφορά ανάμεσα στη δυνατότητα εκμάθησης ενός ενήλικου σε σχέση με αυτή ενός παιδιού. Ο 7χρονος ανιψιός μου δεν έχει πρόβλημα να χρησιμοποιήσει το κομπιούτερ για να σερφάρει στο ίντερνετ, ενώ η 58χρονη μητέρα μου δεν μπορεί να καταλάβει πώς λειτουργεί ένα κομπιούτερ. Είναι μια σύνθετη δουλειά, ειδικά για ένα παιδί χωρίς εμπειρία, να μάθει πώς να χρησιμοποιεί ένα κομπιούτερ, μόνο με τη θετική επίδραση.

Σημαίνει αυτό ότι οι Κρο-Μανιόν είχαν έμφυτη γνώση για το πώς να σερφάρουν στο ιντερνέτ πριν από 40.000 χρόνια που δεν υπήρχαν υπολογιστές; Από μια εξελικτική σκοπιά, πώς μπορεί αυτό να είναι δυνατό; Ή μήπως το σχέδιο του Θεού ήταν ότι οι άνθρωποι κάποια μέρα θα περνούσαν τη ζωή τους μπροστά από ένα κομπιούτερ; «Έτσι ο Θεός έφτιαξε την Εύα και τον Αδάμ για να σερφάρουν στο διαδίκτυο, και είδε ότι αυτό ήταν καλό». Ή μήπως ο Homo Sapiens έχει μια έμφυτη ικανότητα να μαθαίνει, και αυτή η ικανότητα εμπλουτίζεται κατά τη διάρκεια μιας κρίσιμης περιόδου, με ιδιαίτερη ευαισθησία σε συγκεκριμένα περιβαλλοντικά ερεθίσματα; Και είναι πιθανό ότι αν δεν δεχόμαστε ερεθίσματα, που είναι απαραίτητο για την εκμάθηση κάποιων πραγμάτων, κατά τη διάρκεια αυτής της «κρίσιμης περιόδου», μπορεί να είναι δύσκολο και συχνά αδύνατο, να μάθουμε αυτά τα πράγματα αργότερα στη ζωή μας.

...

σου στην ίδια ελευθερία με αυτή του ουρανού. Δεν το ονομάζει ούτε καλό ούτε μη-καλό". Με αυτά τα λόγια ο Joshu φωτίστηκε». (Ιστορία Zen)[6].

Σύμφωνα με τους Πιράχα, η ομιλία θα έπρεπε να αφορά μόνο στη γνώση που βασίζεται στην προσωπική, άμεση εμπειρία του ατόμου. Κανένας Πιράχα δεν αναφέρεται σε αφηρημένες έννοιες ή σε απόμακρα μέρη και χρόνους. Έτσι αναστατώθηκαν και δεν ήθελαν να συνεχίσουν το μάθημα ανάγνωσης που τους έκανε ο γλωσσολόγος Daniel Everett, όταν η λέξη τους για τον «ουρανό» λεγόταν φωναχτά και με ομοηχία μετά από μήνες σκληρής δουλειάς. Στην αρχή γέλασαν όταν η λέξη ακουγόταν σαν «ουρανός», αλλά όταν ο Everett εξήγησε ότι ήταν απλά η λέξη για τον «ουρανό», ζήτησαν να σταματήσουν τα μαθήματα. Ο λόγος που παρακολούθησαν τα μαθήματα στην αρχή ήταν να κάνουν παρέα μεταξύ τους και το ότι τους έδιναν ποπ-κορν.

Η ιδέα που εκφράζεται από τον David Abram στο The Spell of The Sensuous: «*διαβάζεις τις τυπωμένες λέξεις όπως οι κυνηγοί των φυλών διαβάζουν τα ίχνη των ελαφιών, των αρκούδων που αποτυπώνονται στο έδαφος του δάσους*» **δεν είναι αληθινή**. Τα ίχνη των ζώων δεν διαβάζονται από τον κυνηγό επειδή για το ζώο δεν είναι σύμβολο, ούτε έγινε από το ζώο για να σχηματίσει ένα σύμβολο για τη λέξη ουρανός, για παράδειγμα. Είναι αυτό που είναι, ένα ίχνος, και βιώνεται μ' αυτό τον τρόπο. Όχι μόνο με το να συλλέγουν γνώσεις από την όραση αλλά απ' όλο το φάσμα της αντίληψης του κυνηγού. Μπορεί για παράδειγμα κάποιος να μυρίσει τη σημασία μιας λέξης; Μπορεί να την αγγίξει ή να τη γευτεί; Ο ουρανός είναι εκεί ψηλά για τους Πιράχα και όχι σε ένα κομμάτι χαρτί με μουτζούρες, επειδή η δικιά τους λέξη «ουρανός» δεν είναι μια μεσολάβηση του βιώματος του ουρανού, είναι μια ευθεία έκφραση του βιώματος με τον ουρανό.

Οι Πιράχα δεν μετρούν ούτε καταλαβαίνουν τη σύλληψη των αριθμών, χρησιμοποιούν μόνο μέτρα κατά προσέγγιση. Και δε φαίνεται να τους αρέσει να τους λες ότι υπάρχει μόνο ένας τρόπος να βλέπεις τα πράγματα.

μπλοκές με άλλους ιθαγενείς ή λευκούς ντόπιους.

Η κύρια ασχολία τους είναι το κυνήγι και η συλλογή τροφών. Από τις καρύδες, τις οποίες ανταλλάσσουν με ντόπιους, παίρνουν ρούχα, εργαλεία, αλεύρι κ.ά.

Στο παρακάτω κείμενο, αναπτύσσεται μια προβληματική σχετικά με τη γλώσσα τους, που ανατρέπει τις περισπούδαστες αναλύσεις διαφόρων επιστημόνων.

Οι Πιράχα έχουν μια ασυνήθιστη γλώσσα και είναι μια από τις πολλές ζωντανές αποδείξεις ότι η θεωρία του Noam Chomsky, «ότι η γλώσσα μας είναι το αποτέλεσμα της εξέλιξης ενός γενετικά καθορισμένου προγράμματος», είναι λάθος.

Ποια είναι η δομή της γλώσσας γενικά; Σύμφωνα με τον Τσόμσκυ, ένα μωρό μπορεί να έχει ένα μεγάλο σώμα της γνώσης, και χρειάζεται μόνο να μάθει τα ιδιότυπα χαρακτηριστικά της γλώσσας ή των γλωσσών στις οποίες εκτίθεται. Γιατί ήταν αδύνατο για κάποια μωρά να μάθουν να μιλάνε (παραπάνω από μερικές λέξεις), όταν τα βρήκαν σε μια ορισμένη ηλικία; Αν η θεωρία μιας οικουμενικής γραμματικής ήταν αληθινή (και το ψευδές συμπέρασμα, στο οποίο βασίζεται, ότι οι εγκέφαλοί μας είναι γενετικά προκαθορισμένοι), τότε αυτά τα μωρά θα έπρεπε να μπορούν να μάθουν να μιλάνε τουλάχιστον στο βασικό επίπεδο γραμματικής που, σύμφωνα με τον Τσόμσκυ, είναι κοινό σε όλη την ανθρωπότητα. Αλλά δεν το κάνουν αυτό. Αν δεν εκτεθούν σε κάποια γλώσσα στα πρώτα χρόνια της ζωής τους, τα παιδιά θα μπορέσουν μόνο να μάθουν κάποιες λέξεις και καθόλου γραμματική. Θα επικοινωνούν σαν τους λύκους (αν μεγαλώσουν ανάμεσα σε λύκους) ή σαν πίθηκοι (αν μεγαλώσουν ανάμεσα σε πιθήκους). Το ενδιαφέρον σχετικά με τη θεωρία του Τσόμσκυ για την οικουμενική γραμματική είναι ότι βασίζεται σε έναν άγγλο φιλόσοφο που ονομάζεται Roger Bacon, που έζησε κατά τον 13ο αιώνα, και στην παρατήρησή του ότι όλες οι γλώσσες χτίζονται πάνω σε μια κοινή υποβόσκουσα γραμματική και αγνοεί όλες τις μετέπειτα παρατηρήσεις πάνω στην ποικιλία της δομής στις γλώσσες των ανθρώπων.

*«Μερικές γλώσσες δεν έχουν γένη, άλλες έχουν δύο, άλλες τρία και η Sothero έχει έξι. Επί πλέον, οι γλώσσες χρησιμοποιούν ένα ορισμένο αριθμό 757 φθόγγων (που παρατηρήθηκαν σε 317 γλώσσες) πολύ διαφορετικά. Το κάνουν αυτό με έναν **μεταβαλλόμενο** αριθμό **συμφώνων και φωνηέντων**, από 11, όπως*

σμα της εξέλιξης. Αυτό όχι απλά δεν είναι αποδεδειγμένο αλλά αντικρούεται από ανθρώπους όπως οι Πιράχα και αποκαλύπτει είτε μια ρατσιστική ή αποικιοκρατική συμπεριφορά απέναντι σ' αυτούς που διατηρούν μια γλώσσα χωρίς αναδρομή, αφού η θεωρία που προτείνουν οι Τσόμσκυ, Χάουσερ και Φιτς είναι ότι η αναδρομή είναι μια κρίσιμη και μοναδικά ανθρώπινη ιδιοκτησία. Σύμφωνα, λοιπόν, με το σύστημα του Τσόμσκυ, οι Πιράχα θα ήταν γενετικά κατώτεροι από τους ανθρώπους ή θύματα μιας κοινωνίας που ξέχασε τι σημαίνει να είσαι άνθρωπος, αφού οι Πιράχα δεν έχουν εξαρτημένες και αναφορικές προτάσεις στη γλώσσα τους. Κάθε πρόταση στέκεται μόνη της και αναφέρεται σε ένα συγκεκριμένο γεγονός. Αντί να πουν «αν βρέξει, δεν θα πάω», λένε «βρέχει πάω όχι».

«Προσπάθησα να μεταγράψω όλα όσα άκουσα», λέει ο καθηγητής Everett[4], που τώρα μιλάει άνετα τη γλώσσα τους. *«Προσπάθησα απεγνωσμένα να βρω δομές που νόμιζα ότι είχε κάθε γλώσσα αλλά δεν μπορούσα να τις βρω. Ήμουνα σίγουρος ότι ήταν λόγω της έλλειψης εμπειρίας μου, αλλά στην ουσία δεν υπήρχαν[5]...»*

Αυτή η γλώσσα σίγουρα θα φαινόταν δυσνόητη σε κάποιον/α που έχει ξοδέψει όλη του/της τη ζωή να επικοινωνεί με αφηρημένα σύμβολα. Η γλώσσα των Πιράχα μπορεί να εκφραστεί με σφυρίγματα το ίδιο καλά, με τραγούδι, ή ακόμα και με μουρμουρητά κατά τη διάρκεια του φαγητού, επειδή είναι μια σύνθετη τονική γλώσσα. Πρέπει, επίσης, να γίνει κατανοητή σε ένα διαισθητικό επίπεδο. Στην ουσία, δεν πιστεύουν ότι οι ξένοι μπορούν να τους καταλάβουν ακόμα κι αν έχουν μάθει τη γλώσσα τους.

«Αν και ο Τσόμσκυ επαναλαμβάνει αυτό το επιχείρημα (ένδεια ερεθίσματος) σε μια ποικιλία διαφορετικών τρόπων, μια κοινή δομή προς το επιχείρημα μπορεί να εκφραστεί συνοπτικά ως εξής:

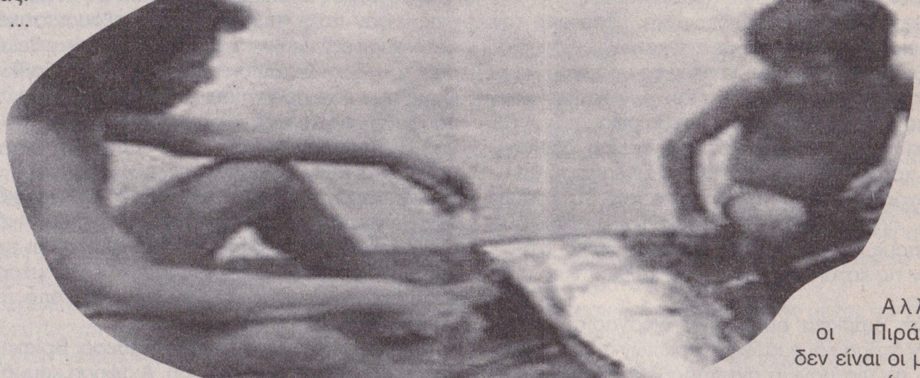
1. Υπάρχουν σχέδια σε όλες τις γλώσσες (π.χ. ανθρώπινες γλώσσες) που δεν μπορούν τα παιδιά να τις μάθουν χρησιμοποιώντας μόνο τη θετική επίδραση. Η θετική επίδραση είναι το σύνολο των γραμματικών προτάσεων στις οποίες ο σπουδαστής της γλώσσας έχει πρόσβαση, δηλαδή παρατηρώντας την ομιλία των άλλων. Η αρνητική επίδραση, από την άλλη, είναι η μη γραμματική επίδραση στον σπουδαστή. Για παράδειγμα, όταν ένας γονιός διορθώνει το λόγο του παιδιού, το παιδί αποκτά αρνητική επίδραση.

2. Τα παιδιά παρουσιάζονται μόνο με θετική επίδραση για αυτές τις προτάσεις, για παράδειγμα, ακούνε τους άλλους να μιλάνε χρησιμοποιώντας προτάσεις που είναι «σωστές», κι όχι αυτές που είναι «λάθος».

η 58χρονη μητέρα μου δεν μπορεί να καταλάβει πώς λειτουργεί ένα κομπιούτερ. Είναι μια σύνθετη δουλειά, ειδικά για ένα παιδί χωρίς εμπειρία, να μάθει πώς να χρησιμοποιεί ένα κομπιούτερ, μόνο με τη θετική επίδραση.

Σημαίνει αυτό ότι οι Κρο-Μανιόν είχαν έμφυτη γνώση για το πώς να σερφάρουν στο ιντερνέτ πριν από 40.000 χρόνια που δεν υπήρχαν υπολογιστές; Από μια εξελικτική σκοπιά, πώς μπορεί αυτό να είναι δυνατό; Ή μήπως το σχέδιο του Θεού ήταν ότι οι άνθρωποι κάποια μέρα θα περνούσαν τη ζωή τους μπροστά από ένα κομπιούτερ; «Έτσι ο Θεός έφτιαξε την Εύα και τον Αδάμ για να σερφάρουν στο διαδίκτυο, και είδε ότι αυτό είναι καλό». Ή μήπως ο Homo Sapiens έχει μια έμφυτη ικανότητα να μαθαίνει, και αυτή η ικανότητα εμπλουτίζεται κατά τη διάρκεια μιας κρίσιμης περιόδου, με ιδιαίτερη ευαισθησία σε συγκεκριμένα περιβαλλοντικά ερεθίσματα; Και είναι πιθανό ότι αν δεν δεχόμαστε ερεθίσματα, που είναι απαραίτητο για την εκμάθηση κάποιων πραγμάτων, κατά τη διάρκεια αυτής της «κρίσιμης περιόδου», μπορεί να είναι δύσκολο και συχνά αδύνατο, να μάθουμε αυτά τα πράγματα αργότερα στη ζωή μας.

...

Μερικά ενδιαφέροντα γεγονότα σχετικά με τους Πιράχα: Η έλλειψη συλλογικής μνήμης παραπάνω από δυο γενιές πριν, επειδή ασχολούνται μόνο με θέματα που εμπίπτουν στην άμεση προσωπική εμπειρία, κάνει τις διάφορες συμβουλές διαφόρων αυτοχρισμένων γκουρού, όπως «ζήσε το παρόν», «μη στενοχωριέσαι για το μέλλον», «μην ζεις στο παρελθόν» άχρηστες, αφού αυτοί οι άνθρωποι τα βιώνουν σαν κάτι τόσο φυσιολογικό, όπως ο ύπνος και το φαΐ. Η αντίληψη του να ζεις στο παρόν μπορεί να φαίνεται φανερή σε μας που ζούμε στους περιορισμούς του πολιτισμού, αλλά είναι σχεδόν αδύνατο για μας να ακολουθήσουμε περισ-

τυπωμένες λέξεις, όπως οι κυνηγοί των φυλών διαβάζουν τα ίχνη των ελαφιών, των αρκούδων που αποτυπώνονται στο έδαφος του δάσους» **δεν είναι αληθινή**. Τα ίχνη των ζώων δεν διαβάζονται από τον κυνηγό επειδή για το ζώο δεν είναι σύμβολο, ούτε έγινε από το ζώο για να σχηματίσει ένα σύμβολο για τη λέξη ουρανός, για παράδειγμα. Είναι αυτό που είναι, ένα ίχνος, και βιώνεται μ' αυτό τον τρόπο. Όχι μόνο με το να συλλέγουν γνώσεις από την όραση αλλά απ' όλο το φάσμα της αντίληψης του κυνηγού. Μπορεί για παράδειγμα κάποιος να μυρίσει τη σημασία μιας λέξης; Μπορεί να την αγγίξει ή να τη γευτεί; Ο ουρανός είναι εκεί ψηλά για τους Πιράχα και όχι σε ένα κομμάτι χαρτί με μουτζούρες, επειδή η δικιά τους λέξη «ουρανός» δεν είναι μια μεσολάβηση του βιώματος του ουρανού, είναι μια ευθεία έκφραση του βιώματος με τον ουρανό.

Οι Πιράχα δεν μετρούν ούτε καταλαβαίνουν τη σύλληψη των αριθμών, χρησιμοποιούν μόνο μέτρα κατά προσέγγιση. Και δε φαίνεται να τους αρέσει να τους λες ότι υπάρχει μόνο ένας τρόπος να βλέπεις τα πράγματα.

Αλλά οι Πιράχα δεν είναι οι μόνοι που έχουν πρόβλημα να μετράνε.

«... η λέξη που χρησιμοποιούν οι PIE (Πρωτο-Ινδο-Ευρωπαίοι) για το εννιά (nine) φαίνεται να πηγάζει από τη λέξη "νέο" (new), η λέξη "εννιά" μπορεί να βγήκε από το "νέο νούμερο", δηλαδή για τους PIE η λέξη αυτή για έναν μεγάλο αριθμό αντιστοιχούσε σε ένα τρομερό τεχνολογικό επίτευγμα. (Στα αγγλικά, η προφορά των δύο λέξεων εξελίχτηκε διαφορετικά, αλλά στα γερμανικά το neun και το neu μοιάζουν, και στα γαλλικά το neuf έχει και τις δύο σημασίες)»[7].

Οι Πρωτο-Ινδο-Ευρωπαίοι ομιλητές υπήρξαν περίπου 6.000 χρόνια πριν. Περίπου 40.000 χρόνια από τη γέννηση της γεωργίας και τουλά-

χιστον 34.000 χρόνια μετά τη γέννηση της συμβολικής κουλτούρας. Αν έχουμε μια έμφυτη τάση για τη συμβολική σκέψη ως αποτέλεσμα της εξέλιξης, όπως θα έπρεπε να είναι το λογικό συμπέρασμα, βασισμένο στην προϋπόθεση ότι έχουμε έμφυτη τάση για μια γραμματική τόσο πολύπλοκη που δεν μπορεί να την μάθει ένα παιδί με θετική επίδραση μόνο, τότε γιατί χρειάστηκαν 34.000 χρόνια να φτάσουμε στον αριθμό 9; Οι αυστραλιανοί αβορίγινες είχαν φτάσει μέχρι τον αριθμό 3 κι αυτό 50.000 χρόνια πριν εμφανιστούν οι λευκοί. Οι Πιράχα δεν μπορούν (ή δεν θέλουν) να καταλάβουν την έννοια του 1.

Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις του ψυχο-γλωσσολόγου Peter Gordon, οι μετρητικές τους ικανότητες *«ήταν παρόμοιες με αυτές των προ-γλωσσικών βρεφών»*.

Αυτή η διαφοροποίηση στην αντίληψη της σημασίας των αριθμών δεν μπορούσε να είναι αποτέλεσμα της εξέλιξης, αφού ο ανθρώπινος εγκέφαλος δεν έχει εξελιχθεί από την εμφάνιση του Homo Sapiens. Και οι Αβορίγινες και οι Πιράχα έχουν την ίδια εξυπνάδα με τους Ευρωπαίους, πράγμα που αποδεικνύεται από το γεγονός ότι ούτε οι σύγχρονοι Αβορίγινες ούτε τα παιδιά των Πιράχα είχαν πρόβλημα στην εκμάθηση των αριθμών.

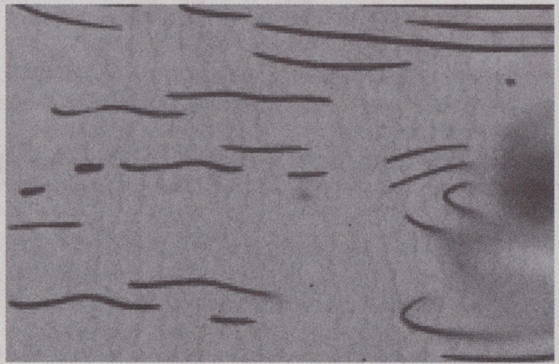
«Ο αριθμός είναι η πιο βαρυσήμαντη ιδέα στην ιστορία της ανθρώπινης φύσης. Η αρίθμηση ή η μέτρηση (και η καταμέτρηση, η διαδικασία της απόδοσης αριθμών σε ποσότητες) σταδιακά ενοποίησε το πλήθος με τον ποσοτικό προσδιορισμό, και έτσι παρήγαγε τον ομογενή και αφηρημένο χαρακτήρα του αριθμού, που έκανε δυνατή τη μαθηματική. Από την έναρξη σε στοιχειώδεις μορφές αρίθμησης (ξεκινώντας με δυαδική διαίρεση και συνεχίζοντας στη χρήση των δακτύλων χεριών και ποδιών σαν βάση) στην Ελληνική εξιδανίκευση του αριθμού, ένας αυξανόμενα αφηρημένος τύπος σκέψης αναπτύχθηκε, παράλληλα με την ωρίμαση της αντίληψης του χρόνου»[8].

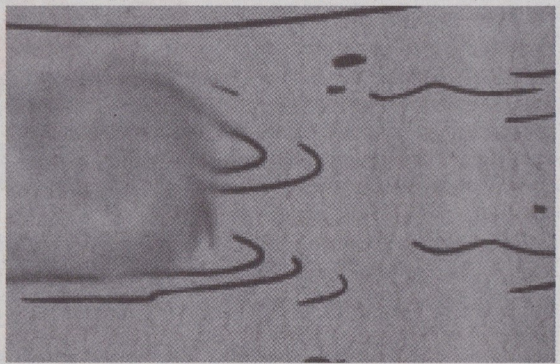
Όπως οι Πιράχα δεν έχουν αντίληψη των αριθμών, δεν έχουν και αντίληψη του χρόνου. Η προσωπική μου εμπειρία όταν δεν έχω ρολόι είναι ότι δεν έχω και αίσθηση του χρόνου. Κατά τη διάρκεια κάποιων διακοπών στην Ελλάδα πριν από μερικά χρόνια, κατάφερα να αποφύγω τη χρήση ρολογιών για τρεις μέρες. Αυτές τις τρεις μέρες είχα την εντύπωση ότι ήρθα πιο κοντά στον εαυτό μου και στο περιβάλλον μου με τρόπο που δυσκολεύομαι να περιγράψω. Νομίζω ότι όλοι έχουμε νιώσει την έλλειψη αίσθησης του χρόνου. Φανταστείτε να ήταν όλη σας η ζωή έτσι. Θα μπορούσε να συγκριθεί με αυτό που οι Βουδιστές περιγράφουν σαν Νιρβάνα. Φανταστείτε τώρα ότι έτσι ήταν η φυσική κατάσταση για

ΧΙΟΣ: Νερό με Υδράργυρο ...ούτε να το πιείτε ούτε να λουστείτε!

Το σύνθημα αυτό είναι ένα από τα πολλά που χρησιμοποίησαν κάτοικοι της Χίου στον αγώνα τους για καθαρό πόσιμο νερό στις βρύσες τους, που ξεκίνησε το 2004. Δυστυχώς ο υδράργυρος παρέμεινε στο νερό και το πρόβλημα δεν λύθηκε ποτέ. Η πρόσφατη ανάδειξη του προβλήματος με το μολυσμένο νερό στα Οινόφυτα που περιέχει ακατάλληλες για τον άνθρωπο ουσίες με πιο επικίνδυνη το εξασθενές χρώμιο, επανάφερε στη μνήμη μας το μολυσμένο νερό της Χίου.

Εδώ και πολλές δεκαετίες, το πρόβλημα του νερού παραμένει το πρώτο και το πιο σημαντικό πρόβλημα στη Χίο. Το νερό δεν χρησιμοποιούνταν για

πόση, αφού ήταν γνωστό ότι περιέχει θάλασσα, χλώριο και κολοβακτηρίδια. Από το 2002 διαπιστώθηκε ο υδράργυρος στο νερό της Χίου.

Ο υδράργυρος είναι βαρύ μέταλλο ιδιαίτερα τοξικό για τον οργανισμό. Προκαλεί καρκίνο, καταστροφή του νευρικού συστήματος και των νεφρών, βλάβες στον εγκέφαλο, γενετικές ανωμαλίες κ.α. Οποιαδήποτε επαφή ακόμα και με το δέρμα είναι απαγορευτική για την υγεία. Παρ' όλα αυτά οι κάτοικοι τις Χίου χρησιμοποιούν αυτό το νερό σχεδόν σε κάθε τους δραστηριότητα όπως μπάνιο, πλύσιμο των δοντιών, λάντζα, πότισμα οπωροφόρων δέντρων και λαχανικών, κτηνοτροφία ενώ υπάρχουν εστιατόρια, όπως και καφετέριες, που το χρησιμοποιούν για μαγείρεμα και σχεδόν σε ό,τι σερβίρουν. Με λίγα λόγια, ο υδράργυρος καταλήγει με τον έναν ή τον άλλο τρόπο στον οργανισμό των κατοίκων της Χίου.

γκρίθηκε η αύξηση των ανωτάτων επιτρεπομένων τιμών του υδραργύρου για τον Δήμο της Χίου σε 1,65 mgr/l, από 1 mgr/l που ήταν!

Για ποιο λόγο, όμως, επιμένουν στο να μην λύνεται ένα τόσο απλό στην ουσία πρόβλημα; Οι λόγοι είναι καθαρά οικονομικοί. Το σταμάτημα της υπεράντλησης θα σημάνει και το σταμάτημα της υδροβόρας «ανάπτυξης» του νησιού. Τα τελευταία χρόνια στη Χίο έχει γίνει ένα όργιο χτισίματος επιχειρήσεων, όπως καφετέριες και τουριστικά κέντρα που για να χτιστούν και κυρίως για να δουλέψουν χρειάζονται τεράστιες ποσότητες νερού.

Επίσης μεγάλα κέρδη από τη μη λύση του προβλήματος έχουν οι εταιρίες εμφιάλωσης νερού και φυσικά τα super market που πουλάνε χιλιάδες μπουκάλια νερό καθημερινά. Η συμμετοχή, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, των πολιτικών του νησιού σε κάποιες από αυτές τις επιχειρήσεις είναι γνωστή στην κοινωνία της Χίου.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι κάτοικοι του νησιού εμπόδισαν έστω και προσωρινά την οικοπεδοποίηση του Κορακάρη που είχε καεί στο παρελθόν. Το χρονικό του πως προσπάθησαν κάποιοι να εκμεταλλευτούν την βασική υδατολεκάνη του νησιού, φαίνεται καλύτερα σε απόσπασμα ανακοίνωσης των κατοίκων:

«Μετά την απόφαση του Γ.Γ. του Υπουργείου Εσωτερικών στις 17-8-2005 που νομιμοποιεί την αγοραπωλησία 2.604 στρεμμάτων στον Κορακάρη, ανοίγει ο δρόμος για την οικοπεδοποίηση του από

Σύμφωνα με τις παρατηρήσεις του ψυχο-γλωσσολόγου Peter Gordon, οι μετρητικές τους ικανότητες *«ήταν παρόμοιες με αυτές των προ-γλωσσικών βρεφών»*.

Αυτή η διαφοροποίηση στην αντίληψη της σημασίας των αριθμών δεν μπορούσε να είναι αποτέλεσμα της εξέλιξης, αφού ο ανθρώπινος εγκέφαλος δεν έχει εξελιχθεί από την εμφάνιση του Homo Sapiens. Και οι Αβορίγινες και οι Πιράχα έχουν την ίδια εξυπνάδα με τους Ευρωπαίους, πράγμα που αποδεικνύεται από το γεγονός ότι ούτε οι σύγχρονοι Αβορίγινες ούτε τα παιδιά των Πιράχα είχαν πρόβλημα στην εκμάθηση των αριθμών.

«Ο αριθμός είναι η πιο βαρυσήμαντη ιδέα στην ιστορία της ανθρώπινης φύσης. Η αρίθμηση ή η μέτρηση (και η καταμέτρηση, η διαδικασία της απόδοσης αριθμών σε ποσότητες) σταδιακά ενοποίησε το πλήθος με τον ποσοτικό προσδιορισμό, και έτσι παρήγαγε τον ομογενή και αφηρημένο χαρακτήρα του αριθμού, που έκανε δυνατή τη μαθηματική. Από την έναρξη σε στοιχειώδεις μορφές αρίθμησης (ξεκινώντας με δυαδική διαίρεση και συνεχίζοντας στη χρήση των δακτύλων χεριών και ποδιών σαν βάση) στην Ελληνική εξιδανίκευση του αριθμού, ένας αυξανόμενα αφηρημένος τύπος σκέψης αναπτύχθηκε, παράλληλα με την ωρίμαση της αντίληψης του χρόνου»[8].

Όπως οι Πιράχα δεν έχουν αντίληψη των αριθμών, δεν έχουν και αντίληψη του χρόνου. Η προσωπική μου εμπειρία όταν δεν έχω ρολόι είναι ότι δεν έχω και αίσθηση του χρόνου. Κατά τη διάρκεια κάποιων διακοπών στην Ελλάδα πριν από μερικά χρόνια, κατάφερα να αποφύγω τη χρήση ρολογιών για τρεις μέρες. Αυτές τις τρεις μέρες είχα την εντύπωση ότι ήρθα πιο κοντά στον εαυτό μου και στο περιβάλλον μου με τρόπο που δυσκολεύομαι να περιγράψω. Νομίζω ότι όλοι έχουμε νιώσει την έλλειψη αίσθησης του χρόνου. Φανταστείτε να ήταν όλη σας η ζωή έτσι. Θα μπορούσε να συγκριθεί με αυτό που οι Βουδιστές περιγράφουν σαν Νιρβάνα. Φανταστείτε τώρα ότι έτσι ήταν η φυσική κατάσταση για τους ανθρώπους.

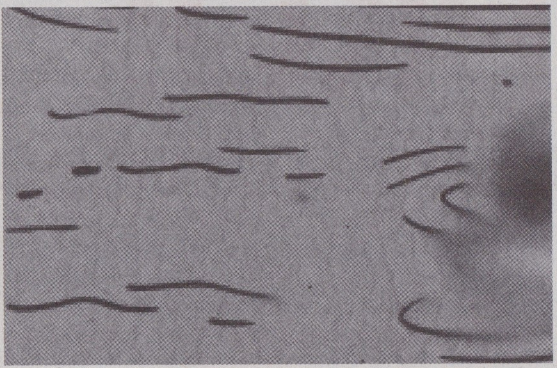
Οι Πιράχα δεν έχουν μυθολογία Δημιουργίας, σύμφωνα μ' αυτούς όλα ήταν έτσι πάντοτε. Αυτό γιατί έτσι αντιλαμβάνονται τον κόσμο. Γι' αυτούς το μόνο πράγμα που είναι αληθινό είναι αυτό που μπορούν να βιώσουν, και ποτέ δε λένε φανταστικές ιστορίες. Ένα κανό, για παράδειγμα, που κυλάει στο ποτάμι βλέπεται σχεδόν σαν να ταξιδεύει σε άλλη διάσταση. Αλλά πιστεύουν σε πνεύματα που συναντάνε στα δάση. Είναι επίσης τα πνεύματα που αποφασίζουν πότε είναι ο καιρός ν' αλλάξουν το όνομα κάποιου ατόμου κυριεύοντάς το. Οι Πιράχα πιστεύουν σε ένα «βασίλειο πνευμάτων» που ισχυρίζονται ότι το έχουν δει.

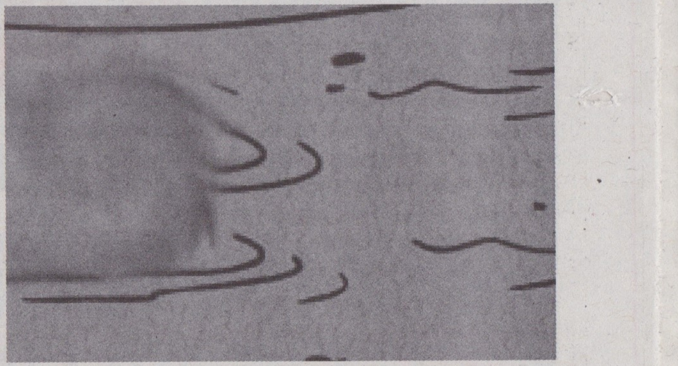
Το γεγονός ότι δεν έχουν κάποια μορφή τέχνης (ούτε καν λέξεις που να περιγράφουν χρώματα) μου θυμίζει κάτι που έγραψε ο James Shreeve, στο βιβλίο του **Το Αίνιγμα των Νεάτερνταλ**:

«... η απουσία καλλιτεχνικής έκφρασης δεν εμποδίζει την κατανόηση του τί είναι έντεχνο σ' αυτό τον κόσμο... ίσως δεν χρειάζονταν να αποστάξουν τη ζωή σε αναπαραστάσεις, γιατί η ουσία της είχε ήδη αποκαλυφθεί στις αισθήσεις τους».

Με άλλα λόγια, είναι ένας λαός με πολύ περιορισμένη (ή καθόλου) συμβολική κουλτούρα και μπορεί να είναι ένας φωτεινός πυρσός και μια φωνή λογικής σε έναν αποξενωμένο, παράλογο κόσμο που φεύγει, όλο και πιο γρήγορα κάθε μέρα εκτός ελέγχου. Αυτό που μας δείχνουν, και μας χρειάζεται απεγνωσμένα σ' αυτούς τους σκοτεινούς καιρούς, είναι **μια γλώσσα χωρίς συμβολική σκέψη**.

ΧΙΟΣ: Νερό με Υδράργυρο ...ούτε να το πιείτε ούτε να λουστείτε!

πόση, αφού ήταν γνωστό ότι περιέχει θάλασσα, χλώριο και κολοβακτηρίδια. Από το 2002 διαπιστώθηκε ο υδράργυρος στο νερό της Χίου.

Ο υδράργυρος είναι βαρύ μέταλλο ιδιαίτερα τοξικό για τον οργανισμό. Προκαλεί καρκίνο, καταστροφή του νευρικού συστήματος και των νεφρών, βλάβες στον εγκέφαλο, γενετικές ανωμαλίες κ.α. Οποιαδήποτε επαφή ακόμα και με το δέρμα είναι απαγορευτική για την υγεία. Παρ' όλα αυτά οι κάτοικοι τις Χίου χρησιμοποιούν αυτό το νερό σχεδόν σε κάθε τους δραστηριότητα όπως μπάνιο, πλύσιμο των δοντιών, λάντζα, πότισμα οπωροφόρων δέντρων και λαχανικών, κτηνοτροφία ενώ υπάρχουν εστιατόρια, όπως και καφετέριες, που το χρησιμοποιούν για μαγείρεμα και σχεδόν σε ό,τι σερβίρουν. Με λίγα λόγια, ο υδράργυρος καταλήγει με τον έναν ή τον άλλο τρόπο στον οργανισμό των κατοίκων της Χίου.

Έχει διαπιστωθεί ότι η υδατολεκάνη του Κορακάρη, απ' όπου αντλείται σχεδόν όλη η ποσότητα του νερού που χρησιμοποιεί η πόλη της Χίου, πρέπει να κλείσει για κάποιο χρονικό διάστημα ώστε να λυθεί το πρόβλημα, ενώ στη συνέχεια θα πρέπει να μην γίνεται υπεράντληση. Πιο συγκεκριμένα το πρόβλημα του υδραργύρου, οφείλεται στην υφαλμύρωση της υδατολεκάνης αυτής, που προκαλεί η υπεράντληση.

Η λύση είναι τόσο απλή όσο φαίνεται. Παρ' όλα αυτά οι «άρχοντες» του νησιού, το μόνο που κάνουν είναι κινήσεις - πυροτεχνήματα που δεν λύνουν το πρόβλημα. Έτσι, για παράδειγμα, επεμβαίνουν βίαια στη φύση με τεράστια φράγματα, που το μέγεθός τους δεν δικαιολογείται από την ποσότητα του νερού που συγκρατούν.

Επίσης τα ίδια άτομα, επιδόθηκαν όλο το προηγούμενο διάστημα σε εκστρατεία συκοφάντησης και τρομοκράτησης όσων αγωνίζονται για την ποιότητα του νερού. Κατηγόρησαν τους κατοίκους για ψευδή δημοσιοποίηση στοιχείων που έδειχναν

βλήματος έχουν οι εταιρίες εμφιάλωσης νερού και φυσικά τα super market που πουλάνε χιλιάδες μπουκάλια νερό καθημερινά. Η συμμετοχή, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, των πολιτικών του νησιού σε κάποιες από αυτές τις επιχειρήσεις είναι γνωστή στην κοινωνία της Χίου.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι κάτοικοι του νησιού εμπόδισαν έστω και προσωρινά την οικοπεδοποίηση του Κορακάρη που είχε καεί στο παρελθόν. Το χρονικό του πως προσπάθησαν κάποιοι να εκμεταλλευτούν την βασική υδατολεκάνη του νησιού, φαίνεται καλύτερα σε απόσπασμα ανακοίνωσης των κατοίκων:

«Μετά την απόφαση του Γ.Γ. του Υπουργείου Εσωτερικών στις 17-8-2005 που νομιμοποιεί την αγοραπωλησία 2.604 στρεμμάτων στον Κορακάρη, ανοίγει ο δρόμος για την οικοπεδοποίησή του από τους αγοραστές της έκτασης Στ. Βίο και Π. Τσάκο. Εδώ και 5 χρόνια άλλωστε παρακολουθούμε τους διάφορους σταθμούς του σκανδάλου Κορακάρη:

- Τέλη του 2000 οι «επενδυτές» αγοράζουν τη ΔΑΣΙΚΗ περιοχή του Κορακάρη από την οικογένεια Τρέμη.
- Απ' τις 7 μέχρι τις 29/12/2000 η έκταση χαρακτηρίζεται χορτολιβαδική, αίρεται η αναδάσωση και ξεκινά η αντίστροφη μέτρηση για το χτίσιμο του Κορακάρη.
- Το Γενάρη του 2001, το Νομαρχιακό Συμβούλιο προτείνει ΟΜΟΦΩΝΑ την ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ του Κορακάρη από τη Νομαρχία προκειμένου να σωθεί η περιοχή, η απόφαση όμως μένει στα χαρτιά και στα ιλουστρασιόν προεκλογικά φυλλάδια των σημερινών «αρχόντων» του τόπου, μαζί με τις υποσχέσεις για αναδάσωση, προστασία και αποτροπή της οικοπεδοποίησής του.
- Σήμερα, οι ίδιοι που το 2003 υπόσχονταν όλα αυτά, προσπαθούν να μας πείσουν ότι η πόλη έχει ανάγκη τον Κορακάρη για να αναπτυχθεί κι ότι υ-

δοσης αριθμών σε ποσότητες) σταδιακά ενοποίησε το πλήθος με τον ποσοτικό προσδιορισμό, και έτσι παρήγαγε τον ομογενή και αφηρημένο χαρακτήρα του αριθμού, που έκανε δυνατή τη μαθηματική. Από την έναρξη σε στοιχειώδεις μορφές αρίθμησης (ξεκινώντας με δυαδική διαίρεση και συνεχίζοντας στη χρήση των δακτύλων χεριών και ποδιών σαν βάση) στην Ελληνική εξιδανίκευση του αριθμού, ένας αυξανόμενα αφηρημένος τύπος σκέψης αναπτύχθηκε, παράλληλα με την ωρίμαση της αντίληψης του χρόνου»[8].

Όπως οι Πιράχα δεν έχουν αντίληψη των αριθμών, δεν έχουν και αντίληψη του χρόνου. Η προσωπική μου εμπειρία όταν δεν έχω ρολόι είναι ότι δεν έχω και αίσθηση του χρόνου. Κατά τη διάρκεια κάποιων διακοπών στην Ελλάδα πριν από μερικά χρόνια, κατάφερα να αποφύγω τη χρήση ρολογιών για τρεις μέρες. Αυτές τις τρεις μέρες είχα την εντύπωση ότι ήρθα πιο κοντά στον εαυτό μου και στο περιβάλλον μου με τρόπο που δυσκολεύομαι να περιγράψω. Νομίζω ότι όλοι έχουμε νιώσει την έλλειψη αίσθησης του χρόνου. Φανταστείτε να ήταν όλη σας η ζωή έτσι. Θα μπορούσε να συγκριθεί με αυτό που οι Βουδιστές περιγράφουν σαν Νιρβάνα. Φανταστείτε τώρα ότι έτσι ήταν η φυσική κατάσταση για τους ανθρώπους.

Οι Πιράχα δεν έχουν μυθολογία Δημιουργίας, σύμφωνα μ' αυτούς όλα ήταν έτσι πάντοτε. Αυτό γιατί έτσι αντιλαμβάνονται τον κόσμο. Γι' αυτούς το μόνο πράγμα που είναι αληθινό είναι αυτό που μπορούν να βιώσουν, και ποτέ δε λένε φανταστικές ιστορίες. Ένα κανό, για παράδειγμα, που κυλάει στο ποτάμι βλέπεται σχεδόν σαν να ταξιδεύει σε άλλη διάσταση. Αλλά πιστεύουν σε πνεύματα που συναντάνε στα δάση. Είναι επίσης τα πνεύματα που αποφασίζουν πότε είναι ο καιρός ν' αλλάξουν το όνομα κάποιου ατόμου κυριεύοντάς το. Οι Πιράχα πιστεύουν σε ένα «βασίλειο πνευμάτων» που ισχυρίζονται ότι το έχουν δει.

Το γεγονός ότι δεν έχουν κάποια μορφή τέχνης (ούτε καν λέξεις που να περιγράφουν χρώματα) μου θυμίζει κάτι που έγραψε ο James Shreeve, στο βιβλίο του ***Το Αίνιγμα των Νεάτερνταλ***:

«... η απουσία καλλιτεχνικής έκφρασης δεν εμποδίζει την κατανόηση του τι είναι έντεχνο σ' αυτό τον κόσμο... ίσως δεν χρειάζονταν να αποστάξουν τη ζωή σε αναπαραστάσεις, γιατί η ουσία της είχε ήδη αποκαλυφθεί στις αισθήσεις τους».

Με άλλα λόγια, είναι ένας λαός με πολύ περιορισμένη (ή καθόλου) συμβολική κουλτούρα και μπορεί να είναι ένας φωτεινός πυρσός και μια φωνή λογικής σε έναν αποξενωμένο, παράλογο κόσμο που φεύγει, όλο και πιο γρήγορα κάθε μέρα εκτός ελέγχου. Αυτό που μας δείχνουν, και μας χρειάζεται απεγνωσμένα σ' αυτούς τους σκοτεινούς καιρούς, είναι **μια γλώσσα χωρίς συμβολική σκέψη**.

Thomas Toivonen
(από το Green Anarchy τ. 24)

Μετάφραση - Απόδοση: ΞΑΝΑ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

1. Στη Βραζιλία σήμερα ζουν περίπου 218 διαφορετικές φυλές, με πληθυσμό από μερικές δεκάδες μέχρι και πάνω από 30.000.
2. Κάποτε ο γλωσσολόγος Peter Gordon προσπάθησε να τους μάθει να μετράνε μέχρι το 10 αλλά δεν τα κατάφερε.
3. Mario Vaneechourte & John R. Skoyles, *Η μιμητική προέλευση της γλώσσας: οι σύγχρονοι άνθρωποι σαν μουσικά πρωτεύοντα θηλαστικά* (=ο άνθρωπος, ο πίθηκος και ο λέμουρος).
4. Γλωσσολόγος που μελέτησε τη γλώσσα των Πιράχα και έγραψε σχετικά με την ιδιότυπη «γραμματική» τους.
5. Elizabeth Davies, *Ξεκλειδώνοντας τους μυστικούς ήχους της γλώσσας: Η ζωή δίχως χρόνο και αριθμούς.*
6. Σχολή του Βουδισμού.
7. Geoffrey Sampson, *Ποιος ήταν ο πρόγονος των αγγλικών;*
8. John Zerzan, *Αριθμός: Η Προέλευση και η Εξέλιξή του.*

ξικό για τον οργανισμό. Προκαλεί καρκίνο, καταστροφή του νευρικού συστήματος και των νεφρών, βλάβες στον εγκέφαλο, γενετικές ανωμαλίες κ.α. Οποιαδήποτε επαφή ακόμα και με το δέρμα είναι απαγορευτική για την υγεία. Παρ' όλα αυτά οι κάτοικοι τις Χίου χρησιμοποιούν αυτό το νερό σχεδόν σε κάθε τους δραστηριότητα όπως μπάνιο, πλύσιμο των δοντιών, λάντζα, πότισμα οπωροφόρων δέντρων και λαχανικών, κτηνοτροφία ενώ υπάρχουν εστιατόρια, όπως και καφετέριες, που το χρησιμοποιούν για μαγείρεμα και σχεδόν σε ό,τι σερβίρουν. Με λίγα λόγια, ο υδράργυρος καταλήγει με τον έναν ή τον άλλο τρόπο στον οργανισμό των κατοίκων της Χίου.

Έχει διαπιστωθεί ότι η υδατολεκάνη του Κορακάρη, απ' όπου αντλείται σχεδόν όλη η ποσότητα του νερού που χρησιμοποιεί η πόλη της Χίου, πρέπει να κλείσει για κάποιο χρονικό διάστημα ώστε να λυθεί το πρόβλημα, ενώ στη συνέχεια θα πρέπει να μην γίνεται υπεράντληση. Πιο συγκεκριμένα το πρόβλημα του υδραργύρου, οφείλεται στην υφαλμύρωση της υδατολεκάνης αυτής, που προκαλεί η υπεράντληση.

Η λύση είναι τόσο απλή όσο φαίνεται. Παρ' όλα αυτά οι «άρχοντες» του νησιού, το μόνο που κάνουν είναι κινήσεις - πυροτεχνήματα που δεν λύνουν το πρόβλημα. Έτσι, για παράδειγμα, επεμβαίνουν βίαια στη φύση με τεράστια φράγματα, που το μέγεθός τους δεν δικαιολογείται από την ποσότητα του νερού που συγκρατούν.

Επίσης τα ίδια άτομα, επιδόθηκαν όλο το προηγούμενο διάστημα σε εκστρατεία συκοφάντησης και τρομοκράτησης όσων αγωνίζονται για την ποιότητα του νερού. Κατηγόρησαν τους κατοίκους για ψευδή δημοσιοποίηση στοιχείων που έδειχναν ότι ο υδράργυρος στο νερό βρίσκεται πολύ πάνω από τα επιτρεπτά όρια. Μάλιστα έφτασαν στο σημείο να κατεβάζουν ακόμα και τα πανό που καλούσαν σε συνελεύσεις, ενώ κάποια στιγμή απείλησαν και με μηνύσεις. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην πρώτη λαϊκή συνέλευση που έγινε για το θέμα, δύο περιπολικά, ένστολοι, ασφαλίτες, ακόμα και δημοτικοί αστυνομικοί βρίσκονταν απέναντι από το χώρο της συνέλευσης. Όταν πλέον κανείς δεν τους πίστευε, κατέφυγαν στον απόλυτο παραλογισμό: το 2005 ο δήμαρχος Χίου, με την ιδιότητά του και ως πρόεδρου του Συνδέσμου Δήμων Νομού Χίου, κατέθεσε στα υπουργεία Εσωτερικών και Υγείας για, κατά παρέκκλιση, αύξηση των επιτρεπομένων τιμών του υδραργύρου. Οι δυο υπουργοί «πείστηκαν» και εξέδωσαν κοινή υπουργική απόφαση των υπουργών Εσωτερικών και Υγείας, με την οποία σε κάποιες από αυτές τις επιχειρήσεις είναι γνωστή στην κοινωνία της Χίου.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι κάτοικοι του νησιού εμπόδισαν έστω και προσωρινά την οικοπεδοποίηση του Κορακάρη που είχε καεί στο παρελθόν. Το χρονικό του πως προσπάθησαν κάποιοι να εκμεταλλευτούν την βασική υδατολεκάνη του νησιού, φαίνεται καλύτερα σε απόσπασμα ανακοίνωσης των κατοίκων:

«Μετά την απόφαση του Γ.Γ. του Υπουργείου Εσωτερικών στις 17-8-2005 που νομιμοποιεί την αγοραπωλησία 2.604 στρεμμάτων στον Κορακάρη, ανοίγει ο δρόμος για την οικοπεδοποίησή του από τους αγοραστές της έκτασης Στ. Βίο και Π. Τσάκο. Εδώ και 5 χρόνια άλλωστε παρακολουθούμε τους διάφορους σταθμούς του σκανδάλου Κορακάρη:

- Τέλη του 2000 οι «επενδυτές» αγοράζουν τη ΔΑΣΙΚΗ περιοχή του Κορακάρη από την οικογένεια Τρέμη.

- Απ' τις 7 μέχρι τις 29/12/2000 η έκταση χαρακτηρίζεται χορτολιβαδική, αίρεται η αναδάσωση και ξεκινά η αντίστροφη μέτρηση για το χτίσιμο του Κορακάρη.

- Το Γενάρη του 2001, το Νομαρχιακό Συμβούλιο προτείνει ΟΜΟΦΩΝΑ την ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ του Κορακάρη από τη Νομαρχία προκειμένου να σωθεί η περιοχή, η απόφαση όμως μένει στα χαρτιά και στα ιλουστρασιόν προεκλογικά φυλλάδια των σημερινών «αρχόντων» του τόπου, μαζί με τις υποσχέσεις για αναδάσωση, προστασία και αποτροπή της οικοπεδοποίησής του.

- Σήμερα, οι ίδιοι που το 2003 υπόσχονταν όλα αυτά, προσπαθούν να μας πείσουν ότι η πόλη έχει ανάγκη τον Κορακάρη για να αναπτυχθεί κι ότι υπάρχει τρόπος να δομηθεί «με σεβασμό στο περιβάλλον» και χωρίς να επηρεαστεί η ομώνυμη υδατολεκάνη».

Το χτίσιμο του Κορακάρη θα αποτελέσει έγκλημα κατά των κατοίκων της Χίου αφού θα έχει ως αποτέλεσμα απ' τη μια τη δραματική μείωση της ικανότητας του εδάφους να απορροφά το νερό της βροχής κι απ' την άλλη θα αυξήσει σημαντικά τις πιθανότητες για πλημμύρες και θα εντείνει το πρόβλημα της λειψυδρίας.

Το νερό είναι βασική ανάγκη κάθε ζωντανού οργανισμού. Κανείς δεν έχει δικαίωμα να το ιδιοποιείται ή να το μολύνει. Ο αγώνας για καθαρό πόσιμο νερό είναι θέμα επιβίωσης.

Λ.

ΛΑΡΚΟ:
Μια μόνιμη πηγή καταστροφής

Μια από τις μεγαλύτερες βιομηχανίες του ελλαδικού χώρου είναι η ΛΑΡΚΟ, η οποία δραστηριοποιείται στην εξόρυξη σιδηρονικελίου. Οι βασικές της εγκαταστάσεις βρίσκονται στην Λάρυμνα Φθιώτιδας όπου γίνεται η επεξεργασία του μεταλλεύματος ενώ οι εξορύξεις πραγματοποιούνται σε Κεντρική Εύβοια, Βοιωτία και Καστοριά. Το σιδηρονικέλιο αποτελεί το βασικό στοιχείο για την παραγωγή ανοξείδωτων σκευών και η ΛΑΡΚΟ αποτελεί βασική προμηθεύτρια πολυεθνικών κολοσσών. Από την ετήσια (2006) οικονομική αναφορά της εταιρείας παρατηρείται ότι η ετήσια παραγωγή της κυμαίνεται στους 18.000 τόνους σιδηρονικέλιο και διατηρεί 40% μερίδιο παραγωγής πανευρωπαϊκά κατατάσσοντάς την στις πέντε μεγαλύτερες παγκοσμίως. Οι εξαγωγές της αποτελούν το 2,1% των συνολικών εγχώριων εξαγωγών και είναι η μεγαλύτερη μεταλλουργική εταιρεία από άποψη εγκαταστάσεων (πλην Ρωσίας) στην Ευρώπη. Επίσης η μετοχική της σύνθεση κατανέμεται ως εξής: Εθνική Τράπεζα 36%, ΔΕΗ 28% και Υπουργείο Οικονομικών 36%, συνεπώς μιλάμε για μια ουσιαστικά κρατική εταιρεία. Με την παράθεση των οικονομικών και παραγωγικών στοιχείων γίνεται αντιληπτό ότι η ΛΑΡΚΟ αποτελεί έναν από τους βασικότερους βραχίονες του κρατικού οικονομικού σχεδιασμού. Αυτή της η δυναμική ισοδυναμεί με το να συμπεριφέρεται ως «κράτος εν κράτει» στις περιοχές όπου έχει τα μεταλλεία της.

Η ΛΑΡΚΟ, όντας προβληματική εταιρεία του ομίλου Μποδοσάκη, περιήλθε στο Δημόσιο στα μέσα του '80, με το κραυγαλέο νόμο περί προβληματικών εταιρειών. Ας θυμηθούμε, όμως, τι έγραφε η Ε.Ο. 17Ν στις 22/02/1988 μετά την εκτέλεση του Αθανασιάδη-Μποδοσάκη: «Ενας απ' τους σημαντικότερους καπιταλιστικούς ομίλους (...)είναι ο όμιλος Μποδοσάκη-Αθανασιάδη. Σήμερα διευθύνεται απ' τον ανεψιό, και κύριο κληρονόμο του Μποδοσάκη, βασικό μέτοχο του ομίλου, Αλέξανδρο Αθανασιάδη-Μποδοσάκη. Ο κύριος αυτός, αφού συγκέντρωσε τεράστιο πλούτο για λογαριασμό του ομίλου, με τη σκληρή κι απάνθρω-

συμβουλίου Μεσσαπίας, οι οποίοι δεν δέχθηκαν να εκδοθεί αρνητική απόφαση για τη ΛΑΡΚΟ. Στις αρχές του Οκτώβρη, σε συνεδρίαση νομαρχιακού συμβουλίου Ευβοίας, η έντονη παρουσία κατοίκων, οικολόγων κ.ά. υποχρέωσε τους παριστάμενους να γνωμοδοτήσουν αρνητικά στα σχέδια της εταιρίας. Στη συγκεκριμένη συνεδρίαση, διευθυντικό στέλεχος της ΛΑΡΚΟ, μιλώντας με ωμό και εξουσιαστικό τρόπο, είπε: «αποφασίστε εάν θέλετε ανάπτυξη και εργασία, γιατί εάν το κόστος παραγωγής είναι μεγάλο θα υπάρξουν αναγκαστικά απολύσεις και στην εσχάτη περίπτωση ενδέχεται να αποχωρήσουμε από το νομό». Ήταν η στιγμή που ένα μεγαλόστομο και οργίλο ΤΣΑΚΙΣΤΕΙΤΕ ΚΑΙ ΦΥΓΕΤΕ ακούστηκε στην αίθουσα. Άλλωστε και παλαιότερα στελέχη της εταιρείας διακήρυτταν ότι έχουν τη δύναμη να μετακινήσουν ολόκληρα χωριά. Ας το επιδιώξουν... Πάντως τη τελική απόφαση θα τη πάρει το έντιμο(!) ΥΠΕΧΩΔΕ.

Οι μέχρι σήμερα καταστροφές από την εξόρυξη σιδηρονικελίου είναι οι εξής: κόψιμο χιλιάδων δέντρων, αποψίλωση δασών, τεράστιες ποσότητες από μπάζα που καλύπτουν ολόκληρες πλαγιές, καταστροφή υδροφόρου ορίζοντα, διάνοιξη δρόμων για τα βαρέα οχήματα.

Αλλά όπως είπαμε αυτή είναι μόνο η μια πλευρά του κακού, η άλλη είναι στη ρύπανση του βόρειου ευβοϊκού από τη σκουριά (σκωρία) που είναι υπόλειμμα της επεξεργασίας του μεταλλεύματος. Σύμφωνα με το ΥΠΕΧΩΔΕ η σκουριά περιλαμβάνει βαρέα μέταλλα όπως νικέλιο, χρώμιο, κάδμιο και υδράργυρο. Υπολογίζεται ότι από τα 2 εκατ. τόνους σκουριάς που

διπλά σε αρχαιολογικό χώρο και σε «καταφύγιο άγριας ζωής». Η ακραία και προκλητική στάση της εταιρείας προκάλεσε την «αντίδραση» του επίτροπου για το περιβάλλον στην Ε.Ε. Στ. Δήμα, ο οποίος, μέσω του θεσμικού ρόλου που κατέχει, προωθεί, συνολικότερα, μια ωραιοποιημένη και προσχηματική έξωθεν καλή μαρτυρία για την περιβαλλοντική πολιτική της Ε.Ε., αλλά κυρίως αποσκοπεί στην αποσυμπίεση της κοινωνικής δυσαρέσκειας και οργής με διάφορες «παρεμβάσεις».

Μέσα σε όλη αυτή τη ρυπογόνο κατάσταση, είναι αναμενόμενη και η οσμή των «σκανδάλων» που ευδοκιμούν σε κάθε δημόσια επιχείρηση. Με την ανοχή των διορισμένων κομματικών συμβούλων, η διευθυντική ελίτ προπωλούσε σε εξευτελιστικές τιμές το νικέλιο παρουσιάζοντας απώλειες εσόδων μέχρι και 60%. Την ίδια στιγμή οι μηνιαίες τους αποδοχές κυμαίνονται από 5.000 έως 10.000 ευρώ, ενώ στο Δ.Σ. της εταιρείας συναντάμε δήμαρχο της κεντρικής Εύβοιας που με ελαφριά καρδιά, αλλά βαριά τσέπη, τάχθηκε υπέρ της επέκτασης της ΛΑΡΚΟ και αποτέλεσε τη μοναδική παραφωνία από το σύνολο των αντιδράσεων.

Αλλά, από ότι φαίνεται ένα μεγάλο κομμάτι του τοπικού πληθυσμού παρουσιάζεται ωριμότερο ώστε να μην υποκύψει στις επιδιώξεις των κυρίαρχων, κατανοώντας μάλλον καλύτερα, ότι επιτέλους τα «παθήματα έγιναν μαθήματα» και ότι δεν πρέπει να δίνουν εμπιστοσύνη στα λόγια κανενός εκφραστή της κρατικής —πολιτικής ή οικονομικής— εξουσίας.

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

ΛΑΡΚΟ:
Μια μόνιμη πηγή καταστροφής

ρεται ότι η ετήσια παραγωγή της κυμαίνεται στους 18.000 τόνους σιδηρονικέλιο και διατηρεί 40% μερίδιο παραγωγής πανευρωπαϊκά κατατάσσοντάς την στις πέντε μεγαλύτερες παγκοσμίως. Οι εξαγωγές της αποτελούν το 2,1% των συνολικών εγχώριων εξαγωγών και είναι η μεγαλύτερη μεταλλουργική εταιρεία από άποψη εγκαταστάσεων (πλην Ρωσίας) στην Ευρώπη. Επίσης η μετοχική της σύνθεση κατανέμεται ως εξής: Εθνική Τράπεζα 36%, ΔΕΗ 28% και Υπουργείο Οικονομικών 36%, συνεπώς μιλάμε για μια ουσιαστικά κρατική εταιρεία. Με την παράθεση των οικονομικών και παραγωγικών στοιχείων γίνεται αντιληπτό ότι η ΛΑΡΚΟ αποτελεί έναν από τους βασικότερους βραχίονες του κρατικού οικονομικού σχεδιασμού. Αυτή της η δυναμική ισοδυναμεί με το να συμπεριφέρεται ως «κράτος εν κράτει» στις περιοχές όπου έχει τα μεταλλεία της.

Η ΛΑΡΚΟ, όντας προβληματική εταιρεία του ομίλου Μποδοσάκη, περιήλθε στο Δημόσιο στα μέσα του '80, με το κραυγαλέο νόμο περί προβληματικών εταιρειών. Ας θυμηθούμε, όμως, τι έγραφε η Ε.Ο. 17Ν στις 22/02/1988 μετά την εκτέλεση του Αθανασιάδη-Μποδοσάκη: «Ένας απ' τους σημαντικότερους καπιταλιστικούς ομίλους (...)είναι ο όμιλος Μποδοσάκη-Αθανασιάδη. Σήμερα διευθύνεται απ' τον ανεψιό, και κύριο κληρονόμο του Μποδοσάκη, βασικό μέτοχο του ομίλου, Αλέξανδρο Αθανασιάδη-Μποδοσάκη. Ο κύριος αυτός, αφού συγκέντρωσε τεράστιο πλούτο για λογαριασμό του ομίλου, με τη σκληρή κι απάνθρωπη εκμετάλλευση της εργατικής τάξης στα κάτεργά του στα Μαντεμοχώρια της Λάρκο, όπως και στα μπαρουτάδικα της Πυρκάλ, (...) οδήγησε τόσο την Πυρκάλ, όσο και τη Λάρκο στα πρόθυρα της χρεοκοπίας, με δεκάδες δις χρέη(...) Στα Μαντεμοχώρια οι μεταλλωρύχοι υποχρεώνονταν να κατεβαίνουν στις υπόγειες στοές και να βγάζουν το μετάλλευμα, χωρίς κανένα μέτρο προφύλαξης της υγείας τους με αποτέλεσμα να αναπνέουν τη σκόνη του μεταλλεύματος. Αυτή έμπαινε στα πνευμόνια τους και τα 'καιγε σιγά-σιγά. Έτσι έπαθαν πνευμονοκονίαση, έγιναν χαλικωμένοι. Εκατοντάδες μεταλλωρύχοι έπαθαν πνευμονοκονίαση. Απ' αυτούς οι μισοί πέθαναν στα 5 πρώτα χρόνια σε ηλικία 30-45 χρόνων. Οι υπόλοιποι οδηγήθηκαν στον αργό θάνατο με συντάξεις πείνας, όντας ανάπηροι αφού ανάπνεαν με δυσκολία. Μόνο σε 2 χωριά στη δεκαετία του '70, πέθαναν από την πνευμονοκονίαση 110 μεταλλωρύχοι. (Μι-

Ήταν η στιγμή που ένα μεγαλόστομο και οργίλο ΤΣΑΚΙΣΤΕΙΤΕ ΚΑΙ ΦΥΓΕΤΕ ακούστηκε στην αίθουσα. Άλλωστε και παλαιότερα στελέχη της εταιρείας διακήρυτταν ότι έχουν τη δύναμη να μετακινήσουν ολόκληρα χωριά. Ας το επιδιώξουν... Πάντως τη τελική απόφαση θα τη πάρει το έντιμο(!) ΥΠΕΧΩΔΕ.

Οι μέχρι σήμερα καταστροφές από την εξόρυξη σιδηρονικελίου είναι οι εξής: κόψιμο χιλιάδων δέντρων, αποψίλωση δασών, τεράστιες ποσότητες από μπάζα που καλύπτουν ολόκληρες πλαγιές, καταστροφή υδροφόρου ορίζοντα, διάνοιξη δρόμων για τα βαρέα οχήματα.

Αλλά όπως είπαμε αυτή είναι μόνο η μια πλευρά του κακού, η άλλη είναι στη ρύπανση του βόρειου ευβοϊκού από τη σκουριά (σκωρία) που είναι υπόλειμμα της επεξεργασίας του μεταλλεύματος. Σύμφωνα με το ΥΠΕΧΩΔΕ η σκουριά περιλαμβάνει βαρέα μέταλλα όπως νικέλιο, χρώμιο, κάδμιο και υδράργυρο. Υπολογίζεται ότι από τα 2 εκατ. τόνους σκουριάς που παράγεται κάθε χρόνο, το 1 εκατ. τουλάχιστον ρίχνεται στο βόρειο ευβοϊκό, ενώ το υπόλοιπο πωλείται σε τσιμεντοβιομηχανίες ή ως υλικό αμμοβολής. Η ρίψη γίνεται μέσω δυο φορτηγίδων-πλοίων που αποπλέουν από τη Λάρυμνα, με καθ' όλα νόμιμο τρόπο αφού το κράτος χορηγεί διαρκώς άδειες. Είναι χαρακτηριστικό ότι από το 1998 η εκάστοτε κυβέρνηση υπόσχεται ότι η ρίψη αποβλήτων θα τερματιστεί το 2000, 2001, 2004, 2007... Όπως έχει καταγραφεί και σε σχετικές επιστημονικές μελέτες, η απόρριψη της σκουριάς έχει προκαλέσει σημαντικά προβλήματα στο θαλάσσιο περιβάλλον και στους οργανισμούς που ζουν στην περιοχή.

κάθε δημόσια επιχείρηση. Με την ανοχή των διορισμένων κομματικών συμβούλων, η διευθυντική ελίτ προπωλούσε σε εξευτελιστικές τιμές το νικέλιο παρουσιάζοντας απώλειες εσόδων μέχρι και 60%. Την ίδια στιγμή οι μηνιαίες τους αποδοχές κυμαίνονται από 5.000 έως 10.000 ευρώ, ενώ στο Δ.Σ. της εταιρείας συναντάμε δήμαρχο της κεντρικής Εύβοιας που με ελαφριά καρδιά, αλλά βαριά τσέπη, τάχθηκε υπέρ της επέκτασης της ΛΑΡΚΟ και αποτέλεσε τη μοναδική παραφωνία από το σύνολο των αντιδράσεων.

Αλλά, από ότι φαίνεται ένα μεγάλο κομμάτι του τοπικού πληθυσμού παρουσιάζεται ωριμότερο ώστε να μην υποκύψει στις επιδιώξεις των κυρίαρχων, κατανοώντας μάλλον καλύτερα, ότι επιτέλους τα «παθήματα έγιναν μαθήματα» και ότι δεν πρέπει να δίνουν εμπιστοσύνη στα λόγια κανενός εκφραστή της κρατικής —πολιτικής ή οικονομικής— εξουσίας.

Αναρχικός Πυρήνας Χαλκίδας

ότι η ΛΑΡΚΟ αποτελεί έναν από τους βασικότερους βραχίονες του κρατικού οικονομικού σχεδιασμού. Αυτή της η δυναμική ισοδυναμεί με το να συμπεριφέρεται ως «κράτος εν κράτει» στις περιοχές όπου έχει τα μεταλλεία της.

Η ΛΑΡΚΟ, όντας προβληματική εταιρεία του ομίλου Μποδοσάκη, περιήλθε στο Δημόσιο στα μέσα του '80, με το κραυγαλέο νόμο περί προβληματικών εταιρειών. Ας θυμηθούμε, όμως, τι έγραφε η Ε.Ο. 17Ν στις 22/02/1988 μετά την εκτέλεση του Αθανασιάδη-Μποδοσάκη: «Ένας απ' τους σημαντικότερους καπιταλιστικούς ομίλους (...)είναι ο όμιλος Μποδοσάκη-Αθανασιάδη. Σήμερα διευθύνεται απ' τον ανεψιό, και κύριο κληρονόμο του Μποδοσάκη, βασικό μέτοχο του ομίλου, Αλέξανδρο Αθανασιάδη-Μποδοσάκη. Ο κύριος αυτός, αφού συγκέντρωσε τεράστιο πλούτο για λογαριασμό του ομίλου, με τη σκληρή κι απάνθρωπη εκμετάλλευση της εργατικής τάξης στα κάτεργά του στα Μαντεμοχώρια της Λάρκο, όπως και στα μπαρουτάδικα της Πυρκάλ, (...) οδήγησε τόσο την Πυρκάλ, όσο και τη Λάρκο στα πρόθυρα της χρεοκοπίας, με δεκάδες δις χρέη(...) Στα Μαντεμοχώρια οι μεταλλωρύχοι υποχρεώνονταν να κατεβαίνουν στις υπόγειες στοές και να βγάζουν το μετάλλευμα, χωρίς κανένα μέτρο προφύλαξης της υγείας τους με αποτέλεσμα να αναπνέουν τη σκόνη του μεταλλεύματος. Αυτή έμπαινε στα πνευμόνια τους και τα 'καιγε σιγά-σιγά. Έτσι έπαθαν πνευμονοκονίαση, έγιναν χαλικωμένοι. Εκατοντάδες μεταλλωρύχοι έπαθαν πνευμονοκονίαση. Απ' αυτούς οι μισοί πέθαναν στα 5 πρώτα χρόνια σε ηλικία 30-45 χρόνων. Οι υπόλοιποι οδηγήθηκαν στον αργό θάνατο με συντάξεις πείνας, όντας ανάπηροι αφού ανάπνεαν με δυσκολία. Μόνο σε 2 χωριά στη δεκαετία του '70, πέθαναν από την πνευμονοκονίαση 110 μεταλλωρύχοι. (Μιλάμε για τη δεκαετία του '70, γιατί τα πάρα πάνω στοιχεία προκύψανε από έρευνες γιατρών που έγιναν τότε ενώ δεν έχουμε στοιχεία για θανάτους που θα υπήρξαν ασφαλώς και μετά). Στα κάτεργα της ΛΑΡΚΟ, τη δεκαετία του '70 σκοτώθηκαν 15 εργάτες και σακατεύτηκαν άλλοι 1.000».

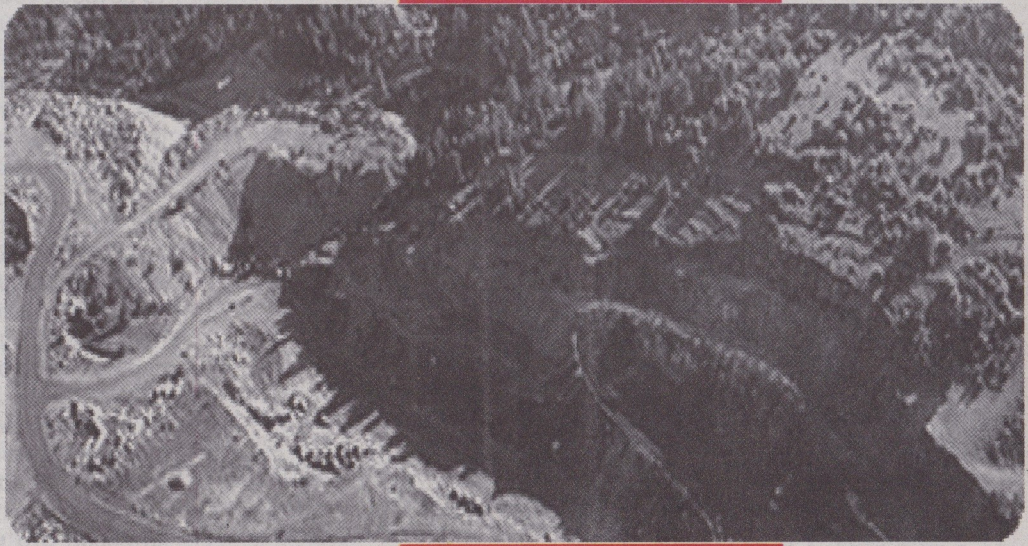
Από τότε «όλα τριγύρω αλλάζουνε και όλο τα ίδια μένουν»...

Εκτός από τα παραπάνω, σήμερα, η ΛΑΡΚΟ διαπράττει δυο μορφών ρυπάνσεις: η μία πραγματοποιείται στις περιοχές εξόρυξης και η δεύτερη στη θαλάσσια περιοχή του βόρειου ευβοϊκού, όπου η εταιρεία εναποθέτει τη λεγόμενη «σκουριά». Τελευταία, η ΛΑΡΚΟ ζητά από το Δημόσιο να της παραχωρηθούν για εκμετάλλευση 4.000 στρέμματα στην Κεντρική Εύβοια, εκ των οποίων τα 1.800 στρέμματα αποτελούν σπάνιο είδος δάσους κεφαλληνιακής ελάτης. Οι κάτοικοι των γύρω περιοχών αντέδρασαν έντονα από τη πρώτη στιγμή μη υποκύπτοντας και στις οικονομικές παροχές που έταζε στα καφενεία των χωριών η περιφερόμενη κουστωδία των διευθυντάδων. Φυσικά παντού υπάρχουν και οι «δωσίλογοι», όπως μέλη του δημοτικού

Αλλά όπως είπαμε αυτή είναι μόνο η μία πλευρά του κακού, η άλλη είναι στη ρύπανση του βόρειου ευβοϊκού από τη σκουριά (σκωρία) που είναι υπόλειμμα της επεξεργασίας του μεταλλεύματος. Σύμφωνα με το ΥΠΕΧΩΔΕ η σκουριά περιλαμβάνει βαρέα μέταλλα όπως νικέλιο, χρώμιο, κάδμιο και υδράργυρο. Υπολογίζεται ότι από τα 2 εκατ. τόνους σκουριάς που παράγεται κάθε χρόνο, το 1 εκατ. τουλάχιστον ρίχνεται στο βόρειο ευβοϊκό, ενώ το υπόλοιπο πωλείται σε τσιμεντοβιομηχανίες ή ως υλικό αμμοβολής. Η ρίψη γίνεται μέσω δυο φορτηγίδων-πλοίων που αποπλέουν από τη Λάρυμνα, με καθ' όλα νόμιμο τρόπο αφού το κράτος χορηγεί διαρκώς άδειες. Είναι χαρακτηριστικό ότι από το 1998 η εκάστοτε κυβέρνηση υπόσχεται ότι η ρίψη αποβλήτων θα τερματιστεί το 2000, 2001, 2004, 2007... Όπως έχει καταγραφεί και σε σχετικές επιστημονικές μελέτες, η απόρριψη της σκουριάς έχει προκαλέσει σημαντικά προβλήματα στο θαλάσσιο περιβάλλον και στους οργανισμούς που ζουν στην περιοχή.

Από διάφορες μετρήσεις κι αναλύσεις που έχουν γίνει στα αλιεύματα της περιοχής προκύπτει ότι η περιεκτικότητά τους σε τοξικά βαρέα μέταλλα είναι τόσο υψηλή, που η μακρόχρονη κατανάλωσή τους ενέχει κινδύνους για τη δημόσια υγεία. Κατά τ' άλλα οι ψαρέμποροι διαφημίζουν μεγαλοφώνως τη νόστιμη πραμάτεια τους, τα «ψάρια ευβοϊκού»...

Πρόσφατα, η ΛΑΡΚΟ ζήτησε και πήρε έκταση δίπλα από το εργοστάσιό της για να αποθέτει και εκεί τα υπολείμματα της βιομηχανικής της παραγωγής. Η έκταση αυτή βρίσκεται